

Jakub Hollmann

Máme zázemí zkušených odborníků, ale i hodnot, o které pečujeme, říká v rozhovoru nejmladší společník advokátní kanceláře Císař, Češka, Smutný.

str. 15

&

Whistleblowing – aktualizovaná pravidla – Na co a v jaké lhůtě se mají organizace a společnosti připravit?

str. 27

&

Právní rámec certifikace kybernetické bezpečnosti v Evropské unii

str. 85

Royal Comfort

**Těšíme se na vás v roce 2022
a zkrátili jsme pro vás termín dodání
na 4-6 týdnů!**

Showroom Praha

Vinohradská 37/13, 120 00 Praha 2

Showroom Brno

Heršpická 1013/11d, 639 00 Brno

Showroom Karlovy Vary

Moskevská 1796/64, 360 01 Karlovy Vary

www.royalcomfort.cz

OBSAH

EDITORIAL NÁZOR

- 4** Milostivé, leč poněkud protiústavní léto
- 6** Člověk míní, život mění... aneb všechno bylo (a je) jinak
- 8** Válka na komoře. A advokáti ve válce skutečné.

PROFIL

- 11** Rozhovor s managing partnerkou advokátní kanceláře Z/C/H Legal

ROZHOVOR

- 14** Jakub Hollmann
- 18** Erwin Hanslik

Z PRÁVNÍ PRAXE

- 21** Plány Poslanecké sněmovny ohledně databází – zrušení konceptu sui generis práva k databázím a výhled na potenciální dopady
- 27** Whistleblowing – aktualizovaná pravidla. Na co a v jaké lhůtě se mají organizace a společnosti připravit?
- 33** Změny při zápisech vlastníků do registru silničních vozidel se nekonají
- 39** Trh START a úloha advokátů: SME jdou na burzu
- 41** Komplexní shrnutí právní úpravy poplatku za skládkování
- 45** Soudní poplatek za společnickou žalobu ve světle nejnovější judikatury
- 49** Společenství vlastníků jednotek vs. Airbnb – 0:1
- 51** Splatnost a splnitelnost dluhu v případě absence dohody stran
- 54** Schrödingerův investiční token, aneb jsme svědky začátku

podnikatelského zázraku s regulatorním přesahem, nebo budoucího zklamání drobných investorů?

- 59** Pomluvy na internetu: žalování náhrady a EU
- 63** Nárok na odpočet DPH ve světle judikátu Kemwater ProChemie
- 66** K (ne)možnosti dodavatele podat námitky v rámci veřejné zakázky zadávané mimo zadávací řízení
- 69** Jaké údaje o svěřenském fondu jsou veřejně dostupné – Část II. - Evidence skutečných majitelů
- 73** Jak řídit banky a obchodníky s cennými papíry po revizi pokynů EBA/ESMA k vnitřní správě, posuzování vhodnosti a odměňování
- 77** Osobám poškozeným kartelem dle čl. 101 SFEU přísluší žalovat i dcery provinilých společností
- 79** Boj s epidemií prostřednictvím omezení provozu: Sleva z nájemného a podstatné změny okolností dle německé rozhodovací praxe
- 82** K nově schválené metodice spoluúčasti investorů na rozvoji území hlavního města Prahy
- 85** Právní rámec certifikace kybernetické bezpečnosti v Evropské unii
- 87** Esenciální výdaje optikou judikatury Nejvyššího správního soudu
- 90** Zástavní právo k nemovité věci s možností přímého prodeje
- 93** E-sport: Když je podnikání hra
- 94** Stavební deník v elektronické formě – výkladové nejasnosti
- 98** Nepřímá finanční asistence

poskytnutá s.r.o. aneb je Whitewash Procedure¹ nutnost nebo jenom zbytečné transakční náklady?

JUDIKATURA

- 101** Z aktuální judikatury

LIFESTYLE

- 120** Wellness & spa hotel Villa Regenhart
- 123** Bilance a plány rezidenčních developerů
- 125** PlanRadar: účinný nástroj digitalizace ve stavebnictví
- 129** UBM zkolaudovala luxusní lifestylový hotel Andaz Prague
- 130** Češi dávají přednost ojetým autům. Na co by si měli dát pozor při jejich nákupu a jakou mají záruku?
- 133** ČEZ chce podpořit větší různorodost pracovních týmů: přijal novou politiku diversity a inkluze
- 135** Chceme být důvěryhodným investičním partnerem
- 139** Léto/zima v Bonfanti Design Hotel
- 143** Obermeyer Helika: Využití nových technologií při rekonstrukci unikátních historických staveb
- 146** Volcano Spa & Wellness centrum v novém hávu!
- 149** Vesi Hostivař: nové bydlení s důrazem na udržitelnost

Působíme v **Praze** a **Přerově**.

Vyřešíme Vaše spory - **civilní** i **trestní**.

Řešíme také právo **obchodní, občanské, pracovní** a **rodinné**.

Zahraniční klienti nám nejsou cizí. Své služby nabízíme také ve **světových jazicích**.

Jsmo členem mezinárodní advokátní sítě **GGI**, můžeme tak pomoci klientům po celém světě.

Kontakt

📍 Advokátní kancelář Brož & Sokol & Novák s. r. o.
Sokolská 60
120 00 Praha 2
☎ +420 224 941 946

📘 facebook.com/brozsokolnovak
✉ advokati@akbsn.eu
🌐 www.akbsn.eu

EDITORIAL

Za pár týdnů se uvidíme, konečně!

V lednu 2020 proběhl poslední galavečer Právníka roku a od té doby čekáme, až budou lepší časy. Nejsem si jistý, při mém pravidelném ranním listování několika českými a zahraničními deníky, ano jsem ze staré školy a čtu noviny, jestli ty lepší časy přišly, spíše ne, ale v každém případě se letos uvidíme na galavečeru Právníka roku v pátek 27. května v pražském Top Hotelu.

Soutěž Právník roku je – již více než 15 let – mimořádně důležitou akcí celojustičního významu. Cíl, se kterým jsme ji zakládali, byl a je stále zlepšování dobrého jména advokacie, slouží mimo jiné ke zviditelnění advokátního stavu jak směrem k ostatním právnickým profesím, tak i mimo ně. Netajím se tím a nestydím se za to, vždyť advokacie je nejpočetnější stav a často bývá mediálně pranýřována. Informování o výjimečných osobnostech českého práva totiž zásadním způsobem přispívá k pozitivnímu vnímání role a postavení zástupců právníkové obce v očích laické veřejnosti.

V aktuálním vydání EPRAVO.CZ Magazine, které právě držíte v rukou, na Vás čeká mimo jiné zamyšlení předsedy České advokátní komory Roberta Němce „Člověk mění, život mění... aneb všechno bylo (a je) jinak“ nad aktuálním válečným konfliktem na Ukrajině a pomocí komory ukrajinským kolegům, či Tomáše Sokola „Milostivé, leč protiústavní léto“ nad loňským oddlužením. Přinášíme tři skvělé rozhovory, první s Janou Hladkou Zilvarovou z Z/C/H Legal, druhý s Jakubem Hollmanem z Císař, Češka, Smutný a třetí s řídícím partnerem pražské kanceláře Taylor Wessing Erwinem Hanslíkem.

A samozřejmě spousta skvělého odborného obsahu.

Přeji Vám příjemně strávené chvíle s EPRAVO.CZ Magazine.

Mgr. Miroslav Chochola, LL.M., MBA,
ředitel mediální a vzdělávací skupiny epravo.cz

PS: nezapomeňte si, prosím, zajistit svoji vstupenku na Právníka roku

epravo.cz

MAGAZINE

Vydává

epravo.cz, a.s.
IČ: 26170761

Sídlo redakce

Dušní 907/10
Praha 1
110 00

Kontakt

Tel. +420 606 761 303
E-mail: info@epravo.cz

Šéfredaktor

Mgr. Miroslav Chochola, LL.M., MBA
miroslav.chochola@epravogroup.com

Šéfreditor

Lucie Chocholová
lucie.chocholova@epravogroup.com

Grafický design a zpracování

Ondřej Netrh
ondrej.netrh@epravogroup.com

Registrace

MK ČR E 17011 pod č. j. 11769/2006 ze dne 31. 8. 2006, ISSN 1802-1492

Fotografie na obálce

Jan Faulkner

Vydavatelství využívá fotografického servisu Shutterstock.com a redakce.

Vychází 4x ročně, přetisk povolen jen se souhlasem redakce.

Milostivé, leč poněkud protiústavní léto

Houpat ano, ale ne současně točit. Takovýmto výrokem reagoval můj známý na vyprávění historek, kterým nešlo věřit ani s vynaložením maximálního úsilí. Podobnou reakci by si zasloužily pajány na akci označovanou jako Milostivé léto. Tedy právní úpravu, umožňující dlužníkům některých věřitelů, státu, obcí a krajů, případně společností, v nichž má stát většinový podíl, zbavit se dluhu, který již je exekuvován, okamžitou úhradou jeho jistiny a zaplacením částky asi 900 Kč exekutorovi za jeho námahu.

Houpáním by v daném případě bylo tvrzení, že akce měla nějaký podstatný význam a smysl, přidaným točením pak tvrzení, že se vydařila. Faktem ovšem je, že neexistuje žádné kritérium pro posouzení úspěšnosti tohoto projektu, jímž stát sáhl do cizích kapes. A právě ty cizí kapsy jsou to, co mi na tom všem vadí.

Vím o několika korporátech, které nepodléhají žádnému Milostivému létu, ale jejichž obchodní politika spočívá v občasné promíjení části dluhů, tak trochu podobném Milostivému létu. Jen s tím rozdílem, že tak jedná dobrovolně, v souladu se svojí obchodní politikou, což není jen dobročinnost, ale též chladný kalkul, že je lepší mít zaplacenou jistinu a rezignovat na příslušenství, než vláčet za sebou rozsáhlé pohledávky, k nimž musí být vytvářeny opravné položky, a tedy v podstatě prodělávat dvakrát. Některé korporáty právě proto své pohledávky prodávají, což je ovšem hanlivě označováno za obchod s chudobou. Prvou vadou Milostivého léta byla absence dobrovolnosti řady věřitelů, kterým zákon prostě část jejich pohledávek, tzv. příslušenství zrušil. Celá akce byla dílem absurdní a dílem protiústavní. Vedena byla pod heslem, že je třeba umožnit restart těm, kteří se dostali do dluhové pasti a z toho důvodu se uchýlili

do šedé zóny, ve které pracují načerno, neplatí daně a vůbec celkově trpí. Namítaná absurdita spočívá v tom, že pokud má už někdo na jistinu dluh, řekněme v řádech desítek tisíc korun, většinou ale víc, statisíce ani miliony nejsou výjimkou, a není schopen případně ochotný dluh zaplatit náraz, proč je exekuvován, stěží lze očekávat, že pod vlivem Milostivého léta rozbije prasátko a dluh co do jistiny „zamázne“. Jinou věcí jsou drobnější dluhy, v řádech tisíce korun, jejichž nositele ovšem asi nelze označit za obyvatele dluhových pastí. Jinak řečeno, ti by po pár exekucích zaplatili, co dluží, aniž by bylo třeba jim promíjet povinnost uhradit příslušenství. Protiústavní je celý spektakl proto, že stát nejen sobě, ale zcela samostatným právníckým entitám, jako jsou zmíněné obce, ale například i akciové společnosti, v nichž má většinu, nařizuje, jak mají nakládat se svým majetkem. Přesněji jim nařizuje, aby na část toho svého majetku jednou provždy zapomněli. Kromě toho takto stát připravuje o majetek, konkrétně o odměnu za provedenou práci, exekutory, případně i advokáty. Ty druhé ovšem pouze v případech, kdy se ze slušnosti či ve snaze být obchodně zajímaví dohodli se svým klientem, typicky obcí anebo podnikem, který je obecní, že pro něj budou vymáhat dluhy za tzv. přírůdek, tedy za náklady řízení, které soud uloží dlužníkovi zaplatit. A hlavně dohodli, že povinnost platit palmáře klientovi vznikne pouze v případě, že dlužník takto uloženou částku skutečně zaplatí. V případě Milostivého léta jí ale povinen zaplatit nebyl, pohledávka zanikla zaplacením jistiny a advokátům zbyly toliko oči pro pláč.

Soudě podle komentářů kolegů takto postižených na adresu halasně inzerovaného záměru v Milostivém létě pokračovat i v dalším roce, případně vůbec každoročně, myslím, že mnohým nezbydou oči jen pro pláč, ale také proto, aby se domá-

hali obnovení jednání o smlouvě, jak to pro případ podstatné změny okolností umožňuje § 1765 odst. 1 občanského zákoníku. Čímž se do problémů dostanou jejich klienti. Většinou zatím všichni uznávali výjimečnost Milostivého léta a tiše rezignovali na způsobené finanční ztráty, které ostatně asi nebyly příliš velké vzhledem k dopadu akce, který někteří informovaní označují rovnou za krach. Ovšem představa, že se Milostivé léto bude dostavovat se stejnou pravidelností, s jakou africké zemědělství navštěvují kobylky, se nejspíše hodně lidem nebude líbit. Bude tedy jen na politicích, aby zvážili, jestli jim celá tahle politická exhibice stojí za porušování elementárního práva na vlastnictví. Možná ani tak dalece nejde o ty částky, o které přijdou obce a další postižené osoby, ale o princip. Jak už jsem naznačil, soukromé vlastnictví a jeho nedotknutelnost je jednou ze základních ústavních práv. To může být dotčeno pouze ve veřejném zájmu, na základě zákona a za náhradu. Vycházejí z dosavadního výkladu pojmu neshledávám žádný veřejný zájem na tom, aby se kdokoliv, tedy nejen ten, kdo je opravdu hmotně na dně, ale i notorický a programový neplatič, zbavil části svého dluhu. A tu náhradu taky nevidím. ©

JUDr. Tomáš Sokol,
advokát,
Advokátní kancelář
Brož & Sokol & Novák s. r. o.,
člen představenstva
České advokátní komory

Člověk miní, život mění... aneb všechno bylo (a je) jinak

Určitě jste to zažili už mnohokrát, ráno se probudíte a snad ještě vleže v duchu procházíte, co máte ten den nalinkováno v diáři... A pak se stane něco, co všechny vaše plány převrátí naruby. Ve čtvrtek 24. února jsem si udělal v hlavě pomyslný rozvrh a cestou do kanceláře Komory na Národní jsem si sumarizoval podrobnosti formulací do věcného záměru novely zákona o advokacii, vypořádání připomínek k dalším legislativním návrhům, přemýšlel o podkladech pro jednání o Sjezdu českých právníků a možných funkcionalitách nového webu ČAK...

Dávno už jsem si zvykl na to, že nečekané provozní, technické, zdravotní a obyčejně lidské problémy dokážou zhatit jakékoli plány, a stalo se mi (nám) to už tolikrát, že to nestojí ani za řeč.

Co se stalo tentokrát, však bylo zcela jiné. Dnes všichni víme, že datum 24. 2. 2022 se zapíše do dějin podobně černě jako 15. březen 1939 nebo 11. září 2001.

Zásadní agenda ČAK se v odlesku aktuálních zpráv o ruském útoku na Ukrajinu stala zcela malichernou a vše šlo stranou. Počáteční šok však rychle vystřídala akce a na Kaňkově paláci zavlála ukrajinská vlajka, alespoň jako první symbol solidarity. Mimochodem, umístěna je hned vedle památníku boje za naši nezávislost z listopadu 1989.

Vše ostatní následovalo takřka vzápětí. Snažili jsme se získat co nejvíce relevantních zpráv o tom, co se děje na ukrajinském území a jak jsou na tom zdejší advokáti. Hned v prvním vybombardovaném mrakodrapu přišla o vše naše kolegyně, ukrajinská právnička. A to byl pochopitelně jen začátek. Ač nejsme erudovanými prognostiky, bylo

jasné, že tato, naší generací nepoznaná situace, přinese spoustu složitých a životy ohrožujících momentů, ale také specifických a často úplně nových právních problémů.

Dnes už víme, že jsme se bohužel nemýlili. Když se ohlédnu zpátky, jsem rád, že jsme s pomocí (byť v dějinném kontextu možná drobnou) začali okamžitě. A že advokátky a advokáti nám v tom velmi pomohli. Hned na první výzvu představenstva obratem nabízeli pomoc uprchlíkům, kteří se už dostali k nám, advokátům, kteří zůstávali na Ukrajině, i českým kolegům, kteří se potřebovali rychle zorientovat v příslušném právu, aby pak sami mohli dál pomáhat...

Od začátku bylo jasné, že hlavní rolí Komory bude pokusit se pomoc smysluplně koordinovat.

Začali jsme seznamem advokátů-odborníků s potřebnou specializací a ten jsme obratem rovněž publikovali na webu a v Advokátním deníku.

Během prvních několika hodin a dnů se na adrese help.ukraine@cak.cz přihlásily stovky dobrovolníků a k datu vzniku tohoto textu seznam čítal již více než 300 jmen advokátek, advokátů a kancelářů z celé republiky. Seznam Komora stále aktualizuje, takže nabízená advokátní PRO BONO pomoc je stále platná. Ukázala se také naléhavá potřeba zpřístupnit seznam široké veřejnosti, prostě dostat informaci o něm víkend nevíkend kobercově na co nejvíce míst a institucí, na něž se ukrajinští občané při příchodu do ČR obraceli, aby pomoc našla co nejrychleji správné adresáty.

Myslím, že se to za přispění zaměstnanců Komory podařilo, protože nabídka služeb našich kolegů se rázem stala součástí

mnoha manuálů pro ukrajinské uprchlíky a je i dnes k dispozici v nejdůležitějších odkazech na internetových stránkách zainteresovaných institucí a organizací.

V řádu hodin se vzedmula vlna solidarity českých advokátů i advokátek, kteří měli zájem pomáhat i finančními prostředky – nejen obecně, ale i přímo našim ukrajinským kolegům-advokátům. Bylo proto logickým krokem i rychlé zřízení transparentního účtu ČAK 123-5435840247/0100 s názvem ADVOKÁTI UKRAJINĚ. K datu vzniku tohoto textu, tedy za první dva týdny jeho existence, se na něm sešly téměř tři miliony korun.

První dva miliony odešly po rozhodnutí představenstva na žádost viceprezidenta Ukrajinské národní advokátní komory na její speciální účet a budou použity na podporu postižených ukrajinských advokátů a jejich rodin a k další humanitární pomoci. Transparentní účet ADVOKÁTI UKRAJINĚ zůstává nadále otevřen k poskytnutí další pomoci v budoucnu.

Opětovně chci na tomto místě zopakovat, jak nesmírně si představenstvo ČAK váží všestranné pomoci advokátů a že cítí samozřejmě velkou zodpovědnost za to, aby se peníze dostaly k těm nejvíce potřebným. Proto bych chtěl všechny dárce ujistit o tom, že jsme v přímém spojení s viceprezidentem Ukrajinské národní advokátní komory Valentynem Hvozdiyem, jenž se podílel na zřízení správních rady zmíněného účtu, která má napomoci lepší koordinaci charitativní pomoci rodinám postižených ukrajinských advokátů.

Další důležitý krok jsme viděli v rychlém „dovzdělání“ advokátů. Bylo nám jasné, že ne všichni, kteří nabídli pomocnou ruku, mají také dostatečné zkušenosti

a znalosti v potřebných právních specializacích, ostatně sami nám to avizovali.

Vyzvali jsme proto odborníky ze sféry akademické, soukromé či státní, kteří byli ochotni podílet se na odborné debatě k nově se objevujícím právním otázkám i na specifickém vzdělávání zapojených advokátů. V rekordním čase se Komoře podařilo zajistit online semináře pro dobrovolníky (hned toho prvního se zúčastnilo 275 kolegů!), aby jimi poskytovaná právní pomoc byla na co nejvyšší úrovni.

Kolegů ochotných podpořit naše východní sousedy v jejich těžkých chvílích není nikdy dost, a proto jsme se i jménem českých advokátek a advokátů připojili k prohlášení Mezinárodní advokátní komory (IBA), Rady evropských advokátních komor (CCBE) i Mezinárodní asociace právníků UIA a Mezinárodní asociace mladých právníků (AIJA), které rovněž jednohlasně a důrazně odsoudily ruskou invazi na Ukrajinu.

Vedení Komory ale muselo a musí operativně řešit i závažné problémy svých členů, například advokátní úschovy vedené u Sberbank CZ. Komora opakovaně jednala na vládní i parlamentní úrovni a vysvětlovala specifika těchto účtů. Zástupci ČNB, MF ČR a GSFT však prostor pro odlišný režim uspokojení pohledávek z advokátních úschov neviděli, a to s poukazem na platné právní předpisy a právo EU. Proto bude řešení problémů úschov složité, mnohdy asi i sporné, a do budoucna se v této oblasti neobejdeme bez zákonných změn, což je další úkol pro ČAK.

V advokacii pracovně žiji už déle než čtvrt století, v Komoře působím třetí funkční období a troufám si tvrdit, že český advokátní stav znám. Byl jsem si

jistý, že advokáti budou Ukrajině pomáhat, že se aktivně zapojí. Ale na tak široký záběr pomoci jsem vůbec nepomyslel. Advokáti pomáhají i zcela nezávisle a samostatně v mnoha dalších oblastech. Pro Ukrajince spustili informační web www.helpukraine.cz s non stop infolinkou, koordinují podporu na regionální úrovni ve svých městech, zapojili se jako posádky humanitárních transportů, finančně přispívají křížem krážem v nejrůznějších sbírkách, nabízejí bydlení nebo poskytují pracovní prostor pro kolegy, kteří se z Ukrajiny přesunuli do Čech a chtějí tu co nejdříve začít pracovat.

Jsem hrdý na to, že máme ve svých řadách takové kolegy, kteří ve vypjaté situaci nezklamou a umí vyjádřit solidaritu a ochotu nezištné pomoci. Děkuji jim jménem svým i celého představenstva ČAK!

Nezbývá než doufat, že neomluvitelný válečný akt, který zaskočil celý svět, nebude trvat příliš dlouho a naše pracovní plány znovu budou měnit jen běžné životní okolnosti. A že budeme mít co možná nejdříve znovu svůj každodenní obyčejný život. A v tom advokátním bude největší prohranou bitvou ta soudní a jedinými zbraněmi budou opět jen zákony a jejich paragrafy. ☺

**JUDr. Robert Němec, LL.M.,
partner,
PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář,
předseda České advokátní komory**

P / R / K
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Válka na komoře. A advokáti ve válce skutečné.

Když jsem prostor k vyjádření svého názoru v této rubrice dostala poprvé, bylo to v rámci předsněmovního období. Tehdy mě oslovil nadšený elán novější generace advokátů, kteří se chtěli zasadit o to, aby advokátní komora byla pro advokáty dostupnější. Aby byla více jejich partnerem, než jen kontrolorem a regulátorem. A protože to znělo jako něco, u čeho jsem prostě musela být, rozhodla jsem se kandidovat do představenstva České advokátní komory.

Fakt, že iniciativy tohoto typu před letošním sněmem historicky poprvé vznikly, popisovaly některé titulky jako „generační střet“, nebo dokonce očekávanou „válku na komoře“.

Na sněmu se pak ukázalo, že advokáti skutečně mají zájem přidat do vedení komory nové tváře v naději, že přinesou nejen snahu řešit některé specifické problémy mladší advokátní generace, ale i osvěžující dávku nového elánu. Zároveň jsme neopomenuli ani rozumnou potřebu ponechat ve vedení advokáty, kteří reprezentují kontinuitu a přinášejí nenahraditelné zkušenosti s řízením komory.

Posněmovní seznamování i první oficiální jednání představenstva dávaly tušit, že situace nebude tak dramatická, jak to mohlo z počátku vypadat. Myslím, že jako noví advokáti jsme přicházeli sice s elánem věci měnit, ale také s rozumnou dávkou pokory a respektu k tomu, co vybudovali kolegové před námi. A velmi si cením toho, že zkušenější kolegové jsou naopak připraveni konstruktivně spolupracovat na našich snahách věci maličko změnit.

A tak jsme se společně pustili do práce, namísto do některými předpokládané války. A už za prvních pár měsíců jsme stihli řadu věcí.

Pro mě osobně bylo přelomové už první představenstvo, na kterém mě kolegové zvolili místopředsedkyní České advokátní komory. Mé zvolení přitom souviselo úzce se skutečností, že v 11 členném představenstvu jsem byla jediná se sídlem mimo Prahu. A tak se společně s Pavlem Kroupou a Radimem Miketou snažíme o to, abychom i přes tuto nepříteliš příznivou bilanci férově reprezentovali i potřeby regionálních advokátů. Na schůzi představenstva nově zveme regionální zástupce advokátů tak, aby byli s námi přímo u stolu, a do našich diskusí mohli zčerstva vnášet svůj pohled. Připravujeme interpelační dny napříč republikou, kterých se budeme za představenstvo účastnit. Více regionálních advokátů usedlo v poradních orgánech představenstva, a pracujeme na zlepšení digitalizace, která by měla nejvýrazněji usnadnit život právě advokátům z větší dálky, byť si od ní slibujeme, že výhody samozřejmě přinese všem.

Pustili jsme se do reformy vzdělávání koncipientů i advokátů, po které oprávněně advokátní veřejnost už dlouhou dobu volala. Je za tím už nyní obrovské množství práce zaměstnanců komory a členů výboru pro vzdělávání, a to jsme teprve na začátku. Ale všichni věříme, že to rozhodně bude stát za to.

Pracujeme i na komunikaci. Zřídili jsme komorový LinkedIn a snažíme se transparentněji informovat kolegy o tom, co se na komoře děje a jaká témata vlast-

ně řešíme. Flash news z představenstva i užitečné odborné články k aktuálním tématům přináší Advokátní deník. Za tím je pak zase spousta mravenčí práce odboru vnějších vztahů.

Pokud to jen trochu jde, zkoušíme vycházet vstříc i individuálním prosbám a potřebám advokátů. Prosadit tu i onde zjednodušení nebo zpřehlednění systému, usnadnit jim proplutí komorovou byrokracií nebo připravit užitečný manuál ke zjednodušení jejich práce. Tak, abychom komoru opravdu trochu více přiblížili potřebám a praxi všech jejích členů.

Nemáme ani zdaleka stejné názory na to, jak by mělo vedení komory vypadat, ani jak bychom měli ten který problém řešit. Ale řídit naše debaty tak, aby měl každý možnost svůj názor říct a zkusit jej obhájit, a pak z toho vyladit rozumné a konstruktivní řešení, to zvládá náš předseda, Robert Němec, obdivuhodně.

A nyní jsme najednou přešli z obav o válku v advokátní komoře k tomu, že jsme se jako advokáti i jako komora semkli v rámci řešení války skutečné.

Poslední dny a týdny se asi nikdo z nás neubrání tomu, že velkou část svých aktivit, myšlenek a obav směřuje k současné situaci na Ukrajině. V obavách každé ráno otevíráme zprávy, zdi sociálních sítí máme pokryty téměř uniformně vlajkami, prohlášeními a názory na probíhající agresi, a nervózně očekáváme, co za vývoj bude následovat.

Ale kromě všech negativních pocitů, které tato situace přinesla a ještě jistě přinese, si z ní odnáším jeden výrazně pozi-

tivní. Má ho na svědomí způsob, jakým se veřejnost semkla při pomoci válkou zasaženým lidem. A hrdost, že advokáti ani komora nezůstali ani trochu pozadu.

Ať už šlo o první jednoznačné vyjádření postoje a podpory ze strany představenstva, rychlou snahu vymyslet, jak bychom jako komora mohli v nastalé situaci pomoci, nebo navazující přechod k reálným činům.

Za představenstvo jsme obratem vyjádřili nezbytné a jednoznačné odsouzení válečné agrese. Spojili jsme se s ukrajinskou advokátní komorou a řešili jsme, jakou pomoc by od nás potřebovala. Zorganizovali jsme založení speciálního transparentního účtu, díky kterému přímo pomáháme našim ukrajinským kolegům. Zorganizovali jsme seznam advokátů, kteří se odborně zaměřují na nyní řešená témata a jsou připraveni pro bono uprchlíkům a ostatním osobám zasaženým válkou pomoci. Zajistili jsme zdarma pro advokáty školení na aktuální témata tak, aby odborníků, kteří budou potřebnými specializacemi disponovat, bylo u nás dostatek. Řešíme potřebná témata s mezinárodními organizacemi i zahraničními komorami tak, aby právníká pomoc byla co nejefektivnější. Zapojujeme se do hledání odpovědí na nově vznikající problémy, jako jsou potřebné daňové změny ve vztahu k zasílané finanční pomoci, problémy prostředků uložených v zasažené bance nebo lidskoprávní problémy ukrajinských uprchlíků.

A to není vůbec nic proti tomu, co dělají někteří advokáti sami! Ať už jde o zasílání nemalé finanční podpory potřebnými směry, obrovskou vlnu solidarity

reprezentovanou stovkami advokátů v seznamech pro bono pomocníků, nebo vlastními aktivitami. Téměř přes noc se tak zrodily webové stránky s nezbytnými právními informacemi pro uprchlíky v několika potřebných jazycích. Vznikly inspirativní projekty nabízející právní pomoc zdarma všude tam, kde to je potřebné. Advokáti i další odborníci věnují svůj čas, know how a prostředky k tomu, aby se lidem, kterým se jejich svět hroutí pod rukama, dařilo aspoň o trochu lépe.

A tak jsme se namísto do války v advokátní komoře pustili do realizace toho, jak jako advokáti můžeme pomoci lidem zasaženým válkou skutečnou. A to je za mě velmi dobře využitá šance být v pozici, kdy můžeme něco reálně změnit. Ať už z pozice advokátů, nebo díky členství v představenstvu advokátní komory.

Doufám, že následující měsíce naší práce v představenstvu přinesou i méně složitá období. Už nyní ale mohu říct, že jsem moc ráda, že máme možnost pomáhat tam, kde to má reálný smysl. ☺

JUDr. Michala Plachká,
advokátka,
PURE Legal s.r.o., advokátní kancelář,
místopředsdkyně České advokátní komory

Jana Hladká Zilvarová

Rozhovor s managing partnerkou advokátní kanceláře Z/C/H Legal

Tento rozhovor děláme v době, kdy na Ukrajině zuří válka. Začneme tedy maximálně pozitivně. Co Vám dělá aktuálně ve firmě radost?

Když jsem před 24 lety začala pracovat v advokacii, tehdejší klienti ve velkém skupovali české firmy. Transakce řídili zahraniční právníci. A my jsme se učili, jak psát „velké“ smlouvy. Dnes naši klienti expandují do zahraničí, kupují firmy a objekty v celé Evropě. Jeden z našich klientů například v posledních dvou letech koupil do svého portfolia Muzeum moderního umění v Salzburgu, retail parky v německém Schwörstadt, nákupní centra v rakouském Wolfsbergu a Voitsbergu či chorvatské Pule. Čtyři země a Z/C/H Legal tým byl vždy u toho. Moji kolegové řídili týmy německých, rakouských či chorvatských právníků, aby naši klienti mohli kráčet Evropou.

A pak mi samozřejmě dělá radost to, že máme ve firmě opravdu pozitivní atmosféru. Snažíme se nenechat převládnout negativními zprávami. Pravidelné narozeninové dýchánky, samozřejmě s příslušnými rozestupy a opatřeními, nezastavil ani Covid a nezastaví je ani Putin.

A jak se daří aktuálně kanceláři businessově? Covid dost změnil trh.

Dobře. Když to vezmu z obchodního hlediska, tržby nám vzrostly oproti roku 2020 o 9 %. Jako důležitější ale hodnotím to, že jsme si během Covidu ověřili naši stabilitu, vysokou angažovanost celého týmu, modernost naší kanceláře i flexibilitu v denní operativě.

S částí klientů jsme dočasně fungovali v režimu „pro bono“, protože u některých se business propadl téměř na nulu. U klientů jsme viděli, jak se po prvotním šoku dokázali rychle otrépat a vymyslet spoustu nových projektů, se kterými jsme jim s nadšením pomáhali. Klienti se přesvědčili, že je nehodíme přes palubu, když se jim nedaří.

Vy osobně máte zkušenosti z advokátní praxe pro zahraniční právní kanceláře.

Co Vás vlastně před 17 lety přivedlo k tomu založit vlastní kancelář?

Patříme k tradičním advokátním kancelářím v Česku. Jsme na trhu již od roku 2005. Ano, zkušenosti jsem sbírala v zahraničí i práci pro zahraniční kanceláře. V době, kdy jsem začínala, to byla opravdu cenná zkušenost. Chtěla jsem ale věci dělat jinak, po svém. A to se pak odráží i ve vizi naší kanceláře. Chceme, aby klienti rozuměli tomu, co jim radíme. Opsat zákon umí každý. Ale ve stručnosti shrnout manažerovi to podstatné, je opravdu náročné. Naše koncipienty to učíme od prvního dne, co k nám nastoupí. Již řadu let jsem managing partnerkou naší advokátní kanceláře, díky čemuž přesně vím, co klienti chtějí a co ne. Často vidím, že spousta drahých stanovisek zůstává v šuplících. A to je přesně to, co nechceme, aby se dělo naší práci.

Orientuje se advokátní kancelář Z/C/H Legal na nějakou konkrétní právní oblast nebo na nějaký segment trhu?

Od konzultantů někdy slýchávám, že bychom se měli úzce orientovat na vybraný segment klientů. Já si s tím dovoluji nesouhlasit. Když jsme v roce 2005 začínali, soustředili jsme se zejména na právo nemovitostí. Postupně jsme od tohoto modelu upustili a vyplácí se to. Naším cílem je poskytnout klientovi komplexní právní poradenství. Velké množství našich klientů je s námi od založení kanceláře, takže s nimi máme obchodní vztah už 17 let. Jsme zvyklí našim klientům poskytovat kompletní právní poradenství a víme, že právě toto je naše přidaná hodnota.

Jaké máte významné klienty?

Který klient je významný? Naše firemní vize je poskytovat všem klientům stejně kvalitní servis. Nikdy nevíte, kdy se z „malého“ start-upu stane obr a kdy naopak „velká“ nadnárodní korporace přestane ze dne na den existovat. A ti dnes „malí“ klienti vždy ocení Vaše nasazení a profesionální servis z dob jejich začátku.

A co Vaše insolvenční oddělení? Jak se mu daří?

Náš tým odvedl za poslední 3 roky velký kus práce. Agenda insolvencí je plně digitalizována a velmi efektivně zpracovávána. Myslím, že toto je budoucnost řady dalších právních odvětví.

Na začátku letošního roku jsme byli jmenováni insolvenčním správcem ve známé kauze Growing Way, která aktuálně zaměstnává celý insolvenční tým.

Zmínila jste Vaší roli zaměstnavatele. Jaký zaměstnavatel jste?

To byste se musel zeptat spíše kolegů, ale věřím, že hlavně fairový a otevřený. Mým cílem je, aby u nás lidé pracovali opravdu rádi. Případné konflikty u nás nezametáme pod koberec, ale řešíme je.

V současné době má náš tým 40 lidí. Naši kolegové jsou to nejceněnější, co máme. Snažíme se pro ně dlouhodobě vytvářet pracovní podmínky, které reflektují moderní požadavky na vykonávání práce dnešní doby. Mluvím tu nejen o hardwarovém vybavení, ale také o organizaci práce, trvalém vzdělávání a udržitelném přístupu.

Lidé včetně kolegů z back office u nás sedí v kancelářích maximálně pod dvou, což je v naší profesi opravdu důležité. Jsme plně digitalizovaní, takže přechod na práci na dálku u nás nebyl problém. Letošní podzim a zimu jsme i vnitrofiremní meetingy jeli plně „online“, protože každý má monitory s integrovanou videokamerou. Všichni kolegové, kteří o to projeví zájem, mají dva monitory.

Již před „Covidem“ mohli kolegové – právníci využívat v případě potřeby home office. Šlo ale spíše o okrajovou záležitost, která podléhala schválení. Nově jsme začali používat software Pinya, kde si kolegové pouze zaevidují, kdy pracují doma, žádný souhlas nutný není. Home office kolegové využívají „dle potřeby“, aniž by měli špatný pocit z toho, že pracují v remote režimu. Současné jsme ote-

vřeně deklarovali, že nechceme, aby byli právníci trvale na home office, protože to z mého pohledu není zdravé pro nikoho. Tento systém funguje velmi dobře. Je prostě nutné akceptovat, že každý jsme jiný. Mám kolegy, kteří nejsou na home office téměř nikdy. A pak jsou kolegové, kteří jsou na home office třeba dvakrát v týdnu a funguje to také. Vzhledem k tomu, že již dlouhou dobu máme nastavený transparentní systém vykazování práce, není kontrola práce mimo kancelář problém. A jde zde také o vzájemnou důvěru, která má v naší firmě silné základy.

Neustále pracujeme na interním vzdělávání – právníků, insolvenčních specialistů, ale i back officu. Vybudovali jsme interní vzdělávací akademii, kde seniorní advokáti školí mladší kolegy v různých odvětvích práva. Společná sezení slouží i k výměně know-how a sdílení zkušeností.

V Z/C/H Legal velmi dbáme na pozitivní atmosféru. A já osobně jsem její velkou ambasadorkou. Máme zavedená vnitřní pravidla i společnou vizi, kterou vždy představíme každému novému kolegovi nejen při přijímacím pohovoru, ale podrobněji hned v jeho prvním týdnu.

Už se těším, až zase obnovíme naše „rotující“ pracovní místa. Nový kolega první měsíc seděl postupně v několika kancelářích, ať už vedle advokátů, asistentek nebo office manažerky.

Máme několik klientů, kde řídíme desítky projektů a sehranost týmu je pro úspěšné zpracování mandátů zcela zásadní. Takže v našem případě to není žádné klišé, opravdu nám jde o to, abychom byli sehraní. Seniorní kolegové pravidelně zaučují ty, kteří jsou na počátku své kariéry. Názory mladších kolegů jsou vždy vítané.

Když shrnu všechny naše všechny aktivity, tak musím říct, že se naše vizibilita směrem k potenciálním zaměstnancům zvedla a dostává se k nám stále větší počet zájemců o práci u nás, aniž bychom vedli rozsáhlou náborovou kampaň.

Jak se u Vás potýkáte s mezigeneračním přístupem k práci?

Díky tomu, že náš tým je skutečně diverzní, tak samozřejmě máme od různých zaměstnanců různé požadavky na to, jak by ideálně chtěli v práci fungovat. Naše kultura je otevřená, takže každý může přijít s nápadem, jak jinak či lépe fungovat a také se to často děje. Vedení firmy je tu pro lidi.

Mám zpětnou vazbu, že moji kolegové oceňují dobrou atmosféru a to, že se může každý svým dílem na rozvoji firmy podílet. Důkazem toho jsou i výborná hodnocení na Atmoskopu, kde současní i bývalí zaměstnanci hodnotí firemní kulturu.

Nabízíte nějaké speciální benefity?

Ano, kromě těch finančních to u nás jsou také nadstandardní doba dovolené v délce 6 týdnů, 3 dny sickday, ale také pravidelné jazykové kurzy.

A co spolupráce se školami?

Podpora studentů a jejich nábor je klíčovou věcí, na kterou se v naší personální politice zaměřujeme. Řada kolegů u nás začala na studentské pozici a nyní jsou již seniorními advokáty.

Pravidelně se účastníme veletrhu pracovních příležitostí Job Fair. Naši letošní účast organizovala kolegyně Lenka Gomez Tomčalová.

Studenti jsou nedílnou součástí týmu, účastní se všech firemních akcí a pokud mají zájem, tak i interní vzdělávací akademie či jazykových kurzů. Juniorní právní asistenti jsou obvykle studenti prvního či druhého ročníku právnické fakulty. Opravdu se pouze rozkoukávají a vyřizují zejména administrativní práce. Obvykle pak přecházejí na pozici právního asistenta – seniora, který se již plně věnuje právní práci.

Také jsme organizovali stipendijní program pro studenty, na jehož základě zís-

kala schopná studentka finanční příspěvek ve výši 25 000 Kč.

Na základě spolupráce se studentskou organizací ELSA umožňujeme letní stáže pro zahraniční studenty, díky kterým mají naši kolegové možnost poznat cizí kultury a právní systémy.

Jaký projekt pro studenty byste tu vypíchl?

Mou osobní radostí je Den otevřených dveří aneb den pro začínající studenty, zejména na ten jsem pyšná. Prostřednictvím této iniciativy poskytujeme studentům poradenství, jak skloubit studijní a pracovní život. Pro náš tým to znamená velkou časovou dotaci na přípravu, ale za to se k nám od studentů dostává super ohlas. Díky našemu poslednímu Dni pro začínající studenty jsme dokonce dva studenty do našeho týmu přijali. Když vidím, že společně zaujmeme nové talenty a že jim můžeme předat něco z našich zkušeností, tak to mě osobně nabíjí pozitivní energií.

A nějaké další novinky?

V letošním roce jsme se stali partnerem platformy „Nenech to být“, která se zabývá vedením vnitřních oznamovacích systémů tzv. whistleblowingu. Aktuální právní úprava sice ještě nepožaduje zavedení těchto systémů u soukromých firem, ale řada našich klientů chce být připravena. Díky spolupráci s touto platformou se nám daří tento systém do firem rychle a efektivně implementovat. Takový systém nejen identifikuje případné vnitřní problémy ve společnosti, ale nabízí i efektivní nástroje k jejich řešení. Společnosti se správně nastaveným vnitřním oznamovacím systémem mají až o polovinu méně negativních zmínek v médiích, jejich zaměstnanci i jiní pracovníci jsou spokojenější a mají pocit, že jim je skutečně nasloucháno. ☺

Advokátní
kancelář,
co má **šťávu**

ZCH Legal

www.zchlegal.cz

Jakub Hollmann

Máme zázemí zkušených odborníků, ale i hodnot, o které pečujeme, říká Jakub Hollmann, nejmladší společník advokátní kanceláře Císař, Češka, Smutný.

V roce 2021 se výrazně zvýšil počet Čechů, kteří založili svěrenský fond. Bylo jich o 40 % více než v roce předcházejícím. Jedním z důvodů tohoto nárůstu je pandemická krize. Jejím vlivem začali Češi také více řešit, jak se bude dále nakládat s jejich aktivy. Dalším z faktorů, které přispěly ke zvýšenému zájmu o fondy, je vzrůstající povědomí a osvěta týkající se tohoto institutu. Jakuba Hollmanna, nejmladšího společníka advokátní kanceláře Císař, Češka, Smutný, jsme se ptali, proč začínají být tyto fondy v oblibě, jaké události v advokacii byly loni nejdůležitější a co považuje za hlavní výzvy a trendy v roce 2022.

Začneme u svěrenských fondů. Vaše kancelář je zakládá a administruje. Můžeme říci, že se na českém trhu již plně etablovaly?

Do jisté míry ano a důvodů, proč jejich počet roste, je několik. Za prvé si získaly důvěru mezi lidmi, kteří si chtějí bezpečně, trvale, a hlavně smysluplně uložit svůj pracně vybudovaný majetek. Nejde o to, aby se peníze a nemovité věci šikovně schovaly, podstatou je přehledná a efektivní správa a administrativa veškerého majetku. Za druhé se čeští podnikatelé začali více zajímat o možnosti konsolidace a uspořádání majetku v České republice. Proč dnes vytvářet trusty na Kypru, Maltě nebo Panamě, když je řešení zde, u nás, bezpečnější a za řádově nižší náklady?

Čím to je a jaký vývoj čekáte v letošním a příštím roce?

Loni jsme klientům administrovali majetek ve svěrenských fondech za více než 9 miliard korun, což je oproti roku 2020 nárůst téměř o 4 miliardy. Po zkušenostech z předchozích let proto očekáváme další pozitivní vývoj s trusty. Dnešní způsob správy soukromých majetků jasně vybízí k přemýšlení o tom, co dál. Podnikáte-li už desítky let a jste úspěšní, logicky uvažujete, co se získaným majetkem, vaši dědicové tu vloženou energii nechápou a majetek získaný v dědickém řízení jim může jen ublížit, je dobré se zamyslet nad sofistikovanější cestou předání majetku.

Zmiňujete mezigenerační předávání rodinného majetku. Jak se k nakládání s ním Češi staví?

Řekl bych, že způsob se v mnohém změnil. Zatímco dříve podnikatelé vinou předchozího režimu, kdy soukromý majetek v podstatě neexistoval, tápali a nevěděli, jak s majetkem efektivně naložit, myslím ve smyslu hodnotného využití

pro další generace, nyní je situace jiná. Existuje řada způsobů, jak majetek dobře uspořádat a zároveň pracovat na tom, aby rostl. Někteří podnikatelé se doslova nadřeli, aby byli dnes tam, kde jsou – jednoduše úspěšně podnikali či podnikají. Jenže naproti tomu vyrůstá zcela jiná generace, která o pokračování v rodinném byznysu nemusí mít zájem, raději jde vlastní cestou a to často mimo obor svých úspěšných rodičů. Co ale s již existujícím majetkem? To je otázka, kterou si klade každý odpovědný člověk, který majetek nabyt a není mu lhostejné, jaké důsledky bude mít jeho neorganizované předání dědicům.

A co byste radil?

Předně je třeba zvážit rizika, která mohou vyplývat z dědického řízení. Máte-li už dva dědice, musíte si uvědomit, že je velmi malá pravděpodobnost, že budou oba uspokojeni stejně. Podnikáte-li, zvažte rizika, která vám z podnikání plynou a kdy může být váš soukromý majetek ohrožen. To není tak málo, aby bylo vhodné porozhlédnout se po způsobu, jak těmto neradostným událostem předejít. Z hlediska flexibility nastavení vlastních pravidel nemá svěrenský fond konkurenci.

Vaše kancelář letos již potřetí v řadě vydala výroční zprávu za uplynulý rok. Jaký je leitmotiv a hlavní přínos výroční zprávy 2021?

Výroční zpráva, kterou dobrovolně a stále jako jediní mezi největšími hráči na trhu advokátních kanceláří vydáváme, je zprávou o výkonu nejen advokacie, ale o řadě témat, na kterých se podílíme a mají širší společenský efekt. Osobně mám velkou radost, když si můžeme dovolit ten komfort, že máme prostor na aktivity kulturní nebo sociální, kterými vkládáme do projektů popsaných ve výroční zprávě energii, vizi a v neposlední řadě peníze, bez nich by to samozřejmě

nešlo. Vybíráme hlavní milníky a témata, která mají dopad na celou společnost. Letos v naší výroční zprávě dominuje téma ESG, které se týká sociální a environmentální udržitelnosti. ESG je téma advokátní jen parciálně, uchopit jej vyžaduje přesah do řady dalších oborů, na takové zkušenosti naše kancelář staví své týmy.

Co přesně uvidíme ve Vašem ESG reportu?

Především to, jakým způsobem se vyrovnáváme a pracujeme na tématech, která v roce 2021, resp. 2022 rezonují v největších korporacích na území České republiky. Jak řekl ve svém úvodním slově výroční zprávy 2021 společník a spoluzakladatel AKCCS Pavel Smutný: „Uvidíte, že jde o zajímavá témata, která mají svůj hodnotový a etický fundament. Má smysl je sledovat a zabývat se jimi.“ Akcentujeme zejména objem naší práce odvedené klientům ve všech projektech ESG. Tím se nevytahujeme, jak hodně jsme pracovali pro CSR nebo environmentální projekty našich klientů. Ani nechceme naznačovat, že jsme „objevili Ameriku.“ Naše zpráva je o něčem jiném: říkáme, že takhle v ESG pracují a uvažují naši klienti a my jim v naplnění jejich cílů pomáháme, zejména v orientaci na rozvoj jejich podnikání. Při určitém obratu a potřebě bankovního financování si bez ESG připravenosti úvěr na podnikání již nevezmete. Sami se zaměřujeme na nejrozumnější ESG aktivity, zejména pak díky nadačnímu fondu Bohemian Heritage Fund, jehož prostřednictvím podporujeme významné kulturní projekty, které by se často bez podpory mecenášů nikdy nestaly.

Proč jste se právě letos soustředili na ESG témata?

U každého tématu, které si vezmeme ke zpracování, je potřeba chápat kontext.

BOHEMATIC

GOOD TIME

HAND MADE IN BOHEMIA
NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ

bohematic.cz

Máte-li se vypořádat s tématy, jako jsou Green Deal, rostoucí ceny energií či jednotná energetická a emisní politika EU, musíte najít klíč, který tato témata spojí. ESG tu ambici má. Je velmi zajímavé, jak se na standardy ESG připravují banky,

zadavatelé infrastrukturních stavebních prací, jejich zhotovitelé či energetické společnosti. Bude velmi těžké ESG regulaci naplnit, neboť ve finančním sektoru dominují především státy, které mají k bruselské agendě mnohem vřelej-

ší vztah než my. Není tak otázkou, zda budou ESG standardy potřebné v podmínkách našeho podnikání, nýbrž jak rychle.

Pokud byste měl vyjádřit kvalitu a úspěch Vaší kanceláře, co považujete za uplynulý rok za nejzajímavější?

Nezapomínejme, že i rok 2021 byl postižen řadou omezení kvůli pandemii Covidu. Karantény, testování, uzavřené podniky. To vše nám ztěžovalo práci. První úspěch byl, že jsme toto překonali. Bez týmu lidí, kteří kancelář tvoří, bychom mohli dnes počítat nemalé ztráty. Každá krize prověří vaše podnikání, když ji zvládnete, posune vás to dopředu. To se Bohudíky stalo nám. Máme za sebou nejsilnější rok, a to právě proto, že se celá kancelář semkla v těžkém čase a vydala ze sebe maximum. To je dnes velice nesamozřejmé.

Jaká témata budou z pohledu advokacie rezonovat v letošním roce?

Především se bude mnohem přísněji posuzovat smysluplnost zadaných témat. Inflace, cena energií, pohonných hmot, státní rozpočet, válka na Ukrajině. To jsou témata, která budou výrazně ovlivňovat všechny korporace na českém trhu a jejich chuť objednávat advokátní služby. Řadu právních úkonů si klienti zvládnou udělat již dnes sami a tento trend bude i nadále posilovat. Kdo z advokátů bude chtít uspět, bude muset myslet za klienta v jeho oboru podnikání, především tam, kde by mohl získat podporu pro rozvoj svého podnikání nebo kde by mohl získat strategické partnerství. Letošní rok bude hodně o financování investičních záměrů klientů a jeho podmínkách. Bude o transformaci společností. Každý bude hledat maximální efektivitu ve svém podniku. Advokáti budou muset prokázat, že si své místo ve struktuře svých klientů zaslouží. Důvěra, schopnost a přesah je to, na čem stojíme a dále budeme rozvíjet.

Autor: Miroslav Chochola

Foto: Jan Faulkner

Erwin Hanslik

Klíčovým hybatelem dění v blízké budoucnosti bude ESG. Environmentální, sociální a governance faktory stále více určují strategii společností. Investoři jsou náročnější a odmítají investovat tam, kde nemají jistotu, že ESG kritéria budou naplněna. Jsme svědky rychlých změn v řadě odvětví a pro advokáty to zcela jistě znamená řadu nových výzev a zajímavých právních problémů.

Pane doktore, naposledy jsme s Vámi dělali rozhovor pro epravo v roce 2018, kam jste se od té doby jako advokátní kancelář posunuli?

Ano, je to tak, v roce 2018, tehdy jsme oslavovali 20 let naší kanceláře na českém trhu. Od té doby jsme se opět rozrostli. Náš tým se rozšířil, v současnosti je nás přes 50, a to si vyžádalo upravit organizační strukturu firmy vytvořením nových pozic. Mám z toho radost. Výrazně jsme se rozrostli i mezinárodně. Například polský tým se nedávno rozšířil hned o deset velmi zkušených advokátů. Fungujeme na mezinárodní úrovni, takže každý další růst kancelá-

ře Taylor Wessing ve světě má pozitivní vliv i na naši tuzemskou praxi v Praze a v Brně.

Jaké projekty máte za sebou?

Jsme aktivní v rámci konferencí a webinářů. Uspořádali jsme pro naše klienty webinář k tématu Whistleblowing, byli jsme aktivními sponzory Property Forum 2021 v Praze, Bratislavě, Budapešti, Varšavě a ve Vídni, kde jsme se také účastnili panelové diskuse. Společně s Performia jsme na webináři radili vedoucím zaměstnancům a HR manažerům a v této spolupráci budeme pod vedením Janky Brezániové pokračovat.

Naším tématem se také letos stává vodík. A protože skrývá obrovský potenciál pro český průmysl, analyzovali jsme aktuální situaci a regulační otázky, kterým čelí investoři na českém trhu. K tomu jsme vydali dokument „International Hydrogen Brochure“, který je dostupný na našich globálních webových stránkách.

Co máte nyní před sebou?

Letos nás čeká opět výročí! Oslavujeme deset let od fúze s Taylor Wessing. V květnu roku 2012 jsme tehdy ještě jako e|n|w|c s kanceláři v šesti zemích střední a východní Evropy zřúzovali s advokátní kanceláří Taylor Wessing.

Zároveň letos uplyne 20 let ode dne, kdy vznikl Taylor Wessing jako takový. V současné době působíme prostřednictvím 29 kanceláří v 17 zemích po celém světě.

Jaké jsou Vaše hlavní priority?

Naši hlavní prioritou je neustálý růst a rozvíjet naši kancelář. A tím nemám na mysli jen počet členů týmu, objem klientské práce a podobně, ale také rozvíjení našeho know-how nebo budování diverzity v týmu. Diverzita je pro nás velké téma a vždy jsme kladli důraz na to, aby náš tým byl rozmanitý, ať už jde o poměr žen a mužů, ženy ve vedoucích pozicích, či jiná kritéria. Opravdu se nám to daří, koneckonců v současnosti máme na nejvyšší partnerské pozici čtyři ženy a polovinu týmu tvoří ženy i na ostatních úrovních. Diverzita je totiž zásadní předpoklad pro další důležité faktory našeho úspěchu, jako jsou například inovace nebo efektivita. Ostatně dnes už existuje řada dokladů o tom, že byznysům s větším zapojením žen se ekonomicky daří lépe. Schopnost reagovat na moderní vývoj a přizpůsobovat se novým trendům je také něco, co máme v Taylor Wessing vryto do DNA.

Vedete tým Real Estate & Construction v regionu CEE. Vnímáte v této oblasti nějaký trend?

Určitě! Trh s nemovitostmi je ve výrazném pohybu. Mění se kromě jiného způsob využívání nemovitostí. Firmy reagují nejen na nástup generace s jiným přístupem k životu, ale také na události, které se dotýkají nás všech. Přizpůsobují tradiční formáty tak, aby odrážely nové trendy, a vytvářejí prostory zaměřené na pohodu a rovnováhu mezi pracovním a soukromým životem. Zároveň je velká poptávka po technologiích v budovách a inovativních stavebních metodách. Udržitelnost je pro naše klienty jednou z největších priorit a řídí změny ve všech oblastech. Velmi zajímavým trendem současnosti je také rozvoj datových center a s nimi související komplexní právní poradenství nejen v oblasti real estate.

Jakým výzvám musí čelit Vaši klienti v oblasti Real Estate & Construction?

Jedním z nejaktuálnějších témat, vedle růstu stavebních nákladů a inflačních

tlaků, je nepochybně ESG. Pro řadu podnikatelů v realitním byznysu se toto téma mohlo jevit jako abstraktní a vzdálené, ale byl to omyl. Zejména velké korporace a banky se implementací ESG požadavků intenzivně zabývají, a proto je toto téma klíčové i pro nás. Tím, jak se ESG stává nedílnou součástí jejich firemní kultury, vytváří nepřímý tlak i na firmy, které doposud stály stranou - plnění ESG kritérií může být jednou z podmínek při schvalování developerských úvěrů, předpokladem pro uzavření smlouvy o nájmu kancelářských prostor, a podobně. ESG ale zdaleka nezasahuje společnosti jen z hlediska nemovitostního práva, jde také o správné nastavení compliance nebo reporting a s tím související data management, takže při poskytování takového právního poradenství určitě musíme pracovat napříč našimi týmy. Díky tomu, že Taylor Wessing operuje mimo jiné v západní Evropě, kde jsou v těchto trendech již o něco napřed, můžeme těžit z velmi zajímavého know-how. Kancelář Taylor Wessing je také zařazena v The Legal 500 EMEA Green Guide, což je žebříček nejlepších advokátních kanceláří v regionu, které poskytují poradenství v otázkách změny klimatu a udržitelnosti a zároveň interně vyvíjejí a prosazují ekologické iniciativy. Takže rozhodně máme co nabídnout.

Co nyní v rámci agendy ESG řešíte s klienty nejvíce?

Jednou z otázek je, jak lze stávající budovy učinit udržitelnějšími. Obor nemovitostí v tomto ohledu začal být provázanější s oblastí energetiky a infrastruktury, proto jsme také na globální úrovni v Taylor Wessing ustanovili pracovní skupinu pro Real Estate, Energy & Infrastructure. Z témat mohu konkrétně zmínit například provoz a údržbu střešních fotovoltaických panelů na stávajících objektech, přizpůsobení stávajícího stavebního fondu a plánování rozvoje s alternativními dodávkami vytápění nebo třeba zavádění infrastruktury pro nabíjení elektromobilů. Nicméně ESG je natolik široké, že těch otázek je opravdu celé spektrum.

Zmínil jste pandemii. Jaký měla vliv na Vaši kancelář?

Co se týče klientské práce, bylo zajímavé pozorovat, že v našem odvětví se na roz-

díl od let 2008/2009 nepromítla žádná větší krize. Výrazně se nezměnila skladba našeho právního poradenství, jak tomu obvykle je, typicky v takových případech například vidíme nárůst insolvencí, ale k tomu nedocházelo. Na straně našich klientů v řadě sektorů pandemie naopak přinesla příležitosti, výrazně akcelerovala změny a urychlila inovace, což vytvořilo prostor pro zajímavé projekty nebo transakce. Co se týče fungování naší kanceláře, ze dne na den jsme se museli přizpůsobit, okamžitě začít našim klientům vedle již běžící agendy radit s nastalou situací, rychle reagovat na pandemická opatření tak, jak přicházela, a poskytovat intenzivní servis v podstatě 24 hodin denně. Také si myslím, že například zavedení práce z domova nám určitě pomohlo rychleji implementovat nové technologie nebo komunikační nástroje, které nám usnadňují každodenní práci. V neposlední řadě nám pandemie otevřela dveře k novým formám business developmentu a marketingu, zejména v online prostředí. Každou krizi je třeba využít k tomu, abychom z ní vyšli silnější.

Proměnily se v pandemii nějak nároky na výkon práce advokáta, případně setkáváte se s nějakými novými požadavky například ze strany uchazečů?

Neřekl bych, že se proměnily nároky na advokáta ze strany klientů. Stále platí, že kvalitní právní poradenství, efektivita, rychlost, proklientský přístup a vzhled do byznysu jsou klíčové. Pochopitelně v některých oblastech práva budou na významu nabývat inovace a legaltech, i když v regionu CEE tomu ještě nejsme tolik svědky. To byl ale trend již před pandemií. Zcela jistě s námi tak jako v řadě dalších sektorů zůstane nový koncept práce v podobě nějakého alespoň částečného home officu. V tomto jsme dokázali našim zaměstnancům vytvořit vstřícné prostředí. Setkávání se v kanceláři však určitě neplánujeme nahradit zcela, v našem odvětví hraje především ve vztahu k juniorním kolegům a předávání know-how nezastupitelnou roli. ☺

Autor: Miroslav Chochola

Foto: TaylorWessing e|n|w|c advokáti v.o.s.

HAVEL & PARTNERS

ÚSPĚCH SPOJUJE

**NEJVĚTŠÍ
ČESKO-SLOVENSKÁ**

ADVOKÁTNÍ
KANCELÁŘ

LÍDR ADVOKÁTNÍHO TRHU
V ČESKÉ REPUBLICĚ
I NA SLOVENSKU

ABSOLUTNÍ VÍTĚZ
SOUTĚŽE PRÁVNICKÁ
FIRMA ROKU V ČR

ČR

**5 VÍTĚZSTVÍ
21 OCENĚNÍ CELKOVĚ**

2021
právníká
firma
roku

SR

**2 VÍTĚZSTVÍ
12 OCENĚNÍ CELKOVĚ**

VÍTĚZ KATEGORIÍ

NEJLEPŠÍ DOMÁCÍ KANCELÁŘ ČR
NEJLEPŠÍ KLIENTSKÉ SLUŽBY ČR I SR
FÚZE A AKVIZICE ČR I SR
TELEKOMUNIKACE A MÉDIA ČR
ZDRAVOTNICKÉ PRÁVO ČR

Plány Poslanecké sněmovny ohledně databází – zrušení konceptu sui generis práva k databázím a výhled na potenciální dopady

V Poslanecké sněmovně nyní leží jako sněmovní tisk 31 v 9. volebním období novela („Novela“)¹ zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů („Autorský zákon“), ve které byl předložen návrh na zrušení sui generis práva k elektronicky přístupným databázím ve smyslu § 88–94 Autorského zákona.

Tento institut práva EU a tuzemského Autorského zákona má být dle Novely nahrazen konceptem užití totožným s majetkovým právem autorským užit autorské dílo. Jde o zásadní krok, který s sebou přináší mnohá úskalí, která nebyla v rámci připomínkového řízení a procesu schvalování zákonů před jejich předložením Poslanecké sněmovně dostatečně adresována a podrobena dostatečnému vědeckému zkoumání. Tento článek představí navrhované změny, podrobí je výkladu ve smyslu systému autorského práva a vyvodí závěry a dopady vyplývající z těchto změn.

Novela

Novela transponuje směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/789 ze dne 17. dubna 2019² a směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/790 ze dne 17. dubna 2019 o autorském právu a právech s ním souvisejících na jednotném digitálním trhu („Směrnice o autorském právu“).³ Ani jedna z výše uvedených směrnic nevyžaduje natolik zásadní změnu sui generis práva k databázím, jakou Novela přináší. První zmíněná směrnice upravuje práva k vysílání a problematiku tzv. direct injection,⁴ tedy témata, která s databázemi nikterak nesouvisí. Směrnice o autorském právu pak sice zasahuje do sui generis práva k databázím, ovšem přináší pouze novou zákonnou licenci pro vytváření rozmnoženin a vytěžování databází a jejich obsahu pro vědecké účely⁵ a pro jiné účely,⁶ za současného zachování podmínky zákonného přístupu k takovým databázím a datům. Předkladatel Novely – Ministerstvo kultury ČR – si byl vědom toho, že ani jedna z transponovaných směrnic

odstranění sui generis práva k databázím nevyžaduje, a proto jej nenavrhoval. To dokládá původní verze materiálu publikovaná v připomínkovém systému vlády pod číslem 420/21.⁷ Návrh na odstranění sui generis práva k databázím se objevil v Novele až po jejím projednání v rámci Legislativní rady vlády.

Sui generis právo k databázím je v právních kruzích dlouhodobě diskutované právo, které často rozděluje pomyslnou místnost diskutujících na dvě skupiny. Jedni, kteří skrze právní a historickou genezi vnímají, že toto právo stojí mimo samotné autorské právo nebo práva s autorským právem související. Druzí, kteří vnímají sui generis právo k databázím jenom jako jinou formu autorského práva, a tudíž nevidí přidanou hodnotu v jeho existenci jako svébytného samostatného práva k databázím. Znění uvedené v Novele je zjevně promítnutím názoru druhé skupiny.

Novela je nyní na začátku legislativního procesu v Poslanecké sněmovně a je tedy možné, že bude podstatně přepracována. I přes to, nebo spíše právě proto, je důležité otevřít téma odstranění sui generis práva k databázím. Jednak za účelem upozornění na nekonceptnost tohoto kroku, jednak jelikož snaha o jeho odstranění v tuzemském právním prostředí přetrvává a nepadá a nekončí pouze s Novelou.

Pozice sui generis práva k databázím v právním řádu

Sui generis právo k databázím vychází z Článku 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/9/EC ze dne 11. března 1996 o právní ochraně databází („Směrnice o ochraně databází“). Směrnice

o ochraně databází, stejně jako Autorský zákon po transpozici Směrnice o ochraně databází, rozlišuje dvě roviny právní ochrany související s databázemi – autorskoprávní ochranu databází a sui generis právo k databázím.⁸ Obě roviny vycházejí z jiných předpokladů, chrání jiná práva a hodnoty, a tudíž mají jiné důsledky:

- Autorskoprávní ochrana databází
 - i) Chrání databáze, které jsou autorským dílem nebo jsou za ně považovány Autorským zákonem (§ 2 Autorského zákona).
 - ii) Chrání strukturu databáze, tedy způsob uspořádání jednotlivých prvků databáze, nikoliv samotná data v databázích.
 - iii) Právo k takové databázi náleží uspořadateli databáze ve smyslu § 5 odst. 2 Autorského zákona. Právo uspořadatele, stejně jako autora, sestává z osobnostních⁹ a majetkových práv autorských, tj. práva databázi „užít“.¹⁰
 - iv) Úmyslem je chránit duševní tvůrčí činnost autora vloženou do tvorby struktury databáze.
- Sui generis právo k databázím
 - i) Chrání vklad do databáze, u které pořízení, ověření nebo předvedení jejího obsahu představuje kvalitativně nebo kvantitativně podstatný vklad.¹¹
 - ii) Chrání data uložená v databázi, bez ohledu na to, jestli taková data nebo samotná databáze jsou předmětem autorskoprávní nebo jiné ochrany.¹²
 - iii) Náleží pořizovateli databáze, tedy osobě, která do jejího pořízení, ověření nebo předvedení vložila podstatný vklad.¹³ Právo sui generis sestává z práva vytě-

žovat a zužitkovat obsah databáze (nebo jeho kvalitativně nebo kvantitativně podstatnou část). Právo vytěžovat znamená pořizování přepisu obsahu databáze a lze tedy přirovnat k rozmnožování.¹⁴ Právo zužitkovat znamená zpřístupnění obsahu databáze veřejnosti rozšiřováním rozmnoženin, pronájmem, spojením online nebo jinými způsoby přenosu a lze tedy přirovnat ke způsobům užití autorského díla ve smyslu § 14 a násl. Autorského zákona (s výjimkou půjčování dle § 16 Autorského zákona).¹⁵ Ovšem zákon stanoví najisto, že právo pořizovat a vytěžovat databázi není synonymní k užití.

- iv) Úmyslem je chránit investici pořizovatele do databáze proti nekalosoutěžním praktikám konkurence.¹⁶

Jak je zřejmé, databáze jsou chráněny jak z pohledu jejich struktury (jako autorská díla), tak z pohledu jejich obsahu a jeho obchodního/investičního/vkladového významu (sui generis právo). Obě roviny sledují odlišné cíle, chrání jiné vlastnosti databáze, jiné hodnoty a osoby. Samozřejmě není vyloučeno, aby se tato právní ochrana překrývala nebo potkávala ve stejných osobách. Je důležité uvědomit si, že samostatně pak existuje autorskoprávní ochrana a práva autorů k obsahu databáze ve chvíli, kdy je obsah databáze autorským dílem. Tato ochrana a práva autora jsou zcela nezávislá na výše uvedeném a stojí úplně mimo výše uvedený systém.

Navrhované změny

Novela nahrazuje celý § 90 Autorského zákona novým ustanovením ve znění:

„(1) Pořizovatel databáze má právo užít celý obsah databáze nebo její kvalitativně nebo kvantitativně podstatnou část a právo udělit jinému oprávnění k výkonu tohoto práva.

(2) Užitím celého obsahu databáze nebo její kvalitativně nebo kvantitativně podstatné části je

a) zhotovování trvalé nebo dočasné přímé nebo nepřímé rozmnoženiny celého obsahu databáze nebo jeho podstatné části, a to jakýmkoli prostředky nebo jakýmkoli způsobem,

b) zpřístupnění celého obsahu databáze nebo jeho podstatné části veřejnosti v hmotné podobě prodejem nebo jiným převodem vlastnického práva k originálu nebo rozmnoženiny databáze, pronájmem nebo jakýmkoli spojením online nebo jinými způsoby přenosu, včetně jejich nabízení za tímto účelem.

(3) Půjčování originálu nebo rozmnoženiny databáze není užitím podle odstavce 2.

(4) Opakované a systematické užití nepodstatných částí obsahu databáze a jiné jednání, které není běžné, přiměřené a je na újmu oprávněným zájmům pořizovatele databáze, není dovoleno.

(5) Právo pořizovatele databáze je převoditelné.“

Především je v § 90 odst. 1 Novely zcela odstraněno sui generis právo k databázi a je nahrazeno zvláštním majetkovým právem autorským ve smyslu § 12 Autorského zákona (pojem „užít“ je napříč Autorským zákonem užíván jako synonymum majetkových práv autorských – právem užít celý obsah databáze nebo její kvalitativně nebo kvantitativně podstatnou část a právo udělit jinému oprávnění k výkonu tohoto práva licenci,¹⁷ případně postoupením výkonu majetkového práva autorského ve smyslu § 58 Autorského zákona.

§ 90 odst. 2 Novely parafrázuje současné znění § 90 odst. 2 a 3 a samotné pojmy vytěžování a zužitkování databáze. Odstavec 2 tak upřesňuje a omezuje možnosti užití obsahu databáze ve smyslu nového znění odst. 1 na zhotovování trvalých nebo dočasných rozmnoženin celého obsahu nebo jeho části jakýmkoli prostředky a způsobem (nový odst. 2 písm. a)) a zpřístupnění celého obsahu nebo jeho podstatné části veřejnosti (nový odst. 2 písm. b)). Ke zpřístupnění veřejnosti může dojít v hmotné podobě prodejem nebo jiným převodem vlastnického práva k originálu nebo rozmnoženině, pronájmem nebo spojením online nebo jinými způsoby přenosu, včetně nabízení za tímto účelem.

§ 90 odst. 3 Novely dále vylučuje z práva užít obsah databáze půjčování. Odstavec 4 doplňuje, že i opakované a systematické užití nepodstatných částí obsahu databáze a jiné jednání, které není běžné, přiměřené a je na újmu oprávněným zájmům pořizovatele databáze, není dovoleno. V odstavci 5 je dále uvedeno, že právo

pořizovatele užít obsah databáze je převoditelné.

Příklad aplikace Novely

Zde bude vhodné uvést příklad – dejme tomu, že existuje databáze splňující náležitosti dle § 88 Autorského zákona a existuje k ní právo pořizovatele databáze (lhostejno, jestli v původním znění nebo ve znění dle Novely). Jde o databázi na pozadí serveru poskytujícího informace veřejnosti, například server s aktualitami a jinými články. Taková databáze obsahuje různá data, především provozní data, osobní údaje uživatelů, ale také jednotlivé články jejich autorů. U článků předpokládáme, že jde o literární autorská díla, k nimž vykonavatelem majetkových práv autorských jsou samotní autoři a pořizovatel databáze (provozovatel informačního serveru) pořídil tyto články na základě smlouvy o dílo s autory, ve které si dohodnul licenci k užití takových článků.¹⁸

Dle současného znění Autorského zákona stojí právo sui generis k obsahu databáze, náležející pořizovateli databáze, vedle práva užít samotný obsah databáze, pokud je takový obsah autorským dílem. Tedy za použití příkladu zde existují následující vazby/práva:

- Majetková práva autorská autora k článku, který byl zařazen do databáze.
- Právo provozovatele webu (který je v tomto scénáři zároveň pořizovatelem databáze) vykonávat majetková práva autorská autora k článku na základě, za podmínek a omezení dle licenční smlouvy.
- Sui generis právo pořizovatele k databázi, které chrání obsah databáze ve vztahu k pořizovateli a toliko pokrývá investici Pořizovatele a nikterak nezasahuje do práv autorů jednotlivých článků.
- Potenciálně autorské právo provozovatele webu ke struktuře databáze (v tomto příkladu spíše teoreticky).

Právě díky jednoznačnému odlišení majetkového práva autorské dílo užít a práva pořizovatele databáze vytěžovat a zužitkovat databázi bylo možné dosáhnout výše uvedeného stavu, kdy autor článku má absolutní kontrolu nad tím, co se děje s jeho článkem a komu uděluje právo výkonu takového práva licenci. Novela ale

do tohoto zavedeného a funkčního schématu přináší zmatek.

Právo „užít obsah databáze“?

Pokud má pořizovatel databáze dle Novely majetkové právo autorské užít obsah databáze ve smyslu § 12 Autorského zákona způsobem dle § 90 odst. 2 Novely znamená to, že jakmile se článek stane součástí databáze dle § 88 Autorského zákona, má k němu pořizovatel databáze automaticky právo užít článek bez ohledu na to, jestli k němu má licenci od autora? Nebo až pokud bude článek součástí kvalitativně nebo kvantitativně podstatné části, tak se právo dle § 90 odst. 2 aktivuje a zahrne i článek bez ohledu na licenci? Je tedy znění § 90 Novely v podstatě zákonou licenci, tedy omezením práv autorů jednotlivých článků, které je aktivováno zařazením článku do databáze?

Tento, dle současného znění Autorského zákona absurdní závěr, není dle Novely vyloučen. Důvodová zpráva pouze konstatuje, že k této změně dochází „aniž by došlo k obsahové změně ustanovení“,¹⁹ což v žádném případě neodpovídá realitě navrhovaného znění Novely. Na jednu stranu je pochopitelné, že důvodová zpráva dané nerozvádí, jelikož samotný předkladatel Novely tuto změnu nezamýšlel. Ovšem tato absence vysvětlení může mít právě za následek výklad popsany výše.

Na podporu tohoto argumentu si lze pomoci právem režiséra ve smyslu § 63 odst. 1 Autorského zákona, tj. „Autorem audiovizuálního díla je jeho režisér. Tím nejsou dotčena práva autorů děl audiovizuálně užitých.“ Autorský zákon tam, kde existuje potenciální konflikt dvou majetkových autorských práv užít autorské dílo – audiovizuální dílo (film) a dílo audiovizuálně užitě (dílo objevující se ve filmu, např. obraz na stěně, socha, budova jako architektonické dílo), výslovně připouští existenci obou práv a v podstatě tím stanoví, že režisér musí mít dostatečnou licenci nebo zákonnou licenci k audiovizuálně užitému dílu, aby jej mohl v audiovizuálním díle užít. Pokud to § 90 Novely nedělá, pak závěr viz výše o to více podtrhuje. Je tím tedy stírán rozdíl mezi majetkovými právy pořizovatele a autora článku a tím je bezprecedentně zasahováno do práv autora článku, který je tak omezen disponovat svým majetkovým právem autorským k takovému článku.

„Převoditelnost“ autorského práva?

Autorský zákon v § 26 odst. 1, který se Novelou také nemění, uvádí, že majetková práva autorská, tedy právo užít, je nepřevoditelné. To koneckonců vychází z celkové koncepce našeho Autorského zákona a jeho francouzské inspirace.²⁰ Převod majetkového práva autorského je tak neplatný pro rozpor se zákonem. Je zde tedy jednoznačný rozpor s navrhovaným § 90 odst. 5 Novely, který říká, že pořizovatelovo právo užít obsah databáze je převoditelné. Pokud bychom přistoupili na to, že právo pořizovatele užít obsah databáze je specifickým majetkovým právem autorským užít obsah databáze a tedy § 90 odst. 5 Novely je lex specialis k obecnému § 26 odst. 1 Autorského zákona, vysvětlili bychom tento rozpor, avšak obratem vytvořili další.

Aplikace hlavy I. Autorského zákona

§ 94 Novely uvádí taxativní výčet ustanovení hlavy I., která se uplatní přiměřeně i na právo pořizovatele databáze. V současném znění Autorského zákona a sui generis práva k databázi zde není problém – jelikož právo sui generis není právem užití obsah databáze, není třeba řešit jeho rozpor s ustanovením hlavy I. Autorského zákona. Naopak tam, kde Autorský zákon chce přiměřeně uplatnit toto ustanovení, tam si jejich přiměřenou aplikaci atrahuje právě v § 94. Pokud ale znění § 94 vnímáme ve vztahu k Novele, která zakotvuje právo pořizovatele obsah databáze užít, pak lze dojít k závěru, že v § 94 Novely se uvedená vybraná ustanovení uplatní přiměřeně, tedy tam, kde to povaha práva pořizovatele databáze umožňuje. Ostatní ustanovení hlavy I. Autorského zákona se ale uplatní v celém rozsahu, jelikož jde o právo „užít“. Legislativní technika zde totiž zůstala stejná, ale byla použita nesprávně na jiný institut.

Pokud § 94 Novely a ani jiná ustanovení upravující právo pořizovatele databáze výslovně nevylučují aplikaci ustanovení hlavy I. Autorského zákona, měla by se tedy uplatnit na pořizovatele, jakožto vykonavatele majetkového práva užít obsah databáze.

§ 89 Novely uvádí, že pořizovatelem databáze je fyzická nebo právnická osoba, která pořídila databázi nebo ji pro ni po-

řídila jiná osoba. Pokud má pořizovatel databáze právo užít obsah databáze, tedy majetkové právo autorské užít obsah databáze ve smyslu § 12 Autorského zákona, znamená to, že má pořizovatel stejná práva jako autor. To potvrzuje i znění § 94 Novely a použitá legislativní technika. Pořizovatel by proto měl mít stejná práva jako autor, s výjimkou zmiňovaného půjčování dle § 16 Autorského zákona.

Autorský zákon rozeznává autorství pouze fyzických osob, nikoliv právnických. U pořizovatele fyzické osoby to není problém, ale co pořizovatel právnická osoba? Z výše uvedeného se jeví, že lze dospět ke dvěma závěrům – buď nyní otevíráme Pandořinu skříňku a umožňujeme autorství právnické osoby ve vztahu k obsahu databáze, což by bylo přelomové a zároveň zcela v rozporu se všemi ustanoveními Autorského zákona a jeho celkovou koncepcí, nebo tím vytváříme dvě kategorie pořizovatelů databází – fyzických osob s postavením autora a právnických osob bez postavení autora. A jaká práva tedy budou mít pořizovatelé právnické osoby, když ne jako autor? Jaké je postavení právnických osob jako pořizovatelů databáze v tomto systému, Novela neřeší. Nabízí se přiměřená aplikace ustanovení o autorovi dle Autorského zákona v rozsahu, v jakém neodporuje povaze právnické osoby pořizovatele a jejím majetkovým právům databázi užít. Výsledkem ovšem může být zcela jiný výklad, tedy vznik nového institutu – autora právnické osoby. Nemluvě o tom, že bude trvat desítky let, než se pomocí soudních rozhodnutí ustálí praxe o tom, jaká ustanovení lze přiměřeně aplikovat a jaká ne.

A co k tomu právo EU?

Právo sui generis k databázím je ve Směrnici o ochraně databází upraveno v článku 7, ve kterém se v bodě 4 uvádí, že právo pořizovatele k databázi by se mělo uplatnit bez ohledu na to, jestli je databáze autorským dílem. V této části tak Novela obstojí. Dále ovšem uvádí, že právo pořizovatele databáze by se mělo uplatnit vedle práva autora k obsahu databáze. Jak je podrobně vyloženo výše, tato podmínka není Novelou naplňována, a proto je Novela v rozporu s právem EU.

To způsobuje další problémy do budoucna. Ve svém Akčním plánu duševního vlastnictví (IP Action Plan) („Akční

GLATZOVA & Co.
PRAHA – BRATISLAVA

**KLIENTI NECHTĚJÍ PRÁVNÍKA, KTERÝ HLEDÁ
PROBLÉMY. CHTĚJÍ PRÁVNÍKA, KTERÝ JE UMÍ
ŘEŠIT.**

www.glatzova.com

plán“)²¹ Evropská komise stanoví krátkodobé i střednědobé cíle v oblasti legislativy týkající se duševního vlastnictví. Kromě finanční podpory pro malé a střední podniky v oblasti průmyslového vlastnictví (ochranné známky, patenty, průmyslové vzory apod.), spočívající v placeném poradenství ohledně ochrany jejich značky a produktů po podporu samotného procesu registrace,²² stanoví Akční plán i cíle v oblasti přístupu k datům. Akční plán výslovně uvádí, že je plánována mimo jiné revize Směrnice o ochraně databází spočívající pravděpodobně ve zmírnění rozsahu ochrany databází prostřednictvím sui generis práva k databázím za účelem otevření takových dat nejen pro vědecké účely (to ostatně udělala Směrnice o autorském právu), ale i pro využití v rámci tržních podmínek a soutěžitelů (nad rámec současných pravidel dle Směrnice o autorském právu). S tím souvisí i plánovaná revize ochrany obchodního tajemství. Zatím to vypadá, že můžeme čekat na tomto poli spíše uvol-

nění ochrany pro specifické případy. Na rozdíl od Evropské komise jde tedy Novela a tuzemský zákonodárce jinou cestou – zpřísnění úpravy tím, že ze sui generis práva k databázi se stane právo databázi „užít“, tj. majetkové právo dle § 12 Autorského zákona se všemi omezeními a ochranou, která s tím souvisí.

Závěr

Jak je evidentní z výše uvedeného výkladu – změny přinášené Novelou jsou velmi problematické. Jednak jsou v rozporu s principy Autorského zákona a práva EU, nemají oporu v reálné potřebě (nikdo jich nežádal) ani ve změně legislativy (ani tuzemské ani EU), a dále přinášejí do Autorského zákona bezprecedentní chaos, který zde desítky let nebyl. Není zcela jasné, jak mohlo v Novele dojít k takto nekoncepčnímu „řešení“ problému, který zde neexistoval a navržení právní úpravy, která přináší nepřiměřené množství výkladových nejasností. Lze jenom doufat,

že Poslanecká sněmovna tuto úpravu § 90 Autorského zákona neschválí a tento článek se tak stane pouze mementem toho, co mohlo být a co negativního to mohlo způsobit.

JUDr. Samuel Král,
advokát / senior associate
ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o.

Poznámky:

¹ <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=9&CT=31&CT1=0>, přistoupeno 26. 1. 2022.

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/789 ze dne 17. dubna 2019, kterou se stanovují pravidla pro výkon autorského práva a práv s ním souvisejících, jež se použijí na některá online vysílání vysílacích organizací a převzatá vysílání televizních a rozhlasových programů, a kterou se mění směrnice Rady 93/83/EHS, CELEX 32019L0789.

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/790 ze dne 17. dubna 2019 o autorském právu a právech s ním souvisejících na jednotném digitálním trhu a o změně směrnic 96/9/ES a 2001/29/ES, CELEX: 32019L0790.

⁴ ROSATI, Eleonora, When a TV programme is transmitted via direct injection, who makes the act of communication to the public? 24. 8. 2014, dostupné na: <https://ipkitten.blogspot.com/2014/08/when-tv-programme-is-transmitted-via.html?m=0>, 26. 1. 2021.

⁵ Článek 3 Směrnice o autorském právu.

⁶ Článek 4 Směrnice o autorském právu.

⁷ Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, OVA 420/21, číslo předkladatele

MK-S 7178/2020, dostupný na adrese: <https://apps.odok.cz/veklep-detail?pid=KORNB-V4HKCRN>, přistoupeno 26. 1. 2021.

⁸ HOLCOVÁ, Irena. Autorský zákon a předpisy související (včetně mezinárodních smluv a evropských předpisů): komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2019. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7598-049-6, str. 633 a násl.

⁹ § 11 Autorského zákona.

¹⁰ § 12 Autorského zákona, HOLCOVÁ, Irena. Autorský zákon a předpisy související (včetně mezinárodních smluv a evropských předpisů): komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2019. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7598-049-6, str. 109, 637 a násl., k tomu také TELEČ, Ivo. Autorský zákon: komentář. 2., upravené vydání. V Praze: C. H. Beck, 2019. Velké komentáře. ISBN 978-80-7400-748-4, str. 96.

¹¹ § 88a odst. 1 Autorského zákona.

¹² § 88a odst. 2 Autorského zákona.

¹³ § 89 ve spojení s § 88 a 88a Autorského zákona.

¹⁴ § 13 Autorského zákona.

¹⁵ HOLCOVÁ, Irena. Autorský zákon a předpisy související (včetně mezinárodních smluv a evropských předpisů): komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2019. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7598-049-6, str. 645 a násl.

¹⁶ Tamtéž, str. 636.

¹⁷ V souladu s dikcí § 12 Autorského zákona

a § 2358 zákona č. 89/2012, občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁸ Autor si je vědom toho, že investice do pořízení obsahu databáze sama o sobě není považována za kvalitativní či kvantitativní vklad pro potřeby posouzení vzniku práva sui generis k databázi, k tomu např. HOLCOVÁ, Irena. Autorský zákon a předpisy související (včetně mezinárodních smluv a evropských předpisů): komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2019. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7598-049-6, str. 642 a násl. nebo TELEČ, Ivo. Autorský zákon: komentář. 2., upravené vydání. V Praze: C. H. Beck, 2019. Velké komentáře. ISBN 978-80-7400-748-4, str. 844. Tento příklad slouží k uvedení odlišné problematiky, než je vznik práva pořizovatele k databázi.

¹⁹ Bod 43, <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=9&CT=31&CT1=0>, přistoupeno 27. 11. 2021.

²⁰ TELEČ, Ivo. Autorský zákon: komentář. 2., upravené vydání. V Praze: C. H. Beck, 2019. Velké komentáře. ISBN 978-80-7400-748-4, str. 335.

²¹ https://ec.europa.eu/growth/industry/strategy/intellectual-property/intellectual-property-action-plan-implementation_cs, přistoupeno 26. 1. 2022.

²² <https://euipo.europa.eu/ohimportal/cs/online-services/sme-fund>, přistoupeno 26. 1. 2022.

Řanda Havel Legal

Tactics Precision Victory.

**Amsterdam • Bratislava • Bucharest • Budapest • Frankfurt •
Milan • Prague • Vienna • Warsaw**

actlegal.com • actlegal-rhl.com

**Recommended
Czech Law Firm**
•
Chambers & Partners

**Recommended
Czech Law Firm**
•
The Legal 500

**Recommended
Czech Law Firm**
•
ILFR1000

2018
Právnícká firma
roku

2019
Právnícká firma
roku

2020
Právnícká firma
roku

2021
Právnícká firma
roku

Whistleblowing – aktualizovaná pravidla

Na co a v jaké lhůtě se mají organizace a společnosti připravit?

Česká republika doposud nepřijala zákon, kterým by došlo k implementaci evropské směrnice o whistleblowingu. Ta však ukládá obchodním korporacím i veřejným subjektům nové povinnosti, např. povinnost zřídit určité kanály pro oznamování případů porušování právních předpisů a povinnost zajistit dostatečnou ochranu oznamovatelů.

Evropská směrnice o whistleblowingu se však v důsledku neimplementace do českého právního řádu stala od 18. prosince 2021 přímo účinnou vůči veřejným subjektům.

Návrh zákona o ochraně oznamovatelů byl sice v minulém roce přijat, doposud však nebyl schválen a je možné, že jeho znění bude pozměněno, a to včetně stanovených lhůt pro splnění uvedených povinností: povinnost ochrany oznamovatelů, povinnost zabránit odvetnému opatření, povinnost určit tzv. příslušnou osobu a povinnost zavést vnitřní oznamovací systém.

Návrh zákona o ochraně oznamovatelů také upravuje sankce, které mohou být za porušení výše uvedených povinností uloženy. Například za přestupek odvetného opatření (resp. nezabránění, aby bylo odvetné opatření v souvislosti s oznámením uloženo) může být společnosti udělena pokuta až do výše 1 000 000 Kč nebo 5 % z čistého obrátu dosaženého za poslední ukončené účetní období.

Důležité je počítat s tím, že tzv. skupinové oznamovací systémy v rámci podnikatelského seskupení nepostačí.

Právní úprava whistleblowingu (z angl. „to blow the whistle“, doslova znamenající „zahvízdání na píšťalku“) je v České republice v současné době velmi okrajová, až nepřímá. Jedná se o pojem, který je veřejností vnímán jako povinnost k oznamování či upozorňování na porušování právních norem nebo zásad či oznamování určitého protiprávního, neetického ba dokonce zakázaného jednání na pracovišti. V praxi se často setkáváme s tím, že k osobám, které ve veřejném zájmu takové oznámení učiní, přetrvává spíše negativní postoj, který je však nežádoucí. Navíc, opatření existující podle současné platné právní úpravy nenabízejí oznamovatelům dostatečně důvěryhodné, důvěrné a přístupné kanály, prostřednictvím kterých lze činit oznámení u zaměstnavatele nebo u externí autority, a ani nezajišťují specializovanou poradenskou či právní podporu, kterou před podáním oznámení oznamovatel často potřebuje.

Povinnost ochrany oznamovatelů

První povinností, kterou návrh zákona o ochraně oznamovatelů schválený vládou České republiky 1. února 2021 (dále jen „Zákon“) upravuje, je povinnost společností, aby zavedly osobám v pracovněprávních, jakož i jiných obdobných vztazích (jedná se mimo jiné o osoby ve statutárních, řídicích nebo dozorcích orgánech společností, osoby spolupracující na základě dodavatelských smluv či smluv o poskytování služeb, osoby samostatně výdělečně činné, dále i o stážisty, státní zaměstnance jakož i dobrovolníky), náležitou ochranu jejich práv, a to pokud jsou daná práva narušena, ať už ze strany této společnosti nebo jiné osoby, v souvislosti s tzv. oznámením. Za oznámení se dle Zákona považuje oznámení protiprávního jednání, které má znaky trestného činu nebo přestupku nebo porušuje právní předpisy nebo příslušné předpisy Evropské unie (dále jen „Oznámení“), o němž se výše uvedené osoby dozvěděly v souvislosti s prací nebo jinou obdobnou činností (dále

Společnost
Greats advokáti, s.r.o.
Salvátorská 931/8

Klientům nabízíme silnou právní podporu v oblasti
finančních služeb, zejména investičních fondů.

Zajímá Vás finanční regulace? Chcete získat zkušenosti
ve fondovém byznysu a v oblasti obchodníků s cennými
papíry?

POŽADUJEME:

- VŠ vzdělání v oboru právo
- pokročilou znalost anglického jazyka
- časovou flexibilitu
- loajalitu a spolehlivost

NABÍZÍME:

- Dlouhodobou spolupráci na plný úvazek
- osobní přístup, trpělivé vedení, motivační program
- mladý přátelský kolektiv
- pravidelná interní a externí školení
- účast na jednáních s klienty
- atraktivní pracovní prostředí na Praze 1 v Operu (jako člen Opera se můžete setkávat s lidmi napříč obory, účastnit přednášek, seminářů, talk show a panelových diskuzí k aktuálním tématům)

Chcete-li se věnovat komplexnímu právu pro business,
rádi Vás poznáme law@greats.cz.

Advokátní koncipient/ka

Přijmeme advokátního koncipienta, příp. studenta vyššího ročníku, který hledá
generální praxi se zaměřením na regulaci finančních služeb, korporátní právo,
právo nemovitostí, IP/IT, veřejné zakázky.

Greats.

www.greats.cz

jen „Oznamovatel“) vykonávanou pro společnost. Zákon však oproti evropské směrnici o whistleblowingu (dále jen „Směrnice“) obsahuje širší výčet oblastí, v jejichž souvislosti se Oznamovatel dozvěděl o protiprávním jednání, lze zmínit např. Oznámení v souvislosti se správou svěřenského fondu.

K ochraně práv Oznamovatelů tak jistě napomůže posílení jejich procesního postavení v rámci soudního řízení. V jeho důsledku bude Oznamovatel v případě soudního sporu povinen pouze prokázat, že byl vystaven odlišnému zacházení než jiná osoba ve srovnatelné situaci, a tvrdit, že se tak stalo z důvodu Oznámení. Společnost pak bude povinna následně prokázat, že odlišné zacházení bylo objektivně odůvodněno jiným – legitimním, tj. věcně relevantním – cílem a představovalo k tomuto legitimnímu cíli přiměřený a nezbytný prostředek.

Na druhou stranu je nutné připomenout, že povinnost oznamování se však netýká advokátů, u nichž i nadále platí ochrana advokátního tajemství a povinnost mlčenlivosti.

Povinnost zabránit odvetnému opatření

Zákon pojem odvetné opatření definuje jako jednání v souvislosti s prací nebo jinou obdobnou činností Oznamovatele, které bylo vyvoláno Oznámením a které Oznamovateli může způsobit újmu. Konkrétně pak se za odvetné opatření považuje např. rozvázání pracovního poměru, neprodloužení pracovního poměru na dobu určitou, zproštění výkonu státní služby, zařazení mimo výkon státní služby nebo skončení služebního poměru, zrušení právního vztahu založeného dohodou o provedení práce nebo dohodou o pracovní činnosti, neumožnění odborného rozvoje, diskriminace či snížení mzdy zaměstnanci.

Společnostem tak dle Zákona vzniká povinnost zabránění jakémukoliv odvetnému opatření v souvislosti s Oznámením, a to nejen ve vztahu k Oznamovateli, ale také i řadě dalších osob, např. osobě Oznamovateli blízké či kolegovi, který Oznamovateli poskytl pomoc. Na druhou stranu, i tato povinnost má své limity, když ochrany před odvetným opatřením se nemůže domáhat osoba, která by

vědomě podala Oznámení, které by bylo nepravdivé.

Povinnost zavést vnitřní oznamovací systém

Zákon dále definuje, kdo je považován za povinný subjekt a ukládá mu, aby zavedl tzv. vnitřní oznamovací systém, tedy interní systém, na jehož základě bude možné, aby Oznamovatel Oznámení učinil. Společnosti v pozici povinného subjektu budou však oprávněny pověřit vedením vnitřního oznamovacího systému i třetí osobu, např. specializované právní poradce. Zákon rovněž počítá s tím, že některé povinné subjekty budou moci vnitřní oznamovací systém sdílet (např. zaměstnavatelé zaměstnávající v průměru maximálně 249 zaměstnanců).

Za povinný subjekt se mimo jiné považují zaměstnavatelé, kteří v uplynulém kalendářním čtvrtletí zaměstnávali v průměru nejméně 25 zaměstnanců, dále pak všichni veřejní zadavatelé podle zákona upravujícího zadávání veřejných zakázek, s výjimkou obce s méně než 5 000 obyvateli (neplatí, pokud se jedná o obec s rozšířenou působností) či orgány veřejné moci vykonávající působnost v oblasti správy daně z příjmů právnických osob nebo správy odvodu za porušení rozpočtové kázně. V neposlední řadě se bude jednat o zaměstnavatele vykonávající činnost v oblasti civilního letectví, námořní dopravy, ropy a zemního plynu, poskytování spotřebitelských úvěrů, podnikání na kapitálovém trhu, činnosti investičních společností nebo investičních fondů a pojištění nebo zájištění.

Skupinové oznamovací systémy nepostačí

Evropská komise se vyjádřila k povinnosti společností zavést oznamovací systémy v tom smyslu, že centralizované, tzv. skupinové, oznamovací systémy v rámci podnikatelského seskupení nepostačí. Řada nadnárodních firem má zavedené centralizované systémy pro oznamování, a počítala s tím, že díky nim již nebude nucena zavádět systémy nové. Evropská komise však toto ve svém výkladu jednoznačně odmítla s tím, že ze Směrnice vyplývá, že každý soukromý subjekt s více než 50 zaměstnanci je povinen zavést vnitřní oznamovací systém

bez ohledu na to, zda je či není součástí korporátní skupiny.

Centralizované systémy mohou korporátní skupiny samozřejmě zřizovat či dále využívat, nicméně ke splnění této povinnosti již nepostačí a každá jednotlivá společnost musí zřídit také vlastní oznamovací systém. Podle Evropské komise má toto vést k lepší efektivitě oznamovacích systémů.

Sdílení zdrojů ve skupině je připuštěno, mají-li dceřiné společnosti do 249 zaměstnanců. V takovém případě mohou být sdíleny zdroje pro vyšetřování mateřské společnosti, pokud je ovšem také dodrženo pravidlo, že Oznamovatel má možnost učinit Oznámení rovněž na úrovni dceřiné společnosti. Oznamovatel musí mít dále informace o tom, kdo bude jeho případ prošetřovat u mateřské společnosti a rovněž možnost prošetřování u mateřské společnosti odmítnout a požadovat prošetření Oznámení v oznamovacím systému u dceřiné společnosti (přičemž je to právě vždy dceřiná společnost, která nese odpovědnost za zachování důvěrnosti Oznámení i poskytnutí zpětné vazby Oznamovateli, jakož i za přijetí nápravných opatření).

Má-li společnost více než 249 zaměstnanců, sdílet zdroje nemůže vůbec a musí mít zavedené nezávislé oznamovací systémy. Centralizovaný systém zavedený na úrovni mateřské společnosti je možné využívat k řešení Oznámení týkajících se například strukturálních problémů ve skupině, kdy se jeví řešení situace na vyšší úrovni jako neefektivnější. V takovém případě je třeba informovat o této skutečnosti Oznamovatele a požádat jej o souhlas s tím, že záležitost vyřeší v rámci skupiny entita, která je k řešení povinnosti nejvíce kompetentní.

Povinnost určit tzv. příslušnou osobu

Další povinností bude, aby společnost určili fyzickou osobu, která je bezúhonná, zletilá a plně svéprávná, za tzv. příslušnou osobu, která bude mít v oblasti Oznamování určité specifické povinnosti. Konkrétně pak tato příslušná osoba bude oprávněným subjektem k přijímání a posuzování důvodnosti Oznámení podaného prostřednictvím vnitřního oznamovacího systému. Dále pak se předpokládá, že příslušná osoba

LIFTING BEZ OPERACE V ÚSTAVU LÉKAŘSTVÍ A KOSMETIKY

Jasným trendem současné moderní estetiky je kombinace vždy několika různých ošetření. Protože v ÚLK je naším cílem dosáhnout svěžího a přirozeného efektu při všech ošetřeních, sestavujeme pro každého takový individuální program, který bere v potaz typ pleti, její problémy či věk klienta. Mezi nejčastěji kombinované zákroky patří: **zpevnění kontury čelisti** 3D liftingovými vstřebatelnými nitěmi, **kanylová modelace přírodní kyselinou hyaluronovou** ke kompenzaci propadů pod očima a na lících, **kanylová modelace tělu vlastní kyselinou hyaluronovou** do vrásek periorálně, a to bez nepřirozeného vyšpulení rtů. Dále **rejuvenace epidermis**, **barevné sjednocení a redukce rozšířených žilek**, to vše systémem laserových ošetření.

Navštivte Ústav lékařství a kosmetiky a svěřte se do péče zkušených odborníků v oblasti estetické medicíny na klinické úrovni. Jsme zařízením s nejdelší tradicí a nejvíce zkušenostmi v České republice. Již od založení ÚLK v roce 1958 jsme právem považováni za prestižní pracoviště. Zároveň je pro nás samozřejmostí využívání nejnovějších a nej kvalitnějších metod, přípravků a strojů při každém zákroku.

www.ulk.cz

Ústav lékařství a kosmetiky

Vyšehradská 49 – Emauzy

128 00 Praha 2

e-mail: prijem@ulk.cz

bude přímo zodpovědná společnost za návrh opatření k nápravě nebo předejití protiprávního stavu v návaznosti na podané Oznámení. Příslušná osoba bude vázána povinností mlčenlivosti a bude povinna postupovat při výkonu této činnosti nestranně. Příslušná osoba bude dále povinna vést v elektronické podobě evidenci údajů o přijatých Oznámeních a uchovávat Oznámení podané prostřednictvím vnitřního oznamovacího systému, po dobu 5 let ode dne jeho přijetí. V neposlední řadě bude třeba, aby byla příslušná osoba odborně proškolená v nakládání s osobními a jinými citlivými údaji, aby tak nedošlo k ohrožení ochrany soukromí a osobních údajů Oznamovatelů ani dalších osob uvedených v daném Oznámení.

Jak bude fungovat Oznámení prostřednictvím vnitřního oznamovacího systému?

Zákon poměrně podrobně upravuje, jak bude mechanismus Oznámení fungovat. Podle Zákona bude Oznamovatel oprávněn podat Oznámení prostřednictvím vnitřního oznamovacího systému zpravidla písemně nebo ústně. Není však vyloučena ani možnost osobního podání, v takovém případě bude příslušná osoba povinna Oznámení přijmout v přiměřené lhůtě, nejpozději však do 30 dnů od žádosti Oznamovatele.

Příslušná osoba bude pak povinna posoudit důvodnost Oznámení a písemně vyrozumět Oznamovatele o výsledcích daného posouzení do 30 dnů ode dne přijetí Oznámení. V určitých případech může být tato lhůta prodloužena až o 30 dnů, nejvýše však dvakrát.

V případě, že dojde k vyhodnocení Oznámení jako důvodného, příslušná osoba společnosti navrhne opatření k předejití nebo nápravě protiprávního stavu. Pokud by společnost opatření navržené příslušnou osobou nepřijala, bude mít povinnost zakotvit k předejití nebo nápravě protiprávního stavu jiné vhodné opatření. O přijatém opatření společnost neprodleně vyrozumí příslušnou osobu, která o něm bez zbytečného odkladu písemně vyrozumí Oznamovatele. Za situace, pakliže by Oznámení bylo vyhodnoceno jako nedůvodné, příslušná osoba bez zbytečného odkladu písemně vyrozumí Oznamovatele o tom, že na

základě skutečností uvedených v Oznámení a všech okolností, které jí jsou známy, neshledala podezření ze spáchání protiprávního jednání, nebo shledala, že Oznámení se zakládá na nepravdivých informacích, a poučí Oznamovatele o právu podat Oznámení u orgánu veřejné moci.

Existují ještě jiné možnosti, jak činit Oznámení?

Ano, Zákon ponechává možnost využít stávající mechanismy, čili možnost podat trestní oznámení a oznámení o přestupku příslušným orgánům. V rámci externích mechanismů se navíc umožňuje učinit Oznámení Ministerstvu spravedlnosti, které poté samo Oznámení předá v případě podezření ze spáchání protiprávního jednání příslušným orgánům.

Jaké budou sankce za porušování povinností dle Zákona?

Co se týče kontroly nad dodržováním povinností povinných subjektů, Zákon rozlišuje, že přestupky povinných subjektů, kteří jsou zaměstnavateli, bude projednávat oblastní inspektorát práce nebo Státní úřad inspekce práce, zatímco přestupky povinných subjektů, kteří nejsou v roli zaměstnavatele, bude projednávat Ministerstvo spravedlnosti. Zjistí-li kontrolní orgán porušení povinnosti, uloží povinnému subjektu opatření k nápravě, jehož účelem je odstranění protiprávního stavu, a stanoví přiměřenou lhůtu nebo jiné nutné podmínky k zajištění jeho splnění.

Zákon zavádí v souvislosti s Oznámením dva nové přestupky, a sice přestupek odvetného opatření (resp. nezabránění, aby bylo odvetné opatření v souvislosti s Oznámením uloženo), kdy společnost může být udělena pokuta až do výše 1 000 000 Kč nebo 5 % z čistého obrátu dosaženého za poslední ukončené účetní období. Dále pak pokud fyzická osoba učiní vědomě nepravdivé Oznámení, dopustí se přestupku, za který jí může být uložena pokuta až do výše 50 000 Kč.

Ochrana subjektu, vůči němuž Oznámení směřuje, poskytuje rovněž trestní zákoník, který již dnes definuje trestný čin pomluvy (§ 184) a trestný čin krivého obvinění (§ 345). V případě, že by byla nepravdivým Oznámením způsobena

vážná újma na právech toho, proti němuž Oznámení směřuje, lze uvažovat i o skutkové podstatě trestného činu poškození cizích práv dle § 181 trestního zákoníku. Případně lze zásah řešit žalobou na ochranu osobnosti.

Jaké jsou lhůty ke splnění výše uvedených povinností?

Zákon předpokládá svou účinnost ke dni 17. prosince 2021, k jeho přijetí však zatím nedošlo a v současné době je tedy tak den, kdy vstoupí v účinnost, nejistý.

Zákon stanovuje výjimku pro implementaci vnitřního oznamovacího systému, přičemž povinnost jeho zavedení je Zákonem stanovena do 31. března 2022. Je možno tedy předpokládat, že dříve než v tento den soukromé subjekty (nevykonávající veřejnou správu) nebudou povinny vnitřní oznamovací systém zavést.

Přímý účinek vůči veřejným subjektům

Jak jsme již naznačili v úvodu, všechny státní orgány, obce, společnosti zřizované státem a územními samosprávnými celky, jakož i společnosti, v nichž stát vykonává kontrolu (dále jen „veřejné subjekty“) musí dodržet povinnosti, které Směrnice ukládá přímo, a to již od 18. prosince 2021. Přímý účinek budou mít ta ustanovení Směrnice, která jsou formulována dostatečně konkrétně tak, že je lze aplikovat i bez prováděcího zákona.

Podle Metodiky Ministerstva spravedlnosti k přímé aplikovatelnosti Směrnice (dále jen „Metodika“) se jedná o následující povinnosti: (i) zavést vnitřní oznamovací systémy a s tím související určení odpovědné osoby za přijímání Oznámení a nakládání s nimi (příslušné osoby); (ii) uveřejnit informace o způsobu oznamování, označení příslušné osoby a kontakt na ni způsobem umožňujícím dálkový přístup; (iii) umožnit Oznamovatel, aby mohl podat Oznámení písemně či ústně; (iv) zachovávat důvěrnost (anonymitu) Oznamovatele v průběhu celého oznamovacího procesu; (v) zajistit, aby se s podanými Oznámeními mohla seznámit jen příslušná osoba; (vi) zajistit řádné posouzení důvodnosti Oznámení příslušnou osobou; (vii) vyrozumět Oznamovatele o přijetí Oznámení ve lhůtě 7 dnů od jeho podání a o výsledcích

posouzení Oznámení do 3 měsíců od potvrzení přijetí Oznámení; a v neposlední řadě (viii) přijmout vhodná opatření k nápravě nebo předejití protiprávnímu stavu v návaznosti na podané Oznámení.

Veřejné subjekty musí také dodržovat zákaz přijímání odvetných opatření. Dodržování ustanovení Směrnice, které stanoví tyto povinnosti, se bude moci jednotlivec vůči státu přímo domáhat, a to stejným způsobem jako by došlo k porušení české právní úpravy.

U subjektů soukromého práva na druhou stranu stále platí, že tyto povinnosti budou mít až s účinností Zákona.

Výjimka pro obce do 10 000 obyvatel?

Je však třeba upozornit na to, že podle Metodiky se přímý účinek Směrnice neuplatní na obce, které mají nižší počet obyvatel než je 10 000. Nicméně, ačkoliv Směrnice umožňuje jednotlivým členským státům udělit menším obcím výjimku z povinností, které na ochranu Oznamovatelů Směrnice stanoví, mohou tak členské státy učinit pouze prostřednictvím zákona (a nikoliv tedy pouhé metodiky).

I tyto menší obce by tedy po uplynutí transpoziční lhůty měly postupovat podle Směrnice, a to až do doby účinnosti zákona, na jehož základě budou povinností zbaveny. Dodáváme, že Metodika byla Ministerstvem spravedlnosti postoupena orgánům Evropské unie za účelem posouzení souladu jejího obsahu se Směrnicí. Je tedy možné, že výše uvedený

výklad bude v brzké době i autoritativně potvrzen ze strany Evropské unie.

Závěrem

V tuto chvíli není jisté, zda Zákon bude přijat v podobě výše popsaného návrhu Zákona, ani to, zda k jeho přijetí nakonec skutečně dojde.

Vzhledem k absenci přijetí implementačního zákona ve stanoveném termínu je však jisté, že Veřejné subjekty počínaje 18. prosincem 2021 mají povinnost postupovat přímo v souladu se Směrnicí.

Ačkoliv Zákon i Směrnice zavádí společností řadu nových povinností, máme za to, že pokud nakonec dojde k řádné implementaci výše uvedených postupů a splnění daných povinností, podaří se společností maximalizovat snížení rizika, že by se Oznamovatelé obraceli přímo na orgány veřejné moci anebo Oznámení dokonce medializovali, čímž by

mohli společností způsobit nemalou škodu. V konečném důsledku by tudíž mohlo dojít i k prevenci protiprávního jednání obecně.

Legislativní proces přijetí Zákona budeme i nadále podrobně sledovat a jakmile budeme mít k dispozici jakékoli další informace či praktické tipy, budeme Vás informovat.

Ladislav Smejkal, partner, advokát
Jitka Soldado, advokátka
Nikola Minkovičová,*
advokátní koncipientka
Dentons Europe CS LLP,
organizační složka

*spolupracovala s Dentons do 03/2022

大成 DENTONS

Poznámky:

¹ Jedná se např. o již dříve zakotvenou ochranu oznamovatelů z řad státních zaměstnanců podle nařízení vlády č. 145/2015 Sb., o opatřeních souvisejících s oznamováním podezření ze spáchání protiprávního jednání ve služebním úřadu. Co se týče soukromého sektoru, český zákoník práce obecně stanovuje povinnost zaměstnanců předcházet a zabránit vzniku jakékoli újmy zaměstnavateli, ostatních zaměstnanců nebo třetích osob; v případě, že se takové riziko vyskytne, jsou zaměstnanci povinni informovat své nadří-

zené. Dále český trestní zákoník uvádí výčet trestných činů, u kterých existuje oznamovací povinnost, kdy neoznámení takových činů vede k trestnímu stíhání.

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1937, ze dne 23. října 2019, o ochraně osob oznamujících porušení práva Unie.

³ Metodika k přímé aplikovatelnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1937 ze dne 23. října 2019 o ochraně osob, které oznamují porušení práva Unie ze dne 4. 11. 2021, s. 9–10.

ČESKÁ ADVOKÁTNÍ KOMORA A EPRAVO.CZ

Galavečer Právnick roku 2020/2021

Vstupenky zakoupíte na webu pravnikroku.cz.

epravo.cz

Změny při zápisech vlastníků do registru silničních vozidel se nekonají

Ústavní soud posuzoval ústavnost § 8a odst. 2 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpisů (dále jen jako „ZoPPK“), přičemž neshledal žádné porušení základních práv a svobod v důsledku uvedeného ustanovení.

Návrh na zrušení tohoto ustanovení ve slovech „a odst. 4 písm. b)“ (dále jen „napadené ustanovení“) tak svým plenárním nálezem, sp. zn. Pl. ÚS 114/20 (dále jen jako „Nález“), zamítl.

Základní právní úprava, praktické problémy

Podle § 8 odst. 1 písm. a) ZoPPK „provádí zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel obecní úřad obce s rozšířenou působností v případě převodu vlastnického práva na základě společné žádosti dosavadního a nového vlastníka silničního vozidla

a nového provozovatele silničního vozidla, není-li totožný s dosavadním nebo novým vlastníkem.“¹ Tuto společnou žádost je třeba podat do 10 pracovních dnů ode dne převodu vlastnického práva k silničnímu vozidlu (§ 8 odst. 2 písm. a) ZoPPK).

K žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla se v případě převodu vlastnického práva podle § 8 odst. 4 písm. a) přiloží technický průkaz a osvědčení o registraci silničního vozidla, protokol o evidenční kontrole silničního vozidla, který není starší než 30 dní, a tzv. zelená karta (vydaná podle zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla).

Podle § 8a odst. 1 a 2 ZoPPK platí, že „pokud dosavadní nebo nový vlastník neposkytl potřebnou součinnost pro podání společné žádosti (v případech, kdy došlo ke změně vlastníka silničního vozidla na základě převodu vlastnického práva) ve výše uvedené lhůtě, provede obecní úřad obce s rozšířenou působností zápis změny rovněž na žádost dosavadního nebo nového vlastníka. Pro žádost o zápis změny vlastníka silničního vozidla do registru silničních vozidel a její přílohy platí § 8 odst. 3 a odst. 4 písm. b)² obdobně. (...)“³

Pokud tedy dosavadní nebo nový vlastník silničního vozidla podávají indivi-

LANGMEIER & CO

advokátní a insolvenční kancelář

INOVATIVNÍ ŘEŠENÍ PRO VAŠE PŘÍPADY

- ☑ Insolvenční právo a restrukturalizace
- ☑ Insolvenční správce se zvláštním povolením
- ☑ Trestní právo
- ☑ Cizinecké právo
- ☑ Civilní právo
- ☑ Pracovní právo

PRÁVO UMÍME

DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

Langmeier & Co., advokátní kancelář s.r.o., Na Bělidle 997/15, 150 00 Praha 5 – Smíchov
+420 222 200 250 | info@langmeier.cz | www.langmeier.cz

duální žádost, pak je k této žádosti třeba přiložit protokol o evidenční kontrole silničního vozidla, který není starší než 30 dní, a tzv. zelenou kartu.

V praxi však mnohdy vznikají situace, kdy si dosavadní vlastník a nový vlastník nejsou vědomi výše popsaných povinností a nepodávají společnou žádost. Dosavadní vlastník si často ani smluvně nezajistí, aby byl schopen se od nového vlastníka domoci potřebné součinnosti (přistavení vozidla k potřebné kontrole) a případně i potřebných dokumentů, aby mohl žádost podat sám. Přitom právě dosavadní vlastníci jsou většinou ti, kteří mají zájem na tom, aby ke změně v registru došlo, a to zejména s ohledem na objektivní odpovědnost provozovatele vozidla za porušení povinnosti řidiče podle § 125f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Výše popsanou situaci tak posuzoval Ústavní soud ve svém Nálezu.

Shrnutí základních informací k Nálezu

Krajský soud v Plzni jako navrhovatel (dále již jen jako „Krajský soud“ a/nebo „navrhovatel“) předložil Ústavnímu soudu návrh na zrušení § 8a odst. 2 ZoPPK ve slovech „a odst. 4 písm. b)“. Stalo se tak proto, že posuzoval žalobu dosavadního vlastníka vozidla, který se u správních orgánů domáhal zápisu změny vlastníka silničního vozidla. K žádosti tento dosavadní vlastník nepředložil protokol o evidenční kontrole nikoli starší než 30 dní ani zelenou kartu. Prvostupňový správní orgán tak žádosti nevyhověl, a následné odvolání původního vlastníka automobilu bylo odvolacím správním orgánem zamítnuto. Z tohoto důvodu se původní vlastník automobilu obrátil správní žalobou právě na Krajský soud s návrhem, aby zrušil předmětná rozhodnutí správních orgánů s odůvodněním, že není v jeho možnostech opatřit dokumenty požadované podle napadeného ustanovení.

Krajský soud uvedená správní rozhodnutí zrušil a věc se tak dostala až k Nejvyššímu správnímu soudu (dále již jen jako „NSS“), který zrušující rozhodnutí Krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. NSS zdůraznil, že kromě evi-

dence skutečných a aktuálních vlastníků silničních vozidel má registr silničních vozidel další, stejně důležitý účel, a to zajistit, aby na pozemních komunikacích byla provozována pouze vozidla splňující předepsané technické podmínky a s uzavřeným pojištěním odpovědnosti z jejich provozu. K tomu pak NSS uvedl, že si je vědom „patových situací“, které mohou nastat, ale bylo právě na dosavadním vlastníkovi, aby jednal obezřetně tak, aby mohl splnit svoji zákonnou povinnost požádat o zápis změny vlastníka vozidla (doklady mohl bez obtíží obstarat již před převodem vlastnického práva k vozidlu). S ohledem na tyto závěry NSS pak Krajský soud podal návrh Ústavnímu soudu na zrušení napadeného ustanovení (odůvodnil jej tak, že použití napadeného ustanovení je v rozporu s čl. 36 odst. 1 Listiny, zejména proto, že napadené ustanovení klade na žadatele o zápis změny údaje o vlastníkovi silničního vozidla nesplnitelné podmínky spočívající v požadavku na předložení dokumentů viz výše, a proto neoprávněně brání změnit údaj o vlastníkovi vozidla v registru vozidel, neposkytne-li nový či dosavadní vlastník součinnost).

Řízení u Ústavního soudu

Ústavní soud se ve svém Nálezu v první řadě zabýval ústavní konformitou zákonodárného procesu (po vyjádření účastníků řízení – Poslanecké sněmovny a Senátu), přičemž dospěl k závěru, že zákon, jehož součástí je napadené ustanovení, byl přijat a vydán v mezích Ústavou stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem.

Do řízení vstoupila v uvedeném případě i Vláda s tím, že navrhla zamítnutí návrhu. Po věcné stránce argumentovala (v souladu s názorem NSS výše popsaným) účelem ZoPPK, kterým je potřeba zajistit, aby se na pozemních komunikacích pohybovala pouze vozidla, jež splňují technické podmínky, a pro něž je splněna povinnost pojištění odpovědnosti z jejich provozu.

Vláda dále upozornila, že zrušením napadeného ustanovení by byla zrušena povinnost předložit při postupu podle § 8a ZoPPK jakékoli doklady. Toto Vláda považuje za nežádoucí, neboť postup podle § 8a ZoPPK je řešením spíše výjimečným, a zároveň každý z požadovaných

dokladů je nutný k prokázání naplnění účelu zákona – viz výše.

Zároveň pak Vláda doplnila, že dosavadní vlastník má např. možnost smlouvou zajistit, aby byl zmocněn k podání společné žádosti, a zároveň zajistit evidenční kontrolu krátce před převodem (aby byl naplněn předpoklad stáří dokladu). Popsanou situaci pak Vláda označuje za dílčí problematický aspekt, na který reaguje vládní návrh novely ZoPPK – projednáván Poslaneckou sněmovnou jako sněmovní tisk č. 1046.⁴

Věcné posouzení Ústavním soudem

V první řadě se Ústavní soud ve vztahu k možnosti přiložit tzv. zelenou kartu plně ztotožňuje s argumentací Vlády, tedy, že zelená karta se vydává tomu, kdo uzavřel s pojistitelem smlouvu o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla. K uzavření takové smlouvy však není třeba disponovat vozidlem, tedy předložení zelené karty není nesplnitelnou podmínkou pro vyhovění žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla.

Pokud pak jde o druhý z dokumentů, tedy protokol o evidenční kontrole nikoli starší 30 dnů, u něj platí, že k provedení této kontroly je podle platné právní úpravy třeba disponovat vozidlem a potřebnými doklady, které se k vozidlu vztahují (ke kontrole je třeba doložit technický průkaz vozidla, osvědčení o registraci vozidla nebo osvědčení o technickém průkazu a technické osvědčení samostatného technického celku či výpis z jeho technického osvědčení, je-li technický celek namontován).

Ústavní soud uzavírá, že může nastat situace, kdy nebude žadatel o zápis změny vlastníka silničního vozidla se svou žádostí pro výše uvedenou absenci dokladů úspěšný. Ústavní soud však podotýká, že jeho úkolem je pouze zjistit, zda je taková překážka k újmě jeho ústavně zaručených práv a svobod.

Ústavní soud v Nálezu hodnotí jednotlivé možné důsledky nemožnosti úspěchu žadatele o zápis změny v jeho právní sféře chráněné ústavním pořádkem České republiky, kterými mohou být:

- objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla (kterým je zásadně jeho

▣ ▣ ▣ HOLEC, ZUSKA & PARTNEŘI

ADVOKÁTI | ATTORNEYS | RECHTSANWÄLTE

Advokátní kancelář **HOLEC, ZUSKA & PARTNEŘI** patří mezi renomované kanceláře zaměřené na komplexní právní služby pro soukromý i veřejný sektor. Kancelář je členem **mezinárodní sítě** právních kanceláří **AllyLaw** zaměřených na poradenství v obchodním právu. Poskytujeme **multidisciplinární služby** v rámci spolupráce s významnými poradenskými firmami zejména v rámci fúzí, akvizic, restrukturalizací, služeb projektového poradenství, veřejných zakázek a projektů v oblasti výzkumu, vývoje a inovací, zpracování analýz, metodik a legislativních prací. V soutěži Právníká firma roku byla advokátní kancelář **HOLEC, ZUSKA & PARTNEŘI** opětovně vyhlášena doporučovanou či velmi doporučovanou kanceláří zejména pro oblasti **pracovního práva, veřejných zakázek a práva duševního vlastnictví**, kde byla za rok 2012 vyhlášena **vítězem**. Mezi **hlavní nabízené služby kanceláře** patří právní poradenství v následujících oblastech:

- Veřejné zakázky
- Veřejná podpora
- Projekty financované z EU fondů
- Výzkum, vývoj a inovace
- Plánování a financování sociálních služeb
- Analýzy, metodiky, studie proveditelnosti, legislativní podpora
- Obchodní právo
- Fúze, due diligence, reorganizace
- Právo duševního vlastnictví
- Pracovní právo
- Nemovitosti a stavební právo
- Retail / Ochrana spotřebitele
- Řešení tuzemských a mezinárodních sporů, činnost rozhodců

AllyLaw

vlastník) za porušení povinnosti řidiče; u té však uzavírá, že platná právní úprava obsahuje liberační důvod z této odpovědnosti, kterým je podání žádosti o zápis změny provozovatele vozidla v registru silničních vozidel.⁵ Vzhledem k tomu, že tento liberační důvod není vázán na úspěšné ukončení takového řízení, má dosavadní vlastník možnost se případným negativním důsledkům bránit – nemožnost úspěchu v řízení o jeho žádosti v tomto směru nemá podle Ústavního soudu na jeho právní postavení vliv.

- odpovědnost za přestupek podle § 83 odst. 1 písm. b) ZoPPK; tato odpovědnost však vzniká v důsledku porušení povinnosti podat společnou žádost ve stanovené lhůtě, taková situace však nutně předchází postupu podle § 8a ZoPPK, a tedy účinky napadeného ustanovení nemohou mít vliv na uplatnění odpovědnosti za tento přestupek.
- důsledky ve vlastnické sféře žadatele o zápis změny; Ústavní soud uzavírá, že takový negativní důsledek není možný, neboť registrace vozidel nemá žádné soukromoprávní účinky. Zároveň pak Ústavní soud v Nálezu poukazuje na možnost nového vlastníka (v případě, kdy potřebnou součinnost neposkytuje dosavadní vlastník) se žalobou u civilního soudu domáhat vydání vozidla a potřebných dokladů k tomu, aby splnil povinnost podle napadeného ustanovení.
- důsledky ve sféře ochrany osobních údajů (V tomto případě nelze uzavřít, že by Ústavní soud připustil, že ústavní pořádek České republiky zaručuje právo na opravu shromážděných údajů v souladu se skutečností); zde Ústavní soud poukazuje na rozhodovací praxi NNS, podle které lze připustit odstranění údajů v registru vozidel na žádost osoby, která prokáže, že vlastníkem již není – k tomu je třeba předložit pravomocný rozsudek civilního soudu o určení, že není vlastníkem věci.
- nemožnost domáhat se stanoveným způsobem svého práva u nezávislého a nestranného soudu a ve stanovených případech u jiného orgánu (rozdíl s čl. 36 odst. 1 Listiny byl tvrzen navrhovatelem); zde Ústavní soud zdůrazňuje, že právní řád České republiky poskytuje dosavadnímu i novému vlastníku při nesoučinnosti

druhé osoby prostředky, jak změny nebo odstranění zápisu vlastníka vozidla dosáhnout (viz výše), byť nikoli přímo v daném správním řízení. Uvedené právní prostředky civilního soudnictví navíc lze považovat za účinné, neboť není nutné mimořádně rychle vyřešit případně vzniklou situaci ohledně zápisu v registru silničních vozidel.

Celkově tak Ústavní soud dospěl k názoru, že napadeným ustanovením nedochází k újmě ústavně zaručených práv a svobod. Současně však mezi řádky napadené ustanovení označil za ne zcela optimální, avšak zopakoval, že hledání věcně správného nebo optimálního řešení Ústavnímu soudu v tomto případě nepřisluší. Zároveň upozornil veřejnost, že pokud jedna z osob neposkytl potřebnou součinnost, mělo by druhé osobě zásadně náležet právo na náhradu škody.

Závěr

Byť uvedený Nález nikterak nezasahuje do současného procesu při změně zápisu vlastníků do registru silničních vozidel na základě individuálních žádostí (dosavadního nebo nového vlastníka), shledávám jej za velice přínosný.

V první řadě proto, že explicitně apeluje na orgány veřejné moci, aby v souladu s Nálezem příslušné právní předpisy vykládaly ústavně konformně v tom smyslu, aby vyloučily případnou odpovědnost za přestupky v situaci, kdy dosavadní vlastník podá žádost o zápis změny vlastníka silničního vozidla podle § 8a ZoPPK, resp. aby umožnily dosavadnímu i novému vlastníku opravit údaje o vlastnictví daného vozidla (na základě rozhodnutí příslušných soudů).

Dále by pak měl Nález podle mého názoru sloužit jako impuls pro změnu ZoPPK tak, že bude proces podávání žádostí ze strany dosavadního nebo nového vlastníka zjednodušen. V tomto směru se však domnívám, že nemusí nutně dojít ke zúžení výčtu dokladů, které by měl žadatel předložit, měl by však být zjednodušen proces, jak potřebné doklady získat (případně dokumenty, které jsou nutné k získání těchto dokladů).

Dokud se tak nestane, je třeba poukázat na základní zásadu vigilanti iura

scripta sunt a doporučit vlastníkům silničních vozidel, aby byli obezřetní při převodech vlastnického práva k silničním vozidlům. Kýženého výsledku lze docílit nejen prostřednictvím potřebných ustanovení ve smlouvě o převodu vlastnického práva (např. formou povinností stran utvrzených smluvními pokutami, či jinými vhodnými prostředky), ale také případnou aktivitou před samotným převodem vlastnického práva. ©

Mgr. Milan Jelínek,
spolupracující advokát
HSP & Partners
advokátní kancelář v.o.s.

HSP / **& PARTNERS**
advokátní kancelář

Poznámky:

¹ § 8 odst. 1 písm. a) ZoPPK.

² Doklad o nabytí vlastnického práva k silničnímu vozidlu a doklady podle písmene a); k žádosti se nepřikládají technický průkaz a osvědčení o registraci silničního vozidla, nemá-li je žadatel k dispozici, a protokol o evidenční kontrole silničního vozidla, podává-li žadatel současně žádost o zápis zániku silničního vozidla.

³ § 8a odst. 1 a 2 ZoPPK.

⁴ Mělo dojít ke zrušení povinnosti přiložit k žádosti protokol o evidenční kontrole. Projednávání sněmovního tisku však bylo ukončeno s koncem volebního období – viz. <https://www.psp.cz/en/sqw/historie.sqw?o=8&t=1046>.

⁵ Podle § 125f odst. 6 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Váš specialista na:

- corporate governance
- fúze a akvizice
- pracovní právo
- řešení sporů

ŠPIČKOVÁ KVALITA
PRÁVNÍCH SLUŽEB

VYSOKÁ ODBORNOST
VŠECH ČLENŮ TÝMU

DLOUHOLETÁ
ZKUŠENOST

OSOBNÍ VZTAH
S KLIENTY
A POROZUMĚNÍ
JEJICH POTŘEBÁM

Váš partner na právním poli

Pomáhejte s námi. Podpořte náš PRO BONO projekt

www.detibezdluhu.cz

VEPŘEK CASKA VLACHOVÁ
advokátní kancelář s.r.o.
Husova 242/9, 110 00 Praha 1

T: (420) 222 220 775
F: (420) 222 220 804
E: info@vcv.cz

[WWW.VCV.CZ](http://www.vcv.cz)

Trh START a úloha advokátů: SME jdou na burzu

Burza není jen pro nadnárodní korporace. Ta pražská přivítala v posledních dvou letech české firmy jako Pilulka Lékárny, eMan či FIXED.zone. Jak ale probíhá vstup malých společností na burzovní trh? A jaká je v něm role advokátů?

Trh START

Vstupem na burzu si jdou společnosti pro finanční prostředky od veřejnosti, které následně využijí zpravidla na plánovaný rozvoj a investice do svého podnikání.

Zejména pro malé a střední inovativní společnosti provozuje pražská burza¹ od roku 2017 mnohostranný obchodní systém s názvem trh START. Ten v posledních letech zaznamenal i navzdory pandemii COVID-19 velmi úspěšná IPO.² Mezi výhody vstupu na trh START patří kromě snadnějšího získávání kapitálu také podstatné zviditelnění.³

Nutnou podmínkou pro vstup na trh START je právní forma akciové společnosti nebo evropské společnosti se sídlem v ČR a zaknihovaná podoba akcií.⁴

Úloha poradců při IPO

Trh START nepatří mezi regulované trhy, požadavky na jeho fungování jsou proto volnější. Tím vzrůstá role poradců: právě jejich úkolem je společnost-emitenta řádně připravit pro vstup řady nových akcionářů.

Každý emitent na trhu START musí mít alespoň dva poradce: autorizovaného analytika a autorizovaného právního poradce.⁵ Zařazení mezi autorizované poradce je podmíněno mj. schválením ze strany burzy. Úkolem autorizovaného analytika je vyhotovení analytické zprávy – dokumentu, který shrnuje finanční ukazatele týkající se emitenta.

Úloha autorizovaného právního poradce začíná přípravou právního due diligence. Minimální rozsah právní prověrky stanoví burzovní pravidla.⁶ Obsah prověrky je určen analogicky podle prospektu kapitálových cenných papírů⁷ a pokrývá záležitosti akcionářské struktury, korporátního života společnosti, podnikatelských oprávnění, financování či významných smluv. Provedení právního due diligence je nutnou podmínkou pro vstup na trh START.⁸

U právní prověrky ovšem role právních poradců nekončí. Důležitý úkol je společnost korporátně připravit na zájem investorů – klíčovými kroky jsou případná změna právní formy, úprava základního kapitálu, specifikace typů akcií ve stanovách a poté i zaknihování akcií ve spolupráci s Centrálním depozitářem cenných papírů.

Příprava a schválení prospektu

Klíčovým úkolem právního poradce pak bývá vyhotovení prospektu akcií a zajištění jeho schválení ze strany České národní banky. Trh START sice není regulovaným trhem a emitenti proto nemají automatickou povinnost vyhotovovat při přijetí akcií prospekt cenných papírů,⁹ ale typické IPO na trhu START zahrnuje veřejnou nabídku akcií, která se s povinností vyhotovit prospekt až na výjimky pojí.¹⁰

Rozsah prospektu je určen velikostí podniku – v případě malých a středních společností postačuje kratší forma prospektu (Unijní prospekt pro růst),¹¹ u velkých podniků je vyžadován podrobnější prospekt.

Práce na prospektu trvá cca 2 až 3 měsíce a je spojena s transparentností, tedy s poskytnutím maxima dokumentace a údajů od emitenta. Nedílnou součástí tohoto obsáhlého informačního dokumentu pro investory jsou i auditované účetní údaje emitenta, precizní popis jeho činnosti a projektů, analýzy trhů nebo aktuální trendy v sektoru. Prospekt akcií musí být schválen ze strany ČNB před začátkem veřejné nabídky.

Vstup na trh a zahájení obchodování

V momentě, kdy jsou všechny potřebné podklady kompletní, podává emitent žádost o přijetí akcií k obchodování na trhu START. Poté, kdy je žádosti vyhověno, začíná dohodnuté období veřejné nabídky akcií.

Průběh veřejné nabídky zaznamenává burza v systému START-Veřejná nabíd-

ka,¹² na něž jsou navázáni jednotliví obchodníci s cennými papíry. Po ukončení upisovacího období je valnou hromadou emitenta za asistence notáře typicky určen konečný objem nově upsaných akcií a minimální upisovací cena. Následuje zápis této skutečnosti do obchodního rejstříku a vypořádání transakce.

Finále celého projektu tvoří zahájení obchodování na trhu START. Ani zde však role právního poradce nekončí – společnost je povinna plnit pravidelné informační povinnosti¹³ a mnohdy rovnou zvažuje další veřejnou nabídku. ©

Mgr. Veronika Cívínová, právník

Mgr. Ondřej Kučera, právník

KLB Legal, s.r.o., advokátní kancelář

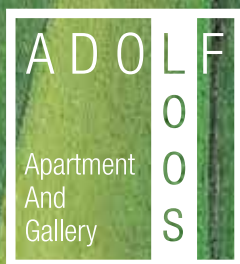

Poznámky:

- ¹ Burza cenných papírů Praha, a.s.
- ² Initial Public Offering – primární emise akcií.
- ³ Dvakrát ročně pořádá burza tzv. START Days, kde probíhají marketingové prezentace emitentů pro investory. Pro malé a střední emitenty, jejichž hlavní místo podnikání je na území ČR mimo region hlavního města Prahy, navíc běží až do konce června 2023 výzva Českomoravské záruční a rozvojové banky, u níž mohou mimopražští zájemci po splnění podmínek požádat o podporu.
- ⁴ Burzovní pravidla, část XVI. - Pravidla pro trh START, článek 1. (burzovní pravidla).
- ⁵ Čl. 7 a 8 burzovních pravidel.
- ⁶ Příloha č. 2 burzovních pravidel.
- ⁷ Zejména nařízení Komise 2019/980.
- ⁸ Čl. 2 burzovních pravidel.
- ⁹ Čl. 3 odst. 3 nařízení o prospektu.
- ¹⁰ Čl. 3 odst. 1 nařízení o prospektu.
- ¹¹ Čl. 15 nařízení o prospektu.
- ¹² Čl. 1 odst. 1 písm. m) burzovních pravidel.
- ¹³ Příloha č. 3 burzovních pravidel.

**ADOLF LOOS APARTMENT AND GALLERY VÁS SRDEČNĚ ZVE
NA AUKEI UMĚNÍ VE VÝSTAVNÍ SÍNI EXPO 58 ART V NEDELI
8. KVĚTNA 2022 OD 14 HODIN**

Letenské sady 1500/80, 170 00 Praha 7

PŘEDAUČNÍ VÝSTAVA EXPONÁTŮ

9. dubna—7. května 2022: 10:00—18:00 hodin

(včetně sobot, nedělí a svátků)

8. května 2022: 10:00—13:30 hodin

Výstavní síň EXPO 58 ART

Letenské sady 1500/80, 170 00 Praha 7

AUKČNÍ KATALOG: www.aloos.cz

**expo⁵⁸
art**

TOYEN, *VIDÍM, ŽE MÁ BÍLÁ STRÁNKA ZAZELENALA*
(*JE M'APERÇOIS QUE MA PAGE BLANCHE EST DEVENUE VERTE*)
1951, olej na plátně, vyvolávací cena: 6.000.000 Kč

Komplexní shrnutí právní úpravy poplatku za skládkování

Právní úprava nakládání s odpady prošla na začátku roku 2021 rozsáhlou změnou. Dne 1. 1. 2021 totiž nabyl účinnosti zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech (dále jen „Zákon o odpadech“), který přinesl do oblasti nakládání s odpady celou řadu koncepčních i dílčích změn. Jednou z dílčích oblastí odpadového práva, která na počátku loňského roku doznala zásadních změn, byla také oblast poplatků za ukládání odpadů na skládku obsažená v § 103 až 115 Zákona o odpadech.

Úprava uvedená v Zákoně o odpadech je značně širší než úprava předchozího zákona¹ a upravuje poplatek samotný i jeho procesní stránku (viz § 103 až 115 Zákona o odpadech). Zásadní aspekty právní úpravy poplatku za ukládání odpadů na skládku rozebíráme níže v tomto článku.

Poplatek za ukládání odpadů na skládku obecně

Poplatek za ukládání odpadu na skládku (dále jen „Poplatek“) je jedním z ekono-

mických nástrojů, jehož účelem je snižovat objem odpadů ukládaných na skládky a motivovat původce odpadů k jejich třídění nebo energetickému využití, tj. nakládání s odpady v souladu s odpadovou hierarchií. Na druhou stranu pro obce, v jejichž katastrálním území skládka leží, je Poplatek satisfakcí za existenci skládky na území obce a prostředkem mnohdy podstatného zvýšení rozpočtových příjmů obce.

I dle Zákona o odpadech zůstává předmětem Poplatku samotné uložení odpadu na skládku. Zákon o odpadech explicit-

ně stanoví, kdo je poplatníkem Poplatku, tedy osobou, kterou tíží poplatková povinnost. Poplatníkem je subjekt, který pozbývá vlastnické právo k předmětnému odpadu při jeho uložení na skládku. Takovým subjektem pak zpravidla bude původce odpadu, případně jiný vlastník odpadu, tedy osoba provozující zařízení k nakládání s odpady, které původce odpad předal, anebo samotný provozovatel skládky, pokud na skládku ukládá vlastní odpad (tj. pokud je sám původcem odpadu nebo pokud odpad převzal do vlastnictví při přejímce do svého jiného zařízení). Z § 103 Zákona o odpadech vy-

plývá, že poplatníkem Poplatku ve vztahu ke komunálnímu odpadu je vždy obec, je-li původcem odpadu, což je důsledek zavedení mechanismu tzv. třídicí slevy na komunální odpad.² Zákon o odpadech také nově stanoví, že poplatníkem Poplatku u odpadu, o němž provozovatel dané skládky rozhodl, že bude sloužit jako materiál pro technologické zabezpečení skládky, je právě provozovatel skládky. Překročí-li tedy provozovatel skládky maximální limit odpadů takto využívaných v první fázi provozu skládky a osvobozených od placení Poplatku (tj. odpadů určených k technickému zabezpečení skládky, a to v množství až 25 % z celkové hmotnosti odpadů uložených na skládku v daném čtvrtletí), tíží poplatková povinnost jen a pouze provozovatele skládky. Tuto změnu je nutné kvitovat, neboť za předchozí právní úpravy mohla být doměřena poplatková povinnost původci odpadu, i pokud odpad předal provozovateli skládky k technickému zabezpečení skládky a provozovatel jej nesprávně použil, v důsledku čehož podléhal tento odpad (bez vědomí původce) poplatkové povinnosti.

Zákon o odpadech také stanoví novou výši maximálního množství odpadu osvobozeného od Poplatku, pokud byl použit jako technické zabezpečení skládky v první fázi jejího provozu. Hranice je stanovena na 25 % celkové hmotnosti odpadů uložených v poplatkovém období na skládku. Poplatkovým obdobím nicméně není kalendářní rok, ale nově kalendářní čtvrtletí.³

Od Poplatku jsou dle Zákona osvobozeny také odpady, které jsou následkem krizové situace dle krizového zákona a na skládku byly uloženy v rámci řešení takové krizové situace.⁴

Výše a výpočet Poplatku

Jak se vlastně poplatek za ukládání odpadu na skládku počítá? Základem Poplatku dle Zákona o odpadech je součet dílčích základů poplatku, jež tvoří hmotnost pěti odlišných kategorií odpadů⁵ udávaná v tunách. Těmito kategoriemi odpadů jsou (i) využitelné odpady dle § 40 odst. 1 Zákona o odpadech; (ii) nebezpečné odpady; (iii) vybrané technologické odpady;⁶ (iv) nebezpečné odpady ze sanací;⁷ a (v) odpady z azbestu. Tyto druhy odpadu mají v příloze č. 9 Zákona

o odpadech stanovenou rozdílnou sazbu Poplatku. Pro výpočet tak je rozhodné, jaké množství (v tunách), kterého druhu odpadu z pěti výše uvedených kategorií bylo předáno v daném čtvrtletí (tj. zdaňovacím období)⁸ k uložení na danou skládku. Uvedené dílčí základy Poplatku (množství odpadu jednotlivých druhů) je následně nutné vynásobit výší poplatku pro danou kategorii odpadu. Součet všech dílčích poplatků za dané kalendářní čtvrtletí je částkou, která má být zaplacená za ukládání odpadu na konkrétní skládku v daném zdaňovacím období (kalendářním čtvrtletí).

Výnos z Poplatku se dělí mezi Státní fond životního prostředí (dále jen „SFŽP“) a obec, na jejímž území dotčená skládka leží. Podíl těchto příjemců poplatku je stanoven v příloze č. 9 k Zákonu o odpadech, přičemž u jednotlivých kategorií odpadů (viz výše) je podíl mezi příjemci Poplatku odlišný. Obec je příjemcem celé výše dílčího Poplatku pouze u vybraných technologických odpadů a sanačních odpadů. U dalších tří skupin odpadů se podíl Poplatku určený pro obce pohybuje mezi 20 a 80 % v závislosti na kategorii odpadu a čase, neboť podíly příjemců se stejně jako výše Poplatku budou téměř každoročně měnit. Zatímco v roce 2021 činil poplatek za skládkování využitelných odpadů 800 Kč/t, v roce 2022 již činí 900 Kč/t, přičemž podíl obce u stejného druhu odpadu v roce 2021 činil 60 % a v roce 2022 již „pouze“ 50 %.

V § 110 odst. 3 Zákona o odpadech je v souvislosti s příjemci poplatku za skládkování řešena situace, kdy se skládka nachází na území více obcí. Část výnosu z poplatku za ukládání odpadů na skládku se dělí mezi dotčené obce podle celkové projektované kapacity skládky nacházející se na území té které konkrétní obce po odečtení zaplněné celkové projektované kapacity skládky ke dni jejího posledního rozšíření.⁹

Procesní aspekty Poplatku

Předchozí právní úprava účinná do 31. 12. 2020 prakticky neobsahovala pravidla týkající se výběru a vymáhání poplatku za skládkování. Zákon o odpadech z roku 2001 explicitně vylučoval úpravu zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších změn (dále jen

„Daňový řád“), přičemž v zásadě žádná speciální pravidla nestanovil.

Zákon o odpadech naopak použití právní úpravy Daňového řádu na řízení o Poplatku předpokládá. Poplatek (jak je upraven v Zákone o odpadech) totiž splňuje definici „daně“ dle § 2 odst. 3 Daňového řádu.¹⁰ Tato skutečnost se v praxi projevuje zejména v rámci kontroly placení poplatku, v řízení o doměření poplatku včetně posouzení jeho prekluze, kdy použití Daňového řádu již není pouze analogické (tj. se značnými omezeními), ale Daňový řád komplexně upravuje procesní stránku výběru a placení poplatku za skládkování.

Správcem Poplatku je dle Zákona o odpadech SFŽP, a to i pro tu část Poplatku, která náleží obcím. SFŽP tak je správcem daně ve smyslu § 10 odst. 1 Daňového řádu se všemi pravomocemi takovému správci stanovenými. Nově tak ve vztahu ke kontrole placení Poplatku přišly o své pravomoci krajské úřady. SFŽP má mimo jiné za účelem zjištění výše Poplatku pravomoc učinit místní šetření či daňovou kontrolu přímo na skládce či u jejího provozovatele. S tím se pojí také skutečnost, že SFŽP může na základě daňové kontroly (nebyl-li Poplatek odveden ve správné výši a je-li doměřen) uložit povinnost k zaplacení penále ve výši 20 % z doměřené částky a úroku z prodlení.¹¹ Vymáhání Poplatku je v rámci tzv. dělené správy svěřeno celnímu úřadu místně příslušnému dle místa skládky.

Skutečnost, že SFŽP může ve vztahu k Poplatku provést daňovou kontrolu, bude mít zásadní vliv na běh prekluzivní lhůty ke stanovení Poplatku dle § 148 Daňového řádu. Kontrola placení Poplatku za skládkování provedená dle § 79 odst. 1 písm. f) zákona č. 185/2001 Sb., zákona o odpadech, totiž nebyla daňovou kontrolou, ale kontrolou provedenou dle zákona č. 255/2012 Sb., kontrolní řád, ve znění pozdějších předpisů. Proto se nejednalo o skutečnost, která by ve smyslu § 148 odst. 3 Daňového řádu¹² měla za následek přerušení prekluzivní lhůty.¹³ Naopak daňová kontrola provedená SFŽP jakožto správcem Poplatku, již skutečností mající za následek přerušení prekluzivní lhůty bezpochyby je.

Stejně jako dle předchozí právní úpravy je plátcem Poplatku za skládková-

ní provozovatel dané skládky. Ten má povinnost Poplatek od poplatníka (viz výše) vybrat (není-li poplatníkem sám) a odvést jej SFŽP. Pro evidenci Poplatku slouží vyúčtování (obdobu daňového přiznání), které podává provozovatel skládky prostřednictvím systému ISPOP správci Poplatku (SFŽP). Vyúčtování se podává za každé kalendářní čtvrtletí,¹⁴ tj. vždy do 25. dubna, 25. července, 25. října a 25. ledna. Pokud plátce Poplatku nepodá v zákonem určené lhůtě vyúčtování, bude k tomu vyzván správcem Poplatku s tím, že mu bude stanovena lhůta k nápravě. Pokud ani ve stanovené lhůtě vyúčtování nebude podáno, může SFŽP v souladu s § 98 Daňového řádu vyměřit Poplatek dle tzv. daňových pomůcek. V takovém případě může být výše Poplatku stanovena na základě údajů z minulých období či údajů o jiných provozovatelích obdobných skládek.

Poté, co je podáno vyúčtování, SFŽP jako správce Poplatku vydá do 30 dnů rozhodnutí o Poplatku, tj. platební výměr.¹⁵ Daný Poplatek je pak splatný do 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí platebního výměru. Pokud je platební výměr vystaven zcela v souladu s podaným vyúčtováním, nabývá právní moci okamžikem doručení plátci, tj. provozovateli skládky. Naopak, pokud je v platebním výměru uveden Poplatek v jiné výši, je plátci dána možnost odvolání a nabytí právní moci je tak posunuté o lhůtu pro odvolání. Odvolání je možné podat do 30 dnů od doručení platebního výměru. Poté, co nabude platební výměr právní moci, provede provozovatel skládky platbu vyměřeného poplatku na daný účet příslušného celního úřadu. V případě, že Poplatek nebude na základě pravomocného platebního výměru určen ve správné výši (tj. pokud budou kdykoliv v budoucnu zjištěny takové skutečnosti, které budou odůvodňovat jinou výši Poplatku) může tento být doměřen SFŽP, a to na základě dodatečného vyúčtování i z moci úřední.¹⁶ Nově tedy není nutné, aby na doměření Poplatku podal návrh jeho příjemce (tj. například obec), ač k tomu může podat podnět.

Vzhledem k tomu, že provozovatel skládky má postavení plátce daně (poplatku) dle § 233 a násl. Daňového řádu, a nesplnil-li svoji platební povinnost, v důsledku čehož nebude Poplatek vybíráný srážkou

od poplatníka uhrazen, stanoví ji správce Poplatku (SFŽP) plátci, tj. provozovateli skládky, k přímé úhradě. I pokud tedy provozovatel skládky Poplatek od původce odpadu nevybere, je povinen jej zaplatit sám a případné řízení o doměření Poplatku bude směřovat vůči provozovateli skládky. Pokud původce Poplatek provozovateli skládky neuhradí, může se jeho zaplacení provozovatel skládky domáhat cestou soukromého práva, tj. žalobou k soukromoprávnímu soudu z titulu bezdůvodného obohacení.¹⁷

Závěr

Právní úpravu Poplatku, jeho stanovení a vybírání, uvedenou v Zákoně o odpadech lze jistě kvitovat z toho pohledu, že komplexně upravuje jednotlivé aspekty včetně těch procesních, které jsou částečně upraveny také v Daňovém řádu. Nová právní úprava z hlediska původců odpadů snížila riziko úhrady Poplatků v důsledku pochybení provozovatele skládky. Na druhou stranu pro provozovatele skládek právní úprava Zákona o odpadech znamená větší riziko, neboť nevybraný Poplatek musí uhradit sami, může jim být doměřeno penále a úrok z prodlení, pří-

padně jim mohou být uloženy sankce dle Daňového řádu. O to víc tak musí provozovatelé skládek dbát, aby splnili veškeré své povinnosti ve vztahu k Poplatku. To, jestli bude nový model placení výběru Poplatku se zvýšeným zapojením SFŽP funkční, ukáže až praxe.

Mgr. Jan Lexa, advokát

Mgr. Michal Pálinský, partner a advokát
act Řanda Havel Legal
advokátní kancelář s.r.o.

Řanda Havel Legal

Poznámky:

- ¹ Úprava zakotvená v § 45 a násl. zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů.
- ² Viz § 157 Zákona o odpadech.
- ³ § 109 Zákona o odpadech.
- ⁴ Krizovou situaci dle § 2 písm. b) zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů, je mimořádná událost podle zákona o integrovaném záchranném systému, narušení kritické infrastruktury nebo jiné nebezpečí, při nichž je vyhlášen stav nebezpečí, nouzový stav nebo stav ohrožení státu
- ⁵ Nejedná se však o druhy odpadu ve smyslu vyhlášky 8/2021 Sb., katalog odpadů.
- ⁶ Tj. odpad z průmyslové výroby, stavebnictví nebo energetiky, jehož vzniku nelze předejít, který není možné ani po úpravě využít a který stanoví vyhláškou ministerstvo.
- ⁷ Tj. nebezpečné odpady pocházející z odstraňování nebo sanací ekologických zátěží vzniklých kontaminací horninového prostředí, podzemních nebo povrchových vod nebo stavebních konstrukcí, k níž došlo nakládáním s nebezpečnými látkami, pokud je odstranění těchto odpadů uložením na skládku hrazeno z veřejných prostředků

v souladu s podmínkami, za kterých je možné tyto veřejné prostředky k tomuto účelu použít.

- ⁸ § 109 Zákona o odpadech.
- ⁹ § 110 odst. 3 Zákona o odpadech.
- ¹⁰ Obdobně viz také důvodová zpráva k § 103 až 120, 162 a příloham č. 9 a 12 Zákona o odpadech.
- ¹¹ Viz. § 251 a 251b Daňového řádu.
- ¹² Právní úprava lhůty pro stanovení daně dle § 148 Daňového řádu se na úpravu poplatku za skládkování do 31. 12. 2020 použila analogicky (obdobně viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 8/2016-32 ze dne 28. 4. 2016).
- ¹³ V takovém případě by se totiž jednalo o nepřipustnou analogii v neprospěch subjektu poplatku. K tomu viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 Afs 64/2007 ze dne 13. 7. 2007.
- ¹⁴ § 113 odst. 2 Zákona o odpadech.
- ¹⁵ § 114 Zákona o odpadech.
- ¹⁶ Viz § 143 a násl. Daňového řádu.
- ¹⁷ Obdobně např. také Metodické sdělení Ministerstva životního prostředí, Odboru odpadů ze dne 16. 12. 2020 č.j. MZP/2020/720/5211.

NA IP JE TADY ČERMÁK

Ochrana duševního vlastnictví (*intellectual property, IP*) je běh na dlouhou trať. Vyžaduje kromě vzdělání v oboru, perfektního právníckého myšlení a jazykových znalostí spolehlivý tým lidí, a to nejen právníků, ale i patentových zástupců, finanční zázemí a stabilitu. Bez zkušených, technicky vzdělaných patentových zástupců nelze sepsat úspěšnou patentovou přihlášku. Bez finančního zázemí

nelze koordinovat desítky patentových zástupců a platit úřední poplatky za získávání a údržbu průmyslových práv po celém světě. A bez stability, měřené na desetiletí, nelze dotáhnout patentovou přihlášku do konce (často to trvá víc než deset let) a sledovat lhůty udržování IP portfolií v platnosti. **To všechno máme. A díky tomu můžeme pečovat o Vaše IP.**

Čermák a spol. - advokátní
a patentová kancelář
Elišky Peškové 15
150 00 Praha 5

Tel.: +420 296 167 111
Fax: +420 224 946 724
intelprop@apk.cz
www.cermakaspol.cz

ČERMÁK a spol.
advokátní a patentová kancelář
law and patent office

**PATENTY • OCHRANNÉ ZNÁMKY • UŽITNÉ A PRŮMYSLVÉ VZORY
NEKALÁ SOUTĚŽ • FARMACEUTIKA • SPRÁVA PORTFÓLIÍ • REŠERŠE • SPORY**

Soudní poplatek za společnickou žalobu ve světle nejnovější judikatury

Společnická žaloba je zvláštním procesním institutem upraveným v § 157 a násl. zákona o obchodních korporacích, který zavádí zákonné zmocnění společníka zastupovat společnost v řízení o náhradě újmy proti jejímu jednateři. Prostřednictvím společnické žaloby je společníkovi umožněno, aby se za společnost efektivně domáhal náhrady újmy způsobené společností jejím jednatelem. Problematickou otázkou se však stává povinnost zaplatit soudní poplatek za tuto žalobu, která i přes specifickou povahu společnické žaloby stíhá vždy a pouze žalující společnost.

Problém nastává tehdy, pokud se společnost, respektive její jednatel, vůči němuž samotná žaloba zpravidla směřuje, rozhodne, že tento soudní poplatek nezaplatí. V takovém případě má společník v zásadě jedinou možnost, jak odvrátit riziko zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku, a to zaplatit soudní poplatek sám a následně tento poplatek po společnosti vymáhat z titulu bezdůvodného obohacení. Nechce-li nebo nemůže-li společník soudní poplatek zaplatit ze svého, bude řízení o společnické žalobě obligatorně zastaveno.

Společnická žaloba je tak efektivním nástrojem pouze pro společníky, kteří jsou ochotni a zároveň schopni poskytnout své vlastní prostředky na zaplacení soudního poplatku a následně je po společnosti s nejistým výsledkem vymáhat.

Právě k takovému závěru ve výsledku vedou úvahy a závěry Nejvyššího soudu

vyslovené v nedávno vydaném usnesení ze dne 27. května 2021, sp. zn. 27 Cdo 1767/2020, a na ně navazující úvahy a závěry Ústavního soudu vyslovené v usnesení ze dne 14. září 2021, sp. zn. IV. ÚS 2285/21.

Současná úprava společnické žaloby v § 157 zákona o obchodních korporacích společnosti tak ve světle judikatury Nejvyššího soudu a Ústavního soudu může za určitých okolností pro společníka představovat pouze teoretickou možnost realizace zákonem přiznaného práva domáhat se za společnost náhrady újmy proti jednateři. V praxi může být využití tohoto institutu poněkud problematické, či dokonce zcela vyloučené.

Faktické přinucení společníka k zaplacení poplatku

Judikatura Nejvyššího soudu je ustálena v názoru, že poplatková povinnost v případě společnických žalob stíhá

pouze a jen samotnou společnost jakožto žalobkyni. Pokud společnost soudní poplatek zaplatit nemůže z důvodu jejích aktuálních majetkových poměrů, může společník za společnost požádat o osvobození od poplatku. Pokud však společnost (respektive její jednatel) soudní poplatek jednoduše zaplatit nechce (ačkoliv to majetkové poměry společnosti umožňují), je nucen soudní poplatek uhradit právě „žalující“ společník. V opačném případě by soud řízení o společnické žalobě obligatorně zastavil podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Nejvyšší soud tak na jednu stranu potvrzuje, že poplatková povinnost stíhá v případě společnické žaloby pouze a jen společnost, na druhou stranu však přiznává, že přestože zákon poplatkovou povinnost společníkovi neukládá, je společník pod hrozbou zastavení řízení často k zaplacení soudního poplatku de facto přinucen. Pokud společník soudní poplatek za spo-

lečnost nezaplatí, nedopustí se porušení žádné zákonem mu uložené povinnosti, přesto však ponese negativní následky v podobě zastavení řízení o společnické žalobě, a tedy nemožnosti domáhat se v zastoupení společnosti nároku na náhradu újmy vůči jejímu jednateři. Na druhou stranu pro jednatele společnosti, vůči němuž společnická žaloba směřuje, který povinnost zaplatit soudní poplatek za společnost porušil, bude zastavení takového řízení jednoznačně pozitivním a vítaným následkem.

Zákon o soudních poplatcích žádnou zvláštní úpravu poplatkové povinnosti a následků porušení poplatkové povinnosti v případě společnických žalob neobsahuje.

Dřívější judikatura Nejvyššího soudu¹ k této otázce pouze dovozovala, že pokud společník zaplatí soudní poplatek ze svého, může se následně po společnosti domáhat vrácení tohoto poplatku z titulu bezdůvodného obohacení na straně společnosti. Tento postup však s sebou nese nezanedbatelná rizika spočívající v nedobytnosti takové pohledávky, a to nejen pro neochotu jednatele společnosti vrátit společníkovi prostředky vynaložené na úhradu soudního poplatku, ale rovněž z důvodu, že společnost následně nemusí mít dostatek finančních prostředků, aby prostředky vynaložené na zaplacení soudního poplatku společníkovi vrátila. Nadto je třeba si uvědomit, že ani samotný společník nemusí mít na úhradu soudního poplatku dostatek finančních prostředků, což - na rozdíl od ekonomické situace společnosti - nemůže být důvodem pro osvobození od soudních poplatků.

Odsunutí poplatkové povinnosti až na konec řízení

Vrchní soud v Praze ve své rozhodovací praxi² dovodil, že v případech, kdy společnost, respektive její jednatel, není ochoten zaplatit soudní poplatek za společnickou žalobu, má být povinnost zaplatit soudní poplatek uložena až na konci řízení s rozhodnutím ve věci samé. Takový postup totiž zákon o soudních poplatcích v určitých situacích umožňuje. Vrchní soud v Praze zejména poukázal na to, že splnění poplatkové povinnosti samotnou společností může společník jen stěží ovlivnit, a to právě z důvodu,

že jedná čistě jako její zástupce. Přičemž podle Vrchního soudu v Praze po zákonném zástupci nelze spravedlivě požadovat, aby soudní poplatek za společnost zaplatil a později se domáhal jeho vrácení z titulu bezdůvodného obohacení. Zastavení řízení jako následek nezaplacení soudního poplatku by tak s ohledem na zcela specifickou situaci a postavení společníka jednajícího za společnost vedlo k popření smyslu společnických žalob a ve svém důsledku i k odepření práva garantovaného čl. 36 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“).

Vrchní soud v Praze proto vyložil, že v případě společnické žaloby lze využít jednu ze zákonných výjimek uvedených v ustanovení § 9 odst. 4 písm. a) až d) zákona o soudních poplatcích, podle kterých soud řízení pro nezaplacení soudního poplatku zastavit nemusí. Povinnost k zaplacení soudního poplatku je pak následně uložena až v souvislosti s rozhodnutím soudu o věci samé podle § 4 odst. 1 písm. j) zákona o soudních poplatcích.

Vrchní soud v Praze v aplikaci výjimky dle § 9 odst. 4 písm. a) až d) zákona o soudních poplatcích spatřuje jediný způsob, jak společníkovi ve svém důsledku neodeprít právo podat v zastoupení společnosti proti jejím jednatelům žalobu na náhradu škody za situace, kdy jednatelé společnosti soudní poplatek zaplatit odmítnou. Dle Vrchního soudu v Praze jde o takové řešení, které vyplňuje mezeru v právní úpravě a bez něhož by se právní institut společnické žaloby v § 157 zákona o obchodních korporacích stal téměř obsolentním. Mechanismus efektivně se domáhat náhrady škody po jednatelech by mohl být spuštěn jen v případě, že by tito jednatele (proti nimž žaloba zpravidla směřuje) sami dobrovolně soudní poplatek zaplatili, čímž by umožnili pokračování v řízení a projednání žaloby. K dobrovolnému zaplacení soudního poplatku jednatelem společnosti, vůči němuž společnická žaloba směřuje, však z logiky věci zpravidla nedochází.

Dle Vrchního soudu v Praze je základním smyslem takového postupu umožnit projednání žaloby, aniž by řízení bylo zastaveno pro nezaplacení soudního poplatku. Účelem tedy v žádném případě není zcela se vyhnout povinnosti společnosti poplatek zaplatit. Jedině tento postup dle Vrchního soudu v Praze umožní společ-

nosti (zastoupené společníkem) přístup k soudu při respektování čl. 90 Ústavy a čl. 36 Listiny.

(Ne)existence rizika zneužití společnické žaloby

Nejvyšší soud se však s úvahami Vrchního soudu v Praze neztotožnil a ve svém posledním rozhodnutí z května 2021 zabývajícím se touto problematikou se od závěrů přijatých Vrchním soudem v Praze odchýlil o 180 stupňů. Dle Nejvyššího soudu totiž skutečnost, že o zaplacení soudního poplatku rozhodují jednatele společnosti (kteří v těchto řízeních zpravidla vystupují jako žalovaní) a nikoliv společník, který za společnost v řízení jedná, není bez dalšího důvodem k tomu, aby se aplikovala výjimka dle § 9 odst. 4 zákona o soudních poplatcích a poplatková povinnost vznikala teprve v souvislosti s rozhodnutím soudu o věci samé podle § 4 odst. 1 písm. j) zákona o soudních poplatcích.

Nejvyšší soud tento závěr dovodil zejména s odkazem na své úvahy o funkci soudních poplatků. Dle Nejvyššího soudu „Soudní poplatky mají tři základní funkce: fiskální (jejímž cílem je, aby ti, kdo služeb soudů využívají, přispěli k úhradě nákladů s činností soudů spojených), regulační (jejímž cílem je odradit od svévolných, šikanózních, malicherných a jiných bezdůvodných návrhů, které by soudy zbytečně zatěžovaly) a motivační (jež má působit tak, aby povinní dobrovolně plnili své povinnosti a účastníci právních vztahů řešili své spory mimosoudně). Všechny tyto funkce nachází své důsledné opodstatnění i ve vztahu ke společnickým žalobám, a tak není žádný důvod poplatkovou povinnost nad rámec znění zákona o soudních poplatcích „paušálně“ změkčovat s odkazem na specifickou povahu společnických žalob.“

Nejvyšší soud dále ve svém rozhodnutí na podporu svého shora uvedeného závěru uvedl, že „Společnické žaloby jsou nástrojem práva obchodních korporací, který je náchylný ke zneužití. To je dáno skutečností, že se výsledek řízení přenáší do majetkových poměrů společníka pouze nepřímo (poměrným zvýšením či snížením hodnoty jeho podílu) a riziko, které společníkovi hrozí v případě ztráty sporu, je zpravidla relativně malé.“

Dle našeho názoru společnická žaloba není o nic více zneužitelná než jiné občanskoprávní žaloby. Zneužití společnické žaloby je spíše excesem a rozhodně ne pravidlem, na kterém by se dalo paušálně stavět a které by mělo odůvodňovat výše uvedené úvahy a závěry přijaté Nejvyšším soudem. Riziko zneužití situace ze strany jednatele skrze nesplnění poplatkové povinnosti za společnickou žalobu je přitom z povahy věci nesrovnatelně vyšší než riziko zneužití společnické žaloby ze strany společníka, neboť primárním a zcela přirozeným zájmem jednatele společnosti jakožto žalovaného je, aby žaloba nebyla projednána.

Nejvyšší soud však s odvoláním na výše uvedené, a i přes vědomí, že vznik poplatkové povinnosti již s podáním společnické žaloby nezřídka povede k tomu, že k zaplacení soudního poplatku bude via facti přinucen společník, neshledal, že by v případě společnických žalob měly být dány důvody pro vznik poplatkové povinnosti až v souvislosti s rozhodnutím soudu o věci samé.

Rozhodnutí Nejvyššího soudu následně přezkoumával na základě podané ústavní stížnosti Ústavní soud. Společník zastupující společnost v ústavní stížnosti namítal porušení základního práva společnosti, na přístup k soudu podle čl. 36 odst. 1 Listiny, jakož i práva vlastnit majetek podle čl. 11 odst. 1 Listiny. Ústavní soud však v postupu Nejvyššího soudu porušení základních práv společnosti neshledal.

(Ne)přiměřená překážka pro uplatnění práva u soudu

Dle Ústavního soudu by se o porušení základních práv mohlo jednat pouze v situaci, kdy obecné soudy zásadně nesprávně posoudí dopad poplatkové povinnosti do daného základního práva. K takovému závěru však Ústavní soud nedospěl. Dle Ústavního soudu „Samotná poplatková povinnost sice zasahuje do zmíněného základního práva dotčené fyzické či právnické osoby, jde však o zásah přípustný mj. za předpokladu, že nepředstavuje nepřiměřenou (nebo dokonce nepřekonatelnou) překážku pro uplatňování jejích práv u soudu či jiného orgánu.“

Dle našeho názoru ovšem zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku

v případě společnické žaloby, kde je zaplacení soudního poplatku závislé na vůli jednatele, vůči němuž společnická žaloba zpravidla směřuje, není ničím jiným, než nepřiměřenou, resp. nepřekonatelnou překážkou pro uplatnění práva společníka domáhat se za společnost náhrady újmy proti jednatele zakotveného v ustanovení § 157 zákona o obchodních korporacích a tedy nepřipustným zásahem do práva společnosti na přístup k soudu garantovaného čl. 36 Listiny.

Ústavní soud se rovněž ve svém usnesení poněkud laxně vypořádal se zcela zásadní námitkou, že společník nemusí mít dostatek finančních prostředků na zaplacení soudního poplatku, avšak jeho ekonomická situace nemůže být (na rozdíl od ekonomické situace společnosti) důvodem pro osvobození od soudních poplatků. Ústavní soud namísto toho, aby se s touto námitkou vypořádal v obecné rovině, s dopadem na všechny společnické žaloby, konstatoval, že tato situace u stěžovatele nenastala a proto považoval za zbytečné se touto otázkou zabývat. Ústavní soud nadto uvedl, že „Za relevantní překážku v přístupu k soudu nelze (bez dalšího) považovat ani riziko případné platební neschopnosti společnosti, neboť to běžně soudní spory provází.“

Lze tedy uzavřít, že Nejvyšší soud svým rozhodnutím stvrzeným Ústavním soudem zcela nepochopitelně odmítl dle našeho názoru proporcionální, efektivní a ústavně konformní řešení předestřené Vrchním soudem v Praze a současně jím ve svém důsledku nastolil stav, kdy společník, který se rozhodne realizovat své zákonné právo domáhat se za společnost náhrady újmy proti jednatele, bude za situace, kdy tento jednatel odmítne soudní poplatek za společnickou žalobu zaplatit, via facti přinucen k zaplacení soudního poplatku za společnost a posléze se bude muset domáhat po společnosti jeho vrácení z titulu bezdůvodného obohacení se všemi riziky s tím souvisejícími. To vše navzdory všem známé zásadě legální licence, podle které nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá. Pokud pak společník soudní poplatek zaplatit odmítne nebo jej s ohledem na svou ekonomickou situaci zaplatit nemůže, povede to bez dalšího k zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku, a tedy ke znemožnění meritorního přezkumu společnické žaloby ze strany soudu.

Aprobovat takové řešení, které ve výsledku buď vede ke vzniku bezdůvodného obohacení na straně společnosti, tj. ke vzniku z pohledu práva nežádoucího a protiprávního stavu (pokud společník soudní poplatek zaplatí namísto společnosti), nebo vede k odepření práva společnosti na přístup k soudu (pokud společník soudní poplatek zaplatit odmítne nebo jej zaplatit nemůže), je dle našeho názoru nepřijatelné.

V důsledku uvedených rozhodnutí Nejvyššího soudu a Ústavního soudu se tak stává institut společnické žaloby zakotvený v § 157 zákona o obchodních korporacích v mnoha případech obsolentním.

Mgr. Michaela Kočíková, advokátka
Mgr. Anna Kautská, advokátní koncipientka
HKDW HOLASEK s.r.o.,
advokátní kancelář

Poznámky:

- ¹ Viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. března 2003, sp. zn. 29 Odo 871/2002, usnesení ze dne 21. dubna 2016, sp. zn. 29 Cdo 5069/2015 nebo rozsudek ze dne 13. září 2017, sp. zn. 29 Cdo 5944/2016.
- ² Viz usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 17. února 2015, č.j. 14 Cmo 258/2014-101 a usnesení ze dne 22. listopadu 2019, č.j. 4 Cmo 136/2019.

KLB LEGAL

Mgr. Vojtěch Láška, LL.M.

JUDr. David Kuboň

Specialisté na kapitálový trh

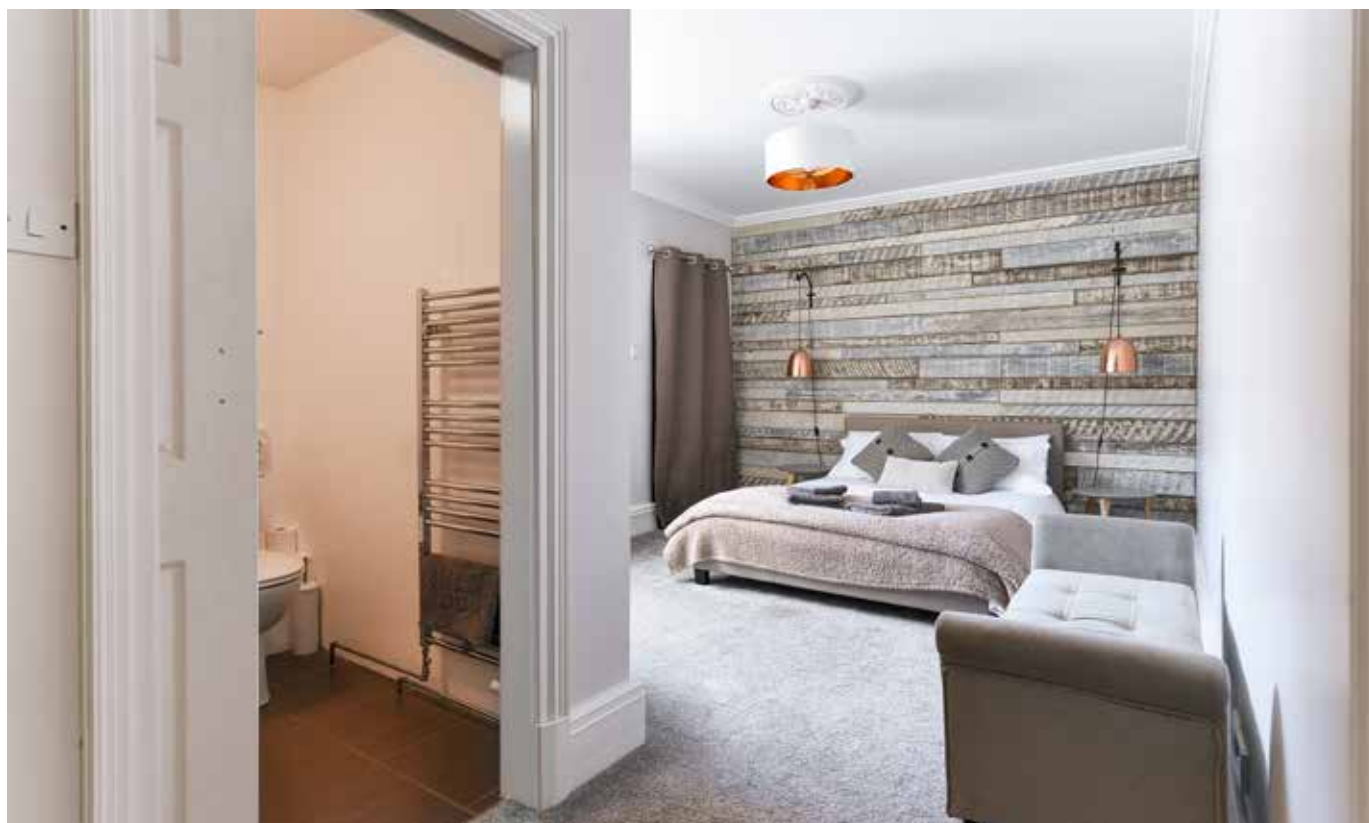
- Investiční společnosti
- Investiční fondy
- Burza a trh START
- Prospekt cenných papírů
- Compliance

info@klblegal.cz
+420 739 013 183
Letenská 121/8
118 00 Praha 1

www.klblegal.cz

Společenství vlastníků jednotek vs. Airbnb – 0:1

Shromáždění společenství vlastníků nemá právo svým rozhodnutím výkon vlastnického práva vlastníka jednotky omezit. Tak zní nedávné rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ohledně (ne) možnosti vlastníka bytové jednotky nakládat s touto za účelem poskytování ubytovacích služeb nebo opakovanému krátkodobému pronájmu kratšímu 3 měsíců, tedy například pro Airbnb.

Základ sporu

Shromáždění společenství vlastníků jednotek (dále jen „SVJ“) přijalo dne 18. 5. 2017 změnu stanov SVJ, ve kterých mimo jiné zakotvilo, že tento bytový dům je určen převážně k trvalému bydlení vlastníků, jejich rodinných příslušníků a nájemníků, nikoliv k poskytování ubytovacích služeb nebo opakovanému krátkodobému pronájmu kratšímu tří měsíců. K využívání jednotky k poskytování ubytovacích služeb nebo opakovanému krátkodobému pronájmu je třeba souhlasu všech členů SVJ. Shromáždění souhlas k užívání jednotky k poskytování ubytovacích služeb nebo opakovanému krátkodobému pronájmu neudělilo nebo udělený souhlas odejme, existuje-li riziko, že poskytováním ubytovacích služeb nebo opakovaným krátkodobým pronájmem dojde k rušení nočního klidu, zvýšení bezpečnostního rizika v domě nebo na pozemku, neúměrnému zvýšení

produkce komunálního odpadu uživateli domu nebo neúměrnému znečištění společných prostor domu nebo pozemku, anebo v minulosti již takový stav nastal.

Řízení u soudu prvního stupně

Jeden z vlastníků jednotek se u Městského soudu v Praze, jako soudu prvního stupně, domáhal vyslovení neplatnosti uvedeného rozhodnutí shromáždění SVJ. Poukazoval přitom na to, že výše uvedené ustanovení stanov je v rozporu se zákonem, když podle ust. § 1194 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“) je společenství vlastníků právnickou osobou, která je způsobilá vykonávat práva a zavazovat se pouze ve věcech spojených se správou, provozem a opravami společných částí domu a pozemku. Jedná se tedy o jakoukoliv správu, která nenáleží vlastníku jednotky. Naopak pokud se jedná o oprávnění

náležící přímo vlastníkovvi jednotky, ten má mimo jiné právo svobodně spravovat, výlučně užívat a uvnitř stavebně upravovat svůj byt, stejně jako právo vyloučit z tohoto nakládání jakékoli další osoby. Vlastník je tedy v mezích právního řádu oprávněn k výlučnému rozhodování o tom, jakým způsobem bude jeho byt využíván. Z uvedeného vyplývá, že do zákonné působnosti SVJ v žádném případě nespádá právo omezovat způsob užívání jednotek v domě; takovéto omezení ve způsobu užívání věci by zároveň představovalo nepřipustný zásah do výkonu vlastnického práva vyplývajícího z článku 11 Listiny základních práv a svobod.

Městský soud v Praze vlastníkovvi jednotky nedal za pravdu, když po provedeném dokazování (včetně výpovědí dvou jiných vlastníků jednotek o tom, jak se změnily poměry v bytovém domě od té doby, kdy dotyčný vlastník jednotky začal svůj byt krátkodobě pronajímat)

uzavřel, že napadené rozhodnutí shromáždění SVJ není v rozporu se stanovami ani právními předpisy, a je proto platné, neboť výklad vlastníka jednotky je účelově zužující. Svěřuje-li občanský zákoník do působnosti shromáždění SVJ změnu stanov bez bližší specifikace, pak je dle názoru soudu třeba mít na zřeteli podstatu vlastnického práva k bytovým jednotkám v domě i z hlediska jejich určení a užívání, a v čem konkrétně spočívá výkon vlastnického práva k bytu – trvalé (nerušené) bydlení. Z toho důvodu měl tedy Městský soud v Praze za to, že bylo v kompetenci shromáždění SVJ zakotvit ve stanovách omezení krátkodobého pronájmu bytu.

Soud dospěl k názoru, že výpovědi dvou jiných vlastnic jednotek, byť byly vyslyšány jako účastnice řízení, dostatečně prokazují, že vlastník jednotky vykonává svoje vlastnické právo k bytu v rozporu s právním řádem, neboť krátkodobým pronájmem ztěžuje ostatním vlastníkům jednotek výkon jejich práv a zároveň tím poškozuje společné části domu, jinými slovy je omezuje ve výkonu jejich práv. Soud se dále ztotožnil s názorem SVJ, že vlastník jednotky vykonává svá práva v rozporu se stavebními (jednotky jsou kolelaudovány pro trvalé bydlení, nikoli k poskytování ubytovacích služeb) a daňovými předpisy (bez dalšího rozvedení, k jakému konkrétnímu porušování by mělo docházet). Závěrem soud dodal, že přestože vyslychané vlastnice bytů přímo neviděly na vlastní oči, že poškození vstupních dveří do domu způsobili hosté vlastníka jednotky, je dostačující, že tuto skutečnost si odvodily z toho, co slyšely, a vzal tak tento fakt za prokázaný.

Řízení u soudu druhého stupně – odvolání

Dotčený vlastník jednotky se s rozhodnutím Městského soudu v Praze neztotožnil a podal proti němu odvolání k Vrchnímu soudu v Praze.

Vrchní soud v Praze ve svém rozhodnutí dal za pravdu vlastníkově jednotky, když uzavřel, že otázka sporů vznikajících z krátkodobých pronájmů bytu by měla uplatnění v jiném typu řízení mezi vlastníky bytů navzájem, nikoliv v řízení mezi vlastníkem a SVJ. Žaloba by vycházela z vlastnictví jednotky v domě, nikoli z členství v SVJ. V praxi to znamená, že vlastník se může domáhat u soudu toho, aby jiný vlastník respektoval jeho právo na nerušený výkon jeho vlastnického práva, pokud další vlastník porušuje ustanovení § 1012 občanského zákoníku o zákazu nad míru přiměřenou poměrům závažně rušit práva jiných osob, obtěžovat je nebo poškozovat. Shromáždění SVJ však nemá právo svým rozhodnutím výkon vlastnického práva vlastníka omezit, jak bylo učiněno schváleným zněním stanov. Pro úplnost odvolací soud uvedl, že rozhodnutí shromáždění SVJ nemá ani charakter svépomoci ve smyslu ustanovení § 14 občanského zákoníku.

Na základě výše uvedeného Vrchní soud v Praze uzavřel, že shromáždění SVJ přijalo rozhodnutí o změně stanov v záležitostech, o kterých nemělo působnost rozhodnout. Podle ustanovení § 245 občanského zákoníku se na takové rozhodnutí hledí, jako by nebylo přijato a rozhodnutí soudu prvního stupně změnil tak, že pokud jde o vymezené rozhodnu-

tí, nejedná se o rozhodnutí shromáždění SVJ.

Závěr

Přestože se nejedná o rozhodnutí Nejvyššího soudu – a pokud je nám známo, nebyl proti rozhodnutí Vrchního soudu v Praze žádným z účastníků podán mimořádný opravný prostředek (dovolání) – nemůžeme se než s názorem Vrchního soudu v Praze ztotožnit. SVJ je dle našeho názoru skutečně oprávněno rozhodovat pouze o záležitostech spojených se správou, provozem a opravami společných částí domu a pozemku; nemůže tedy zasahovat do vlastnických práv k jednotkám jednotlivých vlastníků. Doporučujeme však všem vlastníkům jednotek řádně zvážit všechna pro a proti vyplývající z umožnění krátkodobého pronájmu (například ve formě Airbnb) své jednotky, neboť – jak uvedl Vrchní soud v Praze – v případě porušení ustanovení § 1012 občanského zákoníku se ostatní vlastníci jednotek mohou u soudu domáhat toho, aby „pronajímatel“ respektoval práva ostatních vlastníků. ©

Mgr. Petr Turek, advokát
Mgr. Veronika Halalová,
advokátní koncipientka
Z/C/H Legal v.o.s., advokátní kancelář

Z C H Legal

PAVEL SVOBODA

Právní úprava dovolené od 1. 1. 2021

Další **online semináře** naleznete:
www.epravo.cz/eshop
epravo.cz

Splatnost a splnitelnost dluhu v případě absence dohody stran

Splatností se rozumí okamžik, ke kterému musí dlužník svůj dluh věřiteli splnit. Splnitelnost se týká toho, zda dlužník může svůj dluh splnit předčasně. Zejména ve smlouvách mezi podnikateli je běžné, že jsou tyto záležitosti podrobně upraveny. Jaká pravidla se však použijí v případě, že strany některou z těchto otázek výslovně ve smlouvě neupraví?

Konkrétní příklady

Co se týče splatnosti dluhu, lze se v praxi většinou setkat s tím, že se strany výslovně nedohodnou na splatnosti ve dvou případech. Buď se jedná zaprvé o dluh v rámci vztahu dvou blízkých osob, např. o zapůjčení finančních prostředků členu rodiny. Zadruhé, může jít o povinnost, která není v rámci smlouvy hlavním plněním, a strany proto její úpravě přirozeně nevěnují tolik pozornosti. Příkladem může být sjednání smluvní pokuty za porušení určité povinnosti, u které je sjednána její výše, avšak chybí výslovné určení její splatnosti.

Ve vztahu k právu dlužníka splnit dluh předčasně se absence úpravy takového práva objevuje poměrně často. Téměř každá kupní smlouva vždy stanoví nějaký termín splatnosti kupní ceny. Toto datum je však zvláště u formulářových smluv často specifikováno pouze jako datum bez dalšího (splatnost kupní ceny: 1. 3. 2022). Má v takovém případě kupující právo zaplatit kupní cenu před stanoveným datem splatnosti?

Splatnost

Pokud strany splatnost výslovně neurčily a nelze ji dovodit ani výkladem, je třeba nejprve zohlednit zákonnou úpravu příslušného typu smlouvy nebo jiného právního institutu v občanském zákoníku nebo jinou zákonnou úpravu ve zvláštních zákonech.

Např. u výše uvedené zápůjčky finančních prostředků platí, že neurčí-li smlouva, kdy má být zápůjčka vrácena, je splatnost závislá na vypovězení smlouvy. Není-li o výpovědi ujednáno nic jiného, je výpovědní doba šest týdnů (§ 2393 odst. 1 ObčZ).

Je rovněž třeba vzít v úvahu, že splatnost je v některých speciálních případech upravena i mimo úpravu smluvních typů nebo jiných právních institutů. U závazku podnikatelů dodat zboží nebo službu za úplatu je zejména vhodné upozornit na to, že cena je splatná, aniž je zapotřebí výzvy k placení, do třiceti dnů ode dne, kdy byla dlužníku doručena faktura nebo jiná výzva podobné povahy, anebo ode

dne obdržení zboží nebo služby, podle toho, který z těchto dnů nastal později. Bylo-li však ujednáno převzetí zboží nebo služby, popřípadě ověření, zda bylo řádně splněno, je cena splatná do třiceti dnů ode dne převzetí, popřípadě ověření (§ 1963 ObčZ odst. 1 ObčZ).

Pokud ovšem speciální úprava splatnosti schází, je třeba aplikovat obecnou úpravu splatnosti, jak ji stanovuje občanský zákoník (§ 1958 odst. 2 ObčZ). Dle ní platí, že věřitel může požadovat plnění ihned a dlužník je poté povinen splnit bez zbytečného odkladu. To znamená, že věřitel, který chce obdržet plnění, k tomu musí dlužníka nejdříve vyzvat. Lhůtu bez zbytečného odkladu je pak třeba vykládat v závislosti na konkrétních okolnostech, jde však o lhůtu v řádu dnů, maximálně týdnů.¹ Není-li splatnost stranami nijak specifikována, uplatní se toto pravidlo např. u výše uvedené splatnosti kupní ceny nebo smluvní pokuty. V praxi dochází také k tomu, že věřitel ve své výzvě lhůtu k plnění konkrétně specifikuje. I tak ale není věřitel oprávněn tuto obecnou zákonnou lhůtu zkrátit, nýbrž pouze prodloužit.²

LEGAL

3 vítězství
a 16 ocenění celkem

Vítězství v kategoriích:

ŘEŠENÍ SPORŮ A ARBITRÁŽE

LOGISTIKA A DOPRAVNÍ STAVBY

PRÁVO INFORMAČNÍCH TECHNOLOGIÍ

ŘÍKÁME ČÍSLA. A ČÍSLA NELŽOU.

Lze doplnit, že obdobnou obecnou zákonnou lhůtu znají i nám příbuzné právní řády, jakými jsou německé nebo rakouské právo.³ Např. německý občanský zákoník rovněž stanoví, že pokud doba plnění není určena ani nevyplyvá z okolností případu, může věřitel plnění požadovat ihned a dlužník může ihned splnit.⁴ Proto se lze při výkladu této lhůty v českém právu inspirovat i v těchto právních řádech.

Splnitelnost

V případě úplné absence dohody stran o splatnosti dluhu má dlužník právo splnit tento dluh i předčasně.⁵ Pokud je splatnost ve smlouvě sice určena, ale smlouva neobsahuje nic o právu splnit dluh předčasně, může dlužník plnit předčasně pouze tehdy, pokud je čas plnění určen ve prospěch dlužníka a nikoli věřitele (§ 1962 odst. 2 ObčZ).

Pro lepší představu může posloužit příklad dodání (koupě a montáž) nové kuchyně. Je její dodání ve sjednaném termínu objektivně ve prospěch dlužníka nebo věřitele? Samozřejmě bude záležet na konkrétních okolnostech. Obecně lze ovšem dojít k závěru, že čas plnění je sjednán přinejmenším i ve prospěch věřitele (zde kupujícího), neboť ten má obvykle zájem na dodání v přesně určeném termínu, protože se sám musí na dodání připravit např. tím, že nechá demontovat jeho dosavadní kuchyň. Obdobně by se měly posuzovat případy, kdy je zapotřebí zohledňovat i skladové kapacity věřitele.

Podmínku určení splatnosti ve prospěch dlužníka je proto třeba vyložit s ohledem na konkrétní okolnosti včetně formulace určení splatnosti ve smlouvě. Příkladem může být sjednání splatnosti ve smlouvě ve prospěch dlužníka následujícím způsobem: Kupující je povinen zaplatit kupní cenu do 10 dnů po podpisu smlouvy.⁶

Naopak pokud např. formulářová smlouva o zapůjčení finančních prostředků stanoví „vrácení finančních prostředků a splatnost sjednaných úroků: 1. 3. 2022“ je třeba dovodit, že dlužník právo zaplatit, resp. vrátit finanční prostředky dříve nemá za předpokladu, že ani z konkrétních okolností uzavření smlouvy nelze dovodit jiný závěr. U standardní kupní formulářové smlouvy lze však dle mého názoru u obdobného ujednání (splatnost

kupní ceny: 1. 3. 2022) mít za to, že dlužník takové právo má, neboť předčasně splnění je i v zájmu věřitele (prodávajícího) a takto vyjádřenou splatností kupní ceny i přesto, že je specifikována pouze datem, strany zpravidla mají na mysli splatnost nejpozději do tohoto data.⁷

Pokud se opět podíváme, jak otázku předčasněho splnění dluhu řeší nám příbuzné právní řády, není jejich úprava identická. Dle německého občanského zákoníku má dlužník v pochybnostech právo dluh splnit předčasně.⁸ To však samozřejmě nevylučuje, aby se strany dohodly jinak. Rakouský občanský zákoník pak tuto možnost v případě, že je splatnost určena a strany se nedohodly jinak, naopak vylučuje.⁹ Z mého pohledu lze v tomto srovnání považovat českou právní úpravu za vyhovující, neboť umožňuje zohlednit zájmy dlužníka a věřitele v konkrétním případě.

Závěr a doporučení

Pokud strany splatnost výslovně neurčily a nelze ji dovodit ani výkladem, je třeba nejprve zohlednit zákonnou úpravu příslušného typu smlouvy nebo jiného právního institutu. Pokud taková úprava schází, může věřitel požadovat plnění ihned a dlužník je poté povinen splnit bez zbytečného odkladu.

Poznámky:

¹ Viz Horák, P. Komentář k § 1958, in Petrov, J., Výtisk, M., Beran, V. a kol. Občanský zákoník. Komentář. 2. Vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, m. č. 16 a např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 10. 12. 2013, sp. zn. 32 Cdo 2484/2012.

² Viz Šilhán, J. Komentář k § 1958, in Hulmák, M. a kol. Občanský zákoník V. Závazkové právo. Obecná část (§ 1721 – 2054). Komentář. 1. Vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, m. č. 56.

³ Srov. § 904 první věta ABGB: „Ist keine gewisse Zeit für die Erfüllung des Vertrages bestimmt worden; so kann sie sogleich, nämlich ohne unnötigen Aufschub, gefordert werden.“

⁴ Srov. § 271 odst. 1 BGB: „Ist eine Zeit für die Leistung weder bestimmt noch aus den Umständen zu entnehmen, so kann der Gläubiger die Leistung sofort verlangen, der Schuldner sie sofort bewirken.“

⁵ Viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 8. 12. 2010, sp. zn. 31 Cdo 5241/2007.

⁶ Srov. Horák, P. Komentář k § 1961.

Co se týče práva splnit dluh předčasně, má toto právo dlužník vždy, pokud se strany nedohodly na okamžiku splatnosti dluhu. Pokud je splatnost ve smlouvě sice určena, ale smlouva neobsahuje nic o právu splnit dluh předčasně, může dlužník splnit dluh předčasně pouze tehdy, pokud je čas plnění určen jen ve prospěch dlužníka, což je třeba vyložit vzhledem k okolnostem konkrétního případu.

S ohledem na výše uvedené závěry lze ovšem doporučit, aby smlouva upravovala splatnost i splnitelnost dluhu jasným a přehledným způsobem. Tak se strany nedostanou později do jakýchkoliv výkladových problémů a omezí riziko souvisejících sporů.

JUDr. Vojtěch Lovětinský, Ph.D., LL.M.,
advokát
Doležal & Partners s.r.o.,
advokátní kancelář

Op. cit. sub 1, m. č. 2.

⁷ Obdobně srov. Šilhán, J. Komentář k § 1962. Op. cit. sub 2, m. č. 16.

⁸ Srov. § 271 odst. 2 BGB: „Ist eine Zeit bestimmt, so ist im Zweifel anzunehmen, dass der Gläubiger die Leistung nicht vor dieser Zeit verlangen, der Schuldner aber sie vorher bewirken kann.“ Srov. Medicus, D., Lorenz, S. Schuldrecht I. Allgemeiner Teil. 21. vydání. München: C.H. Beck, 2015, s. 72.

⁹ Srov. § 1413 ABGB: „Gegen seinen Willen kann weder der Gläubiger gezwungen werden, etwas anderes anzunehmen, als er zu fordern hat, noch der Schuldner, etwas anders zu leisten, als er zu leisten verbunden ist. Dieses gilt auch von der Zeit, dem Orte und der Art, die Verbindlichkeit zu erfüllen.“ Srov. Koziol, H. Komentář k § 1413, in Koziol, H., Bydlinsky, P., Bollenberger, R. (eds.). Kurzkommentar zum ABGB. 3. vydání. Wien: Springer WienNewYork, 2010, m. č. 4.

Schrödingerův investiční token, aneb jsme svědky začátku podnikatelského zázraku s regulatorním přesahem, nebo budoucího zklamání drobných investorů?

Závěr roku 2021 v českém ekonomicko-právně-mediálním prostředí z části zaplňovalo téma spojené s projektem XIXOIO a.s., respektive tokenu XIX, společnost dle vlastních prohlášení vyinkasovala od drobných investorů již stovky milionů korun.

Rozsáhlá mediální kampaň společnosti XIXOIO a.s. vyvolala zájem veřejnosti a s tím i médií. Langmeier & Co., advokátní kancelář s.r.o., pak poskytla analýzu dílčích ustanovení produktových podmínek tokenu XIX společnosti XIXOIO a.s., přičemž bylo nad rámec této analýzy vyjádřeno znepokojení nad situací, v které se ocitne osoba, která se rozhodne do tokenu XIX vložit vlastní kapitál.

K tématům, která se v rámci diskuse otevřela, se pak vyjadřovala řada respektovaných odborníků a institucí. Za zmínku stojí zejména reakce ČNB z 3. prosince 2021, v které bylo upozorněno na prezentaci společnosti XIXOIO a.s., kdy ČNB uvádí následující: „Česká národní banka upozorňuje veřejnost, že společnost XIXOIO a.s., nabízející investování do virtuálních tokenů, není regulována Českou národní bankou. V této souvislosti pak Česká národní banka upozorňuje na prezentaci této společnosti vůči veřejnosti, která může vzbuzovat mylný dojem, že obchodní model společnosti XIXOIO a.s. a její podnikání byly Českou národní bankou schváleny, povoleny nebo alespoň zčásti regulovány.“¹

Dále pak ČNB zmínila další podstatné skutečnosti: „XIXOIO a.s. nebylo uděleno žádné povolení České národní banky

k podnikání na finančním trhu... Česká národní banka pouze v minulosti zodpověděla několik specifických dotazů společnosti XIXOIO a.s.“² Celý text pak ČNB zakončila odkazem na článek zveřejněný téhož dne s názvem „Upozornění na rizika investic do alternativních investičních produktů (tokeny, participace)“.³

ČNB tedy v souvislosti s prezentací společnosti XIXOIO došla k závěru, že je tato prezentace způsobila ve veřejnosti vzbudit mylný dojem, že jsou aktivity této společnosti schváleny, povoleny, nebo zčásti regulovány ČNB, přičemž ve stejnou dobu upozornila ČNB i na rizika spojená mimo jiné s „nabídkami zhodnocení finančních prostředků prostřednictvím alternativních investičních produktů, které jsou někdy podpořené silnou mediální prezentací“⁴ přičemž následně ČNB zmínila mimo jiné i „investování do virtuálních tokenů“.⁵

ČNB dále zdůraznila, že: „V současnosti je potřebné připomenout, že při nákupu, či držení těchto produktů (tokenů, participací a jiných alternativních produktů) nepoživá investor výhod v podobě ochrany spojené s regulovanými finančními službami.“⁶

Ve svém textu dále ČNB zmiňuje skutečnost, že pokud „nebude ten, kdo sto-

jí za konkrétním obchodním modelem, schopný dostát svým závazkům nebo ukončí svoji činnost, nenabízejí právní předpisy žádnou zvláštní ochranu, která by zvyšovala pravděpodobnost, že investor získá alespoň část své investice zpět.“⁷

Závěrem pak ČNB doporučila investorům, zejména z řad spotřebitelů, aby zvážili svůj záměr investovat v souvislosti s výše nadepsaným, zejména pak doporučila zvýšenou pozornost všem informacím a sdělením s tím souvisejícím, a to včetně smluvní dokumentace.

Ještě adresnější ve věci bylo ministerstvo financí, které upozornilo na: „výrazný nárůst prezentace některých forem investování označovaných jako tzv. investiční tokeny“ a dále zmínilo některé další skutečnosti související s výrazným nárůstem prezentace některých forem investování označovaných jako tzv. investiční token. Ministerstvo zejména zmínilo, že: „investování do investičních tokenů může být vysoce rizikové a spekulativní“⁸ a „investice do investičních tokenů nepodléhá regulaci kapitálového trhu a trh s investičními tokeny není dohlížen Českou národní bankou. Ztráty plynoucí z investice do investičních tokenů nejsou kryty Fondem pojištění vkladů ani Garančním fondem obchodníků s cennými papíry“.⁹

Ministerstvo pak doporučilo zejména následující: „je nezbytné získat co nejvíce informací o daném tokenu a činnosti daného vydavatele. A to zejména jak funguje daný investiční token, jak se tvoří jeho hodnota, jaká práva získáváme, za jakých podmínek lze tokeny směniti či převést zpátky na peníze, nebo v čem spočívá ekonomická činnost jejich vydavatele.“¹⁰

Ministerstvo dále apelovalo na ověřování, zda vydavatel investičních tokenů neslibuje něco, co jen obtížně splní, přičemž ministerstvo obecně doporučuje konzultace s odborníky a zmínilo i návrh Nařízení o trzích s kryptoaktivy.¹¹

Již dříve Langmeier & Co., advokátní kancelář s.r.o., analyzovala některá ustanovení obchodních podmínek, přičemž se vyjadřovala zejména k následujícím bodům:

„6.8 Nevypacení Podílu na zisku

- a) XIXOIO na základě žádného Smluvního dokumentu nepřebírá povinnost počínat si tak, aby byl jakýkoli zisk či jiné vlastní zdroje XIXOIO rozdělen(y) vlastníkům Tokenů XIX jako Podíl na zisku již jen z toho důvodu, že to právní předpisy či finanční situace XIXOIO umožňují.
- b) XIXOIO je oprávněno kumulovat a dále reinvestovat zisk za účelem rozvoje svého podnikání. Rozhodnutí ohledně dalšího směřování růstu a využití zisku XIXOIO náleží výhradně valné hromadě XIXOIO.

6.9 Riziko nepředvídatelnosti technologie blockchainu

Technologie blockchainu s sebou nese riziko nepředvídatelného technického vývoje a regulatorních změn. XIXOIO nemůže nést a nenese odpovědnost za riziko jakékoliv nepříznivé změny technologie blockchainu a jiných technologií nebo právních předpisů, a to včetně těch, které by měly za následek nemožnost užívat Tokeny XIX dle jejich zamýšleného účelu, a to zejména v důsledku změn platné právní úpravy. Může se tak stát, že Tokeny XIX budou v budoucnosti zejména technicky nepřevoditelné nebo že plnění dle Smlouvy o převodu Tokenu XIX a/nebo těchto Produktových podmínek nebude možné vyplácet v zamýšlené formě nebo zamýšleným způsobem.

6.10 Podnikatelské riziko

a) Cílem Projektu je vytvořit nové a inovativní prostředí s produkty složenými z řady dílčích služeb v rychle se měnícím a nejasném prostředí finančních technologií, digitálních aktiv a kryptoměn. Úspěšnost tohoto záměru je nejistá a XIXOIO v tomto směru nečiní žádná prohlášení či ujištění.

b) Údaje o Projektu zveřejněné XIXOIO nebo jinak poskytnuté Nabyvateli jsou pouze informačního charakteru a mohou se v průběhu realizace změnit. Nabyvatel si je vědom a je srozuměn s tím, že tyto údaje zachycují záměr Projektu v jeho raných fázích a v průběhu času bude nutně docházet k jeho změnám. Projekt tak zejména může být omezen nebo naopak rozšířen o další záměry. Uvedené záměry tak mohou být v návaznosti na vývoj realizace Projektu pozmeněny, opuštěny nebo naopak rozšířeny o nové.

c) Jakékoliv informace, předpoklady a výhledy týkající se budoucího vývoje XIXOIO, hodnoty Tokenů XIX, finanční situace, podnikatelské činnosti nebo postavení na trhu uvedené ve Smluvních dokumentech, na Webových stránkách, v Aplikaci nebo jinde nelze pokládat za závazný slib XIXOIO týkající se budoucích událostí nebo výsledků, neboť tyto budoucí události nebo výsledky závisejí zcela, nebo zčásti na okolnostech a událostech, které XIXOIO nemůže přímo nebo v plném rozsahu ovlivnit. To platí i v případech, kdy z takových informací, předpokladů či výhledů vyplývá něco jiného nebo nejsou výslovně kvalifikovány skutečnostmi dle předchozí věty.

11.2 Společná ustanovení o výkupu Tokenů XIX

XIXOIO v žádném ohledu nezaručuje, že jakékoli Tokeny XIX od Nabyvatele vykoupí. Nabyvatel není oprávněn po XIXOIO požadovat, aby k jakémukoliv výkupu došlo.¹²

Pakliže byl tedy token XIX designován jako token opravňující k budoucí výplatě podílu na části zisku, bylo by naprosto

neetické nezmínit, že ustanovení 6.8 toto právo nechává v plné dispozici osob, které společnost XIXOIO a.s. ovládají, nebo v budoucnu budou ovládat.

V bodě 6.9 se pak XIXOIO zřiká i technologické odpovědnosti za token XIX, jeho dostupnost a převoditelnost a v bodě 6.10 je pak zakotveno, že informace, které společnost o projektu dává, jsou pouze informativní, nejsou závazné, čímž v podstatě konstatuje, že projekt, který je v rané fázi může být, tak jak se již v minulosti společnosti XIXOIO a.s. ukázalo, úplně něčím jiným, než na co společnost XIXOIO a.s. své „investory“ lákala.

Jen jako doplnění pak může sloužit informace, že kromě zpochybnění nároku na výplatu ze zisku, veškerých informací, které společnost o projektu uvádí, pak ještě v bodě 11.2 konstatuje, že investořům nevznikne ani nárok na zpětný odkup tokenu společností XIXOIO a.s.

V článku by bylo možno citovat celou řadu názorů vlivných osobností české business scény, které mají zásadní pochybnosti jak o osudu společnosti jako takové, tak i o poctivém záměru, přesto budou v tomto článku shrnuty výhradně některé skutečnosti, které jsou dle autora tohoto článku relevantní při posuzování hodnoty tokenu XIX, respektive společnosti XIXOIO a.s.

Čtenáři lze v případě hlubšího zájmu, zejména co do technologické kvality projektu XIXOIO a.s. doporučit dnes již poměrně rozsáhlá hodnocení projektu v českém mediálním prostředí, neboť tento článek nemůže díky svému rozsahu shrnout vše, co bylo napsáno.

Autor se necítí být dostatečně erudovaný pro technologické hodnocení řešení, k tomu mohou posloužit články jiných autorů, již dnes veřejně dostupné na internetu.

V čem je tedy možné spatřovat u tokenu XIX a XIXOIO a.s. riziko?

- 1) V ceně – cena tokenu XIX, kterou určilo XIXOIO a.s. samo (dle tvrzeného algoritmu), kontinuálně roste, a to poměrně značně. Zároveň lze poměrně bezpečně tvrdit, že token prozatím nemá prostředí, kde by si jeho držitel mohl ověřit, zda za tuto cenu

Dentons. Transforming the practice of law around the world.

Dentons.

The world's largest global elite law firm.*

大成 **DENTONS**

[dentons.com](https://www.dentons.com)

© 2018 Dentons. Dentons is a global legal practice providing client services worldwide through its member firms and affiliates. Please see [dentons.com](https://www.dentons.com) for Legal Notices

*Acritas Global Elite Law Firm Brand Index 2013-2017

lze skutečně XIX směnit. Jak hodnota tokenu vznikla? Jak se vyvíjí? Podle vyjádření Richarda Watzkeho¹³ je za vznikem ceny jednoduchá trojčlenka: „1) za kolik XIXOIO postavíte... 2) jak rychle ho postavíte a 3) kolik je na postavení potřeba tokenů“. Aktuálně jen velmi složitě prodejní token tak oceňuje jeho vydavatel, tvrdí, že to dělá transparentně, ale jen stěží lze nahlédnout do detailu tohoto algoritmu, minimálně v části není jasné, jak a která data kdo zpracovává, kdo tato data do systému vkládá, kdo je verifikuje, kdo kontroluje jejich pravdivost atd.

Přitom i odpověď na otázku, co přesně znamená „za kolik XIXOIO postavíte“ není z veřejně dostupných zdrojů jednoznačná, neboť nelze ani přesně určit, co přesně nakonec XIXOIO bude. Počítá se do nákladů reklamní kampaň? S čím vším XIXOIO a.s. v rámci nákladů počítá do hodnoty tokenu XIX. A jak zvýšené náklady určují cenu tokenu? Zvyšují ji, nebo snižují? Vzniká tak legitimní otázka, zda masivní reklamní kampaň zvedne cenu tokenu, a tedy zvedne i potenciální zájem klienta, aniž by zvyšovala hodnotu domnělého budoucího ekosystému. V tržním prostředí by totiž mechanismus zvýšení nákladů proti původnímu plánu měl hodnotu společnosti naopak snížit, nejisté kontury finální verze produktu by měly působit obdobně.

2) Relevance a rozsah informací – jak již bylo vysvětleno dříve, XIXOIO a.s. se zříká odpovědnosti za některé informace, které prezentuje navenek, v obecné rovině se opakovaně dopouštěla komunikace, proti které se ohradila např. ČNB.

Zásadní otázkou pak je informační hodnota informací, které XIXOIO a.s. používá směrem navenek, příkladem může být např. fotografie garáží, kde začínaly společnosti Apple, Google, Amazon, Harley, Mattel, Disney, HP a vedle nich budova XIXOIO? Proč jsou v článcích uvozována bez zasazení do kontextu, dříve použitá slova víceguvernéra ČNB z článku, který s PR komunikací XIXOIO a.s. má pramálo společného? A může XIXOIO tvrdit, že cena jeho tokenů

vyroste minimálně o 81 %, když za toto prohlášení odmítá v budoucnu nést odpovědnost?¹⁴ Takovýto vyjádření lze najít na v komunikaci XIXOIO a.s. mnoho. Buzzwords, velkolepé plány, sliby zázračných zisků, to vše u projektu, který přišel s údajně jedinečným řešením a snahou o zodpovězení některých právních otázek zejména v tuzemském právním prostředí.

Další připomínky ke komunikaci byly pak zveřejněny např. <https://www.langmeier.cz/2021/11/24/otevreny-dopis-jana-langmeiera-v-reakci-na-video-richarda-watzkeho-xixoio/>. Jen pro představu komunikace údajných mýtů o společnosti je možno navštívit přímo stránky společnosti XIXOIO a.s. <https://www.xixoio.com/blog/myty-a-fakta-o-xixoio/>. Např. mýtus o tom, že společnost není letadlem, je „vyvrácena“ následovně: „Nepravdivý výrok. XIXOIO pochopitelně nevyužívá prostředky pozdějších nabyvatelů Tokenu XIX k vyplácení těch dřívějších, všechny prostředky investujeme do budování ekosystému XIXOIO.“ Nic dalšího, žádný odkaz na zdroje, z kterých by šel výrok ověřit, transparentní účty (byť jsou finanční toky společnosti opakovaně hodnoceny jako transparentní) atd. Přitom ani výrok sám o sobě, pokud by byl pravdivý, nevyvrací dle autora tohoto článku, tento „mýtus“.

Autor tohoto článku by s takovou spíše logickou než právní analýzou, mohl pokračovat dále, projít marketingovou kampaň společnosti, včetně fotek s jednoduchými propagačními slogany, opakované predikce hodnot tokenu, businessová schémata s ezoterickým přesahem atd., ale to již nechá na čtenáři. Zajímavým vstupem do světa mediální komunikace XIXOIO a.s. by pak mohl být například článek pojednávající o práci s referencemi XIXOIO a.s., dostupný na <https://www.mesec.cz/clanky/xixoio-overovali-jsme-jejich-reference-jenze-nektere-zacaly-mizet/>.

Jak již bylo popsáno výše, ministerstvo financí poskytlo potenciálnímu investovi následující vhodné otázky na zodpovězení. Na kolik z nich si je schopen čtenář

po přečtení tohoto článku a vlastním samostudiem, relevantně a uspokojivě odpovědět, při zohlednění veřejně dostupných a ověřitelných informací?

- Jak funguje daný investiční token?
- Jak se tvoří jeho hodnota?
- Jaká práva získáváme?
- Za jakých podmínek lze tokeny směnit či převést zpátky na peníze?
- V čem spočívá ekonomická činnost jejich vydavatele?

Odpověď na otázku z nadpisu tohoto článku pak necháváme na každém jednotlivém čtenáři a za klienty XIXOIO a.s. doufáme, že bude odlišná od našich předpokladů. ☹

Mgr. Bc. Jan Cholenský,
advokátní koncipient
Langmeier & Co., advokátní kancelář s.r.o.

LANGMEIER & CO
advokátní a insolvenční kancelář

Poznámky:

- ¹ <https://www.cnb.cz/cs/dohled-finančni-trh/ochrana-spotřebitele/upozorneni/Upozorneni-k-prezentaci-společnosti-XIXOIO/>.
- ² Tamtéž.
- ³ Tamtéž.
- ⁴ <https://www.cnb.cz/cs/dohled-finančni-trh/vykon-dohledu/upozorneni-pro-verejnost/Upozorneni-na-rizika-investic-do-alternativních-investicních-produktů-tokeny-participace/>.
- ⁵ Tamtéž.
- ⁶ Tamtéž.
- ⁷ Tamtéž.
- ⁸ <https://www.mfcr.cz/cs/soukromy-sektor/platby-sluzby-a-vyporadani-obchodu/aktuality/2021/upozorneni-ministerstva-financi-na-rizik-43725>.
- ⁹ Tamtéž.
- ¹⁰ Tamtéž.
- ¹¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/ALL/?uri=CELEX%3A52020PC0593>.
- ¹² <https://f.hubspotusercontent30.net/hubfs/7240180/App%20documents/Produktov%C3%A9%20podm%C3%ADnky.pdf>.
- ¹³ <https://www.info.cz/podcasty/kapitola-podcast/xixoio-richard-watzke-podcast>.
- ¹⁴ <https://www.xixoio.com/blog/predikce-vyvoje-ceny-tokenu-xix-od-zari-do-unora-2022/>.

HARTMANN
JELÍNEK
FRÁŇA
a partneři

LEV VE SVĚTĚ PRÁVA

Člen mezinárodního sdružení Alliance of Business Lawyers

Vítěz soutěže Právnická firma roku 2016 v kategorii:
Regionální právnická firma roku

Vítěz soutěže Právnická firma roku 2019 a 2020 v kategorii:
Logistika a dopravní služby

Praha

Sokolovská 5/49, 186 00 Praha 8
Tel.: 225 000 400
E-mail: recepcepha@hjf.cz

Hradec Králové

Malé náměstí 124, 500 03 Hradec Králové
Tel.: 495 534 081
E-mail: recepcehk@hjf.cz

HARTMANN
JELÍNEK
FRÁŇA
a partneři

Pomluvy na internetu: žalování náhrady a EU

Tento článek má za cíl přiblížit rozsudek Soudního dvora Evropské unie z prosince 2021, který se věnoval otázce soudní příslušnosti u náhrady újmy způsobené šířením hanlivých výroků na internetu.

Dne 21. prosince 2021 vydal SDEU rozsudek ve věci C-251/20 Gtflifx Tv v. DR.

Společnost Gtflifx Tv, se sídlem v České republice, se věnuje tvorbě audiovizuálního obsahu pro dospělé. DR, jehož bydlištěm je Maďarsko, je režisérem, producentem a distributorem filmů stejného žánru. Gtflifx Tv tvrdí, že DR o ní šířil hanlivé výroky na internetu (na fórech a různých stránkách).

V návaznosti na to Gtflifx Tv vyzvala DR, aby odvolal své výroky, a podala u Soudu prvního stupně v Lyonu (Francie) návrh na nařízení předběžného opatření spočívající v:

- 1) povinnosti zdržet se veškerého jednání spočívajícího v jejím hanobení a v hanobení internetové stránky téže společnosti a zveřejnit na každém z dotyčných internetových fór soudní oznámení ve francouzském a anglickém jazyce,
- 2) oprávnění společnosti, aby byla sama oprávněna zveřejnit na těchto fórech vyjádření, a
- 3) zaplacení symbolické částky ve výši jedno euro jakožto předběžná náhrada její majetkové újmy a stejné částky jako náhrady její nemajetkové újmy).

DR proti tomu vznesl námitku nepřislušnosti francouzského soudu, té bylo vyhověno usnesením ze dne 10. dubna 2017. Proti tomuto usnesení podala společnost Gtflifx Tv odvolání k Odvolacímu soudu v Lyonu, přičemž částku požadovanou jako náhradu za majetkovou a nemajetkovou újmu stanovila na €10.000. Odvolací soud ovšem potvrzujícím rozsudkem ze dne 24. července 2018 také vyhověl námitce nepřislušnosti.

Gtflifx Tv tedy podala stížnost ke Kasačnímu soudu, kterou se domáhala zrušení rozsudku odvolacího soudu z důvodu porušení pravidla o zvláštní příslušnosti stanovené v čl. 7 bodě 2 nařízení č. 1215/2012 - Brusel I bis (ve věcech týkajících se deliktů nebo kvazideliktů

odpovědnosti může být osoba, která má bydliště v některém členském státě, žalována v jiném členském státě u soudu místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události). Kasační soud rozhodl, že k založení příslušnosti soudu, jemuž byla věc předložena, nepostačuje, aby výroky považované za hanlivé, které byly uveřejněny na internetu, byly přístupné v obvodu uvedeného soudu, ale že je rovněž třeba, aby mohly v tomto obvodu způsobit újmu. Kasační soud měl zejména za to, že centrum zájmů žalobkyně se nachází v České republice, a DR má bydliště v Maďarsku. Rozhodl tedy, že francouzské soudy nejsou příslušné k rozhodnutí o žádosti o odstranění údajně hanlivých výroků a opravu uveřejněných údajů. Zároveň se nicméně rozhodl položit SDEU následující předběžnou otázku:

„Musí být čl. 7 bod 2 [Brusel I bis] vykládán v tom smyslu, že osoba, která má za to, že její práva byla porušena šířením hanlivých výroků na internetu, a která jedná za účelem jak opravy údajů a odstranění obsahu, tak náhrady nemajetkové a majetkové újmy, jež z toho vyplývá, může u soudů každého členského státu, na jehož území je nebo byl přístupný obsah uveřejněný na internetu, požadovat náhradu újmy způsobené na území tohoto členského státu v souladu s rozsudkem ze dne 25. října 2011, eDate Advertising a další (C509/09 a C161/10, EU:C:2011:685, body 51 a 52), nebo zda musí na základě rozsudku ze dne 17. října 2017, Bolagsupplysningen a Ilsjan (C194/16, EU:C:2017:766, bod 48), podat tento návrh na náhradu újmy u soudu příslušného k nařízení opravy údajů a odstranění hanlivých výroků?“

Dle SDEU je pro určení příslušnosti soudů třeba vymezit předmět, jehož se má řízení týkat. Zásadním faktorem totiž je skutečnost, zda se poškozený domáhá náhrady celé způsobené újmy, nebo pouze její části.

V případě domáhání se celé způsobené újmy je totiž příslušný soud místa, kde je škůdce (v tomto případě vydavatel in-

ternetového obsahu) usazen, nebo soud členského státu, v němž se nachází centrum zájmů poškozeného.¹ Pouze u takovýchto soudů je pak poškozený oprávněn domáhat se i opravy údajů a odstranění komentářů.²

Naopak, v případě náhrady pouze částečné újmy může poškozený podat žalobu u soudů každého členského státu, kde došlo nebo může dojít ke škodné události. SDEU jako výhodu takového řešení vidí obvykle nejlepší předpoklady pro rozhodnutí, a to zejména z důvodu blízkosti sporu a snadnosti provádění důkazů.³

Francouzský kasační soud poukazoval zejména na „nezbytný vztah závislosti“ mezi žádostí o opravu údajů a odstranění uveřejněného obsahu a žádostí o celkovou nebo částečnou náhradu újmy, a tedy dovodil, že by bylo odůvodnitelné přiznat výlučnou příslušnost soudů, které mají pravomoc rozhodnout o obou těchto žádostech.⁴ S tímto názorem SDEU nesouhlasil, když uvedl, že existují rozdíly stran předmětu, důvodu a dělitelnosti těchto žádostí, a není tedy právně nezbytné, aby byly společně projednávány jediným soudem.⁵

SDEU tedy uzavřel tak, že článek 7 bod 2 Brusel I bis musí být vykládán v tom smyslu, že osoba, která má za to, že její práva byla porušena šířením hanlivých výroků na internetu, a která současně jedná za účelem jak opravy údajů a odstranění uveřejněného obsahu, který se jí týká, tak náhrady újmy plynoucí z tohoto uveřejnění, se může u soudů každého členského státu, na jehož území tyto výroky jsou nebo byly přístupné, domáhat náhrady újmy, která jí byla údajně způsobena v členském státě soudu, jemuž byla věc předložena, ačkoli tyto soudy nejsou příslušné k rozhodnutí o návrhu na opravu a odstranění.⁶

Bez povšimnutí by nemělo zůstat ani to, že SDEU danou věc vyložil extenzivněji než generální advokát Hogan, který

Právníci pro Váš český, slovenský a mezinárodní business

Globální firma s individuálním přístupem

Pražskou a bratislavskou advokátní kancelář Eversheds Sutherland tvoří tým více jak 40 právníků. Patříme mezi nejvýznamnější advokátní kanceláře v České republice a na Slovensku. Právní služby našim klientům poskytujeme od roku 2004.

Naším cílem je nalezení nejlepšího řešení pro konkrétní situaci. Naším klientům nasloucháme, rozumíme jejich byznysu a chápeme, co potřebují. Pracujeme rychle a efektivně. Naše řešení jsou praktická a nebojíme se za ně vzít odpovědnost.

2 kanceláře
v Praze a Bratislavě

> 17 let
zkušeností

40+
právníků

Právní služby poskytujeme zejména v těchto oblastech:

Právo obchodních společností, fúze a akvizice

Pracovní právo

Ochrana osobních údajů

Nemovitosti a výstavba

Financování a kapitálový trh

Smlouvy, mezinárodní obchod a přeprava

Energie a energetické projekty

Životní prostředí a odpady

Hospodářská soutěž, veřejné zakázky, PPP

Rodinné firmy a nástupnictví

Regulace hazardních her

Insolvence a restrukturalizace

Česká republika | Praha

Eversheds Sutherland, advokátní kancelář, s.r.o., Pobřežní 394/12, Praha 8 - Karlín
T: +420 255 706 500, E: praha@eversheds-sutherland.cz, www.eversheds-sutherland.cz

Slovensko | Bratislava

Eversheds Sutherland, advokátska kancelária, s.r.o., Hodžovo námestie 1/A, Bratislava
T: +421 232 786 411, E: bratislava@eversheds-sutherland.sk, www.eversheds-sutherland.sk

u částečné náhrady újmy došel k názoru, že „k založení příslušnosti těchto soudů je však nutné, aby žalobce prokázal, že má významný počet zákazníků v obvodu příslušnosti těchto soudů, kteří mohou mít přístup k dotčené publikaci a mohou jí rozumět.“⁷ V případě, kdy by SDEU v názoru následoval právě generálního advokáta, by došlo k vytvoření prostoru pro interpretaci spojení „významný počet zákazníků“, což by opět vedlo k nejasnostem, a SDEU by se v případě absence konkrétního vymezení tohoto pojmu v rozsudku musel danou věcí v budoucnu nejspíše opět zabývat.

Vyřešení této otázky je tak bezesporu důležité pro ochranu práv poškozených, kdy mohou v určitých případech zvolit

cestu právě částečné satisfakce s vidinou, že v konkrétním členském státě se jim podaří vzhledem k efektivnějšímu procesu náhradu získat v kratším časovém úseku. ©

Mgr. Libor Neraď, partner
Tomáš Pipka
Moreno Vlk & Asociados

Poznámky:

- ¹ Bod 30 rozsudku.
- ² Bod 32 rozsudku.
- ³ Bod 26 rozsudku.
- ⁴ Bod 34 rozsudku.
- ⁵ Bod 36 rozsudku.
- ⁶ Právní věta rozsudku.
- ⁷ Bod 105 stanoviska generálního advokáta Gerarda Hogana ECLI:EU:C:2021:745.

JAN KNĚŽÍNEK

Zánik odpovědnosti za přestupek včetně nálezu ÚS k přechodným ustanovením zákona, projednávaná novela přestupkového zákona

Další **online semináře** naleznete:
www.epravo.cz/eshop
epravo.cz

P / R / K

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Praha / Bratislava / Ostrava

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU 2021

BANKOVNICTVÍ A FINANCE

PRACOVNÍ PRÁVO

Velmi doporučovaná firma v kategoriích:

- Právo obchodních společností
- Developerské a nemovitostní projekty
- Fúze a akvizice
- Řešení sporů a arbitráže
- Kapitálové trhy
- Právo informačních technologií
- Firemní compliance
- Daňové právo
- Logistika a dopravní stavby
- Česká firma na mezinárodních trzích

Doporučovaná firma v kategoriích:

- Právo hospodářské soutěže
- Restrukturalizace a insolvence
- Telekomunikace a média
- Duševní vlastnictví
- Energetika a energetické projekty

DĚKUJEME.

Nárok na odpočet DPH ve světle judikátu Kemwater ProChemie

Před dvěma lety vzbudilo pozornost odborné veřejnosti usnesení Nejvyššího správního soudu, kterým byly Soudnímu dvoru Evropské unie položeny předběžné otázky související s problematikou odepření nároku na odpočet DPH v případě neprokázání poskytnutí zdanitelného plnění deklarovaným dodavatelem.

V dané době byla relevantní judikatura Nejvyššího správního soudu s výjimkou rozhodnutí v kauze Stavitelství Melichar v zásadě jednotná a vůči daňovým subjektům relativně přísná, neboť jim v případě neunesení důkazního břemena o přijetí plnění od deklarovaného dodavatele v zásadě neumožňovala, aby nárok na odpočet obhájili prokázáním toho, že plnění jim dodal jiný dodavatel. Položení předběžných otázek tak indikovalo, že by Nejvyšší správní soud mohl tuto judikatorní linii za určitých okolností opustit. U mnoha daňových subjektů, které se z různých důvodů potýkaly s prokazováním průběhu obchodu tak, jak bylo deklarováno na daňových dokladech, vyvolal tento vývoj nemalá očekávání.

SDEU na položené otázky odpověděl svým rozsudkem ze dne 9. prosince 2021, sp. zn. C-154/20. Na základě výkladu směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty SDEU zdůraznil, že nárok na odpočet

DPH je třeba přiznat vždy, když jsou splněny jeho hmotněprávní podmínky, bez ohledu na případné nesplnění podmínek formálních (tedy zejména v rovině náležitostí daňového dokladu). Pokud na daňovém dokladu není uveden skutečný dodavatel, musí daňový subjekt prokázat, že plnění bylo poskytnuto plátcem DPH – SDEU přitom zdůraznil, že postavení dodavatele jako plátce DPH může vyplývat z okolností případu, konkrétně např. z objemu a ceny plnění. To je velmi podstatné v kontextu české úpravy DPH, která využívá možnost danou směrnicí a osobám s obratem pod 1 milion korun za posledních 12 měsíců přiznává osvobození od DPH, a nelze tak u každého plnění presumovat, že bylo poskytnuto plátcem DPH. Pokud daňový subjekt toto důkazní břemeno unese, není pro vznik nároku na odpočet nutné, aby byl identifikován skutečný dodavatel.

Rozsudek SDEU je pro daňové subjekty nepochybně nadějný a otevírá jim při obraně nároku na odpočet nové možnos-

ti, pro praxi bude nicméně zásadní, jak k implementaci názoru SDEU přistoupí správní soudy v čele s NSS. Ještě před samotným rozšířením senátem Nejvyššího správního soudu stihl závěry rozsudku Kemwater ProChemie aplikovat čtvrtý senát NSS ve svém rozsudku ze dne 4. února 2022, sp. zn. 4 Afs 115/2021, a to způsobem, který považují za správný a odpovídající potřebám praxe. Je třeba připomenout, že právě čtvrtý senát NSS vydal v roce 2017 „odbojný“ rozsudek ve věci Stavitelství Melichar, kterým se odchýlil od tehdejší většinové a restriktivní judikatury NSS směrem k volnějším závěrům obsaženým v judikátu Kemwater ProChemie, přičemž právě na základě uvedeného rozsudku se věc dostala k rozšířenému senátu NSS a od něj k SDEU. Je tak symbolické, že závěry rozhodnutí Kemwater ProChemie zřejmě jako první aplikoval zrovna čtvrtý senát.

V uvedeném případě se žalobkyni před orgány finanční správy nepodařilo unést důkazní břemeno ohledně dodání řepkového oleje deklarovaným polským odbě-

ZIZLAVSKY

> 30 let

insolvence firem

spolehlivá řešení

ratelům, a protože tato plnění dříve uskutečnila jako osvobozená od DPH, byla jí doměřena daň ve výši uplatněného osvobození (u poskytnutí plnění neplátcům DPH do jiného členského státu EU nelze osvobození uplatnit a dodavateli vzniká povinnost DPH odvést). Čtvrtý senát na základě judikátu Kemwater ProChemie uvedl, že v zájmu zachování neutrality DPH je třeba zkoumat konkrétní skutkové okolnosti případu - pokud ze zjištěného skutkového stavu s jistotou vyplývá, že skutečný odběratel byl plátcem DPH, nelze odpočet DPH odepřít. V posuzovaném případě bylo přitom z provedeného dokazování zřejmé, že řepkový olej byl skutečně dodán do Polska, a byli zjištěni i konkrétní odběratelé. Nejvyšší správní soud proto vrátil věc Odvolacímu finančnímu ředitelství k provedení dokazování ohledně postavení zjištěných odběratelů jako plátců DPH. Čtvrtý senát rovněž přiléhavě poznamenal, že s ohledem na objem dodávek nelze očekávat, že by skuteční odběratelé nebyli plátcí DPH.

Po čtvrtém senátu se k rozhodnutí o předběžné otázce dne 23. března 2022 vyjádřil také samotný rozšířený senát NSS. Ten odmítl argumentaci Odvolacího finančního ředitelství, která se snažila z rozhodnutí o předběžné otázce v rozporu s jeho textem dovodit, že je nadále nutné trvat na požadavku prokázání konkrétního dodavatele. Rozšířený senát naopak potvrdil, že v případě prokázání postavení dodavatele jako plátce DPH není pro účely nároku na odpočet DPH nutné

jeho identitu zjistit. Pro daňové spory, ve kterých nebylo možné myšlenku judikátu Kemwater ProChemie zvednout před jejich pravomocným skončením, je významné konstatování rozšířeného senátu, podle kterého žalobkyně mohla jen těžko předvídat, že „pro posouzení splnění hmotněprávních podmínek vzniku nároku na odpočet DPH pro případ neprokázání konkrétního dodavatele může hrát roli také otázka, zda přesto nejsou s ohledem na skutkové okolnosti k dispozici údaje potřebné k ověření toho, že měl dodavatel postavení plátce DPH. Jak již bylo rozebráno shora, důkazní břemeno v tomto směru tíží primárně žalobkyni. Ta však nevěděla, že může případně svá tvrzení a důkazní návrhy směřovat i tímto směrem.“ Obecně se tak lze s pravděpodobným úspěchem správní žalobou domáhat toho, aby se věc vrátila zpět do daňového řízení a aby bylo daňovým subjektům dodatečně umožněno navrhnout nové důkazy. Pokud již byla podána správní žaloba a uplynula lhůta pro rozšíření žalobních bodů, je možnost uplatnit argumentaci novou judikaturou podmíněna formulací žalobních bodů. I pokud by však v prvním stupni tato argumentace nebyla projednatelná, měla by být proti rozsudku krajského soudu přípustná kasační stížnost, neboť stěžovatel důvody kasační stížnosti spočívající ve změně ustálené judikatury nemohl uplatnit v řízení před soudem prvního stupně (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. září 2008, sp. zn. 8 Afs 48/2006-155).

Rozsudek SDEU ve věci Kemwater ProChemie a jeho prvotní výklad ze strany Nejvyššího správního soudu tak lze hodnotit jako pozitivní a otevírající nové možnosti obrany proti snaze finanční správy o odepření nároku na odpočet DPH. Lze předpokládat, že v mnoha probíhajících daňových kontrolách a odvolacích řízeních bude na základě tohoto rozsudku prováděno dokazování zaměřené na obrát dodavatele zdanitelného plnění, a toto dokazování nezřídka povede k alespoň částečnému prokázání sporného nároku na odpočet. Protože však toto dokazování může být relativně komplexní a pro specifické skutkové okolnosti každého případu bude obtížné vyvodit z judikatury jednoznačné závěry, je pravděpodobné, že mnoho z těchto případů skončí až u Nejvyššího správního soudu. O rozsudku Kemwater ProChemie tak ještě nepochybně mnohokrát uslyšíme.

Mgr. Tomáš Munzar, advokát

Bříza & Trubač, s.r.o., advokátní kancelář

BŘÍZA & TRUBAČ
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ — ATTORNEYS AT LAW

MICHAELA MACHÁLKOVÁ

Obrana proti postupu zadavatele směřujícímu k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení

Další **online semináře** naleznete:
www.epravo.cz/eshop
epravo.cz

K (ne)možnosti dodavatele podat námitky v rámci veřejné zakázky zadávané mimo zadávací řízení

Právní úpravu námitek coby významného nástroje ochrany dodavatelů proti nesprávnému postupu zadavatele obsahuje zákon o zadávání veřejných zakázek¹ ve svém ust. § 241 a násl.

V prvé řadě zákon o zadávání veřejných zakázek stanoví, že námitky může podat dodavatel, kterému postupem zadavatele vznikla újma, případně mu vznik újmy alespoň hrozí. Z ust. § 241 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek přitom plyne, že:

„Námitky podle odstavce 1 se podávají písemně a lze je podat proti:

- a) všem úkonům nebo opomenutím zadavatele v zadávacím řízení a zvláštnímu postupu podle části šesté, včetně stanovení zadávacích podmínek,
- b) volbě druhu zadávacího řízení nebo režimu veřejné zakázky, nebo
- c) postupu zadavatele, který směřuje k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení v rozporu s tímto zákonem.“

V souvislosti s citovaným vyvstává otázka – jsou dodavatelé oprávněni podávat námitky i mimo výše uvedené a zákonem explicitně upravené případy, kupříkladu v rámci výběrového řízení na veřejnou zakázku malého rozsahu, kterou zadavatel zadává mimo zadávací řízení (tj. nikoli formalizovanými postupy dle zákona o zadávání veřejných zakázek), či v rámci podlimitní nebo nadlimitní veřejné zakázky zadávané mimo zadávací řízení (např. v rámci jednacího řízení bez uveřejnění)?

Zákonné podmínky podání námitek

Jak již bylo uvedeno výše, zákon o zadávání veřejných zakázek explicitně vymezuje tři základní situace, při nichž je dodavatel oprávněn podat námitky, a to konkrétně:

- a) proti úkonům nebo opomenutím zadavatele v zadávacím řízení a zvláštním postupu podle části šesté, včetně stanovení zadávacích podmínek,
- b) volbě druhu zadávacího řízení nebo režimu veřejné zakázky, nebo
- c) postupu zadavatele, který směřuje k zadání veřejné zakázky mimo zadá-

vací řízení v rozporu s tímto zákonem (tzn., že nebyla naplněna některá ze zákonných výjimek pro zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení).

Otázkou nyní zůstává, zda je dodavatel oprávněn v obecné rovině podat námitky proti postupu zadavatele v případě, kdy zadavatel zadává veřejnou zakázku mimo zadávací řízení (s výjimkou námitek proti nezákonnému zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení, kterou zákon o zadávání veřejných zakázek přímo umožňuje) na základě některé ze zákonných výjimek (například postupuje-li zadavatel s využitím některé z výjimek zakotvených v ust. § 29 zákona o zadávání veřejných zakázek), když zákon o zadávání veřejných zakázek uvedenou možnost podat proti tomuto postupu zadavatele výslovně nespecifikuje?

Možnost podat námitky proti postupu zadavatele v rámci veřejné zakázky malého rozsahu či koncese malého rozsahu je vyloučena, a to na základě ust. § 241 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek – za předpokladu, kdy tak zadavatel na základě svého vlastního dobrovolného rozhodnutí nebude zadávat veřejnou zakázku malého rozsahu v zadávacím řízení, tj. formalizovanými postupy dle zákona o zadávání veřejných zakázek, možnost podání námitek se zde neuplatní. A jak je tomu u podlimitních a nadlimitních veřejných zakázek zadávaných mimo zadávací řízení?

Soudní judikatura

Z rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 11. 4. 2019, č. j. 62 Af 69/2017-193, plyne, že výčet možností podat námitky zakotvený v zákoně o zadávání veřejných zakázek je výčtem taxativním, tj. výčtem úplným a konečným. K předmětnému Krajský soud v Brně uvedl: „Pravidlo podle § 241 odst. 1 ZZVZ přitom nepředstavuje obecnou kategorii případů, v nichž lze podat námitky (nejde o pravidlo charakteru generální klauzule

k pravidlům podávaným z § 241 odst. 2 ZZVZ), neboť výčet případů, v nichž námitky podat lze, vyplývá právě z § 241 odst. 2 ZZVZ, a to taxativně.“

Na základě citované části rozhodnutí Krajského soudu v Brně lze dospět k závěru, že dodavatel není oprávněn podat námitku proti jakémukoli postupu zadavatele, neboť zákon o zadávání veřejných zakázek explicitně stanoví, kdy jsou dodavatelé oprávněni námitku podat (a současně tedy kdy dodavatelé oprávnění námitky podat nejsou).

Rozhodovací praxe Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Možností obrany dodavatele proti nesprávnému postupu zadavatele v případě veřejné zakázky zadávané mimo zadávací řízení se zabýval i Úřad ve svém rozhodnutí ze dne 31. 5. 2019, č. j. ÚOHS-S0179/2019/VZ-13604/2019/531/VNe, kdy Úřad k možnosti podat námitky proti postupu zadavatele v případě veřejné zakázky zadávané mimo zadávací řízení ve smyslu ust. § 241 odst. 2 písm. c) zákona o zadávání veřejných zakázek shrnul: „Jinými slovy řečeno, předmětné ustanovení zákona umožňuje podat námitky v situaci, kdy zadavatel nepostupuje v zadávacím řízení, jen s jedinou myslitelnou argumentací, a sice s tou, že zadavatel měl povinnost poptávané plnění představující veřejnou zakázku zadat v zadávacím řízení. Námitkami podle § 241 odst. 2 písm. c) zákona se tedy není možno domáhat jakékoliv „úpravy“ postupu zadavatele mimo zadávací řízení, nýbrž toliko toho, aby zadavatel za účelem zadání dané veřejné zakázky zahájil zadávací řízení. [...]

Dle názoru Úřadu nemožnost brojit proti podmínkám veřejné zakázky, která je zadávána mimo zadávací řízení postupem dle § 29 písm. s) zákona, má své ratio, jelikož zadavatel postupuje v rámci obecné výjimky, kdy není povinen veřejnou zakázku zadávat v zadávacím řízení a do

určité míry je umožněn „volnější režim“ než při „klasickém zadávání“. Uvedené však neznamená, že by zadavatel neměl povinnost postupovat v souladu se zákonem při zadávání takovéto veřejné zakázky, nicméně zákonodárce nespojuje s tímto výjimečným způsobem zadávání veřejné zakázky možnost obrany proti nesprávnému postupu zadavatele ve smyslu části třinácté zákona. Dodavatelům je však ponechána možnost brojit proti postupu zadavatele prostřednictvím námitek dle § 241 odst. 2 písm. c) zákona, avšak pouze v tom rozsahu, zda-li jsou naplněny podmínky pro využití takového postupu [...]

Úřad předepisuje, že v každém případě platí, že podání námitek proti konkrétnímu úkonu zadavatele musí zákon umožňovat.“

Závěrem k (ne)možnosti podat námitky

Z citované soudní judikatury a z rozhodovací praxe Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže lze učinit závěr, že námitky proti konkrétnímu úkonu zadavatele musí zákon o zadávání veřejných zakázek výslovně umožňovat, neboť za předpokladu, kdy samotný zákon tento nástroj obrany dodavatelům do rukou nekládá, není možné jej využít, přičemž ani Úřad pro ochranu hospodářské soutěže – orgán příslušný dozorovat dodržování pravidel podle zákona o zadávání veřejných zakázek – nemůže dotvářet možnost dodavatele podat námitky nad rámec zákona.

V případě, kdy veřejná zakázka nebyla vůbec zadávána prostřednictvím zadávacího řízení, je jedinou myslitelnou námitkou proti postupu zadavatele, který směřuje k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení v rozporu se zákonem.²

Jak má zadavatel s případnými námitkami naložit?

I přes to, že zákon o zadávání veřejných zakázek explicitně stanoví, kdy mohou dodavatelé podat námitky, může se v praxi stát, že zadavatel obdrží námitku dodavatele i přes to, že zákon o zadávání veřejných zakázek podání námitek v daném případě neumožňuje. Jak má tedy dodavatel s takovou námitkou naložit?

Zákon o zadávání veřejných zakázek stanoví, že zadavatel odmítne námitky, které nejsou podané oprávněnou osobou po-

dle ust. § 241 tohoto zákona. V případě, kdy dodavatel podává námitky, aniž by k tomu byl na základě zákona o zadávání veřejných zakázek oprávněn, je zadavatel povinen tyto námitky odmítnout, neboť k jejich podání nebyl daný dodavatel oprávněn.

Možnost obrany dodavatele proti postupu zadavatele – jak jinak má dodavatel proti nesprávnému postupu zadavatele brojit?

V situaci, kdy zadavatel zadává oprávněně veřejnou zakázku mimo zadávací řízení, avšak svým postupem se dopustí takových pochybení, která by mohla mít za následek porušení zásad zadávání veřejných zakázek zakotvených v ust. § 6 zákona o zadávání veřejných zakázek, je obrana dodavatele značně limitovaná.

Jak již bylo uvedeno výše, námitky je možné podat pouze v taxativně vymezených případech. Konsekventně s tím je vyloučena i možnost podat návrh ve smyslu ust. § 250 zákona o zadávání veřejných zakázek, neboť i ten lze podat pouze z taxativně vymezených důvodů. Zákon o zadávání veřejných zakázek připouští jediný případ, kdy lze podat návrh na uložení zákazu plnění smlouvy na veřejnou zakázku bez předchozího uplatnění námitek, když v ust. § 250 odst. 2 zakotví: „Po uzavření smlouvy na veřejnou zakázku či rámcové dohody lze podat pouze návrh na uložení zákazu plnění smlouvy podle § 254, a to i bez předchozího podání námitek.“

Zákon o zadávání veřejných zakázek v rámci svého ust. § 254 odst. 1 zakotvuje výčet situací, kdy může dodavatel-navrhovatel podat návrh na uložení zákazu plnění smlouvy na veřejnou zakázku, aniž by tomuto návrhu směřovanému Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže muselo nutně předcházet podání námitek zadavateli (příkladem může být uzavření smlouvy přes zákaz jejího uzavření stanovený zákonem nebo předběžným opatřením).

Pakliže však postup zadavatele nepřiléhá k žádnému ze zákonem uvedeného důvodu pro podání návrhu na zákaz plnění smlouvy na veřejnou zakázku, je jedinou zbývajícím ochranou proti postupu zadavatele podání žaloby na náhradu škody způsobené porušením povinnosti zada-

vatele při zadání veřejné zakázky. Předpokladem vzniku odpovědnosti za škodu v souvislosti se zadáním veřejné zakázky mimo zadávací řízení však je

- 1) protiprávní jednání zadavatele,
- 2) vznik škody na straně dodavatele a rovněž
- 3) prokázání příčinné souvislosti mezi jednáním zadavatele a vznikem případné škody dodavatele.

V řízení o žalobě by však musel dodavatel prokázat, že se zadavatel dopustil porušení zákona o zadávání veřejných zakázek, a zároveň, že dodavateli tímto jednáním zadavatele vznikla škoda. Prokázání těchto skutečností by leželo na dodavateli – nutno však dodat, že prokazování vzniku škody v příčinné souvislosti s jednáním zadavatele v praxi bývá obtížné, byť za určitých okolností proveditelné.

Závěr

Zákon o zadávání veřejných zakázek taxativním (tj. úplným) výčtem stanoví okruh případů, kdy jsou dodavatelé oprávněni podat námitky. Ze soudní judikatury, jakož i z rozhodovací praxe Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže přitom vyplývá, že za předpokladu, kdy zákon podání námitek v tom kterém případě neumožňuje, není dodavatel oprávněn námitky podat - platí, že podání námitek proti konkrétnímu úkonu zadavatele musí zákon umožňovat, v opačném případě námitky uplatnit nelze, protože zadavatel je na základě zákona o zadávání veřejných zakázek povinen takové námitky odmítnout. ^②

Mgr. Anna Blažková,
specialistka na veřejné zakázky
KVB advokátní kancelář s.r.o.

Poznámky:

¹ Tj. zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů.

² Ust. § 241 odst. 2 písm. c) zákona o zadávání veřejných zakázek.

DOLEŽAL
& PARTNERS

BRNO • PRAHA • BRATISLAVA • KRAKÓW

WWW.DOLEZALPARTNERS.COM

Jaké údaje o svěřenském fondu jsou veřejně dostupné – Část II. - Evidence skutečných majitelů

V tomto textu se zaměříme na povinnosti svěřenského správce související s evidencí skutečných majitelů, která díky nové právní úpravě,¹ jež nabyla účinnosti v polovině roku 2021, doznala zásadních změn. Text vás uvede do problematiky svěřenského fondu a jeho skutečných majitelů, a dále seznámí zejména s tím, které údaje jsou z evidence skutečných majitelů veřejně (tzn. komukoliv přístupné) a které jsou naopak neveřejné a přístup k nim je právní úpravou výrazně omezen.

Úvodem je nutné doplnit, že předmětem tohoto článku není problematika zahraničního svěřenského fondu, pro který právní úprava stanoví jisté odchylky.²

Skutečný majitel

Zejména ve vztahu ke svěřenskému fondu je nutné si uvědomit, že skutečný majitel je právním institutem, který není synonymem vlastníka ve smyslu občanského zákoníku. Svěřenský fond není právnickou osobou a jak uvádí komentářová literatura: „k majetku ve svěřenském fondu nemá žádná osoba ani jiné věcné právo v tradičním smyslu“. ³ Uvedené by tak mohlo indikovat, že otázka majitele ve vztahu ke svěřenskému fondu není relevantní, opak je však pravdou. I ve vztahu ke svěřenskému fondu je nutné si vyjasnit postavení osob, které ať už přímo, či zprostředkovaně vykonávají v rámci svěřenského fondu rozhodující vliv nebo kterým plynou příjmy z jeho správy.⁴ Tyto osoby pak zákonodárce označuje jako skutečné majitele.

Skutečným majitelem může být pouze fyzická osoba.⁵ Zákon o evidenci skutečných majitelů rozlišuje skutečného majitele (i) z formálního hlediska, se kterým pracovala i předcházející právní úprava a nově pak (ii) z hlediska materiálního. Z formálního hlediska jsou jako skutečný majitel svěřenského fondu zapsáni:

- zakladatel,
- svěřenský správce,
- obmyšlený a
- okruh osob, ze kterých mohou být obmyšlení jmenováni,
- protektor či jiná osoba oprávněná k výkonu dohledu nad správou svěřenského fondu a která může jmeno-

vat nebo odvolat svěřenského správce nebo obmyšleného.⁶

Výše uvedené osoby se jako skutečný majitel zapisí vždy, není tak nutné posuzovat, zda mohou mít ze svěřenského fondu prospěch nebo zda na něj mohou uplatňovat rozhodující vliv. Na uvedeném také nic nemění, pokud dané osoby zjevně nemají žádný vliv či prospěch.⁷

Nad rámec skutečných majitelů z formálního hlediska je nezbytné identifikovat, zda má svěřenský fond skutečné majitele dle materiálního hlediska, tím se rozumí osoba, která:

- je koncovým příjemcem, tedy osoba, která může mít přímo nebo nepřímo prostřednictvím svěřenského fondu podstatnou část z celkového majetkového prospěchu tvořeného při správě či zániku svěřenského fondu a tento prospěch dále nepředává;⁸ a
- má koncový vliv na správu svěřenského fondu, tedy osoba, která může bez pokynů jiného přímo nebo nepřímo uplatňovat rozhodující vliv na správu svěřenského fondu.⁹

Obvykle však budou všichni skuteční majitelé identifikováni s ohledem na jejich formální angažmá ve svěřenském fondu,¹⁰ a to na základě tzv. automatického průpisu z evidence svěřenských fondů. Současně je nutné dodat, že nepostačí, aby byla v evidenci skutečných majitelů uvedena pouze jedna či některé z výše uvedených osob, jako skutečný majitel musí být zapsány všechny výše uvedené osoby.

Evidence skutečných majitelů

Evidence skutečných majitelů v České republice existuje od 1. 1. 2018. Do po-

lovině roku 2021 byl právním základem této evidence § 118b zákona o veřejných rejstřících,¹¹ který upravoval samotnou evidenci a dále § 4 odst. 4 AML zákona,¹² který definuje pojem skutečného majitele. Uvedená úprava však nereflektovala požadavky sekundárního práva evropské unie,¹³ zákonodárce tak přistoupil k přijetí nového zákona o evidenci skutečných majitelů,¹⁴ který nabyl účinnosti od 1. 6. 2021.

Nová právní úprava pak má bezprostřední dopad i na svěřenské fondy, když se do evidence skutečných majitelů zapisou i skuteční majitelé svěřenských fondů,¹⁵ jejichž svěřenský správce má bydliště, sídlo nebo pobočku na území České republiky nebo mimo území Evropské unie pokud:

- je svěřenský fond z území České republiky spravován;
- je svěřenský fond tvořen majetkem, který je převážně umístěn na území České republiky;
- je ve svěřenském fondu spravována nemovitá věc nacházející se na území České republiky;
- ve vztahu ke spravovanému majetku navázal na území České republiky obchodní vztah; nebo
- má být účelu sledovaného zřízením svěřenského fondu dosaženo na území České republiky.

Jak již bylo uvedeno v jednom z přecházejících dílů tohoto seriálu,¹⁶ svěřenský správce je osobou povinnou plnit povinnosti související s evidencí skutečných majitelů.¹⁷ Svěřenský správce je tak jakožto tzv. evidující osoba povinen zajistit, zaznamenávat a uchovávat úplné, přesné a aktuální údaje o skutečném majiteli svěřenského fondu.¹⁸ Svěřenský správce je současně povinen zajistit, aby platné údaje o skutečném majiteli svě-

řenského fondu odpovídaly skutečnému stavu.¹⁹ Evidenční povinnost svěřenského správce se vztahuje nejen na zápis prvních zjištěných skutečných majitelů, nýbrž i na veškeré další změny v obsazení těchto osob, a to s výjimkou skutečností, které budou do evidence skutečných majitelů tzv. automaticky propšány.²⁰

Automatický průpis²¹ je institut, který umožňuje, aby byly vybrané údaje z veřejných rejstříků a evidence svěřenských fondů zapsány do evidence skutečných majitelů bez potřeby další součinnosti svěřenského správce. Zakotvením tohoto institutu v právní úpravě zamýšlel zákonodárce snížit administrativní zátěž kladenou na svěřenského správce v souvislosti s plněním evidenční povinnosti.²² Do evidence skutečných majitelů se jako skutečný majitel svěřenského fondu automaticky propíše fyzická osoba, která byla zapsána v rámci zápisu do evidence svěřenských fondů jako:

- zakladatel,
- svěřenský správce,
- obmyšlený anebo
- skutečný majitel právnické osoby zapisované do veřejného rejstříku, která je zakladatelem či obmyšleným svěřenského fondu.²³

V této souvislosti je však nutné zdůraznit, že automatický průpis nezpůsobuje zveřejnění veškerých údajů o skutečných majitelích a na základě automatického průpisu tak nedojde ke zveřejnění personální struktury svěřenského fondu.

Povinně zapisované údaje

Zápis údajů o skutečných majitelích lze zajistit (i) na základě návrhu směřovaného soudu, (ii) notářem anebo (iii) prostřednictvím automatického průpisu, o kterém bylo pojednáno výše.

Do evidence skutečných majitelů se o svěřenských fondech obligatorně zapisují následující údaje:²⁴

- údaje identifikující osobu skutečného majitele;
- údaje objasňující, na čem je pozice skutečného majitele založena;²⁵
- údaje o době trvání, kdy je fyzická osoba skutečným majitelem;
- údaje identifikující svěřenský fond, o jehož skutečného majitele jde;
- údaje týkající se procedurálních aspektů zápisu jednotlivých údajů;²⁶

- poznámka o nesrovnalosti.

Uvedené údaje o skutečných majitelích jsou v evidenci přístupné i po zániku svěřenského fondu, a to do pěti let ode dne jeho zániku.²⁷ Evidence skutečných majitelů je, obdobně jako evidence svěřenských fondů, zčásti veřejně přístupná a zčásti neveřejná, jak bude blíže rozebráno níže. Evidence skutečných majitelů však na rozdíl od evidence svěřenských fondů nemá sbírku listin, do které by bylo možné nahlížet.

Veřejně přístupné údaje

Rozsah veřejně přístupných údajů o skutečném majiteli svěřenského fondu reflektuje faktický stav veřejnosti údajů zapisovaných do evidence svěřenských fondů, jelikož by bylo nelogické, aby stejné údaje byly podle pravidel zákona o veřejných rejstřících v evidenci svěřenských fondů veřejné a v evidenci skutečných majitelů neveřejné, a naopak.²⁸ Mezi veřejně přístupné tedy patří:²⁹

- jméno a adresa místa pobytu, popř. bydliště, datum narození a státní občanství svěřenského správce;³⁰
- označení a identifikační číslo svěřenského fondu, o jejichž skutečného majitele jde;
- den, k němuž byl zápis nebo automatický průpis proveden;
- okamžik, k němuž byly platné údaje zpřístupněny;
- poznámka o nesrovnalosti.

Veřejně přístupný bude taktéž údaj o skutečnosti zakládající postavení skutečného majitele a popis struktury vztahů, jestliže tak svěřenský správce navrhne či požádá, anebo se tak stane prostřednictvím automatického průpisu.³¹ Veřejně přístupné údaje jsou dostupné pro kohokoliv, přičemž přístup k těmto není zpoplatněn ani vázán na žádnou registraci.³²

Neveřejné údaje

Vedle veřejně přístupných údajů obsahuje evidence skutečných majitelů i údaje, které veřejné nejsou. Vzhledem k tomu, že rozsah údajů zveřejňovaných o svěřenských fondech v evidenci skutečných majitelů je užší než údaje v této evidenci zveřejněné o právnických osobách,³³ nebude pro běžného uživatele možné, aby se tento dostal k:³⁴

- identifikačním údajům zakladatele,

obmyšleného a protektora;

- údajům o povaze postavení skutečného majitele;
- údajům o dni, od kterého a do kterého je fyzická osoba skutečným majitelem.

V praxi se však lze setkat s tím, že v evidenci skutečných majitelů jsou údaje o povaze postavení skutečného majitele a také o dni, od kterého je fyzická osoba skutečným majitelem, v případě některých svěřenských fondů veřejně dostupné.

Právní úprava umožňuje, aby svěřenský správce či osoba zapsaná v evidenci skutečných majitelů jako skutečný majitel, navrhla soudu znepřístupnit údaje o skutečném majiteli, který není plně svéprávný. Soud tak může rozhodnout o neveřejnosti údajů nebo jejich části v případech hodných zvláštního zřetele, pokud to nebude v rozporu s veřejným zájmem.³⁵

Výjimky ze zákazu zpřístupnění údajů

I přes to, že jsou některé údaje o skutečném majiteli svěřenského fondu neveřejné, je krajský soud, případně též Městský soud v Praze oprávněn umožnit získat částečný výpis, který obsahuje údaje o jméně, státu bydliště, roce a měsíci narození a státním občanství skutečného majitele svěřenského fondu a údajů dle § 13 písm. b) až i) zákona o evidenci skutečných majitelů tomu, kdo

- osvědčí zájem v souvislosti s předcházením trestným činům legalizace výnosů z trestné činnosti a jejich zdrojovým trestným činům, dále trestným činům financování terorismu a podpory a propagace terorismu; nebo
- o to požádá ve vztahu ke svěřenskému fondu, jehož prostřednictvím může koncový příjemce získávat prospěch nebo osoba s koncovým vlivem uplatňovat svůj vliv na zahraniční právnickou osobu se sídlem mimo některý z členských států Evropské unie.

Soud umožní získat z evidence skutečných majitelů úplný výpis platných údajů a údajů, které byly vymazány bez náhrady nebo s nahrazením novými údaji: (i) zakladateli, (ii) svěřenskému správci, (iii) obmyšlenému, (iv) protektorovi, příp. (v) jiné osobě, která je považována za skutečného majitele a (vi) osobě

s právním zájmem, která podala návrh na zahájení řízení o zápisu ve smyslu § 26 zákona o evidenci skutečných majitelů.³⁶

Přístup ke všem údajům zapsaným v evidenci skutečných majitelů se taktéž umožňuje za předem stanovených podmínek a k vymezenému účelu zejména následujícím subjektům:³⁷

- soudu nebo insolvenčnímu správci pro účely soudního řízení;
- notáři pro účely zápisu;
- orgánu činnému v trestním řízení pro účely trestního řízení a státnímu zastupitelství také pro účely výkonu jiné než trestní působnosti;
- správci daně, poplatku nebo jiného obdobného peněžitého plnění pro účely výkonu jejich správy;
- správnímu orgánu pro účely vedení řízení o přestupku;
- zpravodajské službě pro účely plnění úkolů podle zákona upravujícího činnost zpravodajských služeb;
- a další.

Závěr

Zákon o evidenci skutečných majitelů, který nabyl účinnosti v polovině roku 2021, přinesl řadu změn i pro svěřenské fondy. Do evidence skutečných majitelů se ve vztahu ke svěřenským fondům zapisují fyzické osoby, které splňují zákonem stanovené požadavky na skutečného majitele z formálního, anebo materiálního hlediska.

Evidence skutečných majitelů je, obdobně jako evidence svěřenských fondů, zčásti veřejně přístupná a zčásti neveřejná. Rozsah veřejně přístupných údajů o skutečném majiteli svěřenského fondu odráží faktický stav údajů zveřejňovaných v evidenci svěřenských fondů, přičemž veřejně přístupné jsou zejména identifikační údaje svěřenského správce, označení a identifikační číslo svěřenského fondu, o jejichž skutečného majitele jde, den, k němuž byl zápis nebo automatický průpis proveden, okamžik,

k němuž byly platné údaje zpřístupněny a poznámka o nesrovnalosti.

Pro účely přístupu k neveřejným údajům z evidence skutečných majitelů pak zákonodárce předpokládá jisté výjimky a za předem stanovených podmínek umožňuje vymezenému okruhu subjektů získat z evidence skutečných majitelů i neveřejné údaje.

**JUDr. Markéta Šlejharová, Ph.D., partnerka
CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ s.r.o.,
advokátní kancelář**

Poznámky:

- ¹ Zákon č. 37/2021 Sb., o evidenci skutečných majitelů.
- ² Např. ve věci automatického průpisu údajů dle § 37 odst. 2 zákona o evidenci skutečných majitelů.
- ³ PIHERA, V. § 1448 [Vymezení svěřenského fondu]. In: SPÁČIL, Jiří a kol. Občanský zákoník III. Věcná práva (§ 976–1474). 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2021, marg. č. 7.
- ⁴ Hollmann, J. Dopady zákona o evidenci skutečných majitelů na svěřenské fondy. Právní prostor [online]. Praha, 2020.
- ⁵ § 2 písm. e) zákona o evidenci skutečných majitelů.
- ⁶ § 6 odst. 3 zákona o evidenci skutečných majitelů.
- ⁷ Příručka evidování skutečných majitelů vydaná Ministerstvem spravedlnosti ve spolupráci s Finančním analytickým úřadem, s. 38.
- ⁸ § 2 písm. c) zákona o evidenci skutečných majitelů.
- ⁹ § 2 písm. d) zákona o evidenci skutečných majitelů.
- ¹⁰ Příručka evidování skutečných majitelů vydaná Ministerstvem spravedlnosti ve spolupráci s Finančním analytickým úřadem, s. 39.
- ¹¹ Zákon č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob.
- ¹² Zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti

- a financování terorismu.
- ¹³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/843 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice (EU) 2015/849 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu a směrnice 2009/138/ES a 2013/36/EU.
- ¹⁴ Zákon č. 37/2021 Sb., o evidenci skutečných majitelů.
- ¹⁵ Terminologií zákona o evidenci skutečných majitelů právních uspořádání.
- ¹⁶ Údaje zapisované o svěřenských fondech. Právní rádce č. 10/2021.
- ¹⁷ § 2 písm. j) zákona o evidenci skutečných majitelů.
- ¹⁸ § 8 odst. 1 a 3 zákona o evidenci skutečných majitelů.
- ¹⁹ § 9 odst. 1 zákona o evidenci skutečných majitelů.
- ²⁰ § 9 odst. 2 zákona o evidenci skutečných majitelů.
- ²¹ § 37 odst. 1 zákona o evidenci skutečných majitelů.
- ²² Důvodová zpráva k zákonu o evidenci skutečných majitelů.
- ²³ § 37 odst. 1 zákona o evidenci skutečných majitelů.
- ²⁴ § 13 zákona o evidenci skutečných majitelů.
- ²⁵ Tj. údaj o povaze postavení skutečného majitele, jiný údaj o skutečnosti zakládající postavení sku-

- tečného majitele, příp. popis struktury vztahů.
- ²⁶ Den zápisu či automatického průpisu, okamžik zpřístupnění údajů.
- ²⁷ § 18 zákona o evidenci skutečných majitelů.
- ²⁸ Důvodová zpráva k zákonu o evidenci skutečných majitelů.
- ²⁹ § 14 odst. 1 písm. b), c), d) a e) zákona o evidenci skutečných majitelů.
- ³⁰ Veřejné jsou pouze ty údaje, s jejichž uveřejněním skutečný majitel souhlasil anebo které již byly uveřejněny v evidenci svěřenských fondů a automaticky propsány. Tedy v evidenci skutečných majitelů jsou zpravidla veřejně přístupné pouze údaje svěřenského správce, nikoliv však zakladatele, obmyšleného či protektora.
- ³¹ § 14 odst. 1 písm. b), c), d) a e) zákona o evidenci skutečných majitelů.
- ³² Důvodová zpráva k zákonu o evidenci skutečných majitelů.
- ³³ § 14 odst. 1 písm. a), c), d) a e) zákona o evidenci skutečných majitelů.
- ³⁴ A contrario § 14 odst. 1 písm. b), c), d) a e) zákona o evidenci skutečných majitelů.
- ³⁵ § 32 odst. 1 zákona o evidenci skutečných majitelů.
- ³⁶ § 16 odst. 1 zákona o evidenci skutečných majitelů.
- ³⁷ § 16 odst. 2 zákona o evidenci skutečných majitelů.

BŘÍZA & TRUBAČ

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ — ATTORNEYS AT LAW

WWW.BRIZATRUBAC.CZ

Jak řídit banky a obchodníky s cennými papíry po revizi pokynů EBA/ESMA k vnitřní správě, posuzování vhodnosti a odměňování

Koncem roku 2021 vstoupily do účinnosti nové obecné pokyny EBA a ESMA týkající se vnitřní správy bank, které zohledňují především změny zavedené novým režimem kapitálových požadavků bank (CRD V/CRR II) a kapitálových požadavků obchodníků s cennými papíry (IFD/IFR). Účelem článku je poskytnout základní přehled novinek, které přinášejí tyto pokyny v oblasti diverzity pohlaví, boje proti praní špinavých peněz, financování terorismu a řízení konfliktů zájmů.

Aplikovatelnost

Dne 31. prosince 2021 vstoupily do účinnosti tři revidované obecné pokyny (guidelines), které v návaznosti na aktualizovanou směrnici o kapitálových požadavcích (CRD V) posilují corporate governance bank a obchodníků s cennými papíry:

- Obecné pokyny EBA k vnitřnímu systému správy a řízení („Pokyny k vnitřní správě“),¹
- Obecné pokyny EBA k řádným zásadám odměňování podle směrnice 2013/36/EU („Pokyny k odměňování“),²
- Obecné pokyny EBA/ESMA k posuzování vhodnosti členů vedoucího

orgánu a osob v klíčových funkcích („Pokyny k posuzování vhodnosti“).³

Pokyny k vnitřní správě a Pokyny k odměňování se aplikují na banky a velké obchodníky s cennými papíry.⁴ Naopak Pokyny k posuzování vhodnosti se vztahují na všechny banky a obchodníky s cennými papíry. Pro úplnost lze dodat, že pro menší obchodníky s cennými papíry se připravují nové pokyny týkající se vnitřní správy a odměňování.⁵ Zároveň však platí, že žádné z výše uvedených pokynů se nemusí uplatňovat pro malé a nepropojené obchodníky s cennými papíry.⁶

Základním aplikačním pravidlem obecných pokynů je, že pokud se příslušný

národní regulátor vyjádří, že se těmito pokyny bude při výkonu dohledu řídit, stávají se tak derivovaně závazné i pro dotčené subjekty v členských státech. Česká národní banka (ČNB) oznámila, že bude postupovat při výkonu dohledu v souladu se všemi těmito pokyny.⁷

Pokyny k vnitřní správě

Aktualizované obecné pokyny aktualizují zejména oblast řízení rizik, genderové neutrality a řízení konfliktů zájmů bank a obchodníků. Pokyny v první řadě doporučují, aby řídicí orgán bank a obchodníků vzal při nastavování řídicího a kontrolního systému do úvahy všechna rizika, kterým je společnost vystavena,

včetně environmentálních rizik, sociálních rizik a rizik správy a řízení (ESG risk factors).⁸ Důvodem je, že právě rizika udržitelnosti mají rozhodující vliv na obezřetnostní rizika. Pokyny dále zdůrazňují, že identifikace, řízení a potlačení praní špinavých peněz a financování terorismu (AML/CFT) je součástí kontrolního systému bank a obchodníků.⁹

Pokyny dále doporučují, aby korporátní hodnoty bank a obchodníků zahrnovaly zákaz jakékoliv diskriminace. V souladu s tím se doplňuje nové doporučení na genderovou neutralitu v interních procesech. Pod pojmem genderová neutralita pokyny rozumí zejména rovné příležitosti bez ohledu na pohlaví. Konkrétně se doporučuje, aby se genderová neutralita uplatňovala zejména ve vztahu k odměňování, náboru, rozvoji kariéry, plánování nástupnictví, přístupu k tréninkům a možnost účastnit se interních výběrových řízení. Pokyny dále kladou důraz na zlepšení zastoupení nedostatečně zastoupeného pohlaví na pozicích v řídicím orgánu i u pracovníků podstupujících materiální rizika. Společnosti by měly navíc aktivně sledovat rozdíly v odměňování žen a mužů (gender pay gap) pro okruhy členů volených orgánů, osob podílejících se na podstupování materiálních rizik a jiných osob.¹⁰

Další novinkou je doplnění podrobností k transakcím bank a obchodníků se spřízněnými stranami, které se dosud neřešily na evropské úrovni, ale jenom na úrovni národního práva. Podle pokynů by vedoucí orgán měl v rámci svých zásad týkajících se střetu zájmů pro všechny pracovníky a řízení střetu zájmů svých členů stanovit rámec pro zjišťování a řízení střetů zájmů při poskytování úvěrů a uzavírání dalších transakcí (např. faktoring, leasing, transakce týkající se nemovitostí atd.) s účastí členů vedoucího orgánu a jejich spřízněných stran. Tento rámec střetu zájmů by měl zajistit, aby rozhodnutí o transakci s těmito osobami byla přijímána objektivně, bez nepřipustného ovlivňování, v souladu se zásadou nezávislých tržních cen a řádně vedena v evidenci těchto transakcí. Součástí rámce by měly být i vhodné rozhodovací procesy pro poskytování úvěrů a uzavírání dalších transakcí s účastí členů vedoucího orgánu a jejich spřízněných stran. Rozhodovací proces může rozlišovat, zda jde o standardní

obchodní transakce uzavírané při běžné obchodní činnosti a za obvyklých tržních podmínek, nebo o transakce s pracovníky společnosti, jež jsou uzavírány za podmínek dostupných pro všechny pracovníky. Vedoucí orgán by měl s využitím rámce pro střet zájmů stanovit vhodné prahové hodnoty, po jejichž překročení bude úvěr nebo jiná transakce s účastí člena vedoucího orgánu nebo jeho spřízněných stran vždy vyžadovat souhlas vedoucího orgánu. Limitem využití různých prahových hodnot však je, že rozhodnutí o významných úvěrech nebo jiných významných transakcích s účastí členů vedoucího orgánu, které se neuzavírají za obvyklých tržních podmínek, ale za podmínek dostupných pro všechny pracovníky, by měl vždy přijímat vedoucí orgán.¹¹

Pokyny k odměňování

Revidované pokyny požadují od bank a obchodníků důsledné uplatňování a pravidelné vyhodnocování genderové neutrality v politikách odměňování. Genderovou neutralitou se v této souvislosti rozumí stejná odměna za stejnou práci nebo práci stejné hodnoty pro každého (equal pay for equal work or work of equal value). Účelem je zde co nejvíce objektivizovat všechny aspekty, na základě kterých je poskytnuta odměna pracovníkům, aby se zamezilo rozdílům v odměňování mezi muži a ženami.¹² Úpravě rozdílů v odměňování žen a mužů (gender pay gap) se pokyny věnují okrajově.¹³ Pokyny požadují jenom monitorovat vývoj těchto rozdílů mezi jednotlivými zeměmi. V případě, že existují materiální rozdíly v odměňování mužů a žen, společnosti by je měly zdokumentovat a prokázat, že nevznikly z důvodu nedostatku genderové neutrality.¹⁴

Nově jsou bankám a obchodníkům poskytnuta další upřesnění k uplatňování výjimek dle CRD V z požadavků odložit část pohyblivé odměny, nebo vyplátit v nástrojích část pohyblivé složky odměny určeným zaměstnancům, a to na základě celkové rozvahy institucí a pro zaměstnance s nízkou pohyblivou odměnou.¹⁵

Část pokynů týkající se odstupného a retenčních bonusů byla revidována na základě zkušeností dohledu ohledně případů, kdy tyto prvky odměn instituce

používaly k obcházení požadavků týkajících se vazby na výkon nebo maximální poměr. Nově je například stanoveno, že retenční bonus může být vyplacen kritickým pracovníkům jenom v časech významných změn za předem stanovených podmínek. Zároveň revize upřesnily, že se na něj vztahují požadavky na odměňování variabilní složkou odměny.¹⁶

Pokyny rovněž objasňují, jak se rámec odměňování aplikuje na konsolidovaném základě na finanční instituce, na které se vztahuje zvláštní rámec odměňování.¹⁷

Pokyny k posuzování vhodnosti

Výchozí změnou zde je, že tyto revidované pokyny rozšiřují důvody pro opětovné individuální a kolektivní posouzení vhodnosti členů voleného orgánu banky nebo obchodníka. Tyto společnosti by měly opětovně posoudit vhodnost členů orgánů v případech, kdy se objeví nová rizika týkající se AML/CFT, např. pochybení v oblasti AML/CFT identifikováno regulátorem, porušení povinností AML/CFT nebo změna činnosti společnosti, která má za následek větší expozici vůči AML/CFT rizikům.¹⁸

Dále se rozšiřují kritéria, která musí banka nebo obchodník hodnotit při individuálním a kolektivním posuzování vhodnosti, a to zda má člen řídicího orgánu odpovědný za oblast AML/CFT skutečné zkušenosti v oblasti AML/CFT, a při hodnocení zkušeností s risk managementem se berou do úvahy i zkušenosti s ESG riziky.¹⁹ Za zmínku stojí též, že při posuzování vhodnosti se nově objevuje požadavek, aby se při hodnocení reputace a integrity posuzované osoby mimo důkazů brala do úvahy též závažná obvinění založená na důvěryhodných zdrojích.²⁰

Důraz na diverzitu posiluje požadavky na genderově vyvážené složení řídicího orgánu. Banky a obchodníci by měly přijmout politiku, která bude založena na zásadě rovných příležitostí při výběru členů volených orgánů a přijmout opatření ke zlepšení genderově vyváženějšího složení zaměstnanců na řídicích pozicích. Pokyny též zdůrazňují, že banky a obchodníci automaticky nesplní požadavky na genderovou vyváženost řídicího orgánu, pokud všichni členové dozorcí rady, které volí zaměstnanci, bu-

dou právě zástupci nereprezentovaného pohlaví.²¹

Nový rámec pro ozdravné postupy a řešení krize přináší požadavek, aby příslušné orgány dohledu v rámci opatření včasné intervence a během řešení krize dle BRRD opětovně posuzovaly vhodnost nově jmenovaných členů vedoucího orgánu a vedoucího orgánu samotného. Rámec pro ozdravné řešení a řešení krize zavedený BRRD poskytuje další podrobnosti o tom, jak by měla fungovat výměna informací mezi orgány příslušnými

k řešení krize a příslušnými dohledovými orgány.²²

Závěr

Revidované pokyny přinášejí zvýšené nároky na řízení rizik, řešení konfliktů zájmů a zákaz diskriminace v bankovním sektoru, resp. v sektoru velkých obchodníků s cennými papíry. Tyto požadavky musí povinná osoba implementovat a aplikovat ve své praxi. Základní implementační a aplikační zásadou stále je, že významné instituce by měly mít

propracovanější zásady a postupy, zatímco zejména malé a méně složité instituce mohou uplatňovat jednodušší zásady a postupy.

**Mgr. Daniel Borsík, Ph.D., právník
Greats advokáti, s.r.o.**

Greats.

Poznámky:

¹ Přístupné na: <https://www.eba.europa.eu/guidelines-internal-governance-second-revision>.

² Přístupné na: <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/remuneration/guidelines-on-sound-remuneration-policies-second-revision>.

³ Přístupné na: <https://www.eba.europa.eu/joint-esma-and-eba-guidelines-assessment-suitability-members-management-body-revised>.

⁴ Slovy pokynů jde o instituce podléhající směrnici 2013/36/EU a investiční podniky, na něž se vztahuje hlava VII směrnice 2013/36/EU podle čl. 1 odst. 2 a 5 nařízení (EU) 2019/2033, uplatňovat v souladu s čl. 74 odst. 1 směrnice 2013/36/EU s cílem zajistit účinné a obezřetné

řízení instituce.

⁵ Srov.: Guidelines on internal governance for investment firms (<https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/internal-governance/guidelines-internal-governance-investment-firms>), Guidelines on remuneration policies for investment firms (<https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/investment-firms/guidelines-remuneration-policies-investment-firms#pane-new-3cd4feaf-807f-4122-9d-50-97dc4859d840>).

⁶ Čl. 25 IFD.

⁷ Srov.: <https://www.cnb.cz/cs/dohled-financni-trh/novinky/>.

⁸ Kap. 1 Pokynů k vnitřní správě.

⁹ Kap. 15 a 16 Pokynů k vnitřní správě.

¹⁰ Srov. kap. 10 Pokynů k vnitřní správě.

¹¹ Kap. 12.1 a 12.2 Pokynů k vnitřní správě.

¹² Kap. 1 Pokynů k odměňování.

¹³ Důvodem je, že EBA v této otázce připravuje samostatné obecné pokyny.

¹⁴ Kap. 2.5 Pokynů k odměňování.

¹⁵ Kap. 4 Pokynů k odměňování.

¹⁶ Kap. 8.4 a 9.3 Pokynů k odměňování.

¹⁷ Kap. 3 Pokynů k odměňování.

¹⁸ Kap. 2 Pokynů k posuzování vhodnosti.

¹⁹ Kap. 6 Pokynů k posuzování vhodnosti.

²⁰ Kap. 8 Pokynů k posuzování vhodnosti.

²¹ Kap. 12 Pokynů k posuzování vhodnosti.

²² Kap. 25 Pokynů k posuzování vhodnosti.

JIŘÍ HARNACH

Aktuality z praxe veřejných zakázek (prosinec 2021)

Další **online semináře** naleznete:
www.epravo.cz/eshop
epravo.cz

Šebesta • Novotný • Machurek • Dvořák a kol.

Zákon o zadávání veřejných zakázek

Komentář. 2. vydání

2022 | vázané s přebalem | 1 648 | 2 990 Kč

obj. číslo EVK31

Nové aktualizované vydání

Druhé vydání komentáře k zákonu o veřejných zakázkách zohledňuje zkušenosti získané členy autorského kolektivu při aplikaci zákona, jakož i novou judikaturu soudní či Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, která zákonnou úpravu kontinuálně dotváří a tvoří podstatnou osu výkladu jednotlivých zákonných ustanovení. Dílo reflektuje současné výklady zákona a současně zohledňuje všechny dosavadní novely zákona schválené do konce roku 2021.

Zkušený autorský kolektiv

Autoři díla poskytují právní poradenství v oblasti zadávání veřejných zakázek jak zadavatelům, tak i dodavatelům. V rámci své přednáškové činnosti a účasti v řadě odborných a profesních uskupení se do jisté míry podílejí i na tvorbě či výkladu právní úpravy v oblasti veřejného zadávání.

objednávejte pouze na

www.beck.cz

Osobám poškozeným kartelem dle čl. 101 SFEU přísluší žalovat i dcery provinilých společností

Tímto článkem bychom Vám rádi přiblížili zcela aktuální rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie, dle něhož se osoby poškozené protisoutěžním jednáním podniku mohou domáhat náhrady škody jim způsobené i na dceřiných společnostech takového podniku. Níže rozebíraný rozsudek Soudního dvora má potenciál zjednodušit proces vymáhání škod zapříčiněných kartelovými dohodami na úrovni Evropské unie.

Dne 6. října 2021 vydal Soudní dvůr Evropské Unie (dále jen „SDEU“) rozsudek ve věci C-882/19 (dále jen „Rozsudek“). V něm se velký senát SDEU zabýval předběžnou otázkou barcelonského odvolacího soudu, která vyvstala v průběhu sporu o náhradu škody vzniklé v důsledku kartelové dohody patnácti evropských výrobců nákladních vozidel včetně společnosti Daimler AG, se sídlem v Německu. V posuzovaném případě se výrobci mezi sebou dohodli na stanovení cen a navyšování hrubých cen jimi produkováných vozidel, čímž, dle evropských orgánů, porušili unijní právo regulující kartelové dohody, jmenovitě člá-

nek 101 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“), dle kterého jsou zakázány „veškeré dohody mezi podniky, rozhodnutí sdružení podniků a jednání ve vzájemné shodě, které by mohly ovlivnit obchod mezi členskými státy a jejichž účelem nebo důsledkem je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu“. Dané ustanovení nám dále nabízí i demonstrativní výčet možných projevů zakázaných dohod, přičemž v rozebírané věci je přílehlavým ustanovení čl. 101 odst. 1 písm. a) SFEU, jež zakazuje dohody přímo či nepřímo určující nákupní nebo prodejní ceny. Porušení pravidel evropského práva zakazujících kartelové dohody konstatovala

Evropská komise v tomto případě svým rozhodnutím ze dne 19. července 2016 (dále jen „Rozhodnutí Komise“).¹

V řízení předcházejícím vydání Rozsudku vedeném před španělskými soudy se společnost Sumal SL domáhala náhrady škody způsobené v důsledku výše nastíněné kartelové dohody; škoda jí přitom měla vzniknout nákupem nákladních vozidel, které by za předpokladu neexistence kartelové dohody měly nižší pořizovací cenu. Sumal SL proto zažalovala společnost Mercedes Benz Trucks España, společnost ze skupiny Daimler, jejíž mateřskou společností je německý Daimler AG.

S ohledem na skutečnost, že účastníkem řízení, jehož výsledkem bylo Rozhodnutí Komise, byla pouze společnost Daimler AG, barcelonský odvolací soud řízení přerušil a obrátil se na SDEU s několika předběžnými otázkami, jejichž podstata tkví zejména v tom, (i) zda doktrína hospodářské jednotky (hojně uplatňovaná v judikatuře SDEU) umožňuje rozšíření odpovědnosti mateřské společnosti i na její dceřinou společnost, (ii) za jakých podmínek, a dále také, (iii) zda v takovém případě ob stojí vnitrostátní ustanovení, které by stanovilo možnost rozšířit odpovědnost dceřiné společnosti za matkou pouze za předpokladu, že mateřská společnost vykonává kontrolu nad dcerou.

Zcela stěžejním pro zodpovězení předběžných otázek a následné formování Rozsudku byl pojem „podnik“ (angl.: undertaking; český zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže pak pracuje s obsahově totožným pojmem soutěžitel) užitý v čl. 101 SFEU. Jedná se o autonomní pojem unijního práva označující entitu, která v případech předpokládaných čl. 101 SFEU porušila právo hospodářské soutěže a na základě uvedeného ustanovení jí může být ze strany Evropské komise uložena pokuta. Podnik je ve smyslu sekundárního práva EU odpovědným za náhradu škody způsobené porušením práva hospodářské soutěže.² Dle bodu 41 Rozsudku „Pojem „podnik“ [...] zahrnuje jakoukoli entitu, která vykonává hospodářskou činnost, nezávisle na právním postavení této entity a způsobu jejího financování, a označuje tak hospodářskou jednotku, i když je z právního hlediska tato hospodářská jednotka složena z několika fyzických nebo právnických osob. [...] Tato hospodářská jednotka je tvořena jednotnou organizací osobních, hmotných a nehmotných prvků, která dlouhodobě sleduje určitý hospodářský cíl a může přispívat ke spáchání protiprávního jednání uvedeného v čl. 101 odst. 1 SFEU.“

Pokud tedy v okamžiku spáchání protiprávního jednání dceřiná společnost samostatně neurčuje své chování na trhu, ale v zásadě uplatňuje pokyny udělené jí matkou, tyto dvě osoby jsou součástí téže hospodářské jednotky a tvoří též podnik, který se dopustil protiprávního jednání.³ Na tomto místě však nutno podotknout, že výše uvedené závěry neznamenají au-

tomatickou pasivní žalobní legitimaci všech dceřiných společností matky, jelikož jsou obvyklé i situace, v nichž mezi těmito společnostmi neexistují výše nastíněné vazby, a tedy se o podnik nejedná. Subjekty poškozené protisoutěžním jednáním proto budou muset při uplatňování nároků po dceřiných společnostech prokázat vazby mezi těmito společnostmi, jakož i konkrétní souvislost mezi hospodářskou činností dceřiné společnosti a předmětem protiprávního jednání, za něž byla shledána odpovědnou mateřská společnost.⁴ Pro úplnost dodáváme, že existence rozhodnutí Evropské komise konstatující porušení soutěžního práva EU mateřskou společností samozřejmě není podmínkou uplatnění nároku na náhradu škody za dcerou, nicméně prokazování onoho porušení značně usnadní.

SDEU ve světle výše uvedeného tedy uzavřel, že v případě porušení článku 101 SFEU mateřskou společností bude u žaloby na náhradu škody pasivně legitimovanou osobou i její dceřiná společnost, a to za předpokladu, že tyto společnosti společně tvoří hospodářskou jednotku, resp. podnik. Článek 101 SFEU navíc musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví možnost přičíst odpovědnost za jednání jedné společnosti jiné společnosti pouze v případě, kdy druhá společnost ovládá prvně uvedenou společnost (pokud by se s tímto vnitrostátní úpravou dostala do rozporu, bylo by dle principu aplikační přednosti nutné upřednostnit právo EU). Nad rámec probíraného Rozsudku poukazujeme také na dřívější rozsudek SDEU ze dne 14. března 2019 ve věci C-724/17, v němž byla řešena obrácená situace přičitatelnosti odpovědnosti „zdola nahoru“ (resp. od dcery k matce), kdy SDEU judikoval, že za předpokladu, kdy všechny akcie společností, které se účastnily kartelové dohody zakázané článkem 101 SFEU, nabyly jiné společnosti, které zrušily prvně uvedené společnosti a pokračovaly v jejich obchodních činnostech, mohou být nabývající společnosti považovány za odpovědné za škodu způsobenou touto kartelovou dohodou.

Citovaný Rozsudek dle našeho názoru představuje významný milník při uplatňování nároků v případech porušení čl. 101 SFEU. Ačkoliv ve věcech, které

spadají do působnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012, o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Brusel I bis) může být dle čl. 7 bodu 2 Brusel I bis osoba se sídlem v některém členském státě žalována v jiném členském státě ve věcech týkajících se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti, pokud je tento jiný stát místem, kde došlo nebo může dojít ke škodné události,⁵ ovšem v řadě případů bude pro poškozené snazší (a pravděpodobně i významně levnější) žalovat dceřinou společnost v členském státě poškozeného, než v místě sídla skutečného škůdce. ©

Mgr. David Urbanec, advokát
Dunovská & Partners

Poznámky:

- ¹ Rozhodnutí Evropské komise C(2016) 4673 final ze dne 19. července 2016; dostupné na https://ec.europa.eu/competition/antitrust/cases/dec_docs/39824/39824_8750_4.pdf.
- ² Viz body 39 a 40 Rozsudku.
- ³ Viz bod 43 Rozsudku.
- ⁴ Viz bod 52 Rozsudku.
- ⁵ Podle ustálené judikatury Soudního dvora se přitom za „místo, kde došlo ke škodné události“ považuje jak místo, kde se škoda projevila, tak místo, kde došlo k události, která je příčinou této škody (viz bod 65 Rozsudku a judikaturu zde uvedenou).

Boj s epidemií prostřednictvím omezení provozoven: Sleva z nájemného a podstatné změny okolností dle německé rozhodovací praxe

Zejména v první vlně protipandemických opatření se jednalo o skutečný šok: celá řada podniků ztratila možnost využívat svou provozovnu původním způsobem, popřípadě ji provozovat vůbec. Podnikatelé v některých oborech měli o rozsahu zákazu jasno, v jiných si museli lámat hlavu výkladovými otázkami, protože nejasná opatření postrádala odůvodnění. Podmínky se navíc v průběhu pandemie měnily, a to zejm. s ohledem na vývoj epidemie a reakci odborné i neodborné veřejnosti na jednotlivá opatření.

Jedno však bylo zřejmé: s takto intenzivním zásahem do podnikání prostřednictvím provozovny při sestavování smluv jen málokdo počítal, a tak se tonoucí nájemci chytali každého stébla, které by je ochránilo před platbou celého nájemného za situace, kdy možnost získání tržeb na krytí tohoto nájemného byla zcela odepřena, nebo alespoň velmi limitována.

Přes odlišné detaily měla právní omezení podobné rysy jak v České republice, tak v Německu, a je tak možné využít větší německý trh k získání soudních rozhodnutí v otázkách, které v českém prostředí stále ještě mohou být sporné.¹

Cílem tohoto příspěvku je přinést do českého prostředí rozhodnutí frankfurtského odvolacího soudu ze září loňského roku,² které se vypořádává s právní otázkou (i) slevy z nájmu z důvodu vady předmětu nájmu, (ii) podstatné změny okolností a jejích důsledků a (iii) nemožnosti plnění, a dále čerstvě vyhlášené rozhodnutí německého spolkového soudního dvora,³ který se těmito otázkami zabýval na základě sporu o výši nájemného v Sasku. Bude jistě zajímavé sledovat, zda se k závěrům německých soudů přikloní i česká soudní praxe.

OLG Frankfurt am Main – Sleva z nájmu pro sushi restauraci

V případě frankfurtského odvolacího soudu se jednalo o nájem prostorů určených k provozování sushi restaurace v konceptu tzv. „running sushi“. Dle nájemní smlouvy byla nájemkyně povinna platit nájemné ve výši 7 100 €, 500 € zálohy na provozní náklady a DPH z obou

částek ve výši 19 %, celkem tedy 9 044 €. Od 18. 3. 2020 do 15. 5. 2020, tedy téměř dva měsíce, nemohla kvůli opatřením své podnikání provozovat. Za měsíc duben a květen zaplatila na nájemném a souvisejících platbách pouze 4.522 € měsíčně. Restauraci znovu otevřela 18. či 19. 6., dodatečně zaplatila polovinu nájmu za červen a od července 2020 platila znovu plnou výši nájemného. U soudu se domáhala určení, že za duben byla povinna platit sjednané nájemné pouze z poloviny a za květen pouze 5/8 sjednaného nájemného.

Těžiště rozhodnutí německých soudů o těchto sporech leží v posouzení několika právních otázek. Prvně je to (i) existence vady předmětu nájmu způsobené úředním nařízením, která by mohla vést ke snížení nájemného. Dále (ii) zda se jedná o plnou či částečnou nemožnost plnění na straně pronajímatele a (iii) zda jsou naplněny předpoklady pro změny smlouvy s ohledem na podstatnou změnu okolností.

Totožné otázky byly předmětem českých právních analýz souvisejících s postavením pronajímatele a nájemce v kontextu protiepidemických opatření. Německá právní úprava slevy z nájemného v případě vady je velmi podobná té české, a proto je rozhodnutí velmi dobře přenositelné i do českého prostředí.

Mimo hlavní zájem článku si myslím zaslouží zmínku, že soud prvního stupně vytkl žalobkyni, že dostatečně neodůvodnila, proč v průběhu uzávěry podniku pro veřejnost nerozvíjela obchodní aktivity jiným způsobem, které by nevyžadovaly vstup do provozovny

(aby si zákazníci mohli sushi sníst mimo provozovnu restaurace). Žalobkyně na to konto v odvolacím řízení podrobně argumentovala, že taková změna by nepřinesla lepší obchodní výsledek. Mimo daný případ mám ale za to, že je velmi zajímavá právní otázka, nakolik musí podnikatel v důsledku takto výrazné změny okolností zcela změnit svůj obchodní model, aby se mohl dovolávat ochrany poskytnuté právními předpisy (pro české prostředí jsme tyto úvahy s nejednoznačným závěrem vedli zejména ve vztahu k prevenční povinnosti a právu na odškodnění při opatřeních vydaných podle krizového zákona, zejména s ohledem na právní nejistotu ohledně přeměny prodeje v pouhé výdejny a nutnosti zřídit eshop pro minimalizaci škod).

K existenci vady předmětu nájmu způsobené úředním nařízením

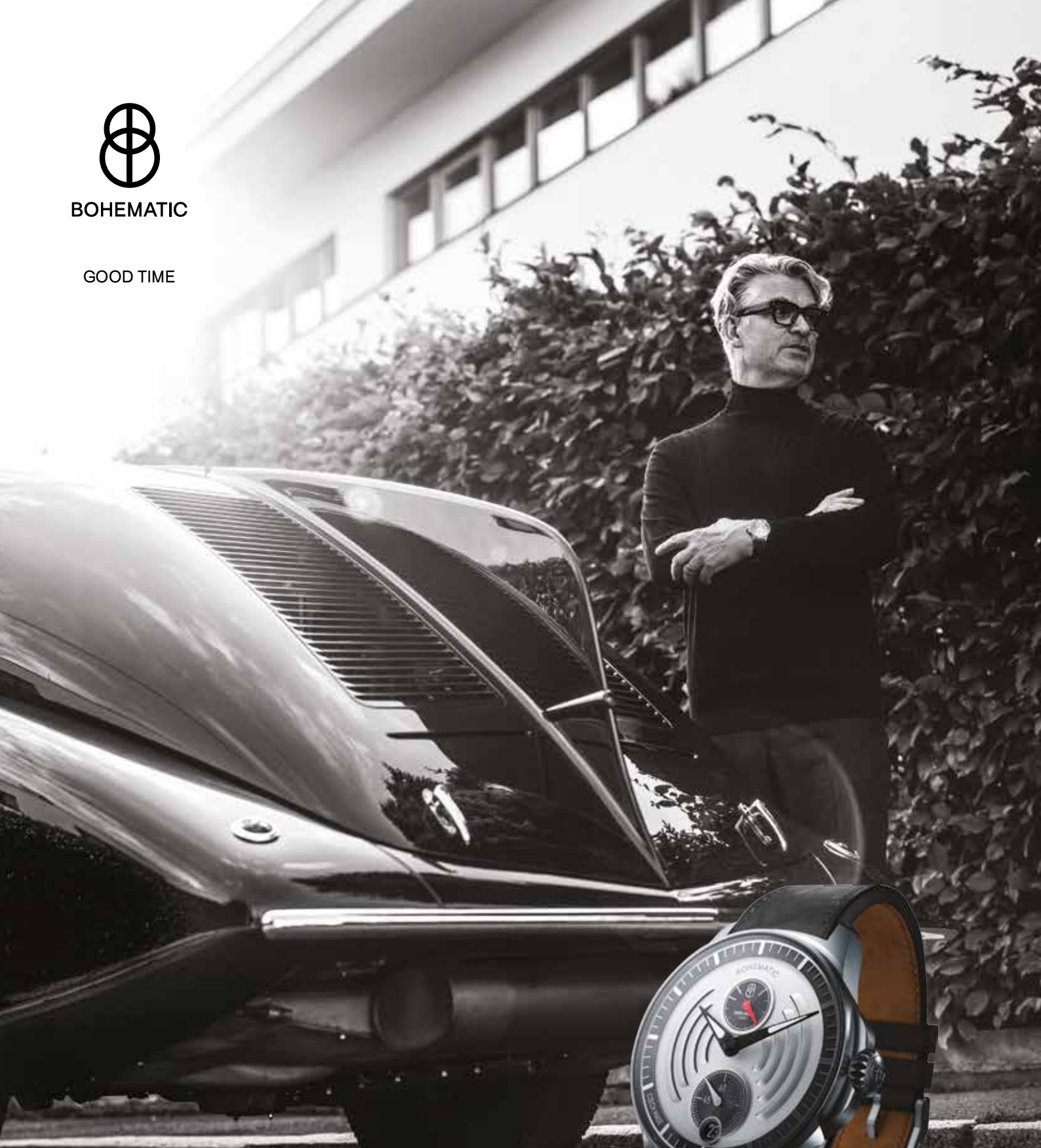
Německé soudy došly k závěru, že nucené uzavření provozoven v souvislosti s pandemií COVID-19 nezakládá nárok na snížení nájemného na základě vady předmětu nájmu. Omezení restaurací na základě opatření vydaných hesenskou vládou ve snaze omezit šíření onemocnění nezakládají podle frankfurtského odvolacího soudu vadu předmětu nájmu, která by odůvodňovala snížení nájemného.

Úředně nařízená omezení se dle soudu netýkala přímo pronajatých prostor, ale souvisela obsahově s podnikáním nájemce. Pronajímatel byl povinen pouze umožnit nájemci v pronajatých prostorách podnikat s konkrétně sjednaným účelem, nikoliv však přenechat nebo umožnit nájemci samotné podnikání.

BOHEMATIC

GOOD TIME

Hodinky série AERODYNAMIC nám připomínají důležitý historický milník, kdy ještě na začátku třicátých let dominovaly designu automobilů a motorek hrany a pravé úhly. A pak se objevila československá Tatra 77 – první aerodynamické sériově vyráběné auto světa.

HAND MADE IN BOHEMIA
NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ

bohematic.cz

Pronajímatel není zavázán zajistit nájemci právní možnost provozu restaurace, pokud se předpoklady netýkají přímo samotného předmětu nájmu. Proto opatření vydané hesenskou vládou vedoucí k omezení a uzavření restaurace nezasahují do samotného předmětu nájmu a nezakládají jeho vadu ve smyslu německého občanského zákoníku, zasahují pouze do podnikání nájemce.

Současně dle soudu pronajímatel splnil své povinnosti přenechat pronajatou nemovitost nájemci ve stavu způsobilém k užívání v souladu se smlouvou a v tomto stavu ji udržovat po dobu nájmu. Způsobilost pronajatých prostor určených k podnikání byla zachována. Výše uvedené závěry mohou najít své uplatnění i v českém prostředí ve vztahu k ustanovení § 2208 OZ.

K nemožnosti plnění na straně pronajímatele

Představená situace nepředstavuje dle soudu ani nemožnost plnění na straně pronajímatele. Přenechání prostoru k užívání neporušuje právní předpisy, a to ani když by smluvně sjednaný účel nájmu byl směřován na provoz nyní zakázaný.

K podstatné změně okolností

Frankfurtský odvolací soud ve svém rozhodnutí nechal otevřenou možnost aplikace podstatné změny okolností, která může vést k úpravě smlouvy. Soud přitakal žalobkyni, že v důsledku pandemie COVID-19 a jí vyvolaných omezení došlo v tomto případě k vážné změně okolností týkajících se nájemní smlouvy. Významné ekonomické ztráty pro nájemce mohou v německém prostředí vést ke snížení nájemného již od začátku úředního nařízení, jsou-li splněny všechny předpoklady pro aplikaci ustanovení o podstatné změně okolností.

V případě podstatné změny okolností je dle frankfurtského odvolacího soudu potřeba zohlednit závazky a postavení obou stran. Dle zákonné úpravy, kterou si smluvní strany neupravily odlišně, leží riziko užívání objektu na nájemkyni. Pronajímatel byl však v daném případě zatížen závazky z úvěru a provozními náklady objektu, přičemž při jejich vyčíslení soud shledal, že v případě snížení nájmu

by pro něj byly stávající závazky velmi tíživé. Soud proto shrnul, že nemůže být v takovém případě o snížení nájemného rozhodnuto k tíži pronajímatele, a z toho důvodu není naplněna zákonná podmínka pro aplikaci změny smlouvy, tedy aby po žalobkyni nemohlo být po zohlednění všech okolností případů požadováno, aby plnila smlouvu beze změny.

Německý soud také zdůraznil, že opatření způsobená pandemií představují zásadní zásah do života občanů, přičemž z hospodářského hlediska je v zásadě otázkou náhody, které podniky jsou opatřeními postiženy. Úlohu vyrovnávání tíhy břemene, kterou ve společnosti nesou jednotlivci, má dle soudu nést veřejnost. Soud uvádí, že není úlohou ani schopností civilního práva vytvořit celospolečensky rovnovážné vyrovnání zátěže, nýbrž že civilní právo reguluje v zásadě jen vzájemné vztahy jednotlivců. Stejně tak není ani původním úkolem pronajímatele specificky nést díl celospolečenských břemen pandemie.

Tyto aspekty je jistě možné zvážit i v české právní úpravě. V českém prostředí se nicméně možnost aplikace ustanovení o důsledcích podstatné změny okolností obvykle vylučuje a každá strana nese nebezpečí změny okolností sama. Praxe tak využívá, že ustanovení občanského zákoníku o úpravě smlouvy v případě podstatné změny okolností je dispozitivní, tedy strany je mohou dohodou modifikovat či vyloučit.

I když bylo v průběhu pandemie v českém prostředí podrobena kritice, že většina nájemních smluv toto vyloučení obsahuje, je v oblasti smluvního práva spíše pravidlem, že se obě strany snaží snížit míru své nejistoty plynoucí z neurčitých právních pojmů a změn okolností, které nemohla příslušná strana předvídat či ovlivnit. A je asi nesporné, že pronajímatelům toto ustanovení značně usnadnilo vyjednávání s jejich nájemci v době, kdy nájemci měli omezené zdroje příjmů z pronajatých prodejen.

Německý spolkový dvůr (BGH) na základě předchozích rozhodnutí OLG Dresden a LG Chemnitz

Krátce před odevzdáním tohoto článku bylo zveřejněno rozhodnutí německého Spolkového soudního dvora, který roz-

hodoval v jiném případě nájmu prostorů k podnikání v Sasku,⁴ a tak je nutné článek alespoň stručně rozšířit a uvést i závěry Spolkového soudního dvora. Linie argumentace frankfurtského odvolacího soudu těmito závěry odpovídá. Konkrétně BGH dochází k následujícím závěrům:

- 1) V případě uzavření provozovny kvůli pandemii COVID-19 se nejedná o vadu pronajaté věci, ani o plnou či částečnou nemožnost plnění;
- 2) V případě uzavření provozovny spočívající v aktu veřejné moci k boji s pandemií COVID-19 přichází v zásadě v úvahu nárok nájemce na úpravu nájemného kvůli podstatné změně okolností;
- 3) Vyhodnocení, zda nelze po nájemci požadovat, aby plnil nezměněnou smlouvu (při podstatné změně okolností), nesmí být provedeno paušálním způsobem. Rozhodující jsou veškeré okolnosti případu. Je třeba zohlednit také finanční výhody, které nájemce získal ze státní podpory ke kompenzaci znevýhodnění způsobené pandemií.

Mgr. Jana Otčenášková, LL.M., advokátka
PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář

P / R / K

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Poznámky:

- ¹ Mimo rozhodnutí, kterými se zabývá tento článek, se jedná také o rozhodnutí OLG Dresden (Rozsudek sp. zn. 5 U 1782/20 z 24. 2. 2021), OLG Karlsruhe (Rozsudek sp. zn. 7 U 109/20 z 24. 2. 2021), OLG München (Usnesení sp. zn. 32 U 6358/20 ze 17. 2. 2021), OLG Frankfurt (Rozsudek sp. zn. 2 U 143/20 z 19. 3. 2021) a KG Berlin (Rozsudek 8 U 1099/20 z 1. 4. 2021).
- ² Rozhodnutí Oberlandesgericht Frankfurt am Main („OLG Frankfurt am Main“), Rozsudek sp. zn. 2 U 18/21 ze 17. 9. 2021.
- ³ Německý Spolkový soudní dvůr má svým postavením nejblíže k postavení Nejvyššího soudu v českém prostředí.
- ⁴ Rozhodnutí Spolkového soudního dvora, sp. zn. XII ZR 8/21, publikovaný 12. 1. 2022.

K nově schválené metodice spoluúčasti investorů na rozvoji území hlavního města Prahy

Zastupitelstvo hlavního města Prahy („Zastupitelstvo“) na svém zasedání dne 27. ledna 2022 schválilo usnesením č. 33/8 Metodiku spoluúčasti investorů na rozvoji území hl. m. Prahy („Metodika“) a zřízení Fondu spoluúčasti investorů na rozvoji území („Fond“). Svou finální podobu získala Metodika po více než dvou letech a opakovaných projednáváních.

Metodika vznikala jako koaliční materiál vedení hlavního města Prahy v gesci územního rozvoje a územního plánu I. náměstka primátora doc. Ing. arch. Petra Hlaváčka. K metodice se vyjadřovala řada právníků i ekonomů. Stejně tak byli do procesu jejího přijímání zapojeni i zástupci městských částí, investorů a developerů.¹

Obecně k Metodice

Metodika je aktem přijímaným v rámci samostatné působnosti, který však není právně závazný. Účelem Metodiky je stanovení pouze doporučené spoluúčasti investorů na zvýšených nákladech hlavního města Prahy („HMP“) na veřejnou infrastrukturu a řešení jejího deficitu, vzniklých především v souvislosti s dotčenou změnou územního plánu („ÚP“), a zlepšení součinnosti HMP, resp. jednotlivých městských částí HMP („MČ“) s investory. Tomu má napomoci nastavení předem jasných, transparentních a rovných podmínek pro jednání s investory v souvislosti s výstavbou. Dle předkladatele má Metodika, jako jeden ze souboru opatření, reagovat na zhoršující se dostupnost bydlení tím, že zajistí rozvoj města v podobě kvalitních polyfunkčních čtvrtí a v konečném důsledku má napomoci výstavbě nových bytů. Cílem Metodiky je také formální zlepšení pozice HMP, které se může před změnou ÚP s investorem dohodnout na uzavření

závazné smlouvy a na vhodné formě jejího plnění tak, aby se na rozvoji města podíleli i samotní investoři.

Součástí přijatého usnesení Zastupitelstva je i podpora „Principu 10+5“, jehož cílem je úprava výše DPH u nových bytů z 15 % na 10 %, přičemž zbývajících 5 % by měly formou místního poplatku získávat města a obce, na jejichž území se tyto byty staví.

Ke změnám, které nová Metodika přináší, je nezbytné úvodem uvést, že již dlouhodobě jsou uzavírány soukromoprávní smlouvy mezi MČ a investory v souvislosti s rozvojem území v oblasti výstavby, v rámci kterých se investoři zavazují poskytnout peněžitě nebo nepeněžitě příspěvky. Tento způsob kontribuce investorů do území je obecně přijímán jako legitimní, a to i ze strany samotných investorů. Jednotlivé MČ však neměly jednotná pravidla pro jednání s investory, jednotné nebyly ani výše příspěvků na 1 m² hrubé podlažní plochy záměru.

Rozdílnost a nepřehlednost podmínek spoluúčasti investorů na rozvoji území jednotlivých MČ lze zcela jistě vnímat jako problematickou. I z tohoto důvodu přichází Metodika s jednotným dvoutarifním výpočtem, který předem určuje míru spoluúčasti investora na výstavbě související infrastruktury a zajištění občanské vybavenosti. Nižší tarif, který činí 700 Kč/m², je násoben počtem m² HPP

v ÚP před jeho změnou. K tomu je následně připočtena částka odpovídající vyššímu tarifu, který činí 2 300 Kč/m², vynásobeným rozdílem m² HPP před změnou ÚP a po jeho změně (kladné navýšení HPP). Důležitost tohoto výpočtu lze spatřovat v tom, že reflektuje území, na kterém se výstavba uskutečňuje. Tento způsob výpočtu má proto napomoci výstavbám na tzv. brownfieldech oproti stavění na „zelené louce“.² Jedním z prvních takových projektů výstavby na brownfieldu, na který budou aplikována pravidla Metodiky, má být výstavba na nákladovém nádraží Žižkov. Současně bude každoročně docházet ke zvýšení tarifů o roční míru inflace, vyjádřenou přírůstkem průměrného ročního indexu spotřebitelských cen za uplynulý kalendářní rok. Výše hodnot bude uvedena na webu HMP, a to s účinností od 1. března příslušného roku.³

K plnění investora podle Metodiky

Metodika předpokládá dobrovolný závazek investora k poskytnutí plnění, které musí být tzv. „započitatelné“. To znamená, že má, stručně řečeno, sloužit veřejnému zájmu, lokalitě, městu nebo obci. V souladu s Metodikou se tak může jednat např. o veřejné občanské vybavení, nadřazenou dopravní a technickou infrastrukturu či veřejná prostranství. Dále sem patří občanská a rekreační vybavení jako jsou mateřské a základní školy, kulturní zařízení či veřejné sportovní areály

předané HMP či MČ. Nelze sem však zařadit soukromá školská zařízení či soukromá sportoviště. Oproti tomu nezapočitatelnými plněními rozumíme taková plnění, která slouží přímo investičnímu záměru, resp. zajišťují realizaci povinné infrastruktury vyplývající z požadavků ÚP nebo jiných předpisů.

Mezi způsoby započitatelného plnění řadí Metodika i) peněžité plnění do Fondu, ii) převod pozemků, iii) realizace výstavby (např. sportovní haly, městské byty, realizace hlavních parků), iv) samostatné projektové dokumentace (např. projekt základní školy), v) architektonické soutěže (např. urbanistická soutěž na celou lokalitu, architektonicko-krajinářskou soutěž na park) či vi) vyhrazené kapacity (např. ponechání kapacity v ÚP pro budoucí městské byty). Jelikož Metodika počítá i se specifickou formou plnění, dává tímto způsobem smluvní volnost stranám.

U plnění formou realizace se může jednat například o vybudování veřejné infrastruktury nebo rekreačních či městských bytů v rozsahu a kvalitě smluvně ujednané a s vyšší provozní udržitelností, které následně předá investor HMP, popřípadě přímo příslušné MČ za cenu odpovídající 3 % konečných pořizovacích nákladů.⁴

K povaze smluv o spoluúčasti investorů

Smluvní vztah mezi HMP, resp. MČ a investorem bude uzavřen na základě inominátní smlouvy ve smyslu § 1746 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů. HMP bude v tomto vztahu vystupovat toliko jako subjekt soukromého práva,

tudíž bude mít postavení jako ostatní právnické osoby, které se tohoto vztahu účastní. K uzavření této smlouvy je HMP, resp. MČ oprávněna s ohledem na zásadu legální licence, která stanovuje, že každý může činit, co není zákonem zakázáno. HMP, resp. MČ se může ve smlouvě s investorem zavázat pouze k právnímu jednání, v rámci kterého budou vystupovat jako subjekty soukromoprávních vztahů, nikoli jako vykonavatelé veřejné moci. Z tohoto důvodu se HMP, resp. MČ nemůže zavázat k výsledku, ale pouze k tomu, že v rámci svého soukromoprávního postavení záměr podpoří případně mu nebude bránit. To znamená, že HMP, resp. MČ se například nemůže předem platně zavázat, že bude navrhovaná změna ÚP přijata. Obdobně se k závazkům obce vyjádřil i Nejvyšší soud České republiky, kdy uvedl, že: „Tato smlouva není ani v rozporu s právními předpisy. Obec je oprávněna zavazovat se v rozsahu své samostatné působnosti, což také ve sponzorské smlouvě učinila, když se zavázala pouze k zařazení pozemků jako stavebních do územního plánu, avšak nezavázala se k tomu, že takovýmto způsobem bude územní plán schválen. Ani její závazek vydat sponzorovi souhlas s vydáním územního a stavebního rozhodnutí pro stavbu rodinných domů a závazek neklást projektu žádné překážky není v rozporu s pravomocí v rozsahu její samostatné působnosti.“⁵

Pakliže se jedná o drobné změny či lokální změny ÚP, tj. menší developerské projekty, povede jednání s investory dotčená MČ, případně za účasti HMP, která postupuje dle této Metodiky v rozsahu, který schválily její orgány. Půjde-li o změny ÚP čtvrtě či metropolitní, povede jednání s investorem HMP společně s dotčenou

MČ či s její účastí, kdy bude obligatorní uzavřít smlouvu o spolupráci a HMP bude postupovat podle Metodiky.⁶

Závěrem lze uvést, že vzhledem k došavadní nejednotné a roztržité praxi spoluúčasti investorů na rozvoji území jednotlivých MČ lze ocenit snahu HMP o sjednocení pravidel. Nastavení rovných a transparentních podmínek na trhu přináší vyšší míru právní jistoty a předvídatelnosti pro investory. Na druhé straně nelze dle našeho názoru tuto sjednocující Metodiku považovat za nástroj, který sám o sobě zajistí lepší dostupnost bydlení. Z dostupných vyjádření zástupců investorů a developerů, stejně jako některých členů zastupitelstva vyplývá, že lze bohužel očekávat, že se spoluúčast investorů promítne i do nárůstu cen bydlení v HMP, který by však měl být dle předkladatelů Metodiky krátkodobý.⁷ Dlouhodobým řešením, které by mohlo zajistit lepší dostupnost bydlení, po kterém volají zástupci developerů a investorů a nově je podporován i HMP, je změna rozpočtového určení daní, proto bude i nadále zajímavé sledovat vývoj situace, jak se stát postaví k návrhu „Principu 10 + 5“.⁸

Mgr. Michaela Hlavatá,
advokátní koncipientka
Martin Šváb, právní asistent
Trojan, Doleček a partneři,
advokátní kancelář s.r.o.

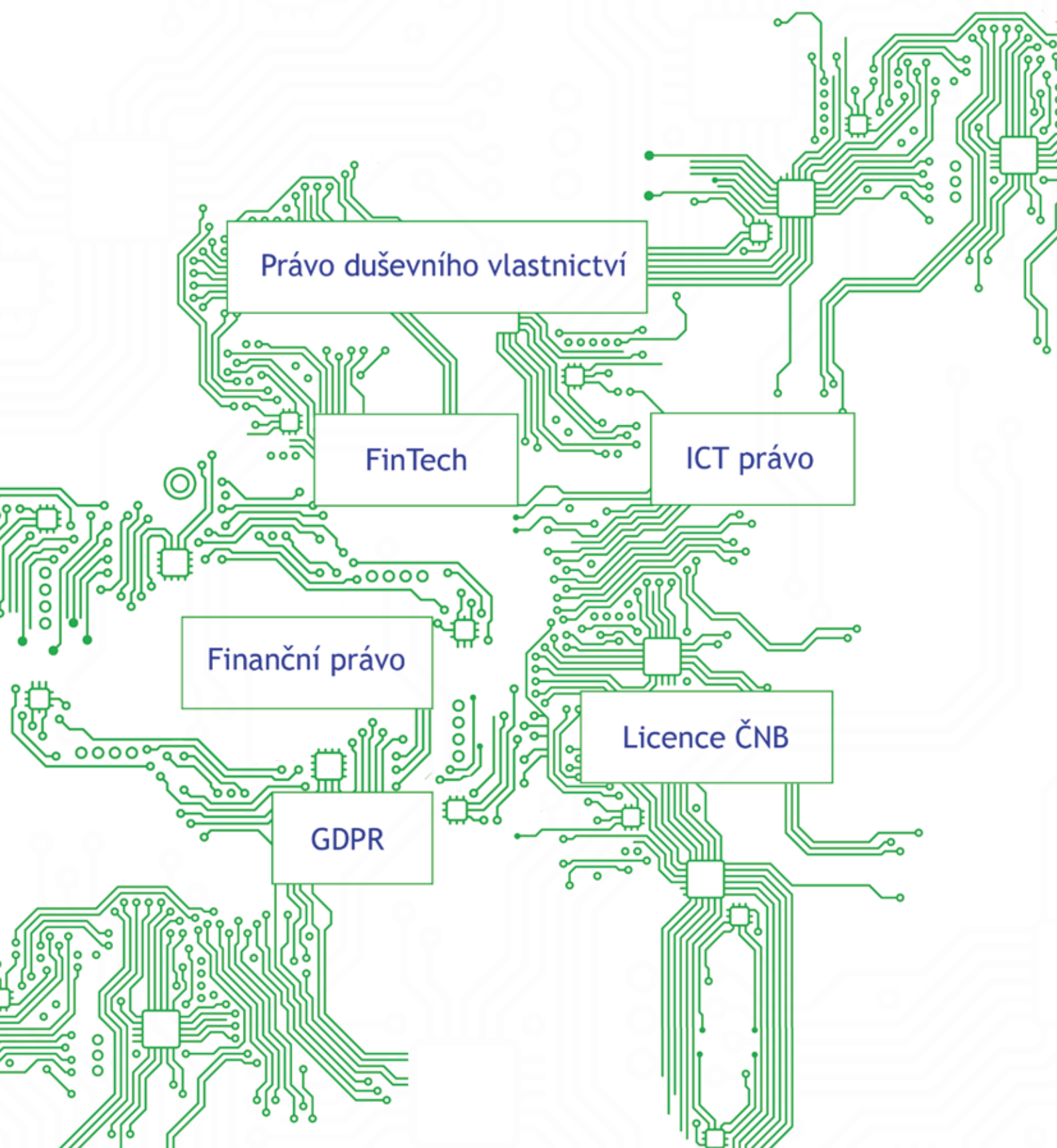
advokátní kancelář
tdpa

Poznámky:

- ¹ Usnesení zastupitelstva hlavního města Prahy č. 33/8 ze dne 27. 1. 2022 ke schválení Metodiky spoluúčasti investorů na rozvoji území hl. m. Prahy [online]. 27. 1. 2022 [cit. 2022-02-08]. Dostupné z: <http://zastupitelstvo.praha.eu/ina/inagetdocument.aspx?par=11617921322121617720018518415422822121617166165166164165164168154221216177168168172173165173> str. 1 a 295.
- ² HLAVÁČEK, P. Metodika spoluúčasti investorů [online]. [cit. 2022-02-08]. Dostupné z: <https://www.petr-hlavacek.eu/projekt/metodika-kontribuce-investoru>.
- ³ Usnesení zastupitelstva hlavního města Prahy č. 33/8 ze dne 27. 1. 2022 ke schválení Metodiky spoluúčasti investorů na rozvoji území hl. m. Prahy, op. cit. str. 57.
- ⁴ Tamtéž. str. 60–66.
- ⁵ Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 11. 3. 2020, č.j. Co 240/2019-255.
- ⁶ Usnesení zastupitelstva hlavního města Prahy č. 33/8 ze dne 27. 1. 2022 ke schválení Metodiky spoluúčasti investorů na rozvoji území hl. m. Prahy, op. cit. str. 9 a 50.
- ⁷ HLAVÁČEK, P. Metodika spoluúčasti investorů. op. cit.
- ⁸ Pro zlepšení dostupnosti bydlení by měl stát snížit DPH u bytů z 15 na 10 % a zbývajících 5 % by měly získávat přímo města a obce, kde se staví. Sdružení pro architekturu a rozvoj [online]. 6. 4. 2021 [cit. 2022-02-09]. Dostupné z: <https://arch-rozvoj.cz/pages.aspx?page=sar-20210406&jv=1>.

STUCHLIKOVA & PARTNERS

www.stuchlikova.com

Právní rámec certifikace kybernetické bezpečnosti v Evropské unii

V dnešní době se lidstvo stále více spoléhá na informační a jiné digitální a komunikační technologie. Ať už se jedná o klíčové společnosti v rámci energetiky či bankovníctví, hromadné dopravy, telefonní operátory, nemocnice, či jakékoliv orgány státní správy, platí, že veškeré tyto subjekty i orgány jsou vysoce závislé na bezproblémovém fungování svých informačních a komunikačních systémů a sítí.

Ať tedy chceme, nebo ne, je v současnosti využití digitálních technologií naprosto nepostradatelnou součástí většiny procesů. S rostoucím trendem využití tak rovněž ruku v ruce průběžně přibývají počty kybernetických útoků v případech, ve kterých mají subjekty nedostatečnou ochranu kybernetické bezpečnosti, a to nejen na subjekty kritické infrastruktury, ale v zásadě všude tam, kde z útoku lze získat jakýkoliv majetkový prospěch. Z toho důvodu se nejen v rámci Evropské unie neustále vyvíjejí nové procesy a opatření, jak co nejefektivněji kybernetickým hrozbám předcházet.

V rámci jednotlivých států Evropské unie doposud více či méně fungovaly vlastní certifikační autority zabývající se právě certifikací úrovně kybernetické bezpečnosti. Vzhledem ke značné rozdílnosti (či dokonce absencím, jako například v České republice) certifikačních autorit v rámci jednotlivých unijních států a celkové unifikační snaze Evropské unie došlo k přijetí Aktu o kybernetické bezpečnosti,¹ jehož cílem je celkové posílení kybernetické odolnosti zřízením celounijního certifikačního rámce pro produkty, služby a procesy informačních a komunikačních technologií. Právě sjed-

nění kyberbezpečnostní politiky a certifikace jakožto součástí Jednotného digitálního trhu je jednou z priorit strategie Digitální agendy pro Evropu z roku 2015, která si klade za cíl zajištění spravedlivého, otevřeného a bezpečného digitálního prostředí v rámci Evropské unie.

Agentura Evropské unie pro kybernetickou bezpečnost

Akt o kybernetické bezpečnosti je rozdělen do dvou klíčových oblastí. První z těchto oblastí je rozšíření a posílení pravomoci Agentury Evropské unie pro kybernetickou bezpečnost (tzv. ENISA), která se stala hlavním unijním odborným orgánem podílejícím se na evropské kyberbezpečnostní politice. Úkolem ENISA je především podílet se na přípravě politik a práv v rámci Evropské unie v oblasti kybernetické bezpečnosti, jakož i shromažďovat a vytvářet kyberbezpečnostní know-how, které má jakožto službu podpory a prevence poskytovat jednotlivým členským státům Evropské unie při uplatňování unijních kyberbezpečnostních práv a politik. V tomto ohledu má ENISA povinnost stále sledovat situaci na poli kybernetické bezpečnosti, a to za účelem tvorby nových kyberbezpečnostních certifikačních schémat, která

jsou klíčovým podkladem pro certifikaci kybernetické bezpečnosti jednotlivých produktů, procesů a služeb informačních a komunikačních technologií.

Certifikace kybernetické bezpečnosti

Druhou klíčovou oblastí Aktu o kybernetické bezpečnosti je kapitola věnovaná samotné certifikaci kybernetické bezpečnosti. V rámci této kapitoly byl představen tzv. Evropský rámec pro certifikaci kybernetické bezpečnosti. Nedochází tak k zavedení jednotlivých přímo použitelných certifikačních schémat, ale pouze k vytvoření mechanismu pro zřizování evropských systémů certifikace kybernetické bezpečnosti a pro osvědčení, že veškeré skutečnosti hodnocené v souladu s těmito schématy splňují stanovené bezpečnostní požadavky dle Aktu o kybernetické bezpečnosti. Jednotlivé návrhy systémů certifikace kybernetické bezpečnosti vypracovává ENISA, a to buď na základě průběžného pracovního programu Unie vydaného Evropskou komisí, anebo na výslovnou žádost Evropské komise či Evropské skupiny pro certifikaci kybernetické bezpečnosti. Akt o kybernetické bezpečnosti ukládá na tvorbu systémů certifikace kybernetické bezpečnosti přísné nároky. V prvé řadě musí systém

certifikace kybernetické bezpečnosti naplňovat bezpečnostní cíle. Za jedny ze stěžejních bezpečnostních cílů systémů certifikace kybernetické bezpečnosti lze považovat ochranu údajů proti náhodnému nebo neoprávněnému ukládání, zpracování, přístupu, sdělování, zničení, ztrátě, změně nebo proti nedostupnosti, a to během celého životního cyklu produktu, služby nebo procesu informačních a komunikačních technologií. Mezi další zásadní bezpečnostní cíle patří například identifikace a dokumentace známých případů závislosti a zranitelnosti a zajištění, aby certifikované produkty, služby nebo procesy informačních a komunikačních technologií žádné známé zranitelnosti neobsahovaly, aby byly zabezpečeny na úrovni standardního nastavení a výchozího návrhu a aby byly poskytovány s aktualizovaným softwarem a hardwarem, které již neobsahují veřejně známé zranitelnosti, a zároveň aby obsahovaly mechanismy pro jejich bezpečné aktualizace.

Druhy certifikace kybernetické bezpečnosti včetně subjektů certifikací udílejících

Evropský systém certifikace kybernetické bezpečnosti je členěn na několik úrovní záruky jejich bezpečnosti, přičemž úroveň záruky je přiměřená úrovni rizika z hlediska pravděpodobnosti a dopadu incidentu, který je spojen se zamýšleným užitím produktu, služby nebo procesu informačních a komunikačních technologií. Certifikaci kybernetické bezpečnosti na národních úrovních pak provádí rozdílné subjekty, a to v závislosti právě na konkrétní poskytované úrovni záruky, případně bude v určitých případech možné provést tzv. vlastní certifikaci kybernetické bezpečnosti.

Nejvyšší úroveň záruky – stupeň vysoká – poskytuje záruku, že produkty, služby a procesy informačních a komunikačních technologií, pro které je certifikát vydán, splňují odpovídající bezpečnostní požadavky včetně bezpečnostních funkcionalit a že byly vyhodnoceny na úrovni, jejímž cílem je minimalizovat rizika sofistikovaných kybernetických útoků prováděných subjekty s významnými dovednostmi a zdroji. Evropský certifikát kybernetické bezpečnosti odkazující na úroveň záruky stupně vysoká vydává v České republice Národní úřad pro ky-

bernetickou informační bezpečnost, ten však k této činnosti může rovněž pověřit jakýkoliv subjekt posuzování shody (viz dále).

Střední úroveň záruky – stupeň významná – poskytuje záruku, že produkty, služby a procesy informačních a komunikačních technologií, pro které je certifikát vydán, splňují odpovídající bezpečnostní požadavky včetně bezpečnostních funkcionalit a že byly vyhodnoceny na úrovni, jejímž cílem je minimalizovat známá kybernetická rizika a rizika incidentů a kybernetických útoků prováděných subjekty s omezenými dovednostmi a zdroji. Evropský certifikát kybernetické bezpečnosti odkazující na úroveň záruky stupně významná vydávají v České republice tzv. subjekty posuzování shody, které vykonávají činnosti posuzování shody, a to včetně kalibrace, zkoušení, certifikace a inspekce ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008.² Tyto subjekty budou akreditovány národní certifikační autoritou, kterou je pro Českou republiku rozhodnutím Ministerstva průmyslu a obchodu České republiky pověřen Český institut pro akreditaci. Akt o kybernetické bezpečnosti stanovuje bezpočet požadavků, které musí subjekty posuzování shody naplňovat, především se jedná o určité formální (zřízení podle vnitrostátního práva a právní subjektivita), materiální (pojištění) reputační (důvěryhodnost všech propojených společností v podnikatelském seskupení, je-li zde takové) či personální požadavky (dostatečně edukovaný, zkušený a nezávislý personál).

Nejnižší úroveň záruky – stupeň základní – poskytuje záruku, že produkty, služby a procesy informačních a komunikačních technologií, pro které je certifikát vydán, splňují odpovídající bezpečnostní požadavky včetně bezpečnostních funkcionalit a že byly vyhodnoceny na úrovni, jejímž cílem je minimalizovat známá základní rizika incidentů a kybernetických útoků. Základní stupeň certifikace kybernetické bezpečnosti provádí subjekty posuzování shody, anebo je mimo institucionální rámec certifikace kybernetické bezpečnosti prováděno tzv. vlastní posuzování shody, což znamená, že výrobce nebo poskytovatel produktů, služeb či procesů informačních a komunikačních technologií může provádět posuzování shody, a to na základě své

vlastní výhradní odpovědnosti. Vlastní posuzování shody tak bude z praktického hlediska vhodné pouze pro takové produkty, služby či procesy s nízkou složitostí, které představují pouze nízké riziko pro veřejnost.

Závěr

Je zřejmé, Akt o kybernetické bezpečnosti představuje v dnešní době zásadní unijní předpis, jehož potenciál je nejen vytvoření relativně bezpečnějšího digitálního prostředí na unijní úrovni, ale rovněž rozšíření kyberbezpečnostních certifikačních subjektů v rámci unijní „sedmadvacítky“ a posílení vlivu Evropské unie v tomto odvětví rovněž i v měřítku globálním. Bude zajímavé sledovat, jakým způsobem bude život Aktu o kybernetické bezpečnosti implementován do praxe, jakým způsobem budou fungovat nové certifikační autority a nakolik bude mít předemtná regulace pozitivní vliv, nebo zda se bude spíše jednat o byrokratickou a nepřilíš funkční úpravu.

Mgr. Milan Šajer, advokátní koncipient

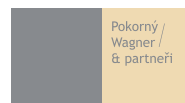
Mgr. Tomáš Martiník, advokát

Mgr. Ing. David Skopal, advokát

Advokátní kancelář

Pokorný, Wagner & partneři, s.r.o.

advokátní kancelář

síla argumentů

Poznámky:

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/881 ze dne 17. dubna 2019 o agentuře ENISA („Agentuře Evropské unie pro kybernetickou bezpečnost“), o certifikaci kybernetické bezpečnosti informačních a komunikačních technologií a o zrušení nařízení (EU) č. 526/2013 („Akt o kybernetické bezpečnosti“).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93.

Esenciální výdaje optikou judikatury Nejvyššího správního soudu

V daňovém právu zjednodušeně platí, že každému zdanitelnému příjmu odpovídá rovněž nějaký (daňově uznatelný) výdaj. Přesto se daňové subjekty nezdědka dostávají do situace, kdy v rámci daňové kontroly nejsou schopny prokázat výši vynaložených výdajů, ač není sporu o jejich existenci. V takových případech pak může přijít v úvahu přiznání tzv. esenciálních výdajů, tedy výdajů v minimální nutně vynaložené výši.

Uplatňování výdajů za účelem snížení základu daně z příjmů je předně upraveno v § 24 odst. 1 věty první zákona o daních z příjmů, který stanoví, že „výdaje (náklady) vynaložené na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů pro zjištění základu daně se odečtou ve výši prokázané poplatníkem a ve výši stanovené tímto zákonem a zvláštními předpisy“. Pokud tedy daňový subjekt v daňovém tvrzení vykazuje daňově uznatelné výdaje, měl by současně být schopen spolehlivě prokázat jejich existenci a výši.¹

Pokud však daňový subjekt v tomto ohledu neunese své důkazní břemeno, tedy nebude možné stanovit daň dokazováním, přichází v úvahu přechod na stanovení daně pomocí daňových pomůcek. Tento postup je upraven v § 98 odst. 1 daňového řádu, který stanoví, že „nesplní-li daňový subjekt při dokazování jím uváděných skutečností některou ze svých zákonných povinností, a v důsledku toho nelze daň stanovit na základě dokazování,

správce daně stanoví daň podle pomůcek [tj. podle § 98 daňového řádu, pozn. autora], které má k dispozici nebo které si obstará, a to i bez součinnosti s daňovým subjektem“. Přechod na stanovení daně pomocí pomůcek je pak předpokladem pro uplatnění esenciálních výdajů.

Co jsou to esenciální výdaje?

Esenciální výdaje představují takové výdaje, které musely být pro dosažení příjmů zcela logicky vynaloženy, avšak jejich skutečná výše nebyla daňovým subjektem spolehlivě prokázána.² Jedná se tedy o výdaje v minimálně nutně vynaložené výši.

Nejvyšší správní soud ve své rozhodovací praxi opakovaně zdůraznil, že uzná-li správce daně určitou část příjmů ke zdanění, a odebere tak daňovému subjektu část jeho majetku, musí přiznat rovněž relevantní část výdajů, a to alespoň objektivně minimálně nutných na dosažení těchto příjmů.³ Jiným slovy platí, že jedná-li se o výdaje, které zjevně musely

být za účelem dosažení zdanitelných příjmů vynaloženy, avšak jejich výše nebyla prokázána, není možné takové výdaje zcela opomenout.⁴ A právě v takovém případě je možné hovořit o přiznání esenciálních výdajů.

Esenciální výdaje tak přichází v úvahu např. v situaci, „kdy daňovým subjektem předložené daňové doklady byly správcem daně náležitě zpochybněny, aniž byla zpochybněna samotná existence zboží, a v rámci následného dokazování se nepodařilo prokázat skutečnou výši výdajů spojených s pořízením zboží, je namíste daňovému subjektu uznat výdaj alespoň v minimální nutně vynaložené výši [tzv. esenciální výdaje, pozn. autora].“⁵ Další typickou oblastí, ve které je možné uplatnit esenciální výdaje, je stavebnictví. Pokud například dojde k výstavbě stavby, je logické, že stavební práce musely být někým provedeny (nešlo-li o svépomoc daňového subjektu) a stavební materiál někým dodán. V těchto případech však bude zpravidla sporné, v jakém rozsahu byly stavební práce poskytnuty a za jakou

R

WELLNESS & SPA HOTEL
VILLA REGENHART

- * Výhodné pobytové balíčky
- * Stylová restaurace
- * Wellness & Spa
- * Firemní a rodinná setkání
- * Dárkové poukazy

částku byl stavební materiál dodán, nikoliv samotná existence těchto výdajů.⁶

Předpoklady pro uplatnění esenciálních výdajů

Nejvyšší správní soud již několikrát dovodil, že uznat esenciální výdaje lze pouze v situaci, kdy je daň stanovena právě pomocí daňových pomůcek.⁷ V opačném případě je daň stanovena v rámci dokazování, tj. výše deklarovaných výdajů je postavena na jisto a esenciální výdaje tudíž nepřipadají v úvahu.

Daňový řád pak stanoví podmínky pro přechod ke stanovení daně pomocí daňových pomůcek, avšak velmi obecně; je vyžadováno toliko nesplnění některé, blíže nespecifikované, zákonné povinnosti ze strany daňového subjektu a přímá souvislost mezi tímto jednáním a nemožností stanovení daně pomocí dokazování (tj. za součinnosti daňového subjektu).⁸ Judikatura Nejvyššího správního soudu ovšem dovodila, že skutečnost, že daňový subjekt není schopen prokázat vynaložení některých deklarovaných výdajů, ještě sama o sobě nezpůsobuje nemožnost stanovení daně dokazováním.⁹ Nemožnost stanovení daně pomocí dokazování, jakožto jedna z podmínek pro stanovení daně pomocí daňových pomůcek, je totiž splněna až tehdy, kdy správce daně z předloženého účetnictví nemůže vůbec vycházet, neboť byla zpochybněna podstatná část účetnictví a jeho vypovídací schopnost jako celku.¹⁰

Uvedený závěr byl pak Nejvyšším správním soudem několikrát potvrzen, a to například v rozsudku ze dne 19. 12. 2019, č. j. 5 Afs 169/2019 - 43, ve kterém soud uzavřel, že uznat esenciální výdaje lze v případech, „kdy nebylo pochyb o existenci výdajů (sporná byla jejich výše) a dále – a to především – vždy se jednalo o situaci, kdy byla zpochybněna podstatná část účetnictví daňových subjektů a daň tak měla být stanovena na základě pomůcek“.¹¹

Sporné ovšem zůstává, za jakých okolností je třeba stanovit daň pomocí daňových pomůcek, resp. kdy už nelze stanovit daň pomocí dokazování. Tato otázka byla pak předložena rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu, který dospěl k závěru, že „pro použití pomůcek nelze stanovit algoritmus či pravidlo, záleží vždy na

konkrétním skutkovém stavu. [...] Nelze ani vyjádřit procentuální rozsah zpochybněného účetnictví, ale je nutno věc posuzovat, resp. neunesení důkazního břemene poměřovat vždy ke konkrétnímu případu ve všech souvislostech; záleží především na intenzitě pochybností ohledně zjištěných chyb a nesrovnalostí v účetnictví, na jejich rozsahu, ale také na jejich obsahu“.¹²

V tomto ohledu je nicméně potřeba zdůraznit, že správce daně by měl v souladu s § 1 odst. 2 daňového řádu (tj. za účelem stanovení daně ve správné výši) vždy zkoumat, zda jsou v daném případě naplněny předpoklady pro stanovení daně podle daňových pomůcek, tedy zda byla naplněna norma obsažená v § 98 odst. 1 daňového řádu. Pokud by totiž „orgány finanční správy stanovily daň dokazováním tak, že zcela vyloučily uplatnění nákladů jako neprokázané, a nevážíly využití pomůcek, postupovaly by v rozporu s § 98 daňového řádu, ale také v rozporu s § 5 odst. 3 téhož zákona. Nelze totiž připustit, aby [daňovým subjektem, pozn. autora] uplatněné náklady na dosažení zdanitelných příjmů, byť by jejich skutečná výše nebyla spolehlivě prokázána, byly zcela pomínuty. Bylo tedy na správci daně, aby za skutkového stavu, kdy nebyla prokázána skutečná výše deklarovaných nákladů, které jsou ale objektivně nutné k dosažení

zdaňovaných příjmů, stanovil daň za použití pomůcek.“¹³

Závěr

Otázkou uplatnění esenciálních výdajů se Nejvyšší správní soud zabýval již nespočetněkrát. Ve své dosavadní rozhodovací činnosti postavil některé otázky na jisto a jiné zas nadále ponechal na individuálním posouzení správců daně. V každém případě je ale důležité mít na paměti, že správa daně je postup, jehož cílem je správné zjištění a stanovení daní. Tato zásada se však v praxi může někdy ztratit mezi řádky, a proto by (alespoň) daňové subjekty, jakožto řádní hospodáři, měly důsledně požadovat její dodržování ze strany správce daně. Neprokáže-li daňový subjekt výši deklarovaných výdajů, avšak jejich existence není správcem daně zpochybněna, je dobré zbystřit. Může se totiž stát, že tímto budou splněny podmínky pro přechod ke stanovení daně pomocí pomůcek, čímž se otevírá cesta i pro přiznání esenciálních výdajů.

**Mgr. Michal Gola, LL.M., právník
Rödl & Partner, advokáti, s.r.o.**

Rödl & Partner

Poznámky:

¹ Srov. § 92 odst. 3 daňového řádu a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2020, č. j. 1 Afs 205/2020 - 45.

² Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2017, č. j. Afs 160/2016 - 38.

³ Např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 7. 2012, č. j. 8 Afs 70/2011 - 147, ze dne 17. 1. 2008, č. j. 2 Afs 93/2007 - 85, ze dne 8. 8. 2012, č. j. 5 Afs 169/2019 - 49, č. j. 7 Afs 86/2011 - 143 a ze dne 21. 9. 2007, č. j. 5 Afs 148/2006 - 50.

⁴ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2017, č. j. 2 Afs 160/2016 - 38.

⁵ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2018, č. j. 2 Afs 18/2018 - 35.

⁶ Obdobně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2017, č. j. 2 Afs 160/2016 - 38.

⁷ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2021, č. j. 1 Afs 216/2021 - 64, ze dne 11. 11. 2020, č. j. 1 Afs 205/2020 - 45 či ze dne 21. 9. 2007, č. j. 5 Afs 148/06 - 50.

⁸ Srov. § 98 odst. 1 daňového řádu.

⁹ Např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 7. 2011, č. j. 9 Afs 11/2011 - 68, nebo ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 19/2012 - 35.

¹⁰ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 19/2012 - 35. Pro úplnost je potřeba dodat, že podle ustálené a obsáhlé judikatury Nejvyššího správního soudu daňový subjekt svá tvrzení prokazuje zejména svým účetnictvím a jinými povinnými evidencemi a záznamy (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2017, č. j. 2 Afs 160/2016 - 38).

¹¹ Dále např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 5 Afs 129/2006 - 142, ze dne 19. 12. 2019, č. j. 5 Afs 169/2019 - 43 či ze dne 19. 1. 2016, č. j. 4 Afs 87/2015 - 29.

¹² Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2016, č. j. 4 Afs 87/2015 - 29.

¹³ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2019, č. j. 2 Afs 238/2017 - 35.

Zástavní právo k nemovité věci s možností přímého prodeje

Zástavní právo je všeobecně známý institut civilního práva, který slouží k zajištění dluhu věřitele. Nová úprava občanského práva přinesla možnost ujednání o přímém prodeji zástavy (rovněž tzv. prodej z volné ruky), avšak informace o praktickém využití této možnosti nejsou nikterak rozsáhlé, a to i přes osmiletou účinnost právní úpravy.

Zástavní právo, jak jej definuje ustanovení § 1309 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), je oprávnění věřitele, nesplní-li dlužník dluh řádně a včas, uspokojit se z výtěžku zpeněžení zástavy do ujednané výše, a není-li tato ujednána, do výše pohledávky s příslušenstvím ke dni zpeněžení zástavy. Uspokojení ze zástavy pak upravuje ustanovení § 1359 občanského zákoníku, který mimo jiné stanoví: „Jakmile je zajištěný dluh splatný, může se zástavní věřitel uspokojit způsobem, o němž se dohodl se zástavcem, popřípadě zástavním dlužníkem, v písemné formě, jinak z výtěžku zpeněžení zástavy ve veřejné dražbě nebo z prodeje zástavy podle jiného zákona.“ Nejčastěji pak k realizaci uspokojení ze zástavy dochází právě zpeněžením zástavy ve veřejné dražbě nebo z prodeje zástavy podle jiného zákona.

Přímý prodej zástavy má svůj právní základ v této části ustanovení „způsobem, o němž se dohodl se zástavcem, popřípa-

dě zástavním dlužníkem, v písemné formě“, a právě této možnosti se věnuje tento článek. Z ustanovení jednoznačně vyplývá, že takové ujednání musí být učiněno písemně. Co do formy ujednání pak nelze opomenout, že veřejnou listinou se podle § 1314 odst. 2 občanského zákoníku uzavírá zástavní smlouva, pokud je zástavou závod nebo věc hromadná, nemovitá věc nezapisovaná do veřejného seznamu, nebo má-li zástavní právo k movité věci vzniknout zápisem do rejstříku zástav. Ve věcech běžných nemovitých věcí jakožto zástav tak občanský zákoník nevyžaduje, aby byla zástavní smlouva uzavřena ve formě veřejné listiny – notářského zápisu,¹ nicméně tuto formu lze jen doporučit, jelikož do budoucna může ušetřit především výklad obsahu a pravost vůle smluvních stran a jejich identifikaci při jejím uzavření.

O obsahu ujednání o přímém prodeji zástavy se vyjádřil Nejvyšší soud, když uvedl „zástavní věřitel je oprávněn se dohodnout se zástavcem (zástavním dlužníkem) na tom, že zástavu po splatnosti

zajištěného dluhu zpeněží jiným způsobem než ve veřejné dražbě ve smyslu zákona č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění pozdějších předpisů nebo prostřednictvím soudního prodeje zástavy podle ustanovení § 353a a násl. zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů, je-li jejich dohoda uzavřena v písemné formě a jsou-li v ní stanoveny podmínky zpeněžení zástavy, které vylučují libovůli zástavního věřitele a které umožňují splnění jeho povinnosti postupovat při prodeji zástavy s odbornou péčí v zájmu svém i v zájmu zástavního dlužníka tak, aby zástavu prodal za obvyklou cenu.“² Ujednání o přímém prodeji tak musí být dostatečně určité, aby byla vyloučena libovůle zástavního věřitele, kterou zakazuje ustanovení § 1315 odst. 2 písm. b) občanského zákoníku.

Pro vznik zástavního práva k nemovité věci je důležité, aby zástavní právo bylo zapsáno do veřejného seznamu, a to vkladem do katastru nemovitostí podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. d) zákona

č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální zákon“).

Jakmile se zajištěná pohledávka stane splatnou, může zástavní věřitel přistoupit ke zpeněžení zástavy – nemovité věci, avšak u přímého prodeje nesmí opomenout, že musí jednak zástavnímu dlužníkovi oznámit započetí výkonu zástavního práva,³ jednak musí započetí výkonu zapsat v katastru nemovitostí,⁴ a to poznámkou podle ustanovení § 23 odst. 2 písm. a) katastrálního zákona. Od provedení zápisu poznámky o započtení výkonu zástavního práva pak běží 30denní lhůta,⁵ po kterou nemůže zástavní věřitel zastavěnou nemovitou věc zpeněžit.⁶ Je-li k zástavě zapsáno více zástavních práv a zástavnímu právu zástavního věřitele vykonávajícímu přímý prodej zástavy předchází jiné zástavní právo, je obdobně povinen oznámit zahájení výkonu zástavního práva i těmto věřitelům,⁷ přičemž ochranná lhůta v délce 30 dní se uplatní i zde s tím, že přednostní zástavní věřitel v této lhůtě musí zástavnímu věřiteli vykonávajícímu přímý prodej zástavy oznámit, že započíná s výkonem svého zástavního práva,⁸ jinak je zástavní věřitel oprávněn provést přímý prodej zástavy.

Po uplynutí 30denní ochranné lhůty a nenastala-li překážka k výkonu zástavního práva může zástavní věřitel provést přímý prodej zástavy, jak byl ujednan v zástavní smlouvě. Ustanovení § 1365 odst. 1 občanského zákoníku stanoví zástavnímu věřiteli při přímém prodeji zástavy povinnost, že: „je povinen postupovat při prodeji s odbornou péčí v zájmu svém i v zájmu zástavního dlužníka tak, aby zástavu prodal za cenu, za kterou lze srovnatelnou věc obvykle prodat za srovnatelných okolností na daném místě

a v daném čase,“ přičemž porušení této povinnosti se nedotýká práv třetích osob nabytých v dobré víře.

Ve smlouvě o přímém prodeji zástavy budou smluvními stranami zástavní věřitel a kupující, přičemž zástavní dlužník by měl být ve smlouvě označen jako vlastník zástavy a zároveň by mělo být odkázáno na zástavní smlouvu, ze které plyne právo zástavního věřitele k prodeji zástavy. Paradoxně ustanovení § 13 katastrálního zákona nepřiznává zástavnímu věřiteli postavení účastníka v řízení o povolení vkladu vlastnického práva podle ustanovení § 11 katastrálního zákona.

O provedeném zpeněžení zástavy má zástavní věřitel povinnost⁹ zástavního dlužníka písemně informovat, a to s uvedením údajů o prodeji zástavy a nákladech s ním spojených, jakož i o jiných nákladech, na jejichž náhradu má zástavní věřitel právo, o výtěžku z prodeje a jeho použití.

Pokud je zástava zatížena více zástavními právy, rozlišuje se, zda zástavní věřitel byl v přednostním postavení či nikoliv. Pokud byl v přednostním postavení, pak zástava na nabyvatele přechází bez zatížení dalšími zástavními právy¹⁰ a byla-li zástava zpeněžena s přebytkem, pak tento přebytek složí zástavní věřitel do soudní úschovy ve prospěch ostatních věřitelů, ledaže se s nimi dohodne jinak.¹¹ Pokud zástavní věřitel nebyl v přednostním postavení, přechází zástava na nabyvatele zatížena zástavními právy v přednostním pořadí k zástavnímu právu zástavního věřitele a na zástavní věřitele bez přednostního práva se uplatní postup pro přednostního zástavního věřitele obdobně podle § 1374 občanského zákoníku.¹² O přechodu zástavních práv v přednost-

ním pořadí musí zástavní věřitele nabyvatele zástavy poučit.

Lze shrnout, že největším úskalím přímého prodeje zástavy je tak vymezení způsobu prodeje zástavy na samém počátku a následné dodržení jednotlivých kroků, notifikačních povinností a ochranných lhůt při výkonu zástavního práva. I přes to se však jedná o institut hodný zřetele, jehož lákavost spočívá především v mnohem kratší časové náročnosti, než při uplatnění zástavního práva zpeněžením zástavy ve veřejné dražbě nebo prodejem zástavy podle jiného zákona. ⁹

Mgr. Přemysl Šanovec
JUDr. PhDr. Karolina Spozdilová, Ph.D.
KGS legal s.r.o., advokátní kancelář

KGS
LEGAL

Poznámky:

- ¹ § 3026 odst. 2 občanského zákoníku.
- ² Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 3. 2018, sp. zn. 21 Cdo 5983/2017.
- ³ § 1362 odst. 1 občanského zákoníku.
- ⁴ § 1362 odst. 2 občanského zákoníku.
- ⁵ § 1364 odst. 2 občanského zákoníku.
- ⁶ § 1364 odst. 1 občanského zákoníku.
- ⁷ § 1373 odst. 1 občanského zákoníku.
- ⁸ § 1373 odst. 2 občanského zákoníku.
- ⁹ § 1369 občanského zákoníku.
- ¹⁰ § 1374 odst. 1 občanského zákoníku.
- ¹¹ § 1374 odst. 2 občanského zákoníku.
- ¹² § 1375 odst. 1 občanského zákoníku.

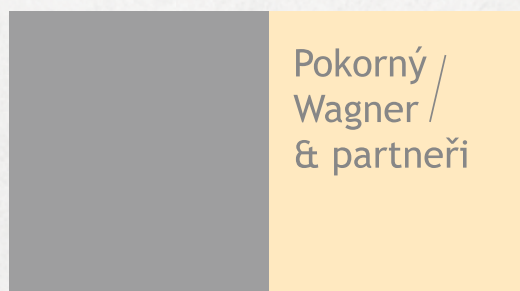
PAVEL SVOBODA

Pracovní smlouva a její náležitosti

Další **online semináře** naleznete:
www.epravo.cz/eshop
epravo.cz

a d v o k á t n í k a n c e l á ř

s í l a a r g u m e n t ů

Vždy najdeme řešení.

E-sport: Když je podnikání hra

Hospodářské výsledky herního průmyslu značně nabourávají v našich zeměpisných šířkách ustálený pohled na e-sport jako na omezenou investiční a obchodní příležitost. Z e-sportu se stal investiční kolos, jehož výnosy v roce 2023 podle očekávání překonají 670 milionů eur, a to jen na evropském trhu. To naznačuje potenciál, pro který se vyplatí zapojit se do hry.

Profesionální hraní počítačových her prostřednictvím elektronických zařízení, tedy elektronický sport nebo e-sport, vznikl v 80. letech minulého století. Za počátek e-sportu se přitom považuje první turnaj v e-sportu, na kterém se soutěžilo ve hře Space Invaders. Tento turnaj vyhrála jen 16letá hráčka, na jejíž úspěch se tehdy dívaly čtyři tisíce diváků. O 40 let později sledují obdobné turnaje statisíce diváků.

Reklama v přímém přenosu

Podle statistického portálu statista.com tvoří nejvýnosnější část e-sport trhu v roce 2021 sponzoring.

Stále více podnikatelů se přiklání k propagování své obchodní značky právě prostřednictvím e-sport turnajů, jejich live-streamingu, ale také prostřednictvím sponzorování samotných týmů.

Firmy, jejichž cílovými spotřebiteli jsou muži do 30 let, ve velkém naskakují na tuto vlnu. Jde zejména o velké technologické společnosti jako Intel Corporation, automobilky jako Mercedes-Benz či výrobce energetických nápojů, jejichž značky promují hráči přímo jejich konzumací nebo na svých tričkách.

Se sponzoringem e-sport týmů je však spojeno i vícero rizik. Například sociální projevy hráčů mohou poškodit dobré jméno společnosti. Toto i jiná rizika lze značně snížit správně zvolenou sponzoringovou smlouvou. O něco bezpečnějším řešením je sponzorování e-sport akcí, jako je Intel Extreme Masters, ani to se však neobejde bez vhodně nastaveného smluvního modelu.

Investice do budoucnosti zábavy

Pokud spojování obchodního jména s konkrétním týmem či eventem považujete za riskantní, v úvahu přichází investování do e-sportu jako takového.

Například v roce 2019 byl na trh uveden indexový fond VanEck Vectors Video Gaming and eSports ETF, který se podílí na výkonnosti více společností z e-sport oblasti, jako například Nvidia či Activision Blizzard.

Na rozdíl od jiných indexových fondů eSports ETF během pandemie od března do září 2020 rostl v desítkách procent a pokles zájmu o tuto oblast se příští desetiletí rozhodně nepředpokládá.

Výhradně netelevizní záležitosti

Druhý největší podíl na globálním e-sport trhu mají výnosy z mediálních nebo vysílacích práv.

V česko-slovenských končinách nejsou konkrétní výnosy veřejnou informací vzhledem k relativně jednoznačné pozici největšího zdejšího vysílatele e-sportu, společnost Twitch Interactive, Inc.

Pro srovnání v Číně, která je světovým lídrem ve výnosech z e-sportu, je konkurence viditelnější. Příkladem je hodnota kontraktu, který uzavřely společnost HUYA a společnost TJ Sports ohledně výhradních vysílacích práv k turnajům ve hře League of Legends. Kontrakt byl v tomto případě oceněn na zhruba 310 milionů USD.

Vytvářej a licencuj

Zvláštní částí e-sportu je trh samotných videoher, kterému podle portálu statista.com odpovídá tržní podíl v hodnotě 2 miliardy USD. Součástí tohoto trhu jsou společnosti jako SciPlay, vyvíjející hry jako Jackpot Party Casino, společnost Activision Blizzard s hrami Call of Duty nebo World of Warcraft, či samotní výrobci zařízení, na kterých se hrají videohry, jako například společnost Nintendo.

Úspěšnou byznys strategii v této oblasti předvedla společnost Riot Games, která

si jako úspěšný vývojář videohry League of Legends ponechala všechna práva k této videohře. A tedy pokud chtěl nějaký organizátor uspořádat turnaj v této videohře, nebo pokud ho chtěl vysílatel následně odvysílat, museli si od Riot Games „odkoupit“ příslušná oprávnění a licence. I tento postup založený na business orientované právní analýze a předvídatelném smluvním nastavení je důvodem, proč před pár měsíci Riot Games překonala 100 milionovou hranici výnosů z jejích tří největších videoher.

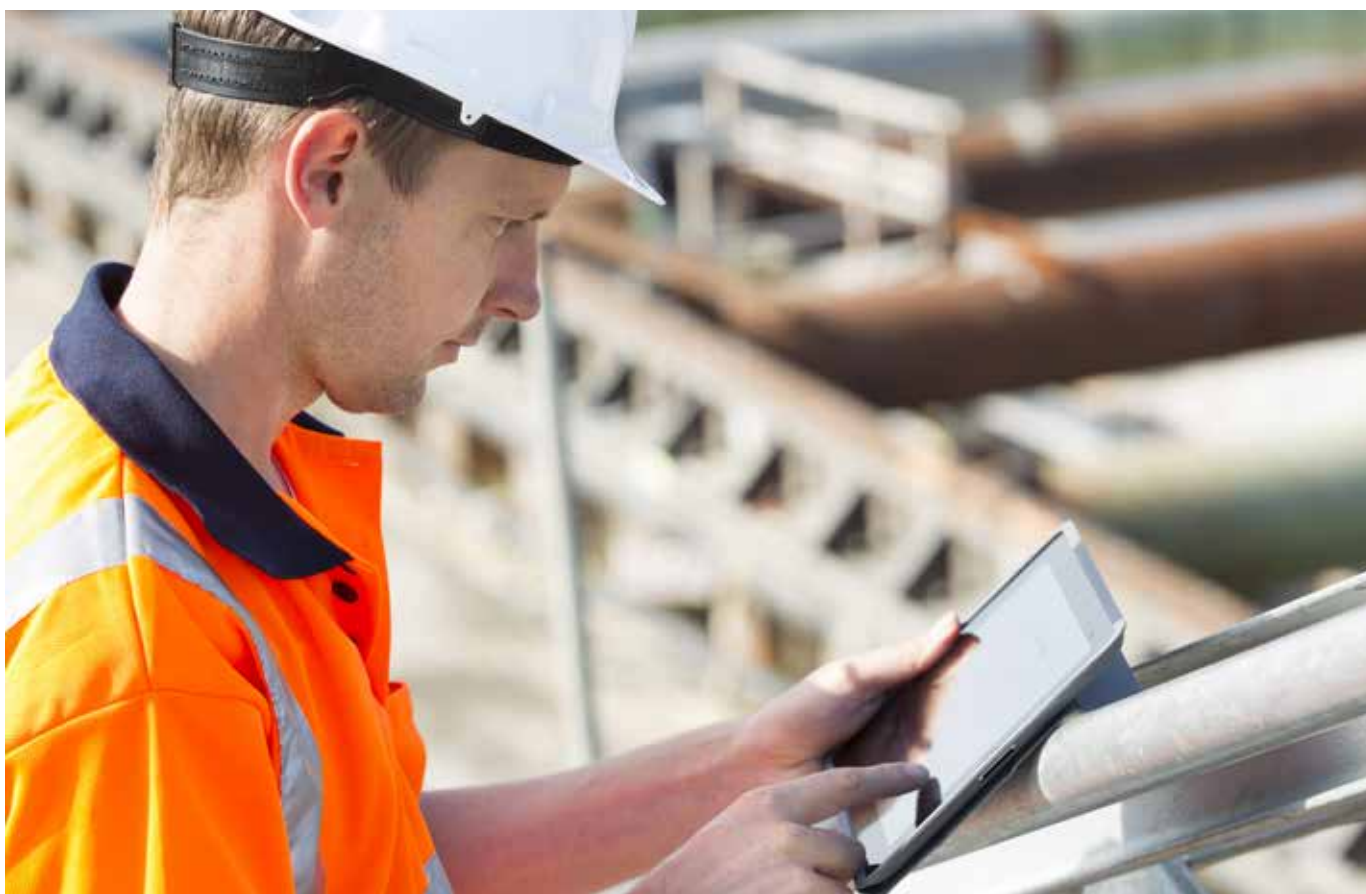
Vize a výzvy

V případě českého e-sport trhu se jeho hodnota odhaduje na 50 milionů korun, přičemž za posledních šest let vzrostl šestinásobně a tempo růstu se postupně zrychluje. Na Slovensku, navzdory nedostatečným statistikám, lze rovněž spoléhat na minimálně střednědobý růst. To samozřejmě otevírá nové možnosti i v právním odvětví při poskytování poradenství – při nastavování licenčních smluv s vysílateli turnajů či eventů, smluvním zabezpečení sponzorování týmů či akcí, při ochraně autorských práv vývojářů, jakož i v dalších oblastech potřebných k úspěchu na e-sport trhu. ©

Štěpán Štarha, partner
Róbert Gašparovič, advokát
Martina Rievajová, advokátní koncipientka
HAVEL & PARTNERS s.r.o.,
advokátní kancelář

Stavební deník v elektronické formě – výkladové nejasnosti

Již přes rok, konkrétně od 1. 1. 2021 platí, že u stavby, která je předmětem veřejné zakázky v nadlimitním režimu, je stavebník povinen zajistit vedení stavebního deníku v elektronické formě.¹ Od počátku letošního roku, tj. od 1. 1. 2022 je umožněno autorizovaným osobám² plnohodnotně opatřit dokumenty související s výkonem jejich činnosti, tj. i záznamy do stavebního deníku, elektronicky, tj. prostřednictvím elektronického podpisu a elektronického autorizačního razítka.³ Na možná úskalí a výkladové nejasnosti ohledně vedení stavebního deníku v elektronické formě se zaměříme v tomto článku.

Podle § 152 odst. 6 stavebního zákona platí, že u stavby, která je předmětem veřejné zakázky v nadlimitním režimu, je stavebník povinen zajistit vedení stavebního deníku v elektronické formě. Dané ustanovení bylo do stavebního zákona včleněno na základě části dvacáté první zákona č. 403/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „zákon 403/2020“). Povinnost vést stavební deník v elektronické formě

u stavby, která je předmětem veřejné zakázky v nadlimitním režimu, se použije, pokud bylo zadávací řízení zahájeno po dni nabytí účinnosti zákona 403/2020.⁴ Zákon 403/2020 přitom nabyl účinnosti dne 1. 1. 2021. Od tohoto dne je zadavatel v postavení stavebníka povinen vyžadovat vedení stavebního deníku v elektronické formě.

Doplnění § 152 stavebního zákona o nový odstavce 6 vzešlo z pozměňovacího návrhu v rámci jeho projednání na půdě Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.⁵ Pokud zadavatel nezajistí vedení stavebního deníku v elektronické for-

mě, spáchá přestupek, za který mu dle § 178 odst. 3 písm. d) stavebního zákona může být uložena pokuta až do výše 200 000 Kč.

Stavební zákon nestanoví další podrobnosti a nároky týkající se vedení stavebního deníku v elektronické formě. Náležitosti a způsob vedení stavebního deníku upravuje příloha č. 16 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů, která uvádí: „V případě, že všechny zúčastněné osoby jsou vlastníky elektronického podpisu, lze stavební deník vést elektronickou formou.“

Vedení stavebního deníku v elektronické formě v období po 1. 1. 2021 v praxi naráželo (vedle dále zmiňovaného výkladového problému, kterým se zabývá níže uvedené metodické sdělení Ministerstva pro místní rozvoj (dále jen „MMR“) na skutečnost, že autorizované osoby k tomuto dni nemohly dokumenty související s výkonem svojí činnosti opatřit elektronickým podpisem a elektronickým (autorizačním) razítkem jakožto povinnou součástí jimi učiněného záznamu v elektronické formě. Požadavku na vedení stavebního deníku v elektronické formě bylo v praxi vyhověno tak, že zápisy autorizovaných osob učiněné v listinné podobě byly převedeny do elektronické podoby v souladu s postupy podle zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů.

Úprava přijatá zákonem č. 47/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon 47/2020“), sice zavedla k § 13 odst. 3 autorizačního zákona⁶ plnohodnotný elektronický ekvivalent,⁷ avšak až s účinností od 1. 7. 2023. Podle nového § 13 odst. 3 písm. b) autorizačního zákona platí, že dokument související s výkonem činnosti autorizované osoby musí být „opatřen kvalifikovaným elektronickým podpisem, založeným na kvalifikovaném certifikátu, obsahujícím jméno autorizované osoby, číslo, pod nímž je zapsána v seznamu autorizovaných osob vedeném Komorou, obor, popřípadě specializaci, označení Komory, a opatřen kvalifikovaným elektronickým časovým razítkem“.

Výše uvedený nesoulad se rozhodl napravit poslanec Ondřej Polanský, který podal pozměňovací návrh k pozměňovacímu návrhu Výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj k vládnímu návrhu zákona č. 261/2021 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s další elektronizací postupů orgánů veřejné moci, ve znění pozdějších předpisů. V rámci svého pozměňovacího návrhu navrhl posunout účinnost novely autorizačního zákona v rámci zákona 47/2020, a to

konkrétně již k 1. 1. 2022. Od tohoto data tak autorizované osoby, jsou-li držiteli elektronického razítka, mohou záznamy ve stavebním deníku činit výhradně elektronickou formou.⁸

Na vzniknou situaci zareagovalo představenstvo České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (dále jen „ČKAIT“), když bez znalosti mj. toho, kolik autorizovaných osob bude elektronické razítko potřebovat, přistoupilo k výběru dodavatele a volbě kvalifikovaného prostředku. Kvalifikovaným prostředkem zvolilo USB token a jako dodavatele vybralo Českou poštu, s.p.⁹

Podle § 157 stavebního zákona je stavební deník nebo jednoduchý záznam o stavbě povinen vést zhotovitel stavby, u stavby prováděné svépomocí pak stavebník. Povinnost zajistit vedení stavebního deníku v elektronické formě může stavebník splnit dvěma způsoby, a to buď na základě dohody nebo smlouvy se zhotovitelem, jejímž předmětem bude závazek zhotovitele vést stavební deník v elektronické formě, anebo tak, že sám zajistí převod zápisů ve stavebním deníku do elektronické formy. Odpovědnost stavebníka vyplývající z ustanovení § 152 odst. 6 stavebního zákona tímto není dotčena.

Vzhledem k textaci § 152 odst. 6 stavebního zákona není rovněž zcela zřejmé, zda požadavky v něm uvedené se vztahují rovněž na případy, kdy zadavatel zadává veřejnou zakázku na dodávky či služby, jejíž součástí je i stavba. Jedná se o situaci, kdy veřejná zakázka je zadávána v nadlimitním režimu a předpokládána hodnota části veřejné zakázky, která odpovídá stavbě (resp. správněji by mělo být uvedeno stavebním pracím), přesahuje hodnoty nadlimitní veřejné zakázky na stavební práce. Je otázka, zda v takovém případě musí zadavatel zajistit vedení stavebního deníku v elektronické formě.

MMR, jakožto gestor zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZZVZ“), i stavebního zákona k dané problematice vydalo v lednu 2021 stanovisko,¹⁰ které se zabývá praktickými otázkami vedení stavebního deníku v elektronické formě za situace, kdy autorizované osoby, které podle § 13 autorizačního zákona opat-

řují dokumenty související s výkonem jejich činností vlastnoručním podpisem a otiskem razítka, mohou vlastnit elektronický podpis, avšak podle legislativy platné do 1. 1. 2022 nikoli elektronické razítko. Následně v průběhu měsíce srpna 2021 bylo ze strany odboru stavebního řádu MMR vydáno metodické sdělení¹¹ (dále jen „metodické sdělení“), které se zabývá otázkou, u jakých veřejných zakázek je zadavateli jakožto stavebníkovi dána povinnost vést stavební deník v elektronické formě. V metodickém sdělení MMR dochází k závěru, že povinnost zadavatele zajistit vedení stavebního deníku v elektronické formě je dána pouze tehdy, pokud zadává výlučně nadlimitní veřejnou zakázku na stavební práce.

Jak již bylo řečeno v úvodu tohoto článku, vládní návrh zákona 403/2020 předmětnou změnu § 152 stavebního zákona neobsahoval. Metodické sdělení uvádí, že daná změna byla navržena na základě poslaneckého pozměňovacího návrhu, který byl následně přijat jako pozměňovací návrh hospodářského výboru¹² a že pro aplikaci § 152 odst. 6 stavebního zákona je proto nezbytné vycházet z uvedeného odůvodnění daného poslaneckého pozměňovacího návrhu: „Navrhuje se proto, aby v případech, kdy je stavba hrazena z veřejných rozpočtů (tedy pokud jde o investici v režimu zákona o zadávání veřejných zakázek) a jde zároveň o zakázku nadlimitní (ve smyslu téhož zákona), tedy s hodnotou vyšší než 150 mil. Kč, musel by stavebník zvolit právě tuto formu vedení stavebního deníku.“

K uvedenému odůvodnění povinnosti vést stavební deník v elektronické formě pouze v případně nadlimitní veřejné zakázky na stavební práce (výše uvedená citace kurzívou) je třeba uvést, že toto není na webových stránkách sněmovního tisku 673¹³ dohledatelné. Z veřejně dostupných informací vyplývá, že se nejedná o samostatný poslanecký pozměňovací návrh, ale o pozměňovací návrh hospodářského výboru. Bližší podrobnosti ohledně jeho projednání na půdě hospodářského výboru nejsou veřejně dostupné.

Autoři tohoto článku mají za to, že i za situace, že by bylo potvrzeno, že úmyslem a záměrem navrhovatele daného pozměňovacího návrhu bylo, aby povinnost

Advokátní kancelář HSP & Partners v.o.s.

se sídlem v Praze patří k nejstarším, ryze českým kancelářím v České republice. Je synonymem pro zkušenost, profesionalitu, komplexnost služeb a úspěšnost v právních sporech.

HSP / **& PARTNERS**
advokátní kancelář

VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

vedení stavebního deníku v elektronické formě byla vázána pouze na nadlimitní veřejné zakázky na stavební práce, není tato skutečnost z výše citovaného odůvodnění metodického sdělení zcela a bez pochyb zřejmá.

V době přijetí uvedeného pozměňovacího návrhu¹⁴ činil limit pro nadlimitní veřejné zakázky na stavební práce 137 366 000 Kč bez DPH.¹⁵ Metodické sdělení operuje s částkou 149 224 000 Kč bez DPH a jejím zaokrouhlením směrem nahoru. Tato částka však byla relevantní pro veřejné zakázky na stavební práce v období do 1. 1. 2017 do 31. 12. 2019, nikoliv tedy v době podání a projednávání daného pozměňovacího návrhu. Odůvodnění vedení stavebního deníku v elektronické formě pouze pro nadlimitní veřejné zakázky na stavební práce je postaveno na limitu 150 mil. Kč, který však v roce 2020 z nařízení 172/2016 ani samotného ZZVZ nevyplýval.

Byť se odůvodnění metodického sdělení jeví jako logické, nepostihuje ještě situaci, kdy jsou stavební práce (chcete-li stavba) součástí předmětu plnění nadlimitní veřejné zakázky na dodávky či služby. Jde tedy o to, zda v takovém případě vzniká povinnost vést elektronický stavební deník. Tato povinnost by dle našeho názoru měla být dána pouze tehdy, kdy hodnota stavebních prací (jako část plnění předmětu veřejné zakázky na dodávky či služby) je vyšší než limit pro nadlimitní veřejnou zakázku na stavební práce. Doufejme, že je tento výklad přijatelný i pro předkladatele pozměňovacího návrhu, potažmo MMR.

Zadavatelům v postavení stavebníka tak lze doporučit vedení stavebního deníku v elektronické formě i za situace, kdy předpokládaná hodnota stavebních prací, která je součástí jakékoli veřejné zakázky (tedy i veřejné zakázky na dodávky nebo služby), dosahuje hodnoty pro

nadlimitní veřejnou zakázku na stavební práce.

S ohledem na přetrvávající řadu dotazů ze strany stavebníků či autorizovaných osob, se kterými se potýká zřejmě nejen ČKAIT, ale i další subjekty, by bylo žádoucí další upřesnění metodického sdělení. ☹

Mgr. Michaela Machálková, advokátka

Mgr. Tomáš Machurek, advokát

MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

Poznámky:

¹ Spojení „v elektronické formě“ v celém textu tohoto článku uvádíme s ohledem na použití tohoto spojení v § 152 odst. 6 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), jakkoliv právně správnější by mělo být použití slovního spojení „v elektronické podobě“.

² Ve smyslu § 2 odst. 3 zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „autorizační zákon“) jde o osoby, kterým byla udělena autorizace dle autorizačního zákona.

³ Dané oprávnění vyplývá z § 13 odst. 3 písm. b) autorizačního zákona. Do 31. 12. 2021 bylo možné dokumenty autorizované osoby vyhotovit jen listině a opatřit je vlastnoručním podpisem a otiskem razítka se státním znakem České republiky, jménem autorizované osoby, číslem, pod nímž je zapsána v seznamu autorizovaných osob vedeném Komorou a vyznačeným oborem, popřípadě specializací své autorizace. Tato možnost autorizovaným osobám zůstala zachována i nadále, a to dle § 13 odst. 3 písm. a) autorizačního zákona.

⁴ Viz přechodná ustanovení zákona 403/2020 (čl. XXV bod 4), kde je uvedeno, že „Povinnost vést stavební deník v elektronické formě u stavby, která je předmětem veřejné zakázky

v nadlimitním režimu, se použije, je-li zadávací řízení zahájeno po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.“

⁵ Konkrétně se jednalo o pozměňovací návrh hospodářského výboru ze 41. schůze konané dne 13. 5. 2020, jehož autorem je poslanec Ondřej Polanský.

⁶ Dané ustanovení ve znění před novelou zákona 47/2020 stanovilo povinnost autorizovaných osob opatřit dokumenty související s výkonem jejich činnosti vlastnoručním podpisem a otiskem razítka se státním znakem České republiky, jménem autorizované osoby, číslem, pod nímž je zapsána v seznamu autorizovaných osob vedeném Komorou a vyznačeným oborem, popřípadě specializací své autorizace.

⁷ Tj. kvalifikovaným elektronickým časovým razítkem.

⁸ Vedle toho autorizovaným osobám zůstává zachována možnost činit záznamy do stavebního deníku postupem dle § 13 odst. 3 písm. a) autorizačního zákona.

⁹ Více viz Hnízdil, R. Autorizované osoby ČKAIT budou moci již brzy získat e-razítko. Zprávy a informace ČKAIT, 2021, č. 6.

¹⁰ Stanovisko „Změny stavebního deníku od 1. ledna 2021“ z pera odboru stavebního řádu MMR je dostupné zde: <https://mmr.cz/cs/ministerstvo/stavebni-pravo/stanoviska-a-metodiky/uzemni-rozhodovani-a-stavebni-rad/>

zmeny-stavebniho-deniku-od-1-ledna-2021.

¹¹ Metodické sdělení „Vedení stavebního deníku v elektronické formě u stavby, která je předmětem veřejné zakázky“ dostupné na <https://mmr.cz/cs/ministerstvo/stavebni-pravo/stanoviska-a-metodiky/uzemni-rozhodovani-a-stavebni-rad/vedeni-stavebniho-deniku-v-elektronicke-forme-u-st>.

¹² Jedná se o pozměňovací návrhy obsažené v usnesení garančního hospodářského výboru č. 295 z 41. schůze konané dne 13. května 2020 (tisk 673/2) – viz Pozměňovací a jiné návrhy k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony dostupný na <https://www.psp.cz/sqw/historie.sqw?o=8&t=673>

¹³ Sněmovní tisk k zákonu 403/2002: <https://www.psp.cz/sqw/historie.sqw?o=8&t=673>. Daná skutečnost však ničeho nemění na existenci daného pozměňovacího návrhu.

¹⁴ Usnesení hospodářského výboru k pozměňovacím návrhům bylo vydáno dne 19. 5. 2020.

¹⁵ Viz § 4 nařízení vlády č. 172/2016 Sb., o stanovení finančních limitů a částek pro účely zákona o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení 172/2016“) ve znění od 1. 1. 2020 do 31. 12. 2021.

Nepřímá finanční asistence poskytnutá s.r.o. aneb je Whitewash Procedure¹ nutnost nebo jenom zbytečné transakční náklady?

Institut finanční asistence byl zaveden do české praxe před téměř 30 lety.² Od prvotního zákazu prošel tento institut různými změnami, reflektujícími zejména změny evropské legislativy,³ až do současného stavu, který je dán zákonem o obchodních korporacích.⁴

Český zákonodárce se rozhodl jít nad rámec evropské legislativy a úpravu finanční asistence vztáhl již na začátku⁵ nejenom na akciovou společnost, ale také na společnost s ručením omezeným.

Zákon o obchodních korporacích (ZOK) částečně převzal úpravu finanční asistence z obchodního zákoníku.⁶ Definici finanční asistence dnes nalezneme v ustanovení § 41 ZOK. Ustanovení nicméně nerozlišuje mezi finanční asistencí přímou, kdy úvěr, zápůjčku či zajištění (zjednodušeně výhodu) poskytuje cílová společnost, jejíž akcie příjemce výhody nabývá, a finanční asistencí nepřímou, kdy výhodu poskytuje dceřiná společnost cílové společnosti, nebo společnost níž v řetězci.

Dikce zákona spíše nasvědčuje tomu, že tato definice zahrnuje pouze přímou finanční asistenci: „poskytnutí zálohy, zápůjčky nebo úvěru obchodní korporací pro účely získání jejích podílů“. Ustanovení § 120b odst. 1 obchodního zákoníku, které aplikaci pravidel o finanční asistenci poskytované s.r.o. rozšiřovalo i na ovládané osoby (tj. i na nepřímou finanční asistenci), nebylo převzato. Proto vyvstává otázka, zda u s.r.o. je re-

gulovaná i nepřímá finanční asistence či nikoliv.

Právní doktrína se s touto změnou oproti předchozí úpravě obchodního zákoníku vypořádala dvěma způsoby.

Nepřímá finanční asistence u s.r.o.

V praxi je nepřímá finanční asistence poměrně častým případem, kdy investoři obvykle kupují nikoliv pouze českou spo-

lečnost, ale také celou nadnárodní skupinu či její část, zahrnující společnosti z různých členských států.¹⁰ Financování těchto transakcí je povětšinou externí (když ne na počátku, tak přinejmenším při dalším refinancování po uskutečnění transakce) a financující banky obvykle požadují, aby zajištění poskytl také dceřině společnosti cílové (holdingové) společnosti.

Při neexistenci judikatury, která by se přiklápěla k tomu, či onomu názorovému

Není regulována, Whitewash Procedure není potřeba	Musí splňovat zákonné podmínky, Whitewash Procedure je nutná
• Uplatní se zásada racionálního zákonodárce. • Pokud zákonodárce ustanovení § 120b odst. 1 obchodního zákoníku nepřevzal, je potřeba to chápat tak, že úmyslem zákonodárce bylo transakce dříve upravené v tomto ustanovení z režimu finanční asistence vyjmout. • Ustanovení § 200 upravující finanční asistenci u s.r.o. rovněž tato pravidla nerozšiřuje na další osoby, a to je také v souladu s evropským právem, protože na tyto společnosti se směrnice 2017/1132 nevztahuje.⁷	• Bez regulace finanční asistence u dceřiných společností by celá úprava do značné míry ztratila smysl.⁸ • Absentující pravidlo by mělo být překonáno extenzivním výkladem opírajícím se o účel úpravy finanční asistence.⁹ • Je nutné aplikovat eurokonformní výklad, když směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132, která explicitně zakazuje nepřímou finanční asistenci, aniž by byly dodrženy podmínky tzv. whitewash procedure.

proudu, se praxe vyrovnala s touto otázkou s opatrností. Ačkoliv jsou si účastníci transakce, která zahrnuje nepřímou finanční asistenci, obvykle vědomi toho, že díky změně v legislativě je provedení whitewash procedure u s.r.o. možná zbytečné, z důvodu právní jistoty tuto bez tak často provedou. Jedná se tak o další z mnohých případů, kdy nejednoznačnost právní úpravy nutí strany vynakládat transakční náklady „just to be on the safe side“, tedy jenom pro jistotu.

JUDr. Petra Konečná, counsel
Mgr. Katarína Jendželovská, advokátka
Eversheds Sutherland,
advokátní kancelář, s.r.o.

EVERSHEDS
SUTHERLAND

Poznámky:

- ¹ Jednatel vypracuje písemnou zprávu, ve které poskytnutí finanční asistence věcně zdůvodní. Společnost následně uloží tuto zprávu do sbírky listin bez zbytečného odkladu poté, co valná hromada finanční asistenci schválí.
- ² 1. července 1996.
- ³ Od úplného zákazu finanční asistence daného Druhou směrnicí (77/91/EHS), přes zavedení tzv. „whitewash procedure“ na základě novelizující směrnice (2006/68/ES), až k současné úpravě ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 (viz čl. 64).
- ⁴ Zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech, ve znění pozdějších předpisů.
- ⁵ Zákon č. 142/1996 Sb., Novela obchodního zákoníku a o.s.ř.
- ⁶ Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění do 31. 12. 2013.
- ⁷ Havel, B. In: Štenglová, I., Havel, B., Čileček, F., Kuhn, P., Šuk, P. Zákon o obchodních korporacích. Komentář. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, 1316 s., str. 123 – citováno z beck-online – komentář k § 41 z.o.k.
- ⁸ Arabasz, J. In: Lasák, J., Pokorná, Čáp, Z., Doležil, T. a kol. Zákon o obchodních korporacích – Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2014, § 41.
- ⁹ Tamtéž.
- ¹⁰ Uvedené je třeba odlišit od situace, kdy je struktura – holdingová společnost (příjemce úvěru) – dceřiná společnost (poskytovatel zajištění), vytvořena ad hoc a pouze za účelem vyhnout se pravidlům o finanční asistenci. Takové jednání je nutno posoudit jako obcházení zákona, jehož důsledkem je (dle okolností) neplatnost či neúčinnost takového jednání.

MICHAL PÁLINKÁS

Vybrané aspekty nového zákona o odpadech

Další **online semináře** naleznete:
www.epravo.cz/eshop
epravo.cz

Ostatní advokáti mluví španělsky, my jsme španělští advokáti.

Právní služby ve Španělsku, Portugalsku
a Latinské Americe

Servicios legales en Español

Sokolovská 22, Praha 8
tel.: 224 818 736–7
praha@moreno-vlk.eu

Moreno Vlk & Asociados

Advokátní kanceláře / Abogados / Attorneys at Law

Praha | Madrid | Bratislava

VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

Z aktuální judikatury

Soudní poplatek

Důsledky judikatorní změny týkající se pravomoci soudu (jako projevu kompetenčního konfliktu mezi soudy a správním orgánem) v oblasti placení soudních poplatků nemohou jít k tíži jednotlivců, kteří se obrátili na soud v situaci, kdy spoléhali na správností aktů veřejné moci.

Dovolání

Přípustnost dovolání není bez dalšího vyloučena, jestliže stěžovatelka vymezila předpoklady přípustnosti dovolání v souladu s § 241a odst. 2 občanského soudního řádu prostřednictvím otázky hmotného nebo procesního práva, na které závisí (resp. v případě jejího zohlednění mělo záviset) rozhodnutí odvolacího soudu a která byla uplatněna v odvolání, odvolací soud se s ní však nevypořádal nebo ji vypořádal jen fakticky (mlčky) tak, že zaujal právní názor, z něhož lze odpověď na uvedenou právní otázku nepřímou dovodit. Nejvyšší soud musí v takovéto situaci posoudit, zda rozhodnutí odvolacího soudu není v příslušné části nepřezkoumatelné, což by zakládalo důvod vyhovění dovolání pro nemožnost posoudit jeho přípustnost z hledisek § 237 občanského soudního řádu. Nepůjde-li o tento případ, a tudíž odvolací soud se s předmětnou otázkou fakticky vypořádal, pak skuteč-

nost, že v odůvodnění rozhodnutí není tato otázka výslovně zmíněna, nemůže bránit jejímu zodpovězení při rozhodování o přípustnosti dovolání. Odmítnutí dovolání pouze z tohoto důvodu by bylo porušením základního práva dovolatele na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

Zranitelná osoba neovládající český jazyk

Byl-li trestní příkaz předán osobě omezené na svobodu, nastal důvod nutné obhajoby podle § 36 odst. 2 trestního řádu. Je-li od cizince, jemuž byl trestní příkaz právě předán, požadováno vyjádření, zda se vzdává práva podat odpor, musí tomu předcházet poučení o významu a důsledcích takového vyjádření a o právu poradit se předtím s obhájcem, přičemž v těchto případech musí být obviněnému obhájce ustanoven, nezvolil-li si jej sám. Nerepektuje-li obecný soud tyto podmínky, poruší základní právo stěžovatele na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny, právo na právní pomoc v řízení před soudy podle čl. 37 odst. 2 Listiny a právo na obhajobu podle čl. 40 odst. 3 Listiny.

Registr silničních vozidel

Požadavek na doložení dokumentů v řízení o žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla, neposkytl-li nový nebo dosavadní vlastník vozidla dostatečnou

součinnost, není skutečnou překážkou k tomu, aby se žadatel mohl domoci změny či odstranění údaje o své osobě v registru silničních vozidel tak, aby odpovídal skutečnému stavu za podmínky, jde-li tak učinit na základě pravomocného rozsudku civilního soudu o určení vlastnictví k danému vozidlu, nebo má-li skutečný vlastník možnost domoci se u civilního soudu vydání potřebných dokladů a vozidla k tomu, aby uvedený požadavek na doložení dokumentů, byť později, splnil. Takový požadavek proto nemá žádné negativní důsledky ve sféře práv chráněných ústavním pořádkem České republiky, zejména práva každého domáhat se stanoveným postupem svého práva u nezávislého a nestranného soudu a ve stanovených případech u jiného orgánu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, neboť odkázání dané osoby na postupy v občanskoprávním soudním řízení nejsou nepřiměřené jeho situaci, do které se dostal porušením své zákonné povinnosti podat společnou žádost o zápis změny vlastníka v registru vozidel ve stanovené lhůtě.

Teritorialita soudních exekutorů

Systém umožňující oprávněnému (věřiteli) volbu soudního exekutora, který provede exekuci, není porušením práva na soudní ochranu zaručeného čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekuto-

tdpA

rech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, poskytuje dostatečné záruky pro nezávislost a nestrannost výkonu exekuční činnosti soudního exekutora, tak aby byl vázán právem a nikoliv pokyny oprávněného. Soudní exekutor není pouze v postavení podnikatele ne-soucího riziko spojené s vymáháním pohledávky a usilujícího o úhradu nákladů exekuce a dosažení zisku, nýbrž je i v postavení pověřeného orgánu veřejné moci, jehož rozhodování podléhá kontrolním mechanismům ze strany exekučních soudů a nad jehož činností dohlíží Ministerstvo spravedlnosti.

Nakolik neexistuje ústavně zaručené základní právo na zákonného soudního exekutora ve smyslu čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, postrádá požadavek na zavedení místní příslušnosti (principu teritoriality) do vymezení exekutorské působnosti ústavně právní rozměr a sleduje pouze politický či zájmový účel.

**Plné texty naleznete
na www.epravo.cz v sekci
„Soudní rozhodnutí“**

Zákon o zadávání veřejných zakázek

Uchazeči o veřejnou zakázku mají právo na to, aby vůči nim zadavatel v zadávacím řízení postupoval rovně a nediskriminačně; v tomto ohledu jim svědčí základní právo na soudní a jinou právní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Ustanovení § 257 písm. j) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek představuje omezení tohoto práva, neboť povinnost zastavit řízení o přezkoumání úkonů zadavatele v zadávacím řízení při uzavření smlouvy na plnění předmětu přezkoumávané veřejné zakázky odnímá příslušným orgánům možnost meritorního přezkumu postupu zadavatele. Omezení práva na soudní a jinou právní ochranu sleduje legitimní cíl, jenž spočívá v zajištění účinnosti rozhodnutí ve fázi před uzavřením smlouvy na předmět veřejné zakázky. Toto omezení je vůči sledovanému cíli přiměřené, neboť právo účastníků přezkumného řízení není omezeno absolutně. Zákon o zadávání veřejných zakázek totiž ob-

sahuje několik institutů, jež mají zajistit, aby bylo meritorní rozhodnutí zásadně vydáno. Je současně přiměřené, že forma účinné ochrany je v různých fázích zadávacího řízení odlišná.

Přiznání nákladů zmocněnce poškozeného v trestním řízení

Přiznání nákladů zmocněnce poškozeného v trestním řízení je podmíněno úvahou soudu o účelnosti vynaložených nákladů, v rámci níž je nutno hodnotit nejen potřebnost jednotlivých úkonů, ale také přiměřenost výše sazby za jeden úkon právní služby, kde jako orientační referenční rámec může sloužit především sazba za jeden úkon právní služby ustanoveného zmocněnce, popř. ustanoveného obhájce. Uvedené úvahy musí být obsaženy v odůvodnění soudního rozhodnutí, jinak nelze považovat rozhodnutí za přezkoumatelné a absence těchto úvah zakládá porušení práva na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a taktéž práva na ochranu vlastnictví podle čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

Pracovní doba

Zaměstnavatel nemůže určit takové podmínky pracovní cesty, které vylučují, aby režijní jízda byla započítána do pracovní doby zaměstnance drážní dopravy na dráze celostátní, regionální a vlečce (strojvůdce), a stala se tak součástí jeho směny jako části týdenní pracovní doby bez práce přesčas, kterou je zaměstnanec povinen na základě předem stanoveného rozvrhu pracovních směn odpracovat, a aby zaměstnanci za tuto část směny vznikl nárok na mzdu nebo plat; doba strávená na pracovní cestě nebo na cestě mimo pravidelné pracoviště režijní jízdou, tedy jinak než plněním pracovních úkolů, která spadá do směny, se považuje za překážku v práci na straně zaměstnavatele, při které se zaměstnanci mzda nebo plat nekrátí (srov. § 210 větu první zák. práce). Takový postup zaměstnavatele – který obchází zvláštní právní úpravu obsaženou v nařízení vlády č. 586/2006 Sb. – je nepřijatelný, neboť je v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnance. Za situace, kdy účastníci sjednané místo výkonu práce nemá jakoukoli souvislost s vykonávanou prací a bylo za ně

určeno jen proto, že se jedná o místo bydliště účastníka, nelze pochybovat o tom, že nejen oprávněným zájmům účastníka, ale také sledovanému účelu pracovní cesty odpovídá, aby místo nástupu a ukončení pracovní cesty bylo určeno v místě sjednaného místa výkonu práce, kde účastník zahajoval (ukončoval) přepravu do (z) místa výkonu práce hromadným dopravním prostředkem (např. vlakové nebo autobusové nádraží, popř. vlaková nebo autobusová zastávka).

Výkon rozhodnutí cizozemského soudu

V řízení, které je oproti uznávání cizozemských rozhodnutí opačně polarizováno a lze tím spíše předpokládat jeho spornost, soud prvního stupně přihlédne (toliko) ke znění návrhu a k obsahu návrhem dotčeného rozhodnutí, popř. k dalším listinným důkazům, načež vyhodnotí, zda je dán některý z důvodů, pro který lze odepřít uznání cizího rozhodnutí, nebo zda je třeba návrh zamítnout. Jestliže je však proti rozsudku podáno odvolání, v němž se odvolatel domáhá svého práva být slyšen a navrhuje provést důkazy, nelze již se zřetelem ke sporným momentům, o nichž se odvolací soud – na rozdíl od soudu prvního stupně – ve svém přezkumném řízení dozvěděl, rozhodnout bez nařízení jednání. Jestliže rozhodnutí o odepření uznání rozhodnutí tvoří překážku věci rozsouzené pro pozdější návrh na uznání rozhodnutí a rovněž brání tomu, aby na základě tohoto rozhodnutí byl nařízen výkon rozhodnutí či pověřen exekutor k vedení exekuce, musí být odvolatelům vytvořen prostor, v jehož rámci mohou svými tvrzeními a navrženými (relevantními) důkazy zpochybnit závěry soudu o důvodech pro odepření uznání rozhodnutí. Opačný výklad by se nutně dostal do kolize s ústavními právy účastníka řízení na soudní ochranu (viz především čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod).

Výpověď z pracovního poměru, odstupné

Již samotný akt jmenování vlády může mít v praxi stejný dopad na pracovněprávní vztahy zaměstnanců správních úřadů (včetně jmenovaných vedoucích zaměstnanců) jako rozhodnutí zaměstnavatele o změně úkolů zaměstnavatele,

Bankovníctví

Finance

Nemovitosti

Wilson's

Korporátní právo

Fúze a akvizice

www.wilsonscee.com

technického vybavení, o snížení stavu zaměstnanců za účelem zvýšení efektivity práce nebo o jiných organizačních změnách, a to ve smyslu, že se stali (stanou) pro zaměstnavatele nadbytečnými, protože odpadla jejich pracovní náplň, popř. její část. Byť tedy formálním završením „rozhodnutí o organizační změně“ v režimu zák. o státní službě je schválení návrhu systemizace služebního úřadu vládou, bylo by v rozporu se zásadou zvláštní zákonné ochrany postavení zaměstnance, jako jedné ze základních zásad pracovního práva [srov. § 1a písm. a) zák. práce], která je vyjádřením ochranné funkce pracovního práva, aby v případě, kdy se stal zaměstnanec fakticky nadbytečným již v důsledku jmenování nové vlády [a tedy faktický výsledek rozhodnutí o schválení návrhu systemizace ve vztahu k tomuto zaměstnanci nemohl být jiný, než vyjadřující nadbytečnost zaměstnance, jenž byl odvolán z pracovního místa a s nímž byl již před schválením systemizace rozvázan pracovní poměr výpovědí podle ustanovení § 52 písm. c) zák. práce v návaznosti na ustanovení § 73a odst. 2 zák. práce], se lpělo v případě posouzení, zda odvolání z vedoucího pracovního místa bylo či nebylo vyvoláno nadbytečností zaměstnance, na formálním završení aktu systemizace ve smyslu ustanovení § 17 zák. o státní službě; v takovém případě by předpoklady vzniku nároku na odstupné podle ustanovení § 67 odst. 1 a § 73a odst. 2 části druhé věty za středníkem zák. práce, byly naplněny.

Zpeněžování

Jestliže poté, kdy přihlásil osobní pohledávku do insolvenčního řízení vedeného na majetek osobního dlužníka jako zajištěnou nemovitostmi ve vlastnictví osobního dlužníka, dal zástavní věřitel (coby podzástavce) pohledávku zajištěnou zástavním právem do zástavy za účelem zajištění dluhu třetí osoby vůči podzástavnímu věřiteli a po vzniku podzástavního práva se stal dluh zajištěný podzástavním právem splatným, přešlo tím, že podzástavní věřitel v souladu s ustanovením § 1393 o. z. toto právo uplatnil, právo domáhat se uspokojení z podzástavy vůči insolvenčnímu dlužníku (podzástavnímu dlužníku, tedy majiteli podzástavy) na podzástavního věřitele místo podzástavce. Procesním nástupcem původního zajištěného věřitele (podzástavce)

v insolvenčním řízení (co do práva na uspokojení z podzástavy v rozsahu dluhu zajištěného podzástavním právem) se však podzástavní věřitel mohl stát jen postupem podle § 18 insolvenčního zákona.

**Plné texty naleznete
na www.epravo.cz v sekci
„Soudní rozhodnutí“**

Směnečný a šekový platební rozkaz, lhůta k plnění

Třídenní lhůta ke splnění povinnosti, uložené v rozsudku, je stanovena zákonem a proto její uplatnění v rozhodnutí soudu není třeba zdůvodňovat a zjišťovat její přiměřenost v konkrétním případě. Naproti tomu, má-li soud za to, že je namíste v projednávaném případě určit k plnění lhůtu delší, nebo stanovit, že se plnění má stát ve splátkách, musí být tato část výroku rozhodnutí soudu podložena zjištěním všech potřebných skutečností, které by přesvědčivě dokládaly závěr soudu, že je vzhledem k povaze projednávané věci, přiznaného nároku a osobním poměrům účastníků řízení vhodné použití výjimky ze zákonné zásady. Při úvaze možnosti stanovit splátky musí soud také posoudit, zda nemají být podmínky splatnosti určeny tak, aby pro nesplnění některé povolené splátky byla splatná celá pohledávka; bez významu tu nebude zejména uvážení výše přiznaného plnění, platební schopnost žalovaných i v řízení projevená snaha o splnění celého závazku či jeho části, možnost žalobce domáhat se plnění jednotlivých splátek v případě jejich nedodržení a skutečnost, zda případné zdržení v plnění soudem stanovené povinnosti nedodržením jednotlivých splátek by v řešeném případě nebylo vzhledem k osobním poměrům vymáhajícího příliš tíživá.

Restituční nárok

Při posuzování liknavosti Státního pozemkového úřadu je třeba vzít v potaz jakoukoli aktivitu právního předchůdce oprávněné osoby při uspokojování jejího restitučního nároku.

Uplatní-li oprávněné osoby jejich restituční nárok společně, nelze při posuzování liknavosti Státního pozemkového

úřadu vyžadovat v každém jednotlivém případě stejnou míru aktivního přístupu všech oprávněných osob; ve snaze o napravení křivd spáchaných jejich společným právním předchůdcům je podstatný jejich projev vůle postupovat společně.

Rodičovský příspěvek

Pojmovým znakem sociálních práv je skutečnost, že nemají bezpodmínečnou povahu a lze se jich domáhat pouze v mezích platných zákonů (srov. čl. 41 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Esenciální obsah práva rodičů pečujících o děti na pomoc ze strany státu definuje Ústavní soud ustáleně jako zajištění minimálního sociálního standardu, resp. garanci minimálního standardu lidské důstojnosti. V minulosti proto Ústavní soud neshledal ústavně nekonformním, nedosáhnou-li rodiče na některý typ podpory z důvodu nesplnění zákonných podmínek, pokud mají k dispozici ještě jiné dávky státní sociální podpory, a to i finančně méně výrazné [nález sp. zn. Pl. ÚS 31/17 ze dne 17. 12. 2019 (30/2020 Sb.), body 28, 29].

Ve vztahu k principu rovnosti Ústavní soud judikuje, že „nerovnost v sociálních vztazích, má-li se dotknout základních lidských práv, musí dosáhnout intenzity zpochybňující alespoň v určitém směru již samu podstatu rovnosti. Pokud by bylo stanovení různých podmínek sociálních dávek v závislosti na odůvodněných potřebách určitých skupin osob považováno paušálně za porušení základního práva a rovnosti v právech, znamenalo by to, že u sociálních dávek by vlastně žádnou podmínku pro nárok nebo jeho výši, spočívající např. ve věku, v době či individuálním posuzování sociální a ekonomické situace, ani nebylo možno stanovit“.

Náhrada újmy na zdraví

Utrpí-li chodec újmu na zdraví, a tím i zásah do tělesné integrity (čl. 7 odst. 1 Listiny) v důsledku toho, že se na chodníku nachází sníh či led, nemůže být odpovědnost vlastníka (správce) komunikace vyloučena poukazem na to, že pro chodce byl stav chodníku předvídatelný. Je třeba na jedné straně zkoumat, nakolik se chodec choval tak, aby svému úrazu předešel, a na druhé straně zhodnotit, nakolik vlastník komunikace dodržel svou

DBK PARTNERS[®]

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Excellence.
That is what we deliver.

Komplexní právní služby

- Právo obchodních společností
- Přeměny obchodních společností
- Akvizice a transakční poradenství
- Daňové právo
- Správa a řízení společností
- Zakázkové právo
- Veřejné zakázky
- Právo investičních společností a investičních fondů
- Soudní spory, rozhodčí a jiná řízení
- Trestní právo

DBK PARTNERS, advokátní kancelář, s.r.o.

Vinohradská 938/37, 120 00 Praha 2

T: +420 244 912 463, E: ak@dbkp.cz

www.dbkp.cz

povinnost zajistit, aby tato komunikace umožňovala bezpečný pohyb chodců.

Církevní restituce

Oprávněná osoba může očekávat, že při vzniklé výjimečné kolizi restituční výluky a restitučního titulu jsou obecné soudy povinny respektovat k restitučnímu titulu. Splnění cíle a účelu restitučních zákonů vyžaduje, aby všechny orgány veřejné moci vycházely z dané speciální úpravy při posuzování nároků osob, jejichž majetek přešel na stát nebo jiné právnické osoby, a aby v tomto duchu interpretovaly okolnosti, v jejichž důsledku k přechodu majetku došlo. Při aplikaci restitučních zákonů není možno postupovat příliš restriktivně a formalisticky, ale naopak velmi citlivě vždy s ohledem na okolnosti konkrétního případu. Nelze přitom abstrahovat ani od notoricky známého, tzv. třídního přístupu státních orgánů v období totalitního režimu.

Skutečnost, že jako záminka nebo jedna ze záminek pro politickou nebo náboženskou perzekuci anebo postup porušující obecně uznávané principy demokratického právního státu nebo lidských práv a svobod, byly použity dekrety prezidenta republiky č.12/1945 Sb. a č.108/1945 Sb., nebrání vydání věci oprávněné osobě podle zákona č. 428/2012 Sb., zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi.

**Plné texty naleznete
na www.epravo.cz v sekci
„Soudní rozhodnutí“**

COVID - 19

I. I v takové konstelaci parlamentních sil, v níž ani provládní, ani opoziční síly nemají zajištěnu stabilní většinu (tj. koalovanou, etablovanou politickou dohodou atd.), může docházet ke zneužívání nahodilých většin, a tedy parlamentní diskuse i parlamentní menšina požívají ochrany, ale tato ochrana je slabší oproti klasickému modelu (tj. v němž je vláda podporována stabilní parlamentní většinou a opozice je menšinová). Při takovém rozložení sil totiž aktuální parlamentní většina a menšina vznikají proměnlivě ad hoc, politické subjekty jsou nuceny ve

zvýšené míře k politickému vyjednávání a kompromisu a žádný z nich se neopírá o stabilní většinu hlasů, která ke zneužití může svádět. Je-li tak méně intenzivní vlastní hlavní důvod této ochrany, klesá i její význam coby kritéria ústavnosti zákonodárského procesu v případě zkráceného projednávání návrhu zákona.

II. Ustanovení čl. 11 odst. 4 Listiny nepadá na situace, v nichž určité omezení vlastnického práva dopadá na všechny vlastníky in abstracto stejně (tj. nebezpečí v úvahu konkrétní podmínky konkrétních vlastníků, které mohou rozdílná omezení fakticky postihovat různě), tedy typicky na omezení vlastnického práva veřejnoprávní regulací nakládání s určitými věcmi z důvodu ochrany životního prostředí, veřejného pořádku, oprávněných zájmů jiných osob atd. Případy omezení vlastnického práva takovouto obecnou regulací jsou tak z hlediska ústavního pořádku poměřovány toliko čl. 11 odst. 1 a 3 Listiny ve spojení s čl. 4 odst. 4 Listiny.

III. Ústavně zaručené základní právo na náhradu škody způsobené postupem orgánů veřejné moci v souladu s ústavním pořádkem i se zákonem neexistuje, a to ani v případě škody vzniklé v příčinné souvislosti s mimořádným opatřením ke zvládnutí krizového stavu. Zákonodárce je u takové právní úpravy však vázán ústavní povinností šetřit podstatu a smysl základních práv dle čl. 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, principem rovnosti při jejich omezování dle čl. 4 odst. 3 Listiny, zákazem zneužití omezení základních práv dle čl. 4 odst. 4 Listiny, jakož i principy demokratického právního státu a rovnosti před zákonem dle čl. 1 odst. 1 Ústavy České republiky, čl. 3 odst. 1 Listiny, čl. 9 odst. 2 a 3 Ústavy.

IV. Ochranu vlastnického práva nelze v demokratickém právním státě rozlišovat a odstupňovat podle různých druhů či účelů vlastnictví, jak bylo typické pro ústavní úpravu platnou do 22. 4. 1990 (srov. čl. 7 odst. 1 a 2 Ústavy Československé federativní republiky, ve znění ústavního zákona č. 100/1990 Sb.), a ochrana vlastnického práva ve smyslu čl. 11 odst. 1 Listiny se musí vždy omezovat toliko na posouzení restrikcí abstraktních kategorií složek vlastnického práva (ius possidendi, ius utendi et fruendi, ius disponendi, ius abutendi),

nikoliv na jejich konkrétní dopady v jednotlivých případech, neboť tím by byly porušeny požadavky rovnosti.

V. Ústavně konformní výklad § 9 odst. 4 věty první zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů, vyžaduje, aby obecné soudy přistupovaly k tomuto ustanovení se zřetelem k účelu přenosu důkazního břemene, tedy zabránění zneužití, nikoliv jako k prostředku k účelovému znemožnění či zkomplikování přiznání nároku na náhradu škody. Opačný postup by ukládal poškozenému nesplnitelnou povinnost, což by bylo v rozporu s čl. 36 odst. 1 Listiny.

VI. Jelikož ústavní pořádek nestanovuje žádné zvláštní požadavky na zákonný rámec omezování základních lidských práv a svobod při zvládnutí mimořádných situací nepodléhajících režimu ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, ve znění ústavního zákona č. 300/2000 Sb., omezuje se z tohoto hlediska přezkum na posouzení záruk ochrany ústavně zaručených základních lidských práv a svobod ve smyslu požadavků čl. 4 odst. 1, 3 a 4 Listiny základních práv a svobod v napadené právní úpravě. Tyto záruky jsou dvojí – apriorní, spočívající v povinnosti právní úpravy per se respektovat tyto požadavky in abstracto, a posteriorní, tedy ochrana jednotlivce před případným porušením těchto požadavků in concreto určitým opatřením.

VII. Výše horní hranice pokuty eo ipso vadu protiústavnosti právní úpravy správní sankce za přestupek zpravidla zakládat nemůže.

Bez důvodné obohacení

Ustanovení § 60a odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb. zakotvuje právo bytových družstev na bezúplatný převod pozemků ve vlastnictví České republiky s cílem sjednotit vlastnictví bytových domů s vlastnictvím funkčně souvisejících pozemků. Ve výjimečných případech, kdy by stát (respektive právnická osoba oprávněná k hospodaření s jeho majetkem) záměrně oddaloval převod pozemku na bytové družstvo ve spekulativní snaze extrahovat z družstva náhradu za výkon užívacího práva, by bylo možné

uvažovat, že by uplatnění požadavku na vydání bezdůvodného obohacení proti družstvu představovalo zneužití práva ve smyslu § 8 o. z.

Odměna obhájce

Písemné vyjádření k podané obžalobě podle § 196 odst. 2, 3 tr. ř. vypracované obhájcem obviněného je úkonem právní služby podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (advokátní tarif).

Ochrana osobnosti

Za neoprávněný zásah do osobnosti člověka způsobený textem (článkem) zveřejněným na internetu nebo v tisku nese občanskoprávní odpovědnost jeho autor, není-li zaměstnancem subjektu, který text publikoval a jehož případná odpovědnost tím není dotčena.

Povinnosti advokáta

Advokát, který se jako schovatel ve smlouvě o advokátní úschově peněz zavazuje (má zavázat) složiteli (klientovi) k tomu, že se složenou částkou bude nakládat podle pokynů složitele tím, že ji vyplatí složiteli nebo jiné osobě určené složitelem, je povinen si před uzavřením takové smlouvy ověřit, zda je vedeno insolvenční řízení na majetek složitele a zda splnění tohoto závazku nebrání některý z účinků takového řízení. Vyjde-li na základě takového ověření najevo, že je sice vedeno insolvenční řízení na majetek složitele, avšak splnění závazku ze smlouvy o advokátní úschově v době jejího uzavření nebrání žádný z účinků insolvenčního řízení, pak v době, kdy obdrží pokyn složitele k výplatě peněžních prostředků složiteli nebo jiné osobě, jedná svědomitě (§ 16 odst. 2 zákona o advokacii) pouze advokát, který si ověří, že splnění pokynu složitele nebrání aktuální stav insolvenčního řízení vedeného na majetek složitele.

Příslušenství pohledávky

Jestliže podle dohody stran smlouvy o úvěru přirostly smluvené úroky, s jejichž úhradou byl úvěrový dlužník v prodlení, k jistině před rozhodnutím o úpadku úvěrového dlužníka, je částka, kterou úvěrový dlužník uhradil věřiteli podle zvoleného způsobu řešení úpadku v průběhu insolvenčního řízení na úhradu této

části pohledávky (přihlášené a zjištěné jako část jistiny vzniklá kapitalizací úroků), úhradou jistiny pohledávky ve smyslu ustanovení § 165 odst. 4 insolvenčního zákona.

Náhrada škody

Z hlediska příčinné souvislosti je třeba rozlišovat mezi komplikacemi či průtahy způsobenými při léčbě následků úrazu z důvodu zdravotního stavu poškozeného v době předcházející úrazu (tzv. predispozice), které jsou zcela přičitatelné škůdci, jehož protiprávní jednání bylo obtíží poškozeného, jež by jinak nastaly, a mezi komplikacemi, léčebnými nezmary či nutností specifického přístupu, zaviněnými neochotou poškozeného respektovat léčebný režim a absolvovat rehabilitaci. Za okolnosti přičitatelné poškozenému z hlediska následků vyvolaných škodní událostí nemůže být pokládán jeho předchozí zdravotní stav spojený se skrytými negativními změnami v tělesných strukturách, které se projeví v důsledku působení sil při úrazovém ději. Škůdce však neodpovídá za následky, zapříčiněné neochotou nebo nezájmem poškozeného o řádnou péči.

**Plné texty naleznete
na www.epravo.cz v sekci
„Soudní rozhodnutí“**

Seznam majetku jako příloha insolvenčního návrhu a prohlášení o majetku

Nesplnění povinnosti podat úplný a správný seznam majetku jako přílohu insolvenčního návrhu, resp. návrhu na oddlužení, není žádným trestným činem, plně postačí ochrana této povinnosti prostředky civilněprávními, danými insolvenčním zákonem.

Náhrady při ublížení na zdraví a při usmrcení

Ustanovení § 2959 o. z. je právní normou s relativně neurčitou hypotézou, tj. právní normou, která přenechává soudu, aby podle svého uvážení v každém jednotlivém případě vymezil sám hypotézu právní normy z předem neomezeného okruhu okolností. Úvahu odvolacího

soudu ohledně výše náhrady za duševní utrapy spojené s usmrcením osoby blízké je v rámci dovolacího řízení možno revidovat, jen pokud je zjevně nepřiměřená.

Odporovatelnost a insolvence

Jde-li o posouzení odporovatelnosti části smlouvy, která by mohla být smlouvou samostatnou (bylo by možno ji rozdělit na dvě samostatné smlouvy; nebo by šlo o dvě smlouvy vtělené do jedné listiny), je zapotřebí zkoumat za přiměřeného použití § 1727 o. z. a s respektem k principu autonomie vůle její závislost na dalších částech smlouvy (na další „oddělitelné“ smlouvě). Je nezbytné zejména posoudit společnou vůli stran, jejich záměr, sledovaný účel, případně hospodářský význam nebo povahu smluv. Současně musí být vzat v úvahu i účel sledovaný odporovatelností podle insolvenčního zákona. Danou závislost tedy nepostačuje zkoumat pouze podle vůle stran nebo zmíněných dalších faktorů (ačkoli jde o primární a základní hledisko), nýbrž také optikou případného zkrácení uspokojení věřitelů dlužníka nebo zvýhodnění některého z nich podle jednotlivých skutkových podstat. Jinak řečeno, až případná závislost zkoumaných právních jednání může hypoteticky vést k závěru o naplnění znaků skutkových podstat insolvenční odporovatelnosti, ačkoli samostatně taková právní jednání tyto znaky nenaplní.

Rodičovská odpovědnost

Porušení rodičovské odpovědnosti jedním z rodičů nelze bez dalšího přičíst rodiči druhému a odůvodnit jím krácení nároku na náhradu újmy podle § 2918 o. z. Samotná skutečnost, že rodičovská odpovědnost náleží oběma rodičům, neznamená, že následky porušení povinnosti jedním z nich automaticky ponese i rodič druhý.

Náhrada za ztrátu na výdělku

Jednou ze složek, které vymezují rozsah náhrady za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti, je invalidní důchod pobíraný z téhož důvodu (z důvodu pracovního úrazu nebo zjištění nemoci z povolání), který se odečítá od průměrného výdělku před vznikem škody. Zaměstnanec, kterému byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně, není povinen vykonávat výděleč-

nou činnost, a to ani v případě, že by jeho pracovní schopnost zcela nezankla (došlo by k jejímu poklesu nejméně o 70 %, ale o méně než 100 %). Vzhledem k míře poklesu pracovní schopnosti se u takového zaměstnance nepředpokládá výkon soustavného zaměstnání nebo jiné výdělečné činnosti; zdrojem jeho příjmů již nemá být výdělek, nýbrž invalidní důchod, který mu byl přiznán. U tohoto zaměstnance se proto nepřihlíží ani k (fiktivnímu) výdělku ve výši minimální mzdy, který je třeba zohlednit jen v případě zaměstnanců, kterým byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního nebo druhého stupně a u kterých se vzhledem k nižší míře poklesu pracovní schopnosti (oproti zaměstnancům, kterým byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně) předpokládá, že budou i nadále vykonávat soustavné zaměstnání nebo jinou výdělečnou činnost odpovídající jejich omezenému pracovnímu potenciálu a že zdrojem jejich příjmů bude kromě přiznaného invalidního důchodu též dosahovaný výdělek.

Omezení práva podnikat

Nepřiči-li se omezení práva podnikat nebo vyvíjet jinou hospodářskou činnost podle čl. 26 odst. 2 Listiny základních práv a svobod formou koncese či povolení spojeného se stanovením kaucí podle § 60b zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, pro právnické nebo fyzické osoby žádající o povolení ke zprostředkování zaměstnání podle § 14 odst. 1 písm. b) téhož zákona, hodnotám ústavního pořádku, a je-li tím sledován důležitý veřejný zájem, jakým může být dosahování cílů sociální politiky, sociální ochrana pracovníků, finanční rovnováha systému sociálního zabezpečení či nemocenského pojištění, zamezení podvodům a obcházení zákona, jde o postup ústavně konformní.

Věcné břemeno

Nabytí nemovité věci bez spojení s veřejnou cestou nelze v České republice s ohledem na historický vývoj právní úpravy pozemkového vlastnictví považovat za projev hrubé nedbalosti.

Veřejné prostranství

Dochází-li k omezení ústavně zaručeného vlastnického práva (čl. 11 odst. 1

Listiny základních práv a svobod) k nemovitému majetku tím, že nemovitost je užívána jako veřejné prostranství, přísluší jeho vlastníku náhrada ze strany obce, a není-li poskytována, lze ji po obci vymáhat jakožto nárok z titulu bezdůvodného obohacení. Odepření výkonu práva pro rozpor s dobrými mravy by mělo zůstat výjimečným a vést k nalezení spravedlnosti v případech nepřiměřené tvrdosti zákona, nikoliv však k oslabování právní jistoty a ochrany subjektivních práv stanovených zákonem.

Smyslem investování do nemovitostí je očekávaný ekonomický prospěch, a neměl-li by z investice vlastníkovy plynout, postrádala by taková investice smysl. Výhodné nabytí pozemků ve veřejné dražbě proto nelze považovat za mimořádné okolnosti ospravedlňující použití korektivu dobrých mravů. Stejně tak samotné vyvíjení podnikatelské aktivity, jejímž pojmovým znakem je dosahování zisku, nemůže být považováno za něco a priori nemravného.

Exekuční řízení

Obecné soudy mohou ve výjimečných případech rozhodnout o zastavení exekuce i po jejím skončení pro vymožení pohledávky. Hlavním smyslem je zabránit zjevným nespravedlnostem zejména při poskytování spotřebitelských úvěrů nebankovními společnostmi, kdy exekucním titulem byl rozhodčí nález. Vždy je však třeba vzít v potaz konkrétní okolnosti případu, to znamená posoudit, zda podmínky příslušné smlouvy o úvěru lze označit za zjevně nespravedlivé. To přitom nejen vzhledem k parametrům obsaženým v úvěrové smlouvě, ale také k tomu, zda se úvěrováný (dříve dlužník) v řízení, v němž bylo rozhodováno o věci samé, procesně aktivně bránil (a zda měl vůbec reálnou možnost se bránit) anebo se vyskytly další významné okolnosti. Soud nesmí rezignovat na potřebu ochrany povinného, vyjde-li dodatečně najevo, že exekuce byla od samého počátku vedena a provedena na základě nezpůsobilého exekučního titulu a tuto ochranu lze realizovat toliko dodatečným rozhodnutím o zastavení exekuce.

Soudní poplatky

Pochybení nebo technická chyba při bezhotovostním převodu uskutečňovaném

bankou nebo provozovatelem poštovních služeb, v jejichž důsledku nebyla předepsaná částka nejpozději v poslední den lhůty, stanovené soudem ve výzvě k zaplacení soudního poplatku za řízení splatného podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání nebo dovolání, připsaná na účet soudu, jde na vrub poplatníka, jemuž nic nebránilo v zaplacení poplatku současně s podáním poplatného úkonu,

**Plné texty naleznete
na www.epravo.cz v sekci
„Soudní rozhodnutí“**

který tak nese odpovědnost za nesplnění poplatkové povinnosti v podobě rozhodnutí soudu o zastavení řízení podle ustanovení § 9 odst. 1 nebo 2 zákona o soudních poplatcích.

Vady řízení

Určuje-li ustanovení § 213b odst. 2 o. s. ř., že porušení ustanovení § 118a odst. 1 až 3 o. s. ř. soudem prvního stupně je vadou řízení, jen jestliže potřeba uvést další tvrzení nebo důkazy vyplývá z odlišného právního názoru odvolacího soudu, pak tak činí nikoli proto, že by takové porušení procesního práva soudem prvního stupně nemělo mít žádné právní následky, nýbrž proto, aby možnost zjednat nápravu takového porušení (potřebné poučení poskytnout) mohl realizovat (postupem předjímaným v § 213b odst. 1 o. s. ř.) odvolací soud.

Dospěje-li odvolací soud při projednání odvolání proti rozsudku, které bylo podáno jen z důvodu nesprávného právního posouzení věci (odvolací důvod dle § 205 odst. 2 písm. g/ o. s. ř.) oproti soudu prvního stupně k závěru, že účastník řízení dosud nevylicil všechny rozhodné skutečnosti nebo že je uvedl neúplně, anebo že účastník řízení dosud nenavrl důkazy potřebné k prokázání všech svých sporných tvrzení, projevuje tím pochybnosti o skutkovém stavu věci zjištěném soudem prvního stupně (a v odvolacím řízení se účastník řízení má dostat příslušného poučení postupem podle § 213b odst. 1 o. s. ř., ve spojení s § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř.), takže je povinen nařídít odvolací jednání. Rozhodnutí odvolacího soudu tu nemůže být založe-

“

**Bud'te i za pět let
advokátem,
kterého lidé chtějí.**

”

Jana Sedláková

SEDLAKOVA
—LEGAL—

SingleCase, pro právníky budoucnosti
www.singlecase.cz Přidejte se.

SingleCase

no jen na přezkoumání právních otázek uplatněných odvolacím důvodem dle § 205 odst. 2 písm. g/ o. s. ř. Projednání odvolání bez nařízení odvolacího jednání ve smyslu ustanovení § 214 odst. 3 o. s. ř. v takovém případě není možné, ani když s tím sporné strany souhlasily.

Majetková podstata

Je-li dlužník osobou se zdravotním postižením, jehož povaha mu významně ztěžuje možnost seznamovat se s písemnostmi zveřejňovanými v insolvenčním rejstříku, může okamžik, k němuž se váže počátek běhu lhůty stanovené v § 226 odst. 1 insolvenčního zákona, tedy okamžik, kdy se „při náležité pečlivosti“ měl dozvědět o zahrnutí majetku, který navrhuje vyjmout z majetkové podstaty, do soupisu majetkové podstaty, výjimečně nastat (v návaznosti na povahu postižení a konkrétní okolnosti té které věci) i později než k okamžiku, kdy insolvenční soud zveřejnil soupis takového majetku v insolvenčním rejstříku. Stejně tak lze připustit, že je-li dlužník osobou se zdravotním postižením, jehož povaha mu významně ztěžuje písemnou komunikaci se soudem, bude lhůta „bez zbytečného odkladu“ posuzována (její délka zvažována) v návaznosti na toto dlužníkově omezení (tolerance co do délky této lhůty bude větší).

Odpovědnost státu za škodu

Zákon č. 358/1992 Sb. v ustanovení § 31 odst. 1 hovoří pouze o nákladech řízení v řízení civilním, trestním a správním. Rozhodčí řízení stojí mimo sféru výkonu veřejné moci, a z toho důvodu není možné náklady rozhodčího řízení zahrnout pod náklady řízení ve smyslu ustanovení § 31 odst. 1 zákona č. 358/1992 Sb.

Návod

Podstatou návodu ve smyslu § 24 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku je jednání, jímž návodce úmyslně vzbudí v jiném rozhodnutí spáchat trestný čin, o který se navedený alespoň pokusil, přičemž návod musí směřovat k individuálně určené osobě a k individuálně určenému trestnému činu. Zákon ovšem blíže nevymezuje konkrétní formy návodu, proto může jít o rozkaz, přemlouvání, poučení atd., nicméně trestný čin musí

být konkretizován alespoň v hrubých rysech, ale nevyžaduje se, aby návodce podrobně instruoval hlavního pachatele. Individuální určitost trestného činu tedy nespočívá v absolutní totožnosti skutkových okolností týkajících se účastníka (návodce) a okolností, ke kterým skutečně došlo při spáchání trestného činu hlavním pachatelem. Pokud nedosáhne zcela zřejmého excesu hlavního pachatele z návodného jednání účastníka, mohou mezi návodem k trestnému činu a samotným trestným činem existovat odchylky. Podmínkou účastnictví je také příčinný vztah mezi činem účastníka a trestným činem jiné osoby, tj. hlavního pachatele. Účastnictví je možné jen ve vztahu k činu, který má znaky trestného činu, a to znaky obecné i typové, a zároveň jde o protiprávní čin.

**Plné texty naleznete
na www.epravo.cz v sekci
„Soudní rozhodnutí“**

Bytové družstvo

Jestliže bytové družstvo ve stanovách zachovává princip rovnosti hlasů (nepřiznává vyšší počet hlasů ani členům, kteří jsou nájemci družstevních bytů), musí být tento princip promítnut i do vytváření volebních obvodů. Odchýlí-li se stanovy takového bytového družstva od pravidla, podle něhož má delegát tolik hlasů, kolik hlasů při projednávání dané záležitosti mají členové zařazení do volebního obvodu, ve kterém byl zvolen, musí být volební obvody vytvářeny tak, aby počet členů volících jednoho delegáta byl (přibližně) shodný, a to bez ohledu na to, zda jde o členy – nájemce družstevních bytů či o ostatní členy družstva.

Ochrana osobnosti

Povinnost odčinit jinému nemajetkovou újmu způsobenou v důsledku zásahu do osobnostního práva (včetně práva na soukromí) má jen ten, kdo do tohoto absolutního práva zasáhl zaviněným porušením povinnosti stanovené zákonem ve smyslu ustanovení § 2910 věty první o. z., přičemž jeho zavinění ve formě nedbalosti se předpokládá (srov. § 2911 o. z.). Vznikla-li nemajetková újma nebo zvětšila-li se také následkem okolností,

které se přičítají člověku, jehož osobnost byla dotčena, povinnost odčinit nemajetkovou újmu se poměrně sníží; podílejí-li se však okolnosti, které jdou k tíži jedné či druhé strany, na nemajetkové újmě jen zanedbatelným způsobem, újma se nedělí (srov. § 2918 o. z.). Způsob a rozsah náhrady za takto způsobenou nemajetkovou újmu se pak řídí ustanoveními § 2951 a násl. o. z.

Promlčení, bezdůvodné obohacení

Okolnost, že jde o půjčku dle § 657 obč. zák., nevylučuje, že může jít o obchodní závazkový vztah ve smyslu ustanovení § 261 odst. 1 obch. zák. (tedy o závazkový vztah mezi podnikateli, při jehož vzniku je s přihlédnutím ke všem okolnostem zřejmé, že se týká jejich podnikatelské činnosti). Je-li půjčka sjednaná mezi podnikateli obchodním závazkovým vztahem, pak v intencích ustanovení § 261 odst. 6 obch. zák. současně platí, že otázka, zda se půjčka promlčela, má (musí být) zkoumána podle ustanovení obchodního zákoníku o promlčení (srov. především § 397 obch. zák.).

Osoba, která za dlužníka (plátce daně) v době před 1. lednem 2014 uhradila daň (přivodila úhradou zánik daňové pohledávky vůči dlužníku), aniž k tomu byla povinna podle zákona nebo podle dohody s dlužníkem nebo správcem daně, a která se podle daňových předpisů nemůže úspěšně domoci vrácení poskytnuté úhrady po správci daně (srov. § 164 odst. 4, § 165 zákona č. 280/2009 Sb. ve znění pozdějších předpisů), má v rozsahu poskytnuté úhrady vůči dlužníku právo na vydání bezdůvodného obohacení podle § 454 obč. zák.

Usnesení valné hromady

Bez posouzení, zda rezervy byly vytvořeny v souladu se zákonem (případně se společenskou smlouvou), není možné dovodit, že by prostřednictvím jejich tvorby bylo zasaženo do práva společníků na rozdělení zisku.

Exekuční řízení

Nejsou-li splněny předpoklady formulované v ustanoveních § 312 odst. 4, § 396 odst. 3, § 405 odst. 4 a § 418 odst. 6 insolvenčního zákona (v aktuálním znění), nestává se seznam přihlášených pohledávek

Galavečer Právníka roku 20/21

Vstupenky jsou ještě k dostání – jednoduše a ihned

Pokud jste aktivní advokát/advokátka, máte stále možnost zúčastnit se letošního, výjimečně „jarního“ galavečera Právníka roku 20/21 v Praze – 27. 5. 2022 od 19 hodin v TOP HOTELU.

*K mání jsou ještě desítky elektronických vstupenek v ceně 1 500 Kč.
Snadno a rychle přes QR kód níže nebo přes platební bránu v banneru Právníka roku
na homepage ČAK. Po zaplacení Vám obratem přijde vstupenka do e-mailu.*

Smyslem letošního zpoplatnění vstupenek je směřovat k vyrovnanému rozpočtu akce. V nynější době (aktuální inflace, zdražování vstupů) je zapotřebí některé výdaje ČAK korigovat a aktivně hledat možné úspory hned v celé řadě agend. **Bližší informace v BA č. 3/2022 či na webu ČAK v banneru Právníka roku.**

Cena vstupenek na nadstandardní akci, kde vystupuje během večera hned několik umělců najednou a hostům je k dispozici kompletní rautové občerstvení (letos i včetně venkovního), je stále na úrovni nízkého vstupného.

PROGRAM GALAVEČERA

Krom představení vítězů jednotlivých kategorií Právníka roku jsme pro Vás na 27. 5. 2022 od 19 hodin do TOP HOTELU v Praze připravili následující program:

- MODERÁTOŘI ALEŠ HÁMA + JAKUB WEHRENBURG
- KAMIL STŘÍHAVKA SE SKUPINOU LEADERS
- ABBA REVIVAL
- BORIS BAND COMBINATION & DINA
- NEOVESKÁ CIMBÁLOVÁ MUZIKA
- DJ MARTY

právníkroku 20/21

Pokud jste mimopražští a potřebujete se ubytovat, využijte přímo TOP HOTEL!
Vyjednali jsme pro Vás opět zvýhodněné ubytování.
Kontaktujte přímo hotel, nebo použijte formuláře v BA č. 3/2022 či na webu ČAK.

Heslo pro zvýhodněné ubytování: „Právník roku 20/21“.

pro přihlášenou pohledávku exekucí jen proto, že dlužník nepopřel pravost nebo výši takové pohledávky.

Bezplatná obhajoba

Při rozhodování o nároku na obhajobu bezplatnou nebo za sníženou odměnu podle § 33 odst. 2 trestního řádu je nutno posoudit současné finanční možnosti obviněného a při jejich nedostatečnosti i jeho potenciál do budoucna. Dostatečnost tohoto potenciálu je obecně možno odůvodnit skutečností, že obviněný je schopen práce a výděлку, nelze tak však učinit bez dalšího v situaci, kdy doloží, že jsou po něm v exekuci nebo insolvenční vyhlášené vysoké finanční závazky. Nepřiznají-li soudy nárok na bezplatnou obhajobu, aniž by se vypořádaly s námitkami obviněného o jeho v několikaletém období neřešitelné finanční situaci, jde o porušení jeho základního práva na bezplatnou pomoc obhájce zakotveného v čl. 40 odst. 3 věte třetí Listiny základních práv a svobod. To platí i případech nutné obhajoby podle § 36 a 36a zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

Tarifní hodnota u výživného

Je-li veden spor o peněžité plnění v konkrétní pravidelné výši za určité časové období (byť není rozhodováno o přiznání plnění, nýbrž o jeho zrušení), v němž je celkovou spornou peněžitou částku možno zjistit jednoduchým početním úkonem, přičemž rozsudek o takové žalobě zahrnuje nejen řešení otázky existence práva a povinnosti (např. vyživovací závazku), nýbrž i jeho výše, je postup, ve kterém je dána přednost použití § 8 odst. 2 před § 9 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, v souladu s právem na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod ve spojení s právem na právní pomoc podle čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a na ochranu vlastnického práva podle čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

Zákonný soudce

Při rozhodování podle § 262 trestního řádu musí být brán zřetel na to, že institut

zákonného soudce je důležitým prvkem právní jistoty, jejíž prolomení je nutno chápat jako postup nestandardní a zcela výjimečný, byť v odůvodněných případech dovolený. Použije-li odvolací soud § 262 trestního řádu z důvodu opakovaného nerespektování jeho závazných pokynů pro odlišné hodnocení skutkového stavu soudem prvního stupně, je možno tento postup považovat za opodstatněný jen tehdy, byly-li pokyny dostatečně konkrétní a přezkoumatelně popsány (viz náleze ze dne 30. 9. 2021 sp. zn. IV. ÚS 839/21) a vyplývalo-li z nich, že soud prvního stupně nedostál požadavku hodnotit důkazy logicky správně a v souladu s jejich obsahem, jednotlivě a ve vzájemných souvislostech, vyplývajícím z § 2 odst. 6 trestního řádu. Jiný postup odvolacího soudu porušuje stěžovatelovo základní právo na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod ve spojení s právem na zákonného soudce podle čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

Odvolací soud nesmí sám nahrazovat hodnocení důkazů, které provedl pouze soud prvního stupně, a tím prosazovat své vlastní hodnocení, skrze zákonem danou závaznost názorů vyššího soudu, navzdory zásadě ústnosti a přímosti trestního řízení. Naproti tomu může a měl by rozvést, proč jsou skutková zjištění nalézacího soudu vadná, v čem je třeba je doplnit, popř. k jakým důkazům je třeba ještě přihlédnout. Odvolací soud proto např. může zavázat soud prvního stupně, aby se vypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, odstranil nejasnosti nebo neúplnosti svých skutkových zjištění, případně aby některé důkazy zopakoval nebo provedl další důkazy. Dostojí-li však rozhodnutí soudu prvního stupně těmto požadavkům, nemůže ho odvolací soud zrušit pouze z důvodu, aby prosadil své hodnocení takto provedených důkazů a z něho plynoucí závěry o skutkových zjištěních.

Zpožděný let – dokazování

Jednou ze základních podmínek ústavně souladného rozhodnutí je požadavek přesvědčivého, racionálního a vyčerpávajícího zdůvodnění rozhodnutí orgánů veřejné moci. Nemá-li soudní rozhodnutí nést znaky libovůle, je soud vždy povinen se vypořádat se všemi výhradami, které byly v konkrétním soudním řízení

uplatněny, jakož i se vším pro spor relevantním, co vyšlo najevo. Jedná-li se o řízení jednoinstanční, je od soudu nutno vyžadovat zvláštní pečlivost, neboť na případná pochybení či nesrovnalosti již žádný z účastníků řízení následně nemůže v řádném procesu reagovat. To vyžaduje také přísnější přístup Ústavního soudu a odůvodňuje přezkum i jinak bagatelních věcí.

Insolvenční řízení

V odvolacím insolvenčním řízení jsou jistá nova přípustná; samozřejmě za splnění zákonné podmínky, že se jednalo o skutečnosti, které existovaly v okamžik rozhodování soudu prvního stupně, byť před ním nebyly tvrzeny, dokazovány a zjištěny a vyšly najevo až dodatečně. Pokud by totiž (s ohledem na specifickou povahu insolvenčního řízení) odvolací soud nemohl přihlížet k právům uplatněným ostatními věřiteli po rozhodnutí soudu prvního stupně o úpadku dlužníka, bylo by popřeno základní právo nenavrhuje věřitelů úpadce zaručené v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, tzn. právo domáhat se stanoveným postupem svého práva u nezávislého a nestranného soudu. V odvolacím řízení se totiž rozhoduje i o právu nenavrhuje věřitelů, zda má být věc řešena poměrným uspokojením podle insolvenčního zákona.

**Plné texty naleznete
na www.epravo.cz v sekci
„Soudní rozhodnutí“**

Osobnost člověka

Z hlediska jazykového, je-li někdo citován (je-li někomu přisuzován konkrétní výrok), je z hlediska posouzení pravdivosti tohoto tvrzení podstatné, zda ten, komu je daný výrok přisuzován, skutečně vyslovil či napsal právě tento výrok, nikoliv výrok jiný, byť obsahově obdobný, neboť právě v tom spočívá podstata citace. Nesprávnost citace (ať už chyba v osobě autora, nebo nepřesnost citace) shodně jako uvedení nepravdivého údaje však ještě nutně nemusí vést k zásahu do osobnostního práva. I v tomto případě je třeba posoudit, zda existuje mezi zásahem a porušením osobnostní

ALL
YOU NEED
IS LAW

www.hkdwholasek.cz

sféry příčinná souvislost a zda tento zásah v konkrétním případě přesáhl určitou přípustnou intenzitu takovou mírou, kterou již v demokratické společnosti tolerovat nelze. Pouhá nepřesnost citace, či záměna autora výroku, nedosahuje takové intenzity, aby z hlediska právního vedla k zásahu do osobnostního práva, pokud autor, jemuž je tvrzený výrok prisuzován, uvedl výrok obsahově obdobný (či výroky obsahově obdobné).

Odpovědnost státu za škodu

Pro potřeby posouzení nároku poškozeného na úrok z prodlení ve smyslu § 1968 a § 1970 o. z. lze soudem důvodně vyžadovat po poškozeném (v postavení potenciálního věřitele) prokázání součinnosti při předběžném uplatnění nároku podle § 14 zákona č. 82/1998 Sb., minimálně v takovém rozsahu, v jakém je žalovanou (ministerstvem) výslovně a konkrétně vyzván k doložení skutečností nutných k posouzení důvodnosti uplatněného nároku. Předběžné projednání nároku je zásadně neformální, rozhodující je tedy obsah právního jednání stran, nikoliv formální uplatnění nároku. Jestliže poškozený jako věřitel takovou nezbytnou součinnost přes řádnou výzvu neposkytne, ocitá se v prodlení ve smyslu § 1975 o. z., a za dobu, po kterou toto jeho prodlení trvá (tj. než je žalované dána možnost se s dodatečně doloženými skutečnostmi seznámit), nemůže ve smyslu § 1970 o. z. požadovat zaplacení úroku z prodlení.

Spravedlivý proces

Orgány činné v trestním řízení by v žádném případě neměly rezignovat na zjištění skutečného stavu věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, a to ani, pokud by se na tom strany shodly. Nelze akceptovat cokoliv za nesporné skutečnosti, příp. za prohlášení viny či v rámci dohody o vině a trestu, a to jen proto, že mezi stranami existuje na tom konsenzus, ač je zřejmé, že to neodpovídá pravdě.

Výpověď z nájmu bytu

Má-li být nájemce podle § 2291 odst. 3 o. z. vyzván, aby odstranil své porušení povinnosti zvláště závažným způsobem, je logické, že takové závažné porušení povinnosti musí existovat již v době podání výzvy a musí v ní být také

specifikováno. Jestliže výzva k nápravě závažného chování představuje hmotně-právní podmínku, bez níž se k výpovědi nájmu bytu nepřihlíží, je třeba dovodit, že musí směřovat (musí být doručena) vůči těm nájemcům, kterým je výpověď z nájmu bytu posléze dána. Vyplývá-li tedy z ustálené judikatury, že výpověď z nájmu bytu se doručuje oběma manželům jako společným nájemcům, je logické, aby i výzva jako zákonem předpokládaná podmínka předcházející výpovědi z nájmu bytu byla směřována a doručována jim oběma. Tento závěr je odůvodněn i tím, že jde o záležitost výjimečnou co do dopadu na daný smluvní nájemní vztah, neboť v jejím důsledku může dojít k jednostrannému ukončení nájemního vztahu ze strany pronajímatele. Nejde tedy „o pouhé upozornění v běžné záležitosti“.

Změna návrhu na zahájení řízení

Nároků z odpovědnosti za vady se nelze domáhat z titulu odpovědnosti za škodu a naopak, odlišujícím kritériem je povaha újmy. V případě újmy spočívající ve vadnosti poskytnutého předmětu sjednaného plnění se uplatní odpovědnost za vady. V případě újmy vzniklé následkem vadně poskytnutého plnění se uplatní odpovědnost za škodu.

Darování, dědictví

Bylo-li zjištěno, že zůstavitel uzavřel darovací smlouvu a návrh na vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí podle ní byl podán až po jeho smrti, pak v době smrti byl spoluvlastníkem nemovitostí a příslušný podíl patřil do aktiv dědictví. V souladu s ustanovením § 579 odst. 1 obč. zák. však také platí, že úmrtím nezanikl jeho závazek založený za jeho života darovací smlouvou, neboť z povahy věci vyplývá, že nejde o povinnost, která by byla vázána výhradně na jeho osobu. Závazek zůstavitele k darování spoluvlastnického podílu vyplývající z darovací smlouvy patřil v době smrti zůstavitele do pasiv dědictví a za tento závazek dědici podle § 470 obč. zák. odpovídají.

Zákaz tzv. překvapivých rozhodnutí vyplývá z práva na spravedlivý proces, avšak neznamená, že by žalobce a účastník řízení měli vždy znát závěry soudu ještě předtím, než vynese své rozhod-

nutí. Musí však mít možnost účinně argumentovat ke všem skutečnostem, na jejichž řešení rozhodnutí soudu spočívá. Žalobci a účastníkovi řízení by mělo být zřejmé, které otázky jsou pro řešení věci relevantní, ať už jde o otázky skutkové, nebo právní a je třeba jim umožnit, aby se ke všem těmto skutečnostem mohli vyjádřit a aby mohli účinně uplatnit své argumenty. Je proto nezbytné, aby soud žalobce a účastníka řízení poučil, že hodlá vycházet z jiné právní úpravy, jiného právního posouzení či z jiných skutkových zjištění, než mohou předvídat vzhledem k dosavadnímu průběhu řízení. Nepředvídatelným ovšem není rozhodnutí tehdy, pokud žalobce a účastníkovi řízení muselo být známo, že daná právní kvalifikace je možná.

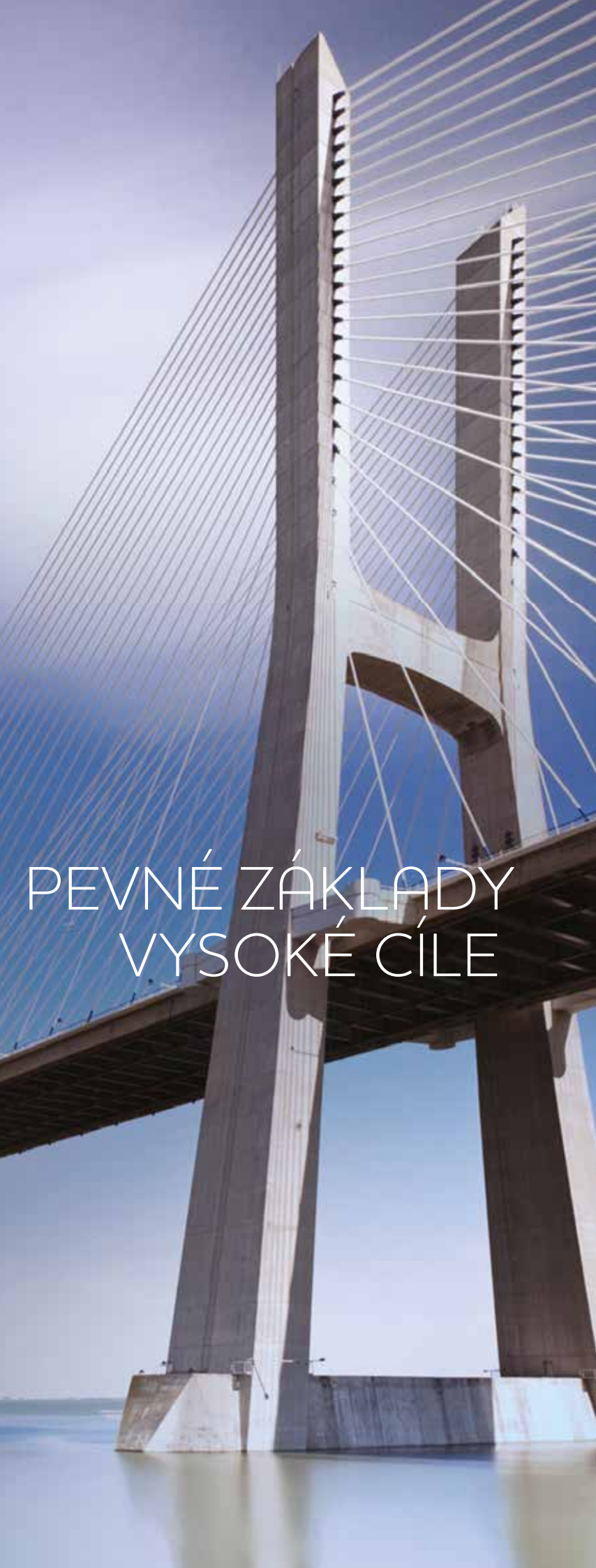
**Plné texty naleznete
na www.epravo.cz v sekci
„Soudní rozhodnutí“**

Ochrana osobnosti

Zájem na důvěře veřejnosti v soudnictví jako celek, správnost rozhodování i osobnosti soudců zvyšuje závažnost neoprávněného zásahu do profesní, ale i osobní cti soudce. K odčinění neoprávněného zásahu této intenzity nepostačuje nejen publikování stanoviska dotčené osoby, ale ani omluva. Dojde-li k neoprávněnému zásahu do profesní cti soudce zveřejněním textu vytvářejícího o něm dojem, že rozhoduje nesprávně, poškozuje tím účastníky a jeho rozhodování dává do souvislosti s nezákonnostmi, rozkrádáním společností a úmyslným poškozováním podnikatelů, jde o zásah takové závažnosti, že k jeho účinnému odčinění je nutno poskytnout zadostiučinění v penězích.

Poškození cizí věci

Cizí věci se rozumí věc, jež nenáleží pachateli, resp. nenáleží výlučně jemu. Není jí však ve smyslu tohoto ustanovení ve vztahu ke kterémukoli z manželů věc, která je v jejich společném jmění (§ 708 a násl. obč. zákoníku), protože v takovém případě každý z manželů je úplným vlastníkem celé věci. Útok jednoho z manželů vůči věci náležející do jejich společného jmění není proto trestným činem po-

PEVNÉ ZÁKLADY
VYSOKÉ CÍLE

**DUNOVSKÁ
& PARTNERS**

**BANKOVNICTVÍ A FINANCE
INSOLVENCE
FINANČNÍ RESTRUKTURALIZACE
FÚZE A AKVIZICE
KORPORÁTNÍ PRÁVO
NEMOVITOSTI
SOUDNÍ SPORY**

Individuální a aktivní přístup, výjimečná kvalita práce a osobní účast partnerů kanceláře na řešení případů je to, co nás odlišuje od konkurence a umožňuje nám dlouhodobě zachovávat nejvyšší standardy. Proto jsou klienti ochotni svěřit nám ty nejsložitější případy a důvěřovat našemu úsudku. Důvěřujte i Vy.

www.dunovska.cz

škození cizí věci podle § 228 tr. zákoníku. V případě společného jmění manželů ve smyslu výkladu pojmu cizí věc ho ustálená judikatura vykládá tak, že se pachatel nemůže dopustit trestného činu podle § 228 tr. zákoníku (též podle § 205, 173 tr. zákoníku) na věci, která je součástí společného jmění manželů. Došlo-li k zániku manželství a v souvislosti s tím zaniklo i společné jmění manželů, do doby, než bude uzavřena dohoda o vypořádání společného jmění manželů ve smyslu § 738 obč. zákoníku, nebo než bude rozhodnuto o vypořádání tohoto jmění soudem na základě návrhu některého z bývalých manželů podle § 740 obč. zákoníku, a dosud neuplynula ani doba tří let ve smyslu § 741 obč. zákoníku, vychází se ze zásady, že věci do tohoto majetku patřící stále podléhají režimu společného jmění manželů. Proto za situace, kdy jeden z bývalých manželů poškodí věc patřící do takového majetku, nejde pro něj o cizí věc ve smyslu § 228 odst. 1 tr. zákoníku.

**Plné texty naleznete
na www.epravo.cz v sekci
„Soudní rozhodnutí“**

Výpověď z nájmu

Rozhodne-li se organizační složka státu, že (opět) začne používat majetek, který dříve jako dočasně nepotřebný pronajala podle § 27 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., osoba k tomu oprávněná písemně zruší rozhodnutí o dočasné nepotřebnosti majetku vydané podle § 14 odst. 7 zákona č. 219/2000 Sb., soudu nepřisluší přezkoumávat intenzitu „potřebnosti“ užívání majetku, hodnotit, zda předmětný majetek vskutku potřebuje užívat právě nyní, zda ho bude užívat „lépe“, „účelněji“, apod. než stávající nájemce. Dal-li pronajímatel výpověď z nájmu prostor sloužícím k podnikání podle § 27 odst. 2 zákona č. 219/2000 Sb., tedy proto, že prostory, které jsou předmětem nájmu, již nesplňují podmínku jejich další nepotřebnosti pro plnění úkolů pronajímatele (§ 27 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb.), pak je výpovědní důvod naplněn bez dalšího. Intenzita potřeby užívání těchto prostor není pro účely posouzení, zda byl naplněn tento výpovědní důvod, významná. Jde o situaci obdobnou jako v případě vý-

povědi podle § 2288 odst. 2 písm. a) o. z., kdy pronajímatel vypovídá nájem bytu proto, že ho chce užívat sám, a kdy soud rovněž nezkoumá intenzitu jeho potřeby užívat právě tento byt.

Dočasné odložení trestního stíhání

Dočasné odložení trestního stíhání podle § 159b tr. ř. představuje časově ohraničený průlom do principu legality, jehož smyslem je oddálení trestního stíhání tehdy, pokud je to třeba pro objasnění trestné činnosti nebo zjištění (dalších) pachatelů. Zvláštní skupinu představují případy, u nichž zahájení trestního stíhání brání vymezené zákonné překážky (srov. § 159b odst. 3, 4 tr. ř.). Prvotní iniciativa pro dočasné odložení trestního stíhání zpravidla vychází od policejního orgánu, který tak postupuje v rámci své procesní samostatnosti. Rozhodnutí o dočasném odložení trestního stíhání nemusí být vždy úkonem vyjadřujícím souhlas státního zástupce se zahájením trestního stíhání v budoucnu, zejména pokud jím má být vytvořen procesní prostor pro další vývoj důkazní situace. Za takový souhlas by bylo namísto považovat souhlas státního zástupce s dočasným odložením jen tehdy, pokud by z tohoto úkonu jednoznačně vyplývalo již ustálené souhlasné stanovisko k budoucímu zahájení trestního stíhání konkrétního obviněného a jeho právní kvalifikaci.

Výklad projevu vůle

Výklad právního úkonu může směřovat jen k objasnění toho, co v něm bylo projevováno, a vůle jednatelce se při výkladu právního úkonu vyjádřeného slovy uplatní, jen není-li v rozporu s jazykovým projevem. Výklad právního úkonu slouží k odstranění pochybností o tom, jaká vůle jím byla projevována, výkladem lze proto pouze zjišťovat obsah právního úkonu, nelze jím však projev vůle nahrazovat, měnit či doplňovat. Pomocí výkladu není dovoleno měnit smysl a obsah jinak jasného právního úkonu. Výkladem nelze zjistit něco, co zjevně nebylo učiněno.

Diskriminace v pracovněprávních vztazích

Zásada rovného zacházení je povinnost zaměstnavatele určitým způsobem zacházet s vlastními zaměstnanci, a to

v průběhu celého trvání jejich pracovního vztahu. Zásada rovného zacházení zaručuje rovná práva zaměstnancům nacházejícím se ve stejném či srovnatelném postavení (situaci) a vyplývá z ní též požadavek, aby vnitřní předpisy či praxe zaměstnavatele bezdůvodně nezvýhodňovaly ani neznevýhodňovaly zaměstnance před ostatními srovnatelnými zaměstnanci. Diskriminace je v pracovněprávních vztazích charakterizována jako jednání (v komisivní nebo omisivní podobě) zaměstnavatele, které směřuje přímo nebo nepřímo (prostřednictvím zdánlivě neutrálních úkonů) ke znevýhodnění jednoho nebo i více zaměstnanců ve srovnání s jinými (ostatními) zaměstnanci téhož zaměstnavatele, jehož pohnutkou (motivem) jsou (zákonem stanovené) diskriminační důvody.

Povinnost zajišťovat rovné zacházení, jak je upravena v ustanovení § 16 odst. 1 zák. práce, má zaměstnavatel vůči zaměstnanci v tam uvedených oblastech. Na rozdíl od zákazu diskriminace nemusí být pohnutkou (motivem) nerovného zacházení některý z diskriminačních důvodů. Pojem „bossing“ není zákonným termínem; půjde-li o nežádoucí chování související s některým z diskriminačních důvodů, může naplnit znaky skutkové podstaty obtěžování ve smyslu § 4 odst. 1 antidiskriminačního zákona. Bude-li chybět některý z diskriminačních důvodů, může být toto chování posouzeno jako porušení povinnosti zaměstnavatele zajišťovat rovné zacházení se všemi zaměstnanci v zákonem upravené oblasti.

Pokračování v trestném činu znásilnění

Při pokračujícím jednání je třeba u znásilnění posuzovat každý dílčí útok samostatně a u každého z nich zkoumat, za jakých okolností k němu došlo. Nejde spojit a zaměňovat okolnosti, za kterých probíhaly jiné sexuální kontakty u partnerů nebo osob, které se spolu občasně pohlavně stýkají. U každého jednotlivého útoku, u každého dílčího sexuálního aktu, je třeba brát na zřetel chování poškozené, zejména jakou ochotu se sexem v konkrétní chvíli projevuje. Pro právní posouzení je rozhodné to, co vyplynulo ze zjištěných skutkových okolností, za nichž k jednotlivému dílčímu útoku došlo. Posouzení jednání pachatele jako znásilnění nebrání, že mezi jednotlivými dílčími útoky došlo k situa-

Já
volím
děti.

Koho
volíte
vy?

Ivana Tykač, ředitelka

javolimdeti.cz

WOMEN FOR WOMEN
CHARITATIVNÍ PROJEKT IVANY A PAVLA TYKAČOVÝCH

ci, že poškozená v některém případě sex odmítla a sexuálním aktivitám se bránila, v jiných s pohlavním kontaktem souhlasila. Taková situace bude spíše vzácným případem znásilnění, ale nelze ji vyloučit obzvláště v komplikovaných partnerských vztazích, kde se partneři hádají a usmířují, či mezi nimi vznikají konfliktní situace, a lze připustit, že se mohou tyto méně či více náhodné neshody promítnout i do pohlavního chování. Vždy je však třeba vycházet z vůle a dobrovolnosti obou partnerů a z toho, zda je odpor poškozené vážně míněn. Proto je důležité u každého dílčího útoku pečlivě zkoumat, za jakých okolností se posuzovaný pohlavní akt odehrál, a zda jednotlivý dílčí útok naplňuje všechny znaky skutkové podstaty trestného činu podle § 185 tr. zákoníku, a v jakých jeho alternativách.

**Plné texty naleznete
na www.epravo.cz v sekci
„Soudní rozhodnutí“**

Popření pohledávky

Jestliže žádná z oprávněných osob nepřela pořadí nevykonatelné pohledávky, pak žalobu o určení pravosti a výše takové pohledávky nelze zamítnout pro předčasnost jen proto, že přihláška má vady co do uplatněného pořadí pohledávky.

Zástavní právo, poučovací povinnost soudu

Z ustanovení § 1311 odst. 1 o. z. vyplývá, že zástavním právem může být zajištěn jak dluh, jemuž odpovídá peněžitá pohledávka, tj. pohledávka, která představuje právo na plnění v penězích (peněžitý dluh), tak dluh nepeněžitý. Zástavní právo může být zřízeno nejen k zajištění dluhu, který již vznikl, ale také za účelem zabezpečení dluhu, který má vzniknout teprve v budoucnu. Zástavním právem lze zajistit i dluh, o němž není jisté, zda vznikne, neboť jeho vznik je vázán na splnění podmínky (dluh podmíněný). Ve všech případech musí jít o dluh v určité výši nebo o dluh, jehož výši lze určit kdykoli v době trvání zástavního práva. Zástavní právo lze zřídit nejen k zajištění jednoho, ale i více takových (různých) dluhů. Ustanovení § 1311 odst. 2 o. z. upravuje tzv. globální zástavní právo, tj. zajištění souboru

dluhů bez toho, aby bylo třeba jednotlivé dluhy konkretizovat. Zajištěny tak mohou být i dluhy určitého druhu vznikající dlužníkovi vůči zástavnímu věřiteli v určité době nebo i různé dluhy vznikající vůči zástavnímu věřiteli z téhož právního důvodu. Může jít přitom i o dluhy více než jednoho druhu nebo o různé dluhy vznikající z více právních důvodů. Požadavek identifikace dluhu, pro který se zástavní právo zřizuje, lze mít za splněný, je-li v zástavní smlouvě charakterizován natolik nepochybně, aby bylo zjištělné, jaký dluh je předmětem zajištění, a aby jej nebylo možné zaměnit s jiným dluhem. Nemá-li zástavní dlužník vůči věřiteli v době uzavření zástavní smlouvy jiný dluh nebo jiné dluhy s předmětem plnění stejného druhu jako u zabezpečeného dluhu (tedy jiné dluhy zaměnitelné se zabezpečeným dluhem), je zabezpečovaný dluh v zástavní smlouvě dostatečně určitě označen i tehdy, vymezuje-li jej jen údaj o osobě dlužníka a předmětu plnění, neboť za těchto okolností je z uvedených údajů zjištělné, jaký dluh je předmětem zabezpečení, aniž by ho bylo možné zaměnit s jiným dluhem zástavního věřitele vůči dlužníkovi. Jde-li o vymezení ještě nedospělého dluhu, jehož výše není v době uzavření zástavní smlouvy známa, nebo o vymezení více dluhů v rámci tzv. globálního zástavního práva, postačí v zástavní smlouvě podle ustanovení § 1312 odst. 1 části druhé věty za středníkem o. z. ujednat, do jaké nejvyšší výše jistiny se zajištění poskytuje.

Vada řízení spočívající v porušení ustanovení § 118a odst. 1 až 3 o. s. ř. je v odvolacím řízení napravitelná tím, že potřebné poučení poskytne účastníkovi řízení místo soudu prvního stupně odvolací soud, který též provede důkazy označené účastníky na základě tohoto poučení, jen tehdy, nedostal-li soud prvního stupně řádně své poučovací povinnosti a způsobilo-li to, že odvolatel neunesl břemeno tvrzení nebo důkazní břemeno a že proto neměl ve věci úspěch. Nesplnění poučovací povinnosti zákon v těchto případech nepovažuje za vadu řízení, a tedy odvolacímu soudu ani neumožňuje, aby jen z tohoto důvodu zrušil rozhodnutí soudu prvního stupně [§ 219a odst. 1 písm. a) o. s. ř.]. Vyplývala-li potřeba uvést další tvrzení nebo důkazy z odlišného právního názoru odvolacího soudu, je porušení ustanovení § 118a odst. 1 až 3 o. s. ř. ze strany soudu prvního stupně vadou řízení (srov. § 213b odst. 2

o. s. ř.). Právní názor odvolacího soudu je totiž v tomto případě považován za „příčinu“ toho, proč soud prvního stupně nesplnil poučovací povinnost podle ustanovení § 118a odst. 1, 2 a 3 o. s. ř. Vzhledem k tomu, že poučovací povinnost je v ustanovení § 118a o. s. ř. založena na objektivním principu a že tedy není významný důvod, proč ji soud prvního stupně nesplnil, došlo za řízení před soudem prvního stupně – objektivně vzato – bez ohledu na jeho „příčinu“ k porušení § 118a o. s. ř. V takovém případě odvolací soud sám nemůže zjednat nápravu poskytnutím poučení podle § 118a odst. 1, 2 nebo 3 o. s. ř., neboť by to v rozporu s ustanovením § 213b odst. 1 o. s. ř. vedlo k uplatnění nových skutečností nebo nových důkazů, ačkoliv to ustanovení § 205a o. s. ř. neumožňuje. Výjimka ze zákazu uplatnění nových skutečností a důkazů uvedená v ustanovení § 205a písm. d) o. s. ř. se totiž v tomto případě neuplatní, neboť odvolatel neměl ve věci úspěch nikoliv proto, že by (podle závěrů soudu prvního stupně) neunesl břemeno tvrzení nebo břemeno důkazní, ale z důvodu, že soud prvního stupně dospěl (podle názoru odvolacího soudu) k nesprávnému právnímu posouzení věci. V takovém případě musí mít uvedená vada řízení za následek zrušení rozhodnutí soudu prvního stupně podle ustanovení § 219a odst. 1 písm. a) o. s. ř.

Odměna advokáta

Pokud soud přizná odměnu advokátovi za výkon funkce opatrovníka ustanoveného soudem osobě, již se nepodařilo doručit na adresu v cizině s odkazem na tarifní hodnoty stanovené v § 9 odst. 5 advokátního tarifu, jehož část ve slovech „jehož pobyt není znám,“ byla zrušena nálezem sp. zn. Pl. ÚS 4/19 pro rozpor s principem rovnosti a právem získávat prostředky pro své životní potřeby prací, zasáhne do základních práv advokáta zaručených čl. 26 odst. 1 a 3 Listiny základních práv a svobod.

Insolvenční návrh

Vydání jiného rozhodnutí o insolvenčním návrhu ve smyslu ustanovení § 142 insolvenčního zákona a jeho zveřejnění v insolvenčním rejstříku brání pozdějšímu (dodatečnému) určení, že účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení a dosud vydaná předběžná opatření zaniknou až právní mocí takového jiného rozhodnutí o insolvenčním návrhu.

Wellness & spa hotel Villa Regenhart

Pokud chcete zažít letní pobyt v luxusním a romantickém hotelu, neváhejte navštívit Wellness & spa hotel Villa Regenhart v Jeseníku. Kromě poklidného lenošení v hotelovém wellness centru si můžete užít výlety na řadu oblíbených turistických míst. Poznejte v rámci letní dovolené v tuzemsku kouzlo neobarokní noblesy a elegance.

Překrásnou neobarokní vilu, která dnes slouží jako wellness hotel, nechal v roce 1898 postavit průmyslník Ernst Regenhart pro svoji rodinu. Z jejich původně nevelké tkalcovské manufaktury se stal obrovský výrobní komplex, který celou oblast Jeseníků proslavil a jehož výrobky svého času dobývaly svět.

Wellness & spa hotel Villa Regenhart spadá do čtyřhvězdičkové kategorie, o čemž samozřejmě vypovídá i design interiéru a vybavenost pokojů. Vila oplývá zdobnou architekturou, díky které je hotel ze všech stran fotogenický. Trocha starobylosti zůstala i na recepci hotelu, kde můžete obdivovat nejen jedinečný dobový interiéř, ale i původní schodiště a dokonalou repliku původního lustru.

Všechny pokoje a apartmány jsou vybaveny bezdrátovým Wi-Fi připojením, satelitní televizí, minibarem, pracovním prostorem a koupelnou s vanou nebo sprchovým koutem. Pokoje jsou konstruovány tak, že je mohou navštěvovat jednotlivci, zamilované páry nebo i rodiny s dětmi či početnější skupinky přátel.

Vybavenost hotelu je opravdu rozmanitá. V přízemí nalezneme stylovou restauraci, ve které nechybí bar, šachový stůl ani pohodlná křesílka. Salónek, jehož interiéř zkrášlují starožitné komody, je určený pro snídaně formou švédských stolů, na kterých si pochutná každý náročný strávník. Stylové prostory hotelu jsou ideálním místem pro konání romantických svateb, slavnostních setkání i firemních akcí.

Specialitou hotelové restaurace jsou několikachodová romantická a degustační menu. Složení těchto zážitkových menu jsou pravidelně obměňována s ohledem na roční období, veškeré suroviny dodávají regionální výrobci. Kromě toho se tu pravidelně konají tematicky zaměřené degustační eventy, například velikonoční menu. Návštěva hotelové restaurace je vždy pohlazením chuťových buněk. Za slunného počasí můžete pocít z výborného jídla ještě umocnit výhledem z venkovní terasy, ze které budete moci sledovat zeleň hotelové zahrady a přilehlého parku. Hotel navíc nabízí svou vlastní značku piva, na kterém si jistě pochutná každý správný Čech i cizinec.

Villa Regenhart samozřejmě nezapomíná ani na ty, kteří chtějí ke své dovolené

přidat i trochu relaxace. O dokonalé pohodlí hostů je postaráno v nově zrekonstruovaném, luxusním wellness centru, vybaveném relaxačním bazénem s masážním vodopádem a římskými lavicemi. U odpočinkové zóny nemůže chybět ani venkovní vírivka, ve které si můžete vychutnat perličkovou koupel pod širým nebem. Pro milovníky saunování je k dispozici saunový svět, který nabízí finskou, solnou i parní saunu s ochlazovacím bazénkem. Wellness nabídka zahrnuje širokou škálu wellness a spa procedur, zejména masáží, zábalů a jiných rituálů. Hosté, kteří preferují především soukromí, využijí privátní wellness, kde je návštěvníkům kromě diskrétnosti poskytnuta skvělá kombinace jacuzzi, finské sauny a vyhřívaného vodního lůžka. V intimní atmosféře wellness a saunového světa se Vám budou věnovat vyškolení terapeuti a maséři.

K odpočinku patří bezpochyby i poznávání nových míst a krás naší republiky. Poloha Villy Regenhart umožňuje jejím návštěvníkům širokou škálu výletů. Vydat se můžete do proslulých Priessnitzových léčebných lázní nebo na rozhlednu Zlatý chlum. Krásný zážitek nabízí návštěva Rejvízu s rašelinovými jezírky, výjezd lanovkou z Ramzové na Šerák, jedinečný samoobslužný lesní bar nebo prohlídka ruční papírny v lázních Velké Losiny.

Villa Regenhart je tedy ideálním místem pro odpočinek i nezapomenutelné zážitky. Prožijte svoji dovolenou či víkend na kouzelném místě s perfektním servisem a špičkovými službami. Nechte se hýčkat v rukou profesionálů.

MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

Společnost **MT Legal s.r.o.**, advokátní kancelář poskytuje komplexní právní a poradenské služby pro veřejný a soukromý sektor v rámci celé ČR, a to prostřednictvím svých právních specialistů.

NABÍZENÉ SLUŽBY

- komplexní právní poradenství
- poradenství dodavatelům a zadavatelům veřejných zakázek
- kontrola nabídek dodavatelů, administrace zadávacích a koncesních řízení
- zpracování právních rozborů a analýz
- zastupování v soudních, správních a arbitrážních řízeních
- přednášková činnost, metodická podpora

HLAVNÍ SPECIALIZACE

- právo veřejného investování (veřejné zakázky, koncese, projekty PPP, veřejná podpora, strukturální fondy EU)
- právo EU
- právo duševního vlastnictví, právo ICT
- energetické právo
- stavební právo
- horní právo
- právo životního prostředí
- zdravotnické právo
- vodní a lesnické právo
- právo obchodní, občanské, správní, pracovní
- arbitráže a investiční spory

■ BRNO

- Jakubská 121/1, 602 00 Brno 2
- +420 542 210 351

■ PRAHA

- Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha 2
- +420 222 866 555

■ OSTRAVA

- Bukovanského 1345/30, 710 00 Ostrava
- +420 596 629 503

- info@mt-legal.com
- www.mt-legal.com

Bilance a plány rezidenčních developerů

Poptávka po vlastnickém bydlení navzdory zvyšujícím se sazbám hypoték stále trvá. Podle analýzy společností Trigema, Skanska a Central Group se v Praze vloni prodalo 7 450 nových bytových jednotek, což je nejvíce za posledních 13 let. Přispěla k tomu i snaha lidí ochránit své úspory před rostoucí inflací, kdy právě nákup nemovitosti je aktuálně považován za jednu z nejbezpečnějších investic.

Není proto divu, že rezidenční developéři hodnotí loňský rok jako velmi úspěšný a do roku 2022 jde řada z nich s velmi ambiciózními plány. Ačkoli nabídka nového bydlení stále ještě nedokáže pokrýt poptávku, získalo vloni v Praze stavební povolení více než 9 500 bytů, což je nejvíce od roku 1997, od něhož jsou dostupná data.

YIT

Společnost vloni prodala 352 nových bytových jednotek. V realizaci má aktuálně 5 pražských projektů – Parvi Cibulka, Koti Libeň, Vesi Hostivař, Suomi Hloubětín a Lappi Hloubětín. Letos plánuje zahájit výstavbu a dát do prodeje více než 600 bytů. Nové projekty chystá například v Praze 5, 9, 11, 12 a 15 a uvažuje také o lokalitách v blízkosti hlavního

města. Zároveň YIT v České republice v souladu s finskou mateřskou firmou změnila svou korporátní strategii: nadále již nenabízí služby spojené s nájemním bydlením, ale bude se plně soustředit na svůj hlavní byznys – tedy na výstavbu a prodej bytových a polyfunkčních objektů. V případě zájmu institucionálních investorů o nákup bytových domů jako celku je YIT připravena ke spolupráci, nicméně nebude nabízet služby související s pronájmem a správou nemovitostí.

AFI Europe Czech Republic

AFI Europe již před časem zvolila opačnou strategii než YIT: od řady úspěšně dokončených rezidenčních projektů vlastnického bydlení v hlavním městě (např. několikafázové projekty Tulipa Rokytka, Tulipa Modřanská rokle či Tulipa Třebešín) přešla k výstavbě nájem-

ního bydlení pod značkou AFIHOME. Nyní v Praze staví již čtyři budovy ve třech rezidenčních projektech. A právě letošní rok bude pro společnost milníkem v realizaci nové strategie. Plánuje totiž zkolaudovat hned tři nájemní projekty AFIHOME – Karlín v Praze 8, Třebešín v Praze 3 a Kolbenova v Praze 9

AFIHOME Karlín (AFI Europe Czech Republic)

(v rámci rostoucí nové multifunkční čtvrti AFI City), kde bude dokončena první ze dvou nájemních budov. Po dokončení a nastěhování rezidentů se AFI ve svých projektech bude starat o celkovou správu prostor. Kromě nájemního bydlení AFI Europe vloni zkolaudovala a z velké části vyprodala luxusní vilové domy Tuřilpa Třebešín.

Geosan Development

Společnost zkolaudovala a kompletně vyprodala 1. fázi Rezidence Neklanka na rozhraní pražského Smíchova a Radlic, na níž navázala výstavba druhé etapy. Také v ní již má své majitele většina bytů. Geosan Development aktuálně staví rovněž Rezidenci Radimova Břevnov v Praze 6 u parku Kajetánka, která má být dokončena v létě příštího roku. I zde je většina bytů již prodána. Současně společnost vloni doprodala 62 z celkem 108 pozemků v Choťánkách u Poděbrad ve Středočeském kraji určených pro individuální výstavbu rodinných domů. Nyní Geosan Development plánuje spuštění prodeje cca 300 bytů ve dvou nových pražských projektech – oba jsou zatím v přípravné fázi.

Rezidence Radimova Břevnov (Geosan Development)

PSN

Společnost se po více než 20 let svého působení hodně věnovala rekonstrukcím činžovních domů a pronájmu bytů i kanceláří, nicméně v současné době se ve velkém soustředí i na novou výstavbu rezidenčních a polyfunkčních projektů. Vloni prodala 294 bytových jednotek a do příštích 5 let má velké ambice: plánuje výstavbu 3 000 nových bytů v 25 projektech v celkové investici

přes 11 mld. Kč. Dalších 10 miliard Kč má developer připravených na nové akvizice. Vloni PSN koupila pozemek na Vinohradské ulici, kde bývala budova Transgas. Vznikne zde nový, převážně bytový projekt ve spolupráci s developerem Penta Real Estate. Výstavba by mohla začít v roce 2024. K dalším velkým projektům se řadí např. konverze areálu dosavadní továrny Koh-i-noor ve Vršovicích, kde vznikne cca 550 bytů a prostory pro obchody a služby. Aktuálně má PSN ve výstavbě 10 projektů: mezi nejzajímavější patří budova Vanguard v pražských Modřanech. Zde vzniká přestavbou bývalé továrny Microna celkem 150 loftů ve 14 patrech. K právě spuštěným projektům se řadí i Rezidence U Sv. Štěpána – rekonstrukce souboru tří měšťanských domů v centru Prahy. PSN se vedle vlastnického bydlení chce nadále věnovat i bydlení v činžovních domech: některé projekty proto postaví čistě jako nájemní.

JRD

JRD Development, developerská divize skupiny JRD Group, jako český lídr na trhu s nízkoenergetickým a zdravým bydlením vloni prodala byty, komerční pro-

story a pozemky v hodnotě 1,054 mld. Kč. Ke zkolaudovaným projektům v uplynulém roce patří Rezidence Michelangelova a Na hvězdárně Třebešín (oba v Praze 10) či Kratochvíle Stochovská v Praze 6. Začala také stavět luxusní projekt Císařská vinice, který vyroste na místě bývalé smíchovské viniční usedlosti Císařka. Letos má JRD ve výrobě a výstavbě celkem zhruba 1 500 bytů (např. v projektech Vital Kamýk v Praze 12, Bohdalecké kvarteto v Praze 4, Green Port Strašnice a Re-

zidence Silver Port v Praze 10, přičemž dva posledně jmenované má v plánu letos zkolaudovat). Zároveň pracuje na projektech velkých územních celků, které začne prodávat v příštích letech. Také JRD se netají velkými plány: vloni koupila 10 ha pozemků. Jejich součástí je také území o 4,7 ha, kde se chystá realizovat celou čtvrť o 1 300 bytech. Navíc má JRD v plánu vstoupit i do segmentu rekreačních nemovitostí v atraktivních českých horských lokalitách.

UBM Development Czechia

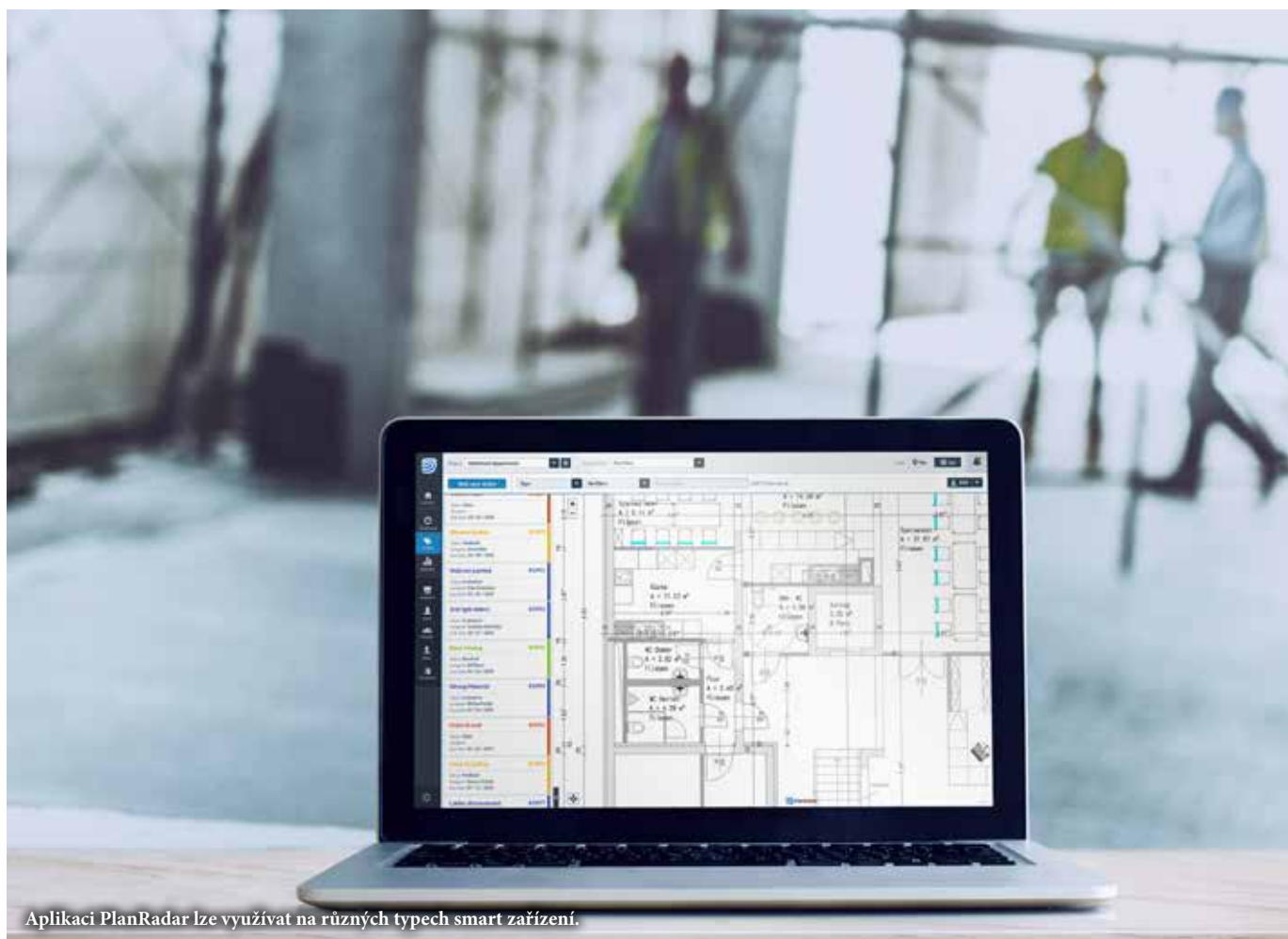
Společnost, která se vedle bydlení soustředí také na výstavbu kanceláří a hotelů (k úspěšné kolaudaci např. dovedla rekonstrukci více než 100 let starého bývalého Cukrovarnického paláce na Senovážném náměstí v centru Prahy, který se nyní stává sídlem luxusního hotelu Andaz Prague), vloni položila základní kámen svého aktuálně největšího rezidenčního projektu v hlavním městě: komplexu Arcus City v Praze 5. Projekt realizuje v několika fázích, přičemž po úspěchu prodeje první fáze se 100 byty dala vloni do prodeje i druhou fází s 50 byty. V plánu je ještě výstavba poslední třetí fáze, jejíž součástí budou kromě 66 bytů i rodinné domy. V joint venture se společností Crestyl také UBM vloni zkolaudovala rezidenční komplex Neugraf na pražském Smíchově. Letos má společnost v plánu získat jednu až dvě nové rezidenční akvizice, přičemž cílí na velikost projektů přesahujících 100 bytových jednotek.

Arcus City
(UBM Development Czechia)

PlanRadar: účinný nástroj digitalizace ve stavebnictví

Stavebnictví je po automobilovém průmyslu největším znečišťovatelem naší planety (podle informací z konference Saint Gobain Forum 2021 se stává odpadem až 37 % materiálu použitého na stavbě). V poslední době tolik skloňovaná digitalizace tohoto odvětví by mohla významně přispět k tomu, aby se nepříznivá situace postupně obracela k lepšímu.

Aplikaci PlanRadar lze využívat na různých typech smart zařízení.

Stejně jako zemědělství je však i stavebnictví poměrně rigidní a dost rezistentní k využívání současných moderních technologií při plánování, výstavbě i provozu nemovitostí. Přitom musí aktuálně čelit velkým problémům: vedle rychle rostoucích cen stavebních materiálů k nim patří i nasazení velkého počtu pracovníků na nejrozličnějších stavbách, kteří zejména kvůli pokračující pandemii covidu-19 čím dál více chybějí. Mezi nástroje digitalizace, které mohou významně šetřit čas, peníze i lidské zdroje a přinést do stavebních projektů také vyšší kvalitu provedení, patří PlanRadar – snadná a efektivní aplika-

ce, kterou mohou používat všichni, kdo působí na stavebním a realitním trhu.

Využití v celém životním cyklu nemovitostí – od plánování až po její provoz

PlanRadar je softwarové řešení pro stavební a realitní profesionály, které funguje na bázi SaaS (z anglického Software as a Service – „software jako služba“). Svým uživatelům (jimiž mohou být např. architekti, developři, projektoví manažeři a stavbyvedoucí při plánování a výstavbě, property a facility manažeři při správě a provozu budovy, auditori, inspektoři nemovitostí aj.) umožňuje velmi snadné

online připojení ke cloudové aplikaci. Tu lze využívat ve všech prohlížečích a typech chytrých telefonů či tabletů (iOS, Android a Windows). S jejím využitím lze zaznamenávat, sdílet a komentovat veškeré informace o budově prakticky kdykoliv a odkudkoliv prostřednictvím digitálních stavebních plánů nebo BIM modelu – ať už se jedná o stavební dokumentaci a dozor na stavbě, řízení závad a úkolů, předávání projektů, certifikaci budov či jejich následnou údržbu a správu. Komentáře je možné přidávat ve formě textu, obrázků, fotek, hlasových zpráv či dokumentů všeho druhu. Celé to znamená opravdový digitální posun od

Schody Home Bar, Zámecké schody 8, Praha 1, tel. 739 579 839, @SchodyHomeBar

Outlooku, WhatsAppu či excelovských tabulek, jejichž kombinaci dnes stavební a realitní profesionálové nejčastěji používají.

Digitalizace pracovního postupu prostřednictvím aplikace PlanRadar od samého začátku až do konce projektu zlepšuje spolupráci mezi všemi účastníky stavebního procesu. Díky transparentní online komunikaci jsou ti, kdo pracují z kanceláří, kdykoli propojeni s pracovníky na stavbě a s externími dodavateli. Tímto způsobem, kdy se stav projektu ukazuje vždy v reálném čase a se všemi aktualitami, odpadá nutnost tvorby zpětných reportů. Navíc se snižuje chybovost – a také lze snadněji a efektivněji řešit případné problémy. To vše přirozeně šetří čas: například projektoví manažeři uvádějí, že jim práce s aplikací PlanRadar dokáže ušetřit až 7 hodin týdně.

Využívání aplikace PlanRadar se však neomezuje jen na přípravu projektů a jejich výstavbu, ale na celý životní cyklus nemovitosti. Při správě objektů mají uživatelé opět v reálném čase k dispozici veškeré informace o budově a také o kapacitě zdrojů v týmu. To usnadňuje jak plánovanou údržbu, tak řešení nečekaných událostí a oprav. Veškerá přijatá rozhodnutí přitom zůstávají v aplikaci bezpečně a transparentně uložena. Aplikace PlanRadar, která pracuje v souladu s průmyslovými standardy a certifikáty GDPR a ISO 27001, navíc sama nabízí řadu bezpečnostních funkcí jako šifrování, dvoufázové ověření či zabezpečení pomocí biometrie.

PlanRadar dynamicky roste. Rozvíjí se i v Česku a na Slovensku

PlanRadar byl jako technologický startup založen v roce 2013 ve Vídni. Dnes má i svůj téměř 10členný tým, který se zaměřuje na ČR a Slovensko. Za pouhých 18 měsíců od investičního kola série A, v němž společnost získala od investorů 34 milionů dolarů na rozjezd podnikání, zaznamenala nárůst příjmů o více než 250 %. Zároveň více než zdvojnásobila zákaznickou základnu. Letos v lednu pokračovala investičním kolem série B, během kterého nashromáždila 69 milionů dolarů od renomovaných fondů v čele s Insight Partners z USA a Quadrille Capital z Francie na svůj další rozvoj. (Vybraná částka je mimochodem třetí

největší v rakouské historii série B. A zároveň je rekordní, pokud zohledníme, že se jedná o B2B společnost, která necílí na širokou veřejnost, ale na specializované firmy – v tomto případě ze sektoru stavebnictví a realit.)

PlanRadar jako Inovativnímu softwarovému řešení důvěřují nejen investoři, ale také samotní zákazníci: v současnosti je to 14 500 společností, přičemž denně tuto aplikaci využívá 100 000 profesionálů ve více než 60 zemích světa. Mezi její klienty patří jak velké nadnárodní společnosti jako Bouygues, CBRE, Siemens, Strabag, Allianz či Intersport, tak i lokální podnikatelé či samostatně výdělečně činné osoby (např. auditoři či inspektoři nemovitostí). V České republice služby PlanRadaru využívá například developer CTP, stavební společnosti BAK, Metrostav, Imos Brno a HSF System, či firmy zajišťující údržbu a správu nemovitostí jako Awigo nebo Trade Centre Praha. Na Slovensku patří

mezi zákazníky PlanRadaru mj. developeri HB Reavis a Reino, stavební firma Stavflex nebo společnosti Armatrade GRP a ProCienta Group, působící v oblasti řízení staveb.

„Díky tomu, že se nám podařilo zavést PlanRadar jako přední světovou technologickou platformu, se můžeme podílet na transformaci celého odvětví, které se dlouhou dobu zdráhalo přejít k digitálním technologiím. Ukazuje se, že pokud lidem poskytnete intuitivní platformu, která jim usnadní práci, a navíc ji zkombinujete s vysoce kvalitními podpůrnými službami, pak přijímají i ty nejmodernější technologie s otevřenou náručí,“ komentuje Sander van de Rijdt, spoluzakladatel a výkonný spolutvůrce společnosti PlanRadar. ☺

Více o aplikaci PlanRadar na www.planradar.com

BRODEC & PARTNERS

— L A W F I R M —

KORPORÁTNÍ PRÁVO
ZÁVAZKOVÉ PRÁVO
VEŘEJNÉ ZAKÁZKY
VEŘEJNÁ PODPORA
ČERPÁNÍ Z FONDŮ EU
INSOLVENČNÍ PRÁVO

SPORTOVNÍ PRÁVO
FÚZE A AKVIZICE
MEZINÁRODNÍ PRÁVO SOUKROMÉ
PRÁVO MEZINÁRODNÍHO OBCHODU
PRÁVO NEMOVITOSTÍ
STAVEBNÍ PRÁVO

VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ

BRODEC&PARTNERS, s.r.o., advokátní kancelář, Rubešova 162/8, 120 00 Praha,
Tel.: +420 224 247 215, Fax: +420 224 247 215, Email: info@akbrodec.cz,
Web: www.akbrodec.cz

UBM zkolaudovala luxusní lifestylový hotel Andaz Prague

Společnost UBM Development Czechia dovedla k úspěšné kolaudaci dlouhou a náročnou rekonstrukci více než 100 let starého bývalého Cukrovarnického paláce na Senovážném náměstí v centru Prahy. V historické budově se otevírá luxusní pětihvězdičkový hotel Andaz Prague o 176 pokojích, který je premiérou pro vstup renomované sítě Hyatt do České republiky.

„Hotel Andaz Prague, nejvyšší řada nadnárodního řetězce luxusních hotelů Hyatt, je za téměř 30letou historii UBM v České republice naší vůbec největší investicí – a to již máme v ČR za sebou řadu velkých a náročných realizací, například multifunkční komplex Anděl City v Praze 5. Velmi nás těší, že si síť Hyatt vybrala pro svůj vstup do ČR právě náš projekt. Lokality totiž velmi pečlivě zvažuje: po celé Evropě má jen čtyři hotely – ve Vídni, Mnichově, Londýně a Amsterdamu. Praha tak je pátou,“ uvádí jednatel UBM Development Czechia Josef Wiedermann.

Rekonstrukce více než stoletého objektu na Senovážném náměstí s nepravidelným protáhlým pětiúhelným půdorysem se nesla v duchu elegance a nadčasovosti. „Při realizaci hotelu Andaz Prague jsme využili především svých zkušeností z rekonstrukce historické budovy z roku 1897 na Zvonáři v Praze na Vinohradech na luxusní hotel Le Palais Art Prague. Protože budova původního Cukrovarnického paláce na Senovážném náměstí je kulturní památkou, náš tým designérů s ní pracoval mimořádně citlivě. V hotelu jsme například zachovali původní okna, dveře, štukovou výzdobu i krby. Při rekonstrukci jsme úzce spolupracovali s památkáři. Historická hodnota budovy s její autentickou atmosférou tak zůstala zachována, a přitom je přizpůsobena současnému životnímu stylu,“ vysvětluje architekt UBM David Lukas a dodává: „V projektu jsme samozřejmě (i když se jedná o rekonstrukci) naplnili také motto UBM „green, smart and more“ s důrazem na ekologické a udržitelné prvky. Použili jsme například v co největší míře přírodní materiály: jako příklad lze uvést masivní dřevěné podlahy. Na ploché střechy ve vnitrobloku jsme vysadili extenzivní zeleň, která napomůže zmírňování efektu městského tepelného ostrova.“

Interiéry pokojů hotelu Andaz Prague.

© Cristina Garcia Lee

S ohledem na výjimečný genius loci místa

Vedle luxusního ubytování je součástí hotelu také fitness a wellness centrum, gastronomické provozy i 450 m² prostor pro pořádání nejrůznějších akcí. V nájemních jednotkách v přízemí působí mj. pobočka Fio banky. Z původní zasedací místnosti vedení Asekuračního spolku cukrovarníků, umístěné v místku vedoucímu k Jindřišské věži, se stala stylová konferenční místnost. Nový účel historicky cenných prostor je tak velmi podobný tomu původnímu. „Celý projekt Andaz Prague jsme do posledních detailů řešili se společností Hyatt, abychom dodrželi náročné standardy vybavení hotelu,“ uzavírá David Lukas.

© Cristina Garcia Lee

V budově bývalého Cukrovarnického paláce v centru Prahy si v době Rakouska-Uherska (v letech 1912–1916) nechal spolek cukrovarníků podle návrhu architekta Josefa Zascheho a sochaře Franze Metznera postavit monumentální palác v neoklasicistním stylu. Už v té době se budova stala výraznou dominantou náměstí. Po druhé světové válce sloužila různým účelům, po roce 1989 byla jejím majitelem i zkrachovála Investiční a poštovní banka. Od roku 1993 je palác památkově chráněn. Od té doby ještě několikrát změnil majitele, až přišla společnost UBM a rozhodla se mu vtisknout nový život.

© Cristina Garcia Lee

Češi dávají přednost ojetým autům. Na co by si měli dát pozor při jejich nákupu a jakou mají záruku?

Téměř dvě třetiny Čechů, tedy 63 % z nich, si pořizují ojetá auta, dalších 12 % pak preferuje zánovní předváděcí vozy a pouze jedna čtvrtina dává přednost zbrusu novým modelům. Prozradil to výzkum agentury Behavio z června roku 2019. Přičemž zájem o automobily z bazaru za poslední dva roky roste, důvodem mohou být delší čekací lhůty, finanční důsledky koronakrize a zároveň zvýšený zájem o vlastní dopravu místo MHD.

Podle dat Svazu dovozců automobilů za rok 2021 počet dovezených ojetých automobilů v posledních měsících převyšuje v registracích počet nových, přičemž celkový počet dovezených vozů z druhé ruky letos meziročně vzrostl o 23,2 %. Zvýšení poptávky po ojetých autech dokazují i data Asociace obchodu ojetými automobily za minulé léto, během kterého například program Škoda Plus zaznamenal prodejní rekordy, kdy se v září minulého roku v rámci programu prodalo meziročně o 45 % více automobilů.

Při koupi automobilu v autobazarech je však potřeba dodržovat jistá pravidla.

„Víc než kde jinde zde platí staré známé přísloví: dvakrát měř, jednou řež. Nákup ojetého auta v bazaru sice může být stejně bezpečný jako nákup nového vozu v autosalonu, je ale potřeba se na jeho koupi poctivěji připravit a ohlídat si potřebná pojištění,” upozorňuje Tomáš Smolík z pojišťovny právní ochrany D.A.S.

Kromě ceny je třeba vyjednat i dobrou smlouvu

Důležité je mít na paměti, že ojeté vozy s sebou mohou nést i dodatečné výdaje, které prodejní částka nezahrnuje. Mezi ně mohou patřit například poplatky za přihlášení vozu, povinné ručení nebo

za případné opravy, které investici o několik tisíc prodraží. V lednu a únoru je však možné pořídit automobil výhodněji – ceny aut jsou nejnižší (na začátku roku se totiž stávají automaticky staršími, což snižuje jejich hodnotu).

„Cena ale není vše, základem každého nákupu je kupní smlouva. Tu občanský zákoník připouští v písemné i ústní podobě. Ať už ale kupujete auto od kolegy z práce nebo známého, vždy je lepší smlouvu sepsat písemně,” říká Tomáš Smolík. V případě nákupu od fyzické osoby se mohou smluvní strany dále dohodnout, že se kupující vzdává práv na reklamaci vad podle § 1916 občanského

zákoníku – to je sice výhodné pro prodejce, nikoliv však pro kupce.

Pokud auto ale pořizujete v autobazaru, písemná smlouva by měla být samozřejmostí a bazary navíc musí dodržovat veškeré povinnosti vyplývající ze zákona o ochraně spotřebitele (č. 634/1992 Sb.), tedy pokud vozidlo kupujete jako spotřebitel.

Kupní smlouva musí určit, kdo komu a za jakou cenu auto prodává. V případě ojetých vozů je ale vhodné dbát i na detaily a podrobné specifikace, mezi které se samozřejmě řadí daná výše ceny, termín a způsob úhrady, značka auta, jeho model či rok výroby, ale také objem a číslo motoru, VIN kód, RZ (SPZ), konkrétní barva, seznam příslušenství, platnost STK a emisí, čísla TP a OTP, počet předchozích majitelů, všechny evidované vady či předchozí nehody (pokud ano, tak čím více informací či fotografií k nehodě, tím lépe), záznamy v servisní knížce a stav tachometru. Podrobný popis stavu vozidla je důležitý pro eliminaci případných následných sporů mezi účastníky smlouvy.

Uzavřením smlouvy a převzetím auta ale proces nekončí. Do 10 dnů od koupě totiž musí dojít k jeho přepisu na nového majitele, jinak mu hrozí pokuta až 50 tisíc korun. K přepisu ale lze i zplnomocnit jinou osobu, ale vždy si na splnění této povinnosti dejte dobrý pozor (řešit přepis vozidla až po letech se může ukázat jako velmi komplikované a s nejistým výsledkem), a je možné jej provést na jakémkoliv úřadě s rozšířenou působností. Na vybraný automobil ale není nutné mít naspořenou celou částku – i bazary totiž většinou nabízí možnost financování pomocí leasingů a úvěrů.

Od koho ojetý vůz můžete koupit a jakou u nich máte záruku?

„Prodejců, u kterých je možné ojetý vůz koupit, je mnoho. Typově si ale můžete vybrat z různých zdrojů, jako jsou autobazary, soukromníci nebo autorizovaní prodejci. Každý z nich má přitom samozřejmě své výhody a nevýhody,” vysvětluje Tomáš Smolík.

Výhodou autobazarů je v prvním řadě široká nabídka a nemalá pomoc s vyřízením potřebných dokumentů. Stále ale existují bazary, které svým zákazníkům

zatajují vady, bývalé bouračky nebo stáčeji tachometry, aby automobil mohly prodat za vyšší cenu. Je tedy důležité si předem poctivě přečíst reference prodejny nebo si přímo ověřit stav automobilu podle jeho VPZ či VIN kódu (například na internetových databázích jako je CarVertical.com, kontrolatachometru.cz apod.). Přičemž u autobazarů v západních zemích je vyšší šance sehnat ojeté auto vyšší třídy za lepší cenu než na českém trhu.

Dle ustanovení §2165 odst. 1 platí, že jste oprávněna uplatnit u prodávajícího vady, které se u vozidla vyskytnou v době 24 měsíců od jeho převzetí, tato doba byla v souladu se zákonem v kupní smlouvě zkrácena na dobu jednoho roku. Pro vady skryté pak platí, že pokud byly reklamovány do 6 měsíců od koupě, má se za to, že existovaly v okamžiku prodeje.

Shora uvedená obecná odpovědnost prodávajícího za vady však není absolutní, tedy prodávající neodpovídá za všechny existující či později projevené vady a občanský zákoník vylučuje odpovědnost prodávajícího v těchto případech:

- a) u věci prodávané za nižší cenu na vadu, pro kterou byla nižší cena ujednána,
- b) na opotřebení věci způsobené jejím obvyklým užíváním,
- c) u použité věci na vadu odpovídající míře používání nebo opotřebení, kterou věc měla při převzetí kupujícím, nebo
- d) vyplývá-li to z povahy věci.

V případě použitého zboží lze navíc sjednat záruku jen poloviční, tedy 12 měsíců.

Na internetu poté můžete čím dál častěji narazit na osobní inzeráty, které vás propojí přímo se soukromými majiteli aut, jenž je tak bez provize autobazaru možné odkoupit za nižší cenu. Pokud se ale zrovna nevyznáte v technické stránce věci, ověřte si pro jistotu stav auta u odborníka. Jeho pozdější reklamace by totiž byla mnohem komplikovanější než v případě autobazaru, který má více povinností. V případě koupě ojetiny od soukromé osoby totiž nelze uplatnit právní úpravu ochrany spotřebitele, reklamaci je možné provést jen na tzv. skryté vady a samozřejmě i zde záleží, jak je stav vozidla popsán v kupní smlouvě, i od toho se mohou odvíjet vaše možnosti reklamace

(zde nebude rozpor mezi ve smlouvě deklarovaným a skutečným stavem), případně zda nebude smluvně reklamace vyloučena (viz výše).“

Poslední zmiňovanou možností je nákup auta od takzvaných autorizovaných prodejců, kteří jsou ze všech variant nejspolehlivější, ale zároveň také nejdražší. Prodávají totiž auta pouze od značek, se kterými mají nasmlouvané striktní podmínky a k jejichž modelům také většinou poskytují i licencované servisní služby. Jako kupci tak máte větší jistotu, že o autě dostanete přesné informace, že vám prodejce auto předá ve stavu odpovídajícím ceně a s příslušnou zárukou.

„Ať už se ale auto rozhodnete koupit od kohokoliv, buďte ostražití. Mezi základní kroky, které lze ještě před nákupem podniknout a které vám mohou pomoci odhalit případné nesrovnalosti, patří například vyžádání si co nejvíce fotografií v případě online prodeje, domluvení si osobní prohlídky či zkušební jízdy, konzultace s nezávislým automechanikem, kontrola VIN kódu a v neposlední řadě poctivě a kriticky nastudování kupní smlouvy a vyřešení pojištění a přepisu vozidla v registru,” doporučuje Tomáš Smolík. ☺

BRÁNÍME SLUŠNĚ

Máme advokacii rádi, i když je to náročná a stresující práce. Děláme ji moderně, lidsky s odpovědným přístupem a slušně. Máme ostré lokty tam, kde je jich třeba, ale zároveň rádi strany přívětivým a smířlivým jednáním přivedeme ke smírnému řešení jejich problémů.

Stavební právo & nemovitosti • Trestní právo & compliance
Obchodní právo s mezinárodním prvkem • Veřejné zakázky

ČEZ chce podpořit větší různorodost pracovních týmů: přijal novou politiku diverzity a inkluze

ČEZ nově pojímá cíle v oblasti diverzity komplexněji a začleňuje její principy a inkluze do všech aktivit společnosti: od náboru, přes řízení a odměňování, až po rozvíjení potenciálu zaměstnanců a sladování soukromého a pracovního života. Koncepční přístup má Skupině ČEZ pomoci s naplněním ambiciózních cílů, které si stanovila v rámci své aktualizované strategie Víze 2030 – Čistá Energie Zítřka: do roku 2030 zvýšit podíl žen v managementu na 30 %.

Vyšší výkonnost, loajalita k zaměstnavateli, ale i kreativnější přístup k řešení problémů a lepší pracovní výsledky – tak popisují dlouhodobý dopad větší různorodosti v pracovních týmech uznávané mezinárodní studie. Skupina ČEZ proto oblast diverzity a inkluze posiluje přijetím nové politiky. Ta má nejen pomoci splnit ambiciózní cíle společnosti v oblasti navýšení počtu žen v managementu, ale také přilákat nové pracovníky z různých skupin obyvatel, které mohou být na pracovním trhu znevýhodňovány (například senioři, LGBT, osoby se zdravotním postižením, formálně pečující apod.).

„Energetika byla dlouho vnímána jako „obor pro chlapy“, ale to už dávno neplatí. V moderní, čisté energetice šetrné k životnímu prostředí a vstřícné k lidem se uplatní šikovní, inteligentní a zruční lidé bez ohledu na pohlaví nebo věk. Z řady výzkumů vyplývá, že různorodé týmy dosahují lepších výsledků. Je tedy v našem zájmu rozmanitost v ČEZ posílit,“ říká ředitelka útvaru ESG Kateřina Bohuslavová.

Skupina ČEZ v rámci podpory kariérního postupu žen kromě stávajících aktivit (např. flexibilní pracovní úvazky, firemní školky a dětské tábory, udržování kontaktu se zaměstnanci na mateřské a rodičovské dovolené apod.) chystá pro své zaměstnankyně mimo jiné nové programy zaměřené na rozvoj manažerských dovedností nebo platformy pro neformální setkávání a networking.

Jedním z prvních praktických kroků nové politiky je například upravení práv registrovaných partnerů v kolektivní smlouvě na úroveň manželských párů. Registrovaní partneři si tak budou moci vzít placené či neplacené volno ve stej-

Chief Sustainability Officer Skupiny ČEZ Kateřina Bohuslavová

ných případech jako manželé: třeba na uzavření sňatku, na doprovod partnera/partnerky do zdravotnického zařízení, na účast u porodu nebo na otcovskou dovolenou. Zaměstnancům se zdravotním postižením pak nově kolektivní smlouva navyšuje osobní účet benefitů o 3 000 korun, a navíc jim umožňuje vybrat si na vyřízení statusu OZP až dva dny placeného volna.

Skupina ČEZ se oblasti diverzity věnuje dlouhodobě. V roce 2014 byla jedním z prvních firemních signatářů Charty diverzity v České republice. Aktivně se hlásí k naplňování globálních cílů udržitelnosti (SDGs) včetně cíle č. 5 (dosáhnout genderové rovnosti a posílit postavení všech žen a dívek) jehož podcílem je mimo jiné

také zajistit ženám rovné příležitosti a plnou a efektivní účast na rozhodování na všech úrovních v politickém, ekonomickém i veřejném životě. V roce 2018 proběhl v rámci ČEZ gender-audit. Nodostaty, které odhalil, společnost postupně odstraňuje a napravuje.

Zájem dívek o účast na stáži letní jaderná univerzita postupně roste.

Jiná dimenze řešení

www.akccs.cz

Chceme být důvěryhodným investičním partnerem

S Tomášem Menčíkem, místopředsedou představenstva společnosti CYRRUS, jsme si povídali na začátku února nejen o nutnosti rychle reagovat na změnu situace na trhu, jak se poprat s inflací či vysokými úrokovými sazbami, ale i o produktech světové úrovně, které přiměly CYRRUS expandovat do zahraničí. Dozvěděli jsme se i tipy pro investování a jakou volí CYRRUS strategii pro budoucnost.

Jaký byl pro CYRRUS rok 2021?

Rok 2021 byl pro CYRRUS velmi úspěšný, a to jak v hospodářských výsledcích, tak v zavádění nových produktů a služeb. Hospodářský výsledek dosáhl nejvyšší hodnoty ve své historii. Klientský majetek, o který aktivně pečujeme, vzrostl o 15 % na bezmála tři a půl miliardy.

Veškerý majetek, který má CYRRUS pod správou, tak dosahuje úrovně 23 miliard korun.

Jak jste reagovali na situaci na trhu?

V produktech a službách jsme reagovali velmi pružně na měnící se podmínky na trhu. Zejména ke konci roku se nám

podařilo vytvořit nové zajímavé certifikační produkty v korunách, protože vyšší sazby těmto produktům nahrávají. Rychle jsme byli schopni zareagovat a s emitenty se domluvit na produktech, které se ukazují v této situaci jako velmi kvalitní. Naše strategie se zaměřovala spíše na bezpečné garantované produkty a současná úroveň úrokových sazeb k tomu jenom přispěla.

A jaké byly další úspěchy společnosti CYRRUS?

V loňském roce se nám podařilo spolupracovat na emisích dluhopisů některých významných firem, takže renomé společnosti CYRRUS u emitentů se posouvá směrem k ještě větší kvalitě. A v neposlední řadě bych zmínil naši expanzi do zahraničí. Od začátku roku nabrala poměrně rychlých obrátek. Aktuálně máme fungující pobočku v Chorvatsku a rozbíháme byznys na Slovensku. Naše procesy jsme dokázali velice rychle a flexibilně přizpůsobit i v situaci, která nastala v souvislosti s epidemií COVIDU. Myslím, že naši klienti nepocítili žádnou změnu.

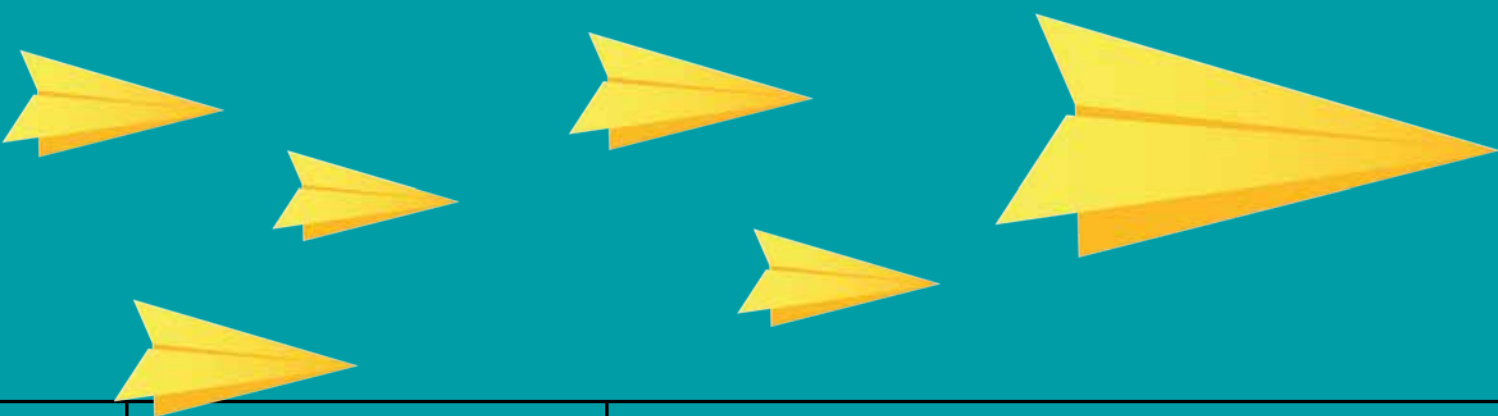
Co plánujete v tomto roce?

Na rok 2022 máme poměrně bohaté plány. Zaměříme se na ještě větší zlepšení našich produktů a služeb i interních procesů. Vidíme na trhu momentálně tři velká témata – vysoká inflace v České republice, vysoké úrokové sazby a nejistota na akciových trzích.

Můžete nám přiblížit tato témata a jak na ně CYRRUS reaguje?

Téma sazby a inflace jsou vlastně spojené nádoby. A my už vidíme, že jsme schopni klientům připravovat produkty, které toto téma odráží. Při vysokých úrokových sazbách jsme schopni nabízet produkty, které mají daleko lepší parametry, než jsme v minulosti viděli, a to zejména

10 LET V ŘADĚ A POŘÁD V ČELE

Právnická firma
roku 2012–2021

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU V OBORU DAŇOVÉHO PRÁVA

VELMI DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ:

- Logistika a dopravní stavby
- Zdravotnické právo

DOPORUČOVANÁ KANCELÁŘ:

- Právo obchodních společností
- Developerské a nemovitostní projekty
- Fúze a akvizice
- Řešení sporů a arbitráže

Děkujeme za Vaši důvěru.

na úrovni potenciálního výnosu a také ochrany kapitálu. Garantované produkty s atraktivním potenciálním výnosem je jedno z hlavních investičních témat, které bychom pravděpodobně celý rok chtěli udržovat. Samozřejmě budeme reagovat na vývoj situace, ale domnívám se, že ta je relativně dobře čitelná a my tak budeme schopni velmi kvalitní garantované produkty v českých korunách nabízet po celý letošní rok.

Dalším velkým tématem je určitě sama inflace. Ta současná na úrovni 10 % je anomální. Na této úrovni nebude dlouho. Už na konci letošního roku by měla klesnout někde na polovinu. Ten jev není dlouhodobý, ale vidíme potřebu a příležitost na inflaci reagovat a překonat ji, a tím chránit peníze před inflačním znehodnocením. Produkty na toto téma v letošním roce určitě připravujeme a některé už jsme spustili. Jedním z těch nejzajímavějších je produkt, který v sobě zahrnuje mimo jiné dluhopisy přímo navázané na výši inflace. Dobrá příležitost, jak reagovat nepřímo na inflaci, je nakoupit ETF certifikáty a investovat do nich ideálně pravidelně. Oba přístupy v současnosti nabízíme a budeme podle vývoje reagovat buď úpravou těchto produktů, nebo novou nabídkou.

Úrokové sazby budou pravděpodobně po většinu roku velmi vysoké a my jsme byli schopni tyto vysoké úrokové sazby přenést v pozitivním slova smyslu na klienty. V současnosti jim sazbou 4,15 % úročíme volnou hotovost, kterou mají na svých majetkových účtech. Tato sazba přímo reaguje na to, jak postupuje Česká národní banka ve zvedání sazeb. To je příležitost pro klienty, kteří zrovna neinvestují, mít v současnosti nejvyšší úročení na trhu.

Chystáte se i na nějaké změny uvnitř společnosti?

V roce 2022 se chceme soustředit také na investice do našich interních procesů. Týká se to zejména IT infrastruktury a významných investic do softwaru a hardwaru. Posílíme i marketing, a tím podpoříme povědomí o našich kvalitních službách a produktech mezi veřejností. Protože naším cílem je růst, plánujeme zaměstnat další kolegy. V současnosti pracujeme na ambiciózních projektech, které podpoří expanzi jak současných,

tak nových služeb a produktů. Jde nám především o možnost klientům nabízet čím dál širší paletu služeb, což je naše dlouhodobá strategie.

Jaké je klíčové téma společnosti CYRRUS pro rok 2022?

Klíčovým tématem roku 2022 je pak expanze, a to nejenom ta mezinárodní, ale také expanze našich produktů a služeb a růst velikosti firmy. Chceme se dokonce rozšířit do jiných finančních oblastí a tomu potřebujeme firmu uzpůsobit. Všechny kroky směřujeme ke spokojenému klientovi, kvalitním službám a nejlepším produktům na trhu. Chceme být důvěryhodným partnerem, jak pro naše retailové investiční klienty, tak pro emittenty dluhopisů.

Jak funguje zahraniční expanze? Do jakých zemí se ještě chystáte?

Naše produkty jsou mezinárodní, kvalitou na světové úrovni, a tak jsme na přelomu předloňského a loňského roku začali přemýšlet nad vstupem na zahraniční trh. Během necelého jednoho roku se nám podařilo rozjet novou pobočku v Chorvatsku. To byl velký úspěch a potvrdilo se nám, že je v zahraničí o naše produkty zájem. V současnosti pracujeme na dvou dalších mezinárodních projektech a chceme rozjet byznys na Slovensku poté v Rumunsku. V obou případech jsme těsně před dokončením. Na konci tohoto roku tak budeme působit na třech zahraničních trzích. Tato aktivita je u nás poměrně intenzivní a nepřestáváme koukat po dalších trzích.

Co poradíte investorům pro rok 2022? Jak se zachovat v letošním roce? Máte nějaké doporučení pro klienty, jak bojovat s aktuální inflací?

Strategie pro naše klienty na rok 2022 se vlastně odráží v produktech a službách, které nabízíme. Naší strategií není s klienty divočit na akciových trzích více než je potřeba. Spíše jim chceme nabízet produkty, které jsou konzervativnějšího rázu, které ochrání jejich kapitál a budou dobře fungovat v dobách dobrých i zlých.

Aktuální podmínky nahrávají právě garantovaným super bezpečným kvalitním produktům, a to je právě naše hlavní strategie. Okrajově se chceme zaměřit

i na akciové trhy, protože příležitosti se tam neustále objevují. Nicméně jet horskou dráhu s klienty na akciovém trhu nechceme, rozhodně ne s celým jejich portfoliem. Akciové trhy jsou volatilní, a tak doporučujeme klientům, aby tam měli pouze menší část portfolia. Tu větší část portfolia doporučujeme, aby v současných podmínkách investovali spíše do produktů s ochranou kapitálu.

Dalším typem aktiva, který klientům navrhujeme zařadit do investiční strategie, jsou vybrané korporátní dluhopisy. Pakliže emitenti dluhopisů zareagují na současné podmínky na trhu nárůstem kuponů na 7 % nebo 8 %, tak to budeme považovat za adekvátní nárůst pro současné podmínky a některé vybrané zanalyzované a kvalitní emittenty českých korporátních dluhopisů můžeme zařazovat do nabídky pro naše klienty.

Tomáš Menčík

Skuteční experti na správní právo

k prosazení a ochraně Vašich práv a zájmů

Bohaté zkušenosti získané pečlivou, poctivou
a kreativní prací pro klienty z ČR i zahraničí

Unikátní tým opravdových odborníků na
jednotlivá subodvětví správního práva

Mimořádné propojení teoretických znalostí
a desítek let advokátní praxe

Úspěšné zastupování před správními
orgány i soudy všech stupňů

Důraz na nekompromisní kvalitu
specializovaných právních služeb

Specializované právní služby
poskytujeme soukromému
sektoru i veřejné správě

226 259 401
pravnik@akkvb.cz
www.akkvb.cz

oceněna také v letech
2015-2021

Léto/zima v Bonfanti Design Hotel

Nově zrekonstruovaný čtyřhvězdičkový Bonfanti Design Hotel se nachází v malebné vesničce Kiens/Chienes, přesněji v části San Sigismondo, v oblíbené destinaci českých turistů v Jižním Tyrolsku, v provincii Trentino-Alto Adige mezi městy Bruneck a Brixen.

Design hotelu je koncipován v italském stylu tzv. soft designu. Moderní, komfortní a minimalistický interiér doplňují prvky z přírodních materiálů, zejména dřeva a kovu. Velký důraz je kladen na detail. Hotel dýchá elegancí a přírodou.

Pečlivou a citlivou rekonstrukcí prošly nové společenské prostory, restaurační část a všechny pokoje i výrazně rozšířená relaxační zóna. Součástí je taktéž moderně vybavené fitness centrum.

Vodní svět na ploše 1000 m² zahrnuje vyhřívaný vnitřní (110 m²) a venkovní (250 m²) bazén s lehkými, vířivkou a přírodním jezírkem, finskou, tureckou a bio saunu, ledovou místnost a relaxační zónu. Hosté se tak mohou dosyta zrelaxovat za každého počasí.

Pokoje jsou prostorné, s minimální rozlohou 22 m² u dvoulůžkového pokoje, s dokonalým odhlučněním. Prosklené

stěny nabízejí překrásný výhled na okolní přírodu, která vás přímo vtahuje.

Kuchyni velí šéfkuchař Maurizio Lauriola, rodák z italské Apulie, který patří mezi gastronomickou špičku v Itálii. V menu snoubí italskou kuchyni s domácí tyrolskou. Na své si přijdou milovníci čerstvých ryb, italských sýrů a uzenin, včetně lokálních tyrolských specialit. Na snídani vás potěší domácí marmelády a čerstvé ovocné šťávy.

Součástí hotelu je taktéž útulný lobby bar se skvěle zásobenou vinotékou s více než 100 druhy vín. Výjimečná vína osobně vybírá ředitel hotelu Jan Vlasák.

Pro nejmenší je k dispozici dětská herna o velikosti 200 m².

V zimní sezoně představují největší lákadlo okolní Dolomity a lyžařské středisko Dolomiti Superski s nepřebernou nabídkou aktivit a zimních sportů. V létě

si užijete horské túry, jízdu na kole, na koni a další atrakce. Hotel má k dispozici i půjčovnu kol a elektrokol.

Cena pobytu v zimním / letním období začíná na 110 / 120 eur na osobu za noc včetně snídaně.

Oblast Chienes/Kiens a středisko Kronplatz

Nejvyhledávanější lyžařská destinace leží mezi Zillertalskými Alpami na severu a Dolomity na jihu v nadmořské výšce 2 275 m n. m.

Zimní středisko Kronplatz nabízí 116 km sjezdovek (8 černých, 15 červených a 39 modrých), snowpark, noční lyžování na sjezdovce dlouhé 1 km a 300 km běžeckých tratí.

Dostatek sněhu bývá i na svazích hor v údolí PUSTERTAL / PUSTERIA. Údolí

se nachází v Jižním Tyrolsku a na severu vybíhá k Reischachu, na východě sahá k městečku Olang, kde najdete fantastické podmínky pro lyžaře a snowboardisty, například široké carvingové sjezdovky. Západní strana se otevírá nad nádhernou krajinou směrem k San Vigilio.

Za jeden den lyžování na KRONPLATZU / PLAN DE CORONES si užijete dostatek všech lyžařských zážitků. Tři lyžařské areály – tři hory Plan de Corones, Klausberg a Speikboden můžete dobývat na lyžích i bez nich.

Hory se rozkládají mezi městy Bruneck/Brunico (838 m n. m.), St. Vigil (1 201 m n. m.) a Olang (1 080 m n. m.) a okouzlují různorodými svahy a dalekým výhledem do kraje. Najdete tu

116 km sjezdovek a 32 lanovek a vleků. I začátečníci nebo tzv. ležérní milovníci lyžování si mohou užít večerní lyžování díky dostatečně široké sjezdovce až do údolí. Zkušené jezdce potěší svah Black Five – pět černých sjezdovek prověří vaše dovednosti a zdatnost. Z Reischachu vyjedete na vrchol Kronplatzu do výšky 2 275 m n. m. Dolů můžete sjet po dvou černých sjezdovkách, po modré a červené se vydat do Perchy/Perca nebo přejet do Piculin a pokračovat směr středisko Alta Badia a napojit se na světoznámý okruh Sella Ronda. Za 20 minut se tam dostanete kyvadlovou dopravou na skipas Dolomiti Superski, který platí na všechny sjezdovky. Do dalších míst údolí Pustertalu dojedete se skipasem Dolomiti Superski nebo Dolomity Sesto Combi a Plan de Corones hromadnou dopravou a objevíte i další (méně známé) lyžařské oblasti.

Na své si přijdou i snowboardisté a milovníci adrenalinu z jízdy mimo sjezdovky. Kronplatz nedávno změnil podobu snowparku, Belveder nabízí lehkou Easy Line i pokročilejší Medium Line.

Ani v létě se na Kronplatzu nebudete nudit. Nasadíte pohorky a vyrazíte zdolávat hory po svých, sedněte na kolo nebo naopak oblékněte elegantní šaty a užijte si pestrý kulturní program. Zábavu si najdou i rodiny s dětmi, kterých tu zejména o letních prázdninách potkáte mnoho. Dechberoucí téměř panenská příroda, tři národní parky a působivá horská fauna a flora vás jistě okouzlí. Tiché lesní cesty, náročné stou-

pání na vrcholy, strmé svahy a lezecké stezky různých obtížností lákají především horolezce a turisty. Nezáleží na tom, jaký vrchol zdoláte, ale jak si užijete překrásné výhledy. Cyklisté jistě míří za dlouhými výjezdy, rychlými sjezdy i freeride.

Milovníci vodních sportů si mohou vyzkoušet rafting nebo plavbu na kanoi. Naopak do vzduchu se podíváte na paraglidu či tandemu. Kdo se nebojí létat, podívá se na hory a údolí z výšky a získá novou perspektivu. Ti, kdo raději stojí nohama pevně na zemi, víc ocení 9jamkové golfové hřiště.

Údolí Pustertal je snadno dostupné hromadnou dopravou, vlakem, autobusem, letadlem nebo autem.

V HOCHPUSTERTALU / SEXTNER DOLOMITEN ve výšce 1 130 až 2 205 m n.m. najdete také mnoho půvabných míst se zajímavou historií a tradicemi. Mezi nejznámější patří městečka Sesto, San Candido, Dobbiaco, Villabassa a Braies. Můžete se toulat nádhernou přírodou a nechat se vést značenými turistickými trasami, osvěžit se v průzračných horských jezerech, pátrat po divokých zvířatech a unikátních květinách. Milovníci zvířat by měli navštívit Přírodní park Fanes-Senes-Braies nebo Wildlife v Toblach/Dobbiaco. Krajina tří vrcholů je čarovně krásná.

LYŽAŘSKÉ AREÁLY MONTE ELMO A CRODA ROSSA jsou dnes už spojené, vzdálenější Orto del Toro, Baranca a Val Comelico vám nabídnou až 90 km velkolepých sjezdovek všech stupňů obtížnosti. Ideální je objet vrcholy na tzv. trase Giro delle Cime. Objevíte tu nejkrásnější zákoutí na slunečních svazích, například areál Braies, Waldheim v Seste, Rienzi v Dobbiaco nebo horu Haunold blízko S. Candido se sáňkařskou dráhou.

Z Kronplatzu / Plan de Corones se sem dostanete za 30 minut rychlovlakem, staví ve spodní stanici kabinové lanovky v Helmě, v Rotwandu a Stiergarten. Vyzkoušet můžete i místních 60 km sjezdovek.

Cyklostezky v okolí

Pusterské údolí

Objevování kouzla údolí Val Pusteria / Pustertal na kole nemůže být jednodušší. Bonfanti Design Hotel má ideální polohu přímo u místní cyklostezky, která je součástí rozsáhlé sítě dobře značených tras různých stupňů obtížnosti, které křižují údolí. Stezka vede přes okolní louky a podél potoka v údolí stranou jakéhokoli ruchu. Náročnost si zvýšíte výšlapem do horských svahů.

Skvěle se dá propojit s přístupem na cyklostezku Pusterbike, která se táhne přes celé údolí Val Pusteria / Pustertal. Tato 75 km dlouhá panoramatická cyklostezka začíná v Bressanone/Brixen a vede do Rio di Pusteria / Mühlbach, Brunico / Bruneck a Dobbiaco / Toblach na cestě do San Candido / Innichen. Sleduje tok řeky Rienza, pak prochází lesy a přes potoky, než se vydá hluboko do stále drsnější krajiny Dolomit. Ze San Candido / Innichen můžete pokračovat na kole po Drávské cyklostezce dál do Rakouska, nebo se vrátit zpět do hotelu, na kole nebo vlakem díky službě Vlak + kolo. Nastupte s kolem do vlaku Val Pusteria a pohodlně se dopravte zpět do Bonfanti Design Hotelu.

Adrenalinové výzvy

Stoneman Trail a Herrensteig freeride trail jsou dvě z nejznámějších MTB tras v údolí Val Pusteria / Pustertal, i když zdaleka ne jediné. Z hotelu se dostanete do Plan de Corones / Kronplatz za méně než půl hodiny jízdy. Když tam dorazíte, čeká na vás šest různých tras, půjčovny a cyklistická škola s kvalifikovanými instruktory, která nabízí ochutnávkové kurzy a prohlídky s průvodcem.

Stoneman Trail, úroveň: obtížná. Vyzkoušejte své dovednosti na 120 km dlouhé stezce Stoneman Trail. Očekávejte celkové převýšení 4 560 m a nezapomenutelnou prohlídku Dolomit. Stezku můžete zvládnout za jeden, dva nebo tři

dny a zastavit se na kontrolních stanovištích podél cesty, abyste nasbírali pět razítek na svou kartu Stoneman-Dolomites. Jakmile nasbíráte všechna razítka, obdržíte ocenění a vaše jméno bude zveřejněno na oficiálních stránkách Stonemana!

Herrensteig Freeride Trail, úroveň: obtížná. Jste připraveni na 8 km dlouhou jízdu plnou skoků, ostrých zatáček a adrenalinu? Trať Herrensteig byla slavnostně otevřena v roce 2010 a je první oficiální sjezdovou tratí v celém Jižním Tyrolsku a zároveň jednou z nejdelších. Má v zásobě 1300 m převýšení a nádherné výhledy. Místo odjezdu je na vrcholu hory Plan de Corones / Kronplatz, příjezd je u údolního terminálu Riscone / Reischach. 📍

Bonfanti Design Hotel

Pustertalerstr. 12
39030 St. Sigmund/Kiens

+39 0474 569 563

info@bonfanti-hotel.com
www.bonfanti-hotel.com

Challenge expectation, together

1100+ lawyers

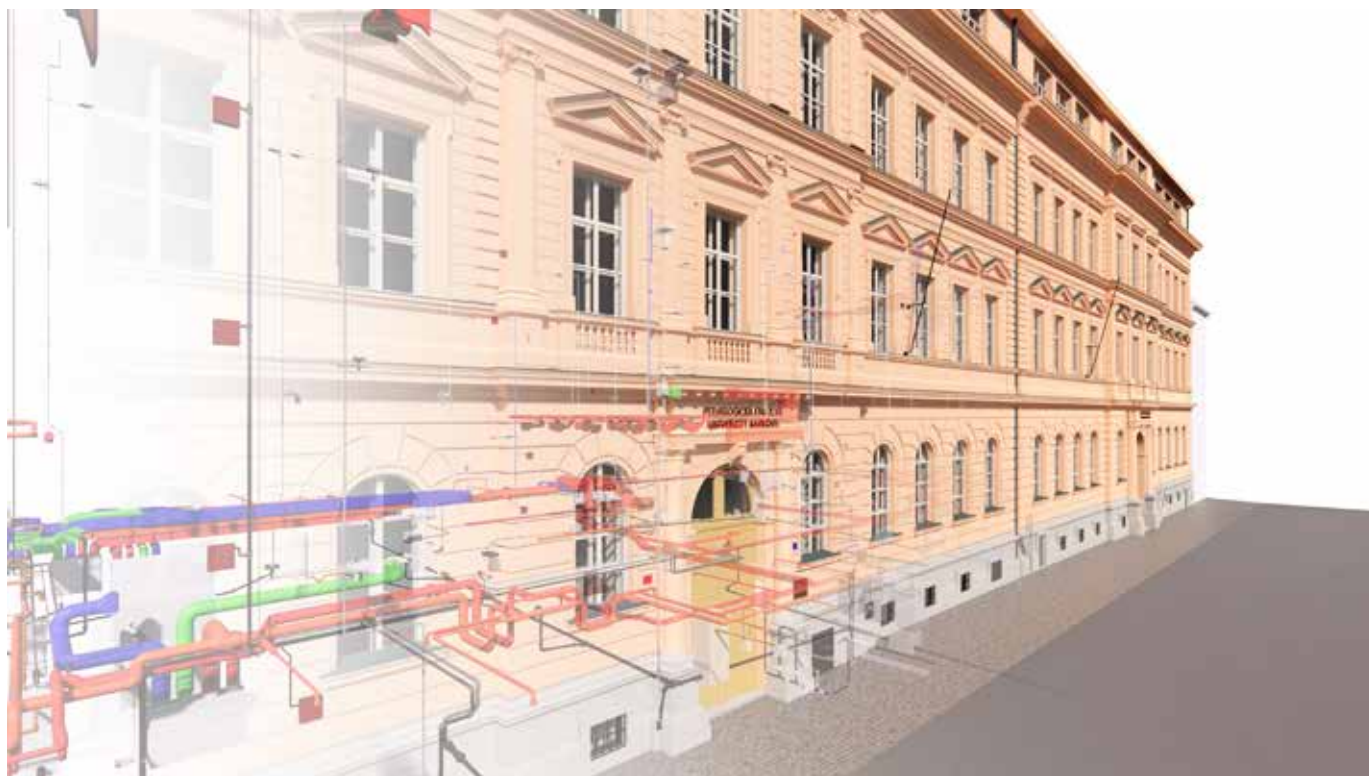
29 offices

17 jurisdictions

Obermeyer Helika: Využití nových technologií při rekonstrukci unikátních historických staveb

O celospolečenské potřebě rekonstrukcí historických budov v centrech našich měst není možné pochybovat. Experti ovšem potvrdí, že tento úkol není vůbec snadný. Cílem je navrhovat rekonstrukce tak, aby byla na prvním místě zachována jejich historická hodnota budov. Zároveň je nezbytné budovy modernizovat proto, aby vyhovovaly současným i budoucím standardům. Obor navrhování staveb již několik uplynulých let prochází zásadní proměnou. Současně s rozmáhající se digitalizací přicházejí nové technologie, nové možnosti a s tím nové velké výzvy.

Ukázka z real-time vizualizace, z procházky po hlavní ulici před budovou s částečně prosvítajícími technickými rozvody uvnitř budovy

Projektanti a architekti ve společnosti Obermeyer Helika se novým technologiím, mezi něž patří i projektování metodou BIM (z anglického Building Information Management), věnují více než deset let. Společnost prosazuje jejich využívání, podílí se na jejich rozvoji i spolupráci na tvorbě národních standardů. Při navrhování budov zpracovávají podrobné digitální 3D modely obsahující integrované databáze informací o jednotlivých částech budovy a jejím vybavení. Využívají mračna bodů z laserových skenů stávajících budov i celých území. Umí nabídnout procházku budovami prostřednictvím brýlí virtuální reality, prohlížení modelů na mobilním telefonu či okamžité živé real-time vizualizace stavby, a to již v začátcích procesu projektování.

Jedním z krásných příkladů využití celé škály nových technologií je rekonstrukce budovy Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Historická budova se nachází přímo v srdci pražské památkové rezervace. Byla postavena na konci 19. století, má pět nadzemních a jedno podzemní podlaží s cca 10 000 m² užité plochy. Cílem rozsáhlé rekonstrukce není jen obnova její vysoké historické hodnoty, ale také kompletní modernizace budovy. Tohoto obtížného úkolu se v roli generálního projektanta zhostila právě společnost Obermeyer Helika. „V projektu rekonstrukce Pedagogické fakulty kontrastují moderní digitální technologie s umělecko-řemeslnými prvky a rovněž se ukazuje, že i v případě takovýchto náročných staveb a projektů je přidaná hodnota moderních technologií opravdu

vysoká.“ zmiňuje Ing. Jan Korbut, vedoucí ateliéru a manažer firemní strategie BIM v Obermeyer Helika a. s.

Jaké nové technologie byly v případě v případě rekonstrukce Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy použity? „Celou budovu jsme do posledního koutku podrobně naskenovali pomocí 3D laserových skenerů a vytvořili jsme opravdu podrobný model stavby a jejího zařízení. Zde se nám opakovaně ukazuje, že role klienta v procesu přípravy projektu je díky moderním technologiím mnohem více interaktivní. Umožňuje mu lépe pochopit a proniknout do procesu návrhu stavby a ovlivnit jej už v počátku. To oceňují nejen naši klienti, ale i my, protože vzájemná spolupráce a celý proces návrhu se stává mnohem efektivnější a dá se říct,

BOHEMATIC

GOOD TIME

Česká hodinářská manufaktura Bohematic připravila pro český pavilon EXPO DUBAI 2020 dvě edice hodinek. Pro dárkový servis českého domu limitovanou edici hodinek GRAPHIC SUTNAR EXPO 2020 DUBAI. A pro návštěvníky GRAPHIC SUTNAR FALCON LE.

HAND MADE IN BOHEMIA, NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ
bohematic.cz

že i zábavnější.“ popisuje postup Ing. Jan Korbout. A výhody tohoto přístupu vnímá například i v jednání s památkovými ústavy a dalšími zainteresovanými stranami. Využití real-time vizualizací výrazně zefektivnilo jednání i rozhodování.

Propracované 3D modely staveb naplněné databázemi informací, tzv. BIM modely, nalézají hodnotné využití i v dalších fázích jejich života. Ať již při výběru dodavatelů, to díky vyšší transparentnosti zadávacích podkladů, tak při samotné realizaci. Postupně přibývá i projektů, které BIM modely využívají při správě a užívání dokončených budov.

I na tomto projektu je jedním z cílů využití výhod modelu při následné správě budovy. V rámci výstavby bude model rozšířen o informace navazující na stávající pasportizační systém budov Univerzity Karlovy. Dále se předpokládá možnost využití modelu v několika dalších směrech, to však bude záviset na rozvoji trhu v následujících letech a v momentě dokončení stavby.

Používání moderních technologií při navrhování budov je jednoznačně logickým vývojem a cestou budoucnosti, která souzní s aktuálními trendy obecné digitalizace. „Přes nesporné výhody nových technologií se ale nesmí zapomínat na to, že tyto technologie jsou a vždy budou pouhým prostředkem. V žádném případě nám nemohou nahradit dobré vedení projektu, osobní účast na stavbě, plánování prací, technické znalosti, praktické zkušenosti nebo zdravé mezilidské vztahy,“ doplňuje Ing. Jan Korbout.

V portfoliu společnosti Obermeyer Helika je velké množství projektů dalších významných budov, ať již administrativních, bytových, nemocničních či velkých obchodních center. Mezi nejznámější patří například Westfield Chodov či Centrum Černý Most v Praze. Ze zdravotnických staveb to je právě probíhající výstavba nového pavilonu Nemocnice Pelhřimov. Zkušenosti ze všech projektů jednoznačně potvrzují, že nové technologie, jako je metoda BIM, jsou užitečným prostředkem pro výrazné zlepšení efektivity jejich přípravy, realizace i užívání. ©

3D řez budovou a nábytkovým vybavením vycházející z podložené 2D kresby

Ukázka z real-time vizualizace, procházka po nové terase s pohledem na nový venkovní výtah

Ukázka z real-time vizualizace, pohled do třetího nadzemního podlaží budovy

Volcano Spa & Wellness centrum v novém hávu!

Moderní a vzdušný design a zároveň útulná atmosféra s pestrou škálou služeb na samém okraji přírodní rezervace Prokopské údolí jsou hlavní atributy Volcano Complexu, který zahrnuje i zmodernizované a rozšířené Spa & Wellness centrum.

I v rušné metropoli si tak můžete připadat jako na dovolené a zcela se oddat relaxaci uprostřed přírody.

Oázu klidu tvoří finská sauna s ochlazovacím bazénkem, infra sauna, pára, jacuzzi, venkovní terasa a vyhřívaná lehátka. Nádherně si tu odpočínáte již za pár hodin.

Volcano Complex nabízí pod jednou střechou bohatý výběr volnočasových služeb – Spa & Wellness centrum, Health

Club, hotel, konferenční salonky, restauraci a služby péče o tělo.

K dalším službám patří různé druhy thajských masáží a kosmetických služeb a vlastní kadeřnický salon.

Club poskytuje varianty individuálního i firemního členství s možností výběru studiových a privátních hodin, např. jógu či pilates až po na míru šité služby osobních trenérů a fyzioterapeutů.

Volcano Complex

Volcano Complex je prémiový odpočinkový resort s pestrou škálou volnočasových služeb založený na myšlence propojení zdraví, krásy a přírody. Celý komplex, vybudovaný na úpatí vyhaslé sopky, dýchá stylovým designem a vřelým přístupem personálu. Téměř ze všech prostor komplexu, tj. pokojů, konferenč-

ních salonků, health clubu a relaxační části a restaurace je malebný výhled na okolní přírodu. Komplex se nachází jen pár kilometrů od centra velkoměsta, s výbornou dostupností na letiště a zároveň uprostřed přírodní rezervace.

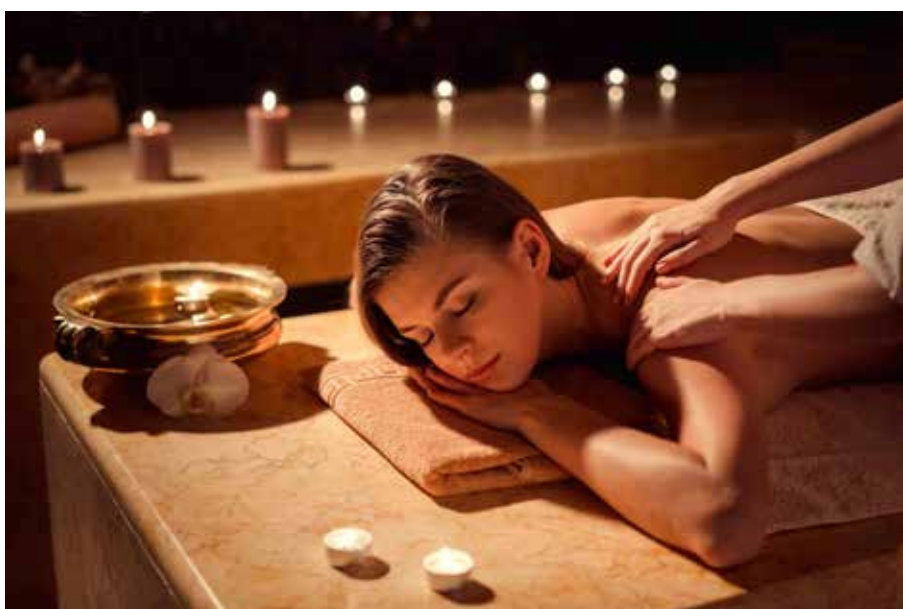
Health Club

Moderní Volcano Health Club zahrnuje kardio zónu s unikátním systémem Technogym, zónu pro silový a kondiční trénink včetně strečink zóny a/nebo jednoduše možnost tréninku na čerstvém vzduchu s výhledem na přírodní rezervaci.

Hotel

Volcano Spa Hotel je součástí Volcano Complex od roku 2010. Svěží a moderní koncept 21 pokojů kategorie Superior nebo De Luxe pojmenovaných po sop-

kách se krásně snoubí s interiérem, který je laděn do odstínů sopečných kráterů. U klientů je oblíbený pokoj Etna, který disponuje v obývací části solitérní vanou.

Konferenční prostory

Volcano Complex je oblíbeným místem pro semináře, workshopy a firemní školení. Tři meeting roomy Megata, Fuji a Zao s kapacitou 60, 14 a 6 míst jsou plně vybaveny audiovizuální technikou (dataprojektor, promítací plátno, flipchart, ozvučení, bezdrátový mikrofon, prezenter a Wi-Fi včetně klimatizace).

Svatební obřad

Ve Volcanu každoročně narůstá i počet venkovních svatebních obřadů s výhle-

dem do přírody na úpatí sopky, které může skvěle doplnit i slavnostní venkovní set-up svatební hostiny formou cocktailu, pikniku nebo servírované večeře či obědu.

Restaurace

Volcano Grill House s italským šmrncem je postaven na moderní zážitkové kuchyni s atraktivním denním menu pravidelně obměňovaným dle sezonnosti. Hosté si oblíbili především steaky plemene angus připravované na lávovém grilu, mořské plody a dezerty. ☺

Volcano Complex

K Sopce 839/3
Praha 5
158 00 Jinonice

+420 725 755 770

sales@volcanocomplex.cz
www.volcanocomplex.cz

Specialisté na hospodářskou soutěž

Hospodářské soutěže

Regulovaná odvětví

Veřejné zakázky

Compliance

Vesi Hostivař: nové bydlení s důrazem na udržitelnost

Na brownfieldu bývalé pily v Praze 15 zahájila developerská společnost YIT výstavbu projektu Vesi Hostivař. Ten zahrnuje 208 jednotek apartmánového typu o dispozicích 1+kk až 4+kk, z nichž většina má terasu, balkon či předzahrádku. Dokončení celého rezidenčního areálu je plánováno na podzim roku 2023.

V ulici K Jezeru, která spolu se zdejší potokem a nedalekou přehradou inspirovala pojmenování projektu (finské slovo „vesi“ totiž znamená voda), postaví YIT celkem 5 objektů se čtyřmi až pěti nadzemními podlažími. Plocha jednotek se pohybuje od velikostí 25 m² až do 104 m², přičemž 11 z nich bude určeno pro osoby se zhoršenou možností orientace a pohybu. Interiéry budou vybaveny přírodními materiály, například dřevěnými podlahami. Ve společném podzemním podlaží objektů vzniknou kromě garážových stání také sklepní kóje, kočárkárny a místnosti pro mytí kol či psů.

Rezidenční komplex Vesi Hostivař s centrální recepcí, ostrahou a kamerovým systémem, který vzniká revitalizací bývalého průmyslového areálu pily „Kaplan“, zajistí svým obyvatelům maximální soukromí a bezpečí. Chybět nebude zeleň a relaxační zóny, například parková cesta podél Košíkovského potoka. Architektonický návrh, tradičně ve finském stylu, pochází ze studia Hlaváček & partner, generálním dodavatelem stavby je společnost Hinton.

Projekt počítá se začleněním řady ekologických prvků. „Hledáme materiály, které budou pro životní prostředí co nejmenší zátěží. Například pro výstavbu využijeme takzvaný „zelený“ beton (klasický beton totiž představuje druhý nejpopulárnější stavební materiál na světě a podílí se 3 až 8 procenty na globálních emisích oxidu uhličitého). K hlavním přednostem zeleného betonu patří úspora přírodních zdrojů a energie na jejich těžbu, podpora cirkulární ekonomiky využitím druhotných materiálů a snížení uhlíkové stopy. Jeho nižší koeficient tepelné vodivosti také přispívá ke zmenšení energetické náročnosti budov,“ vysvětluje obchodní ředitelka YIT Stavo Dana Bartoňová a dodává: „V projektu Vesi Hostivař poslouží beton z recyklo-

vaného kameniva jako podkladový. Dále jej využijeme na stěnové a výplňové konstrukce. Tím dojde ke snížení emisí CO₂ o téměř 3 %.“

V rámci šetrného zacházení s vodou se pak v areálu pro zalévání bude přednostně využívat dešťová voda z retenčních nádrží. Co se týče obnovitelných zdrojů energie, developer se chystá instalovat fotovoltaickou elektrárnu, která pokryje část spotřeby elektřiny ve společných částech a na osvětlení komplexu.

Rezidenční areál Vesi Hostivař vyrostе ve vzdálenosti jen pár minut autobusem od stanic metra, mezi městskými částmi Chodov a Hostivař. Ty poskytují dobrou dostupnost do středu metropole a zároveň kompletní občanskou vybavenost. V okolí je spousta škol, nákupních možností, služeb, restaurací i zábavy. Rodiny s dětmi jistě ocení několik hřišť či blízký Toulcův dvůr s mateřskou školou a centrem ekologické výchovy. Sportovní vyžití zajistí venkovní posilovna nebo areál Jedenáctka s bazénem a multifunkční halou. Hostivař se stala vyhledávanou lokalitou pro rekreaci, a to především

díky hostivařské vodní nádrži a lesoparku, které se nacházejí v blízkosti projektu. Příjemný výlet se dá podniknout do vesnické památkové zóny Stará Hostivař, děti se pak vyřádí v Divoké zahradě se zookoutkem či na unikátní hmatové stezce pro chůzi naboso. Objevovat kouzla přírody lze také na naučné stezce Povořím Botiče.

XXIX. Konference Karlovarské právnícké dny

Grandhotel Ambassador Národní dům,
Karlovy Vary 16. 6.–18. 6. 2022

OD PRVNÍ KONFERENCE
V ROCE 1991 USILUJEME
O VZÁJEMNÉ POZNÁVÁNÍ
A CHÁPÁNÍ PRÁVNÍCH
SYSTÉMŮ SOUSEDÍCÍCH
ZEMÍ A FORMOVÁNÍ SI
PRÁVNÍHO NÁZORU
KE SPOLEČNÝM OTÁZKÁM
PLYNOUCÍM Z PRÁVA EU.

Pořádají:
Karlovarské právnícké dny – Společnost českých,
německých, slovenských a rakouských právníků, z.s.
Česká advokátní komora, Slovenská advokátska komora
DAV – Arbeitsgemeinschaft Internationales Wirtschaftsrecht
Ústav státu a práva SAV, EPRAVO.CZ, a.s., DTJV

Odborní mediální partneři

Nakladatelství C. H. Beck, s.r.o., Nakladatelství Leges, s.r.o., Nakladatelství Wolters Kluwer CR, a.s.,
Atlas consulting, spol. s r.o., Právní rádce, Právní prostor, Advokátní deník,
IWRZ – Zeitschrift für Internationales Wirtschaftsrecht

Program

Doc. JUDr. Vladimír Balaš, CSc., PF UK – Realizace mezinárodních závazků ČR k sankčním opatřením EU (zmrazení majetku, omezení obchodu a plateb) a jejich dopady do majetkové sféry vnitrostátních subjektů
Prof. Dr. JUDr. Karel Eliáš, PF TU v Trnave, ÚSP AV ČR – Úvahy nad právem a jeho ohýbáním
Dr. Eric Heinke, místopředseda RAK Wien, **JUDr. Monika Novotná**, místopředsedkyně ČAK, **JUDr. Ondřej Trubač, Ph.D., LL.M.**, člen představenstva ČAK – Role a působení advokáta
Doc. JUDr. Milan Hulmák, Ph.D., PF UP v Olomouci – Zprostředkovatel z pohledu spotřebitele
Mgr. František Korbel, Ph.D., advokát Praha – Aktuální stav implementace a změn nového stavebního zákona
JUDr. Zdeněk Krčmář, NS ČR – Podřízené pohledávky v insolvenčním řízení (Podřízenost vnučená věřitelům insolvenčním zákonem)
JUDr. Tomáš Lichovník, ÚS ČR – Trestní právo v rozhodnutích Ústavního soudu
Doc. JUDr. Filip Melzer, LL.M., Ph.D., PF UP v Olomouci – „Condictio ob rem“ v českém právu
JUDr. Robert Pelikán, Ph.D., advokát Praha – Relativní neplatnost v novém českém právu
Prof. JUDr. Irena Pelikánová, DrSc. – Vstup unijního interpreta do národního práva – příklad zneužívajících klauzulí ve spotřebitelských smlouvách
Doc. JUDr. Radim Polčák, Ph.D., PF MU Brno – Soukromoprávní odpovědnost za kybernetický útok
JUDr. František Púry, Ph.D., NS ČR, PF UK, **JUDr. Martin Richter, Ph.D.**, advokát Praha – Problematické aspekty zjišťování škody a její výše v trestním řízení
Hon.-Prof. PD Dr. Jürgen Rassi, OGH Wien – Dopad Covid-19 do hmotně právních vztahů v rakouském právu
Mag. Dominik Schindl, WU Wien – Klimatické žaloby v mezinárodním srovnání
JUDr. Ivan Syrový, Ph.D., advokát Bratislava – Viazanosť súdu predloženým znaleckým posudkom a postup pri odstraňovaní rozporov medzi predloženými znaleckými posudkami
Prof. JUDr. Pavel Šámal, Ph.D., ÚS ČR, PF UK – Rozhodování o přikázání věci jinému senátu nebo jinému soudu podle § 262 TrŘ ve světle judikatury Ústavního soudu
Doc. JUDr. Ivana Štenglová, PF UK, VSCI Praha, **JUDr. Petr Šuk**, NS ČR – Zvláštní druhy akcí jako nástroj účasti akcionářů na řízení společnosti
Doc. JUDr. Petr Tégl, Ph.D., PF UP v Olomouci – Vybrané problémy týkající se vztahů mezi spoluvlastníky a vztahů spoluvlastníků vůči třetím osobám
Mgr. Michal Vávra, advokát Brno, **Dr. Michael Wukoschitz**, advokát Vídeň – Dopad Covid-19 do oblasti cestovního práva v ČR a Rakousku
Doc. JUDr. Jozef Vozár, CSc., Ústav státu a práva SAV – Ohýbanie práva
Prof. Dr. Friedrich Graf von Westphalen, prezident KJT, advokát, Kolín n. R. – Nařízení EP a Rady 2019/1150 o podpore spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb
Doc. JUDr. Lucia Žitňanská, Ph.D., PF TU v Trnave – Interakcia medzi trestnoprávnou a korporačnou zodpovednosťou člena orgánu za škodu

Názvy příspěvků jsou redakčně zkráceny. Příspěvky budou simultánně tlumočeny ČJ/NJ.

Moderátoři konference: JUDr. Vladimír Zoufalý a Mgr. Michal Vávra,

JUDr. Petr Bříza, Doc. Jozef Vozár, JUDr. Ondřej Trubač a Mgr. Kamil Blažek

Změna programu vyhrazena. Časové uspořádání programu sledujte na www.kjt.cz

Účastnický poplatek je 10 000 Kč + DPH.

V rámci Slavnostní recepce dne 17.6.2022
budou předána tradiční ocenění společnosti.
Anketní lístek lze vyplnit na www.kjt.cz.
Není vázáno na účast na konferenci
Podmínky účasti a přihlášení www.kjt.cz

Partneři konference:

KARLOVARSKÉ PRÁVNICKÉ DNY

PRESTIŽNÍ CENA 2022

pro nejlepší právníký časopis v České a Slovenské republice

Anketní lístek

	Časopis Recenzované časopisy (R)		Vydavatel		Hodnoťte 1-10 úroveň	
					Odborná/informační	
1	Acta Iuridica Olomucensia	(R)	Univerzita Palackého v Olomouci	ČR		
2	Ad Notam		Notářská komora ČR	ČR		
3	Ars notaria		Notářská komora SR	SR		
4	Bulletin advokacie/Advokátní deník	(R)	Česká advokátní komora	ČR		
5	Bulletin slovenskej advokácie	(R)	Slovenská advokátska komora	SR		
6	Bulletin Stavební právo		Česká společnost pro stavební právo	ČR		
7	Časopis pro právní vědu a praxi	(R)	Masarykova univerzita, Brno	ČR		
8	Epravo		EPRAVO.CZ, a. s.	ČR		
9	International and Comparative Law Review	(R)	Univerzita Palackého v Olomouci	ČR		
10	Jiné právo		Kolektiv autorů (blog)	ČR		
11	Jurisprudence	(R)	Wolters Kluwer ČR, a. s., a PF UK	ČR		
12	Justičná revue	(R)	Ministerstvo spravodlivosti SR	SR		
13	Kriminalistika	(R)	Ministerstvo vnitra ČR	ČR		
14	Obchodní právo	(R)	Wolters Kluwer ČR, a. s.	ČR		
15	Obchodněprávní revue	(R)	C. H. Beck	ČR		
16	Právněhistorické studie	(R)	PF Univerzita Karlova v Praze	ČR		
17	Právní prostor		ATLAS consulting spol. s r. o.	ČR		
18	Právní rádce		Economia, a. s.	ČR		
19	Právní rozhledy	(R)	C. H. Beck	ČR		
20	Právnícké listy	(R)	PF ZČU v Plzni, Wolters Kluwer ČR, a. s.	ČR		
21	Právník	(R)	Ústav státu a práva AV ČR	ČR		
22	Právní obzor	(R)	Ústav státu a práva SAV	SR		
23	Právo a rodina		Wolters Kluwer ČR, a. s.	ČR		
24	Soukromé právo		Wolters Kluwer ČR, a. s.	ČR		
25	Revue církevního práva	(R)	Společnost pro církevní právo	ČR		
26	Revue pro právo a technologie	(R)	Masarykova univerzita Brno	ČR		
27	Rodinné listy		Wolters Kluwer ČR, a.s.	ČR		
28	Soudce		Soudcovská unie ČR	ČR		
29	Soudní rozhledy	(R)	C. H. Beck	ČR		
30	Správní právo	(R)	Ministerstvo vnitra ČR	ČR		
31	Státní zastupitelství	(R)	Wolters Kluwer ČR, a. s.	ČR		
32	Súkromné právo	(R)	Wolters Kluwer SR s. r. o.	SR		
33	Trestněprávní revue	(R)	C. H. Beck	ČR		
34	Trestní právo	(R)	Wolters Kluwer ČR, a. s.	ČR		
35	Zo súdnej praxe	(R)	Wolters Kluwer SR s. r. o.	SR		
36	Zpravodaj Jednoty českých právníků		Jednota českých právníků	ČR		

Není nutné hodnotit všechny časopisy, jde o hodnocení výlučně dle vlastní znalosti a možnosti srovnání.

Odborná a informační úroveň se hodnotí zvláště přidělením bodů od 1 do 10, kdy 1 bod je určen pro nejnižší a 10 pro nejlepší úroveň.

Níže lze navrhnout na cenu Pocta judikátu pravomocný rozsudek publikovaný mezi 1.3.2019 a 28.2.2022:

Soud..... sp. zn. ze dne.....

Anketní lístek prosíme zaslat poštou nejpozději do 31.5.2022, per e-mail do 12:00 hod. 17.6.2022 na adresu casopis@kjt.cz, případně vyplnit na www.kjt.cz, zde je zveřejněn i Statut této ceny. Obdržené anketní listky budou slosovány o věcné ceny (právníckou literaturu).

Souhlasím s uchováním následujících údajů pro účely zpracování ankety po dobu dvou let od uzávěrky.

Prohlašuji, že jsem anketní lístek vyplnil/a osobně dle svého nejlepšího přesvědčení.

Jméno, příjmení, titul.....Profese.....

Adresa sídla.....Tel.....E-mail.....

Podpis.....

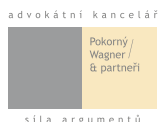
Při el. vyplnění (bez vlastního podpisu) zašlete ze svého vlastního e-mailu uvedeného ve Vašich veřejných kontaktech.

Adresář advokátních kanceláří, které přispěly do sekce „Z PRÁVNÍ PRAXE“

Řanda Havel Legal

act Řanda Havel Legal advokátní kancelář s.r.o.
Truhlářská 13-15
110 00 Praha 1
Tel.: +420 222 537 500
e-mail: office.prague@actlegal-rhl.com
www.randalegal.com/cz

**Advokátní kancelář
Pokorný, Wagner & partneři, s.r.o.**
Klimentská 1216/46
110 00 Praha
Tel.: +420 224 229 287-9
e-mail: office@p-w.cz
www.p-w.cz

BŘÍZA & TRUBAČ
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ – ATTORNEYS AT LAW

Bříza & Trubač s.r.o., advokátní kancelář
Klimentská 1216/46
110 00 Praha 1
Tel.: +420 777 60 11 14
e-mail: info@brizatrubac.cz
www.brizatrubac.cz

Císař, Češka, Smutný s.r.o., advokátní kancelář
Hvězdova 1716/2b
140 00 Praha 4
Tel.: +420 224 827 884
e-mail: ak@akccs.cz
www.akccs.cz

大成 DENTONS

Dentons Europe CS LLP, organizační složka
V Celnici 1034/6
110 00 Praha 1
Tel.: +420 236 082 111
www.dentons.com

Doležal & Partners s.r.o., advokátní kancelář
Koliště 1912/13
60200 Brno
Tel.: +420 543 217 520
e-mail: brno@dolezalpartners.com
www.dolezalpartners.com

DUNOVSKÁ & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář
Palác Archa
Na Poříčí 1046/24
110 00 Praha 1
Tel.: +420 221 774 000
e-mail: office@dunovska.cz
www.dunovska.cz

**EVERSHEDS
SUTHERLAND**

**Eversheds Sutherland Dvořák Hager,
advokátní kancelář, s.r.o.**
Oasis Florenc
Pobřežní 394/12
186 00 Praha 8
Tel.: +420 255 706 500
e-mail: praha@eversheds-sutherland.cz
www.eversheds-sutherland.com

Greats.

Greats advokáti, s.r.o.
Salvátorská 931/8
110 00 Praha 1
Tel.: +420 777 604 803
e-mail: law@greats.cz
www.greats.cz

HAVEL & PARTNERS
ÚSPĚCH SPOJUJE

HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář
Florentinum, recepce A
Na Florenci 2116/15
110 00 Praha 1
Tel.: +420 255 000 111
e-mail: office@havelpartners.cz
www.havelpartners.cz

**HKDW
HOLASEK**

HKDW HOLASEK s.r.o., advokátní kancelář
Na Příkopě 583/15
110 00 Praha 1
Tel.: +420 272 143 399
e-mail: office@hkdwholasek.cz
www.hkdwholasek.cz

HSP & PARTNERS
advokátní kancelář

HSP & Partners advokátní kancelář v.o.s.
Vodičkova 710/31
110 00 Praha 1
Tel.: +420 734 363 336
e-mail: ak@akhsp.cz
www.akhsp.cz

KGS legal s.r.o., advokátní kancelář
 Pasáž Platýz
 Národní 416/37
 110 00 Praha 1
 e-mail: info@kgslegal.cz
www.kgslegal.cz

KLB Legal, s.r.o., advokátní kancelář
 Letenská 121/8
 118 00 Praha 1
 Tel.: +420 739 013 183
 e-mail: info@klblegal.cz
www.klblegal.cz

KVB advokátní kancelář s.r.o.
 Teplého 2786
 530 02 Pardubice
 Tel.: +420 226 259 401
 e-mail: sekretariat@akkvb.cz
www.akkvb.cz

Langmeier & Co., advokátní kancelář s.r.o.
 Na Bělidle 997/15
 150 00 Praha 5
 Tel.: +420 222 200 250
 e-mail: info@langmeier.cz
www.langmeier.cz

MORENO VLK & ASOCIADOS
advokátní kancelář
 Sokolovská 32/22
 186 00 Praha 8
 Tel.: +420 224 818 736
 e-mail: paha@moreno-vlk.eu
www.moreno-vlk.eu

MT Legal s.r.o., advokátní kancelář
 Jugoslávská 620/29
 120 00 Praha 2
 Tel.: +420 222 866 555
 e-mail: info@mt-legal.com
www.mt-legal.com

PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář
 Jáchymova 26/2
 110 00 Praha 1
 Tel.: +420 221 430 111
 e-mail: prague@prkpartners.com
www.prkpartners.cz

ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o.
 GEMINI A
 Na Pankráci 1683/127
 140 00 Praha 4
 Tel.: +420 224 215 823
 e-mail: paha@rowan.legal
www.rowan.legal

Rödl & Partner

Rödl & Partner
 Platněřská 2
 110 00 Praha 1
 Tel.: +420 236 163 111
 e-mail: prag@roedl.com
www.roedl.net/cz/cz

Trojan, Doleček a partneři, advokátní kancelář

Trojan, Doleček a partneři,
advokátní kancelář s.r.o.
 Na strži 2102/61a
 140 00 Praha 4
 Tel.: +420 270 005 533
 e-mail: info@tdpa.cz
www.tdpa.cz

Z/C/H Legal v.o.s., advokátní kancelář
 Národní 973/41
 110 00 Praha 1
 Tel.: +420 225 020 500
 e-mail: office@zchlegal.cz
www.zchlegal.cz

S NÁMI MÁTE PRÁVO
BÝT SAMI SEBOU.

Již od roku 2005 poskytujeme PRÁVNÍ PORADENSTVÍ tuzemské a zahraniční klientele s důrazem na komplexní řešení daného problému, jak z právního, tak i daňového hlediska.

Stavíme na spolehlivosti, osobním přístupu a vzájemné důvěře.

Specializujeme se zejména na:

- právo obchodních korporací
- veřejné zakázky
- občanské právo
- pracovní právo
- právo nemovitostí
- trestní právo
- mezinárodní obchod
- finance a bankovníctví
- právo hospodářské soutěže
- rodinné právo, aj.
- nově se specializujeme také na italské právo

Právní služby poskytujeme v českém, slovenském, anglickém, německém, italském, francouzském a španělském jazyce.

CHRENEK ■ KOTRBA

PRAHA – BRNO – OLOMOUC – BRATISLAVA

Váš business

si zaslouží

špičkové advokáty

(+420) 221 875 402

kancelar@chrenek-kotrba.cz

www.chrenek-kotrba.cz

BRÁNÍME SLUŠNÉ

**NONSTOP
LINKA**

**OBVINĚNÍ
Z NEHODY**

NEPROPLACENÁ
POJISTKA

www.das.cz | info@das.cz | 267 990 711

Je hezké, že se na tebe můžu spolehnout

Spolehnout se můžete i na nás. Stejně jako
další miliony zákazníků v celém Česku.

JSME S VÁMI. SKUPINA ČEZ